ஓம்
தத்ஸத்
பரப்ரஹ்மணேநம:

ரிபுகீதைத் திரட்டு

குறிப்புரையுடன்.

சென்னை, இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களாலும்,
மங்கலம். சண்முக முதலியாரவர்களாலும்,
திரட்டிக் குறிப்புரை யெழுதப்பட்ட
இது
சென்னை, வேப்பேரி,
கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

விலை ரூபா 1-8-0

PRINTED BY C. P. NARAYANASAWMI MOODALIAR & CO.,

AT THE "KAMALANAYAGI" PRESS,

NO. 27, VAIKAKARAN STREET, VEPERY, MADRAS.

ஓம்

தத்ஸத்

பரப்ரஹ்மணேநமஃ.

முகவுரை.

சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமாநந்தப் பிராப்தியு மடைய விரும்பும் மக்களுக்குச் சாதனமாயுள்ள வேதம் (4), உபவேதம் (4), வேதாங்கம் (6), புராணம், நியாயம், மீமாம்சை, தர்மசாஸ்திரம் என்னும் பதினெண் வித்தைகளு ளொன்றாகிய தர்மசாஸ்திரத்துள் அந்தர்க்கதமாகிய இதிகாசங்கள் பலவாம். அவை இராமாயணம், மகாபாரதம், சிவரகசிய முதலியனவாம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு மிவற்றி னுபதேசத்தோடும் முந்திநடந்த சரித்திரத்தோடுங் கூடியிருப்பது இதிகாசமென்று சொல்லப்படும். மேற்கூறிய இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய சிவரகசியத்தின் ஆறாவது அம்சத்திலுள்ள ரிபுகீதை வீடடைதற்கு நேர்சாதனமாயுள்ள ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞான முண்டாதற் கேதுவையே கூறுவதுபற்றி அதனைத் தமிழ்மக்க ளியாவரும் எளிதி லுணர்ந்து வீடடையுமாறு பரமாத்வைத ஞானியாயும், நிருபாதிதியாயுமிருந்த திருவிடைமருதூர் - பிட்சுசாஸ்திரிக

ளேன்னும் உலகநாதசுவாமிகள் ஸம்ஸ்கிருதத்தி னின்றும் திராட்சா பாகமாக 1924 விருத்தயாப்பில் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளினர். அது மிகவிரிந்திருப்பதால் தினந்தோ றும் பாராயணஞ் செய்பவர்க்குக் கஷ்டமாயிருப்பதை நோக்கி விஷயப்பொருத்தம் விடாது அதனை 874 பாட லாகத் திரட்டி ரிபுகீதைத்திரட்டு என்று பெயரிட்டு அத்தியா வசியகமான விடங்கட்குக் குறிப்புரை யெழுதி யச்சிட்டனம்.

மோட்சத்தை விரும்பிய வொவ்வொருவரு மிந்நூலை யத்தியாவசியகம் பாராயணஞ்செய்யவேண்டு மென்பது

கற்பிதமாம் பேதமெலாம் போக்கு மிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்கு மிந்நூ
னிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்கு மிந்நூ
னிரதிசயா நந்தத்தை நல்கு மிந்நூ
லற்புதமா மிந்நூலின் கவியி லக்க
மாயிரமோ டொன்பானூற் றறுநான் காகும்
பற்பலவா நூலையெலாம் விட்டிந் நூலைப்
பரிவுடனே முமுட்சுவெலாம் பார்க்க வேண்டும்.

என்னு மிந்நூலின் 868-வது செய்யுளால் நன்கு விளங்கும்.

கோ-வ.

1—12—06. ம-ச.

19/6

ஓம்
தத்ஸத்
பரப்ரஹ்மணேநம:.

ரிபுகீதைத்திரட்டின்

அநுக்கிரமணிகை.

பிழை திருத்தம்.

பாட	அடி	பிழை.	திருத்தம்.
34	1	வான்மாதானே	வான்மாத் தானே
90	2	தன்னீ	தன்னி
93		சுந்தசு	சந்தசு (கு-ரை) வரி 2
102	2	ஒருவதோ	ஒருவதே ஷை
122	6	ணர்ந்தோன	ணர்ந்தோன்
125	5	ஞயப்பர	ஞய்ப்பர [வரி 2
140		இராாஜோகுண	இரஜோகுண (கு-ரை)
381	3	சற்பிதாமாங்	கற்பிதமாங்
389		ஒருபற்று	ஒருபற்று (கு-ரை) வரி 2
414	2	அனனி	அன்னி
451	5	பிரிவரவே	பிரிவறவே [வரி 2
455		விஷயாவாசை	விஷய வாசை (கு-ரை)
465		தனதனந்த	தனதானந்த ஷை
487	3	யுன்ள	யுள்ள ஷை
524	2	லானுஞ்	லாலுஞ்
529	7	யப்பா	யப்யா
540		ன்றிய	யின்றிய ஷை
583	2	சசத்துஞ்	சகத்துஞ்

585-வது செய்யுளின் குறிப்புரையில்-பாயசான்னம் என்று தொடங்கி யிருப்பனவற்றை 586-வது செய்யுளின் குறிப்புரையாகக்கொள்க.

681	1	வானமுதற	வானமுதற் [வரி 2
744		அவ்வுலகமாய்	அவ்வுலகுமாய் (கு-ரை)
826	1	துனிமருவர	துனிமருவா

ஓம்

தத்சத்

பரப்ரஹ்மணேநம:

ரிபுகீதைத் திரட்டு.

முதலாவது

நூல்வரலாறும், ஆன்மநிர்ணயமும், சுவாநுபவமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

பரசிவ வணக்கம்.

1. ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
   யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
   மெய்ப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன் னோர்க்கிங்
   குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வானமென வகண்டசிதா காய மான
   வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம். (1)

(1.) அருளாந்தேவி-கருணைவடிவ பார்வதி; ஊனமற-குற்றமொழிய; உவந்த-விரும்பிய; சிதாகாயம்-ஞானவிண்.

நடேசர் துதி.

2. சுத்தசிதா காயமதா மெந்த வத்து
சுதந்தரமாந் தனதுபர சத்தி யோடே
பத்தரெலா முய்யும்வணங் கருணை யாலே
பரதத்வ வடிவாகத் திரண்டெ ழுந்தே
யத்துவிதா நந்தமுண ரநுப வத்தி
னதிசயமிங் கெல்லோரு மறியும் வண்ணம்
நித்தமுமே யாநந்த நடனஞ் செய்யு
நிதமந்த வத்துவினை நினைவில் வைப்பாம். (2)

இதுவுமது.

3. எவ்வடிவி னிடப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கு மாதா வாகு
மெவ்வடிவின் வலப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கும் பிதாவு மாகு

(2.) பரதத்வவடிவாக-சகுணவடிவமாக. நடனஞ்செய்யும் அந்தவத்துவினை நிதம் நினைவில் வைப்பாம் என்றன்வயித்துக்கொள்க. நினைவில்வைத்தல்-தியானித்தல்.

(3.) பதம்-திருவடி; ஏது-காரணம்; இலங்கும்-விளங்கும்; இணையற்ற - ஒப்பின்றிய; அவ்வடிவே - அந்த நடராஜமூர்த்தியே.

மெவ்வடிவின் பதத்திலுள சில்ம்பி னோசை
யெவ்விதமா னூலுக்கு மேது வாகு
மெவ்வடிவின் விழிமூன்று மிலங்கு மியாவு
மிணையற்ற வவ்வடிவே யெம்மைக் காக்க. (3)

சிவன் முதலியோர் வணக்கம்.

4. அகிலசகன் ஞயகனு யநந்த சத்தி
யமைவுற்ற வகண்டசிவன் சரணம் போற்றி
நிகிலசகன் மாதாவாய் நித்யா நந்த
நிசவடிவா மம்பிகையின் சரணம் போற்றி
சகலவித விக்கினமுந் தீர்த்தெல் லோர்க்குஞ்
சாதகமாம் விநாயகனற் சரணம் போற்றி
தகைமைமிகு மன்பர்க்குச் சிவஞா னத்தைத்
தந்தருளுஞ் சண்முகனற் சரணம் போற்றி. (4)

நூல்வரலாறு.

5. சகமெவையுங் கற்பித்த பரேச னிந்தச்
சகத்திலுள சீவரெலா முய்ய வேண்டி

(4.) அகிலசகன்ஞயகன்-சர்வலோகநாயகன்; அநந்த சத்தி யமைவுற்ற - ஆறுகோடி மாயாசத்திகள் பொருந்திய; நிகில சகன்மாதா-எல்லாவுலகத்திற்குந்தாய்; அம்பிகை-உமா

வெகுவிதமாங் கரும்முபா சனைகண் ஞானம்
விளம்பியிடும் வேதத்தை முன்புண் டாக்கி
மிகவுமகா நுண்மையதா மவ்வே தத்தின்
மெய்ப்பொருளை நன்ருக வுணரும் வண்ணம்
பகர்மிருதி புராணமிதி காசமற்றும்
பலவிதமா நூற்களையும் படைத்தா னன்றே. (5)

6. அகிலவித நூற்களினு மேலாய் நின்ற
வருமறையின் முக்கியதாற் பரியமான
விகலமுரு வத்துவித நிர்ண யத்தை
விளம்பியிடும் புராணமிதி காசங் கட்கு
ளிகழ்வில்சிவ ரகசியமென் றுரைக்கு நாம
மிசைந்தவொரு விதிகாச மிகவு மேலாம்
புகலியவிவ் விதிகாசம் பனிரண் டம்சம்
பொருந்தியதா மெத்தவுமே புனித மாகும். (6)

தேவி, விக்கினம்-தடை; சாதகமாம்-காரியசித்தி யுண்டாக்கும்; தகைமை-சிரத்தை.

(5.) கற்பித்த-படைத்த; பரேசன்-பரை (பார்வதி) யோடு கூடிய ஈசன்; உய்யவேண்டி-சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமாநந்தப் பிராப்தியுமடைய விரும்பி; முன்புண்டாக்கி-சிருஷ்டியினாரம்பத்திலெடுத்துக்கூறி; படைத்தான்-அருளிச் செய்தனன்.

(6.) விகலமுரு-குறைபாடின்றிய; நிர்ணயம்-நிச்சயம்;

7. பரவியவிவ் விதிகாசந் தன்னை முன்னம்
பரமசிவன் பரமசிவைக் குபதேசித்தா
னருள்வடிவா மம்பிகைமற் றிந்த நூலை
யருளுடனே சண்முகனுக் குபதேசித்தா
ளுரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீஷவ்யற்
குவகையுடன் கந்தனிதை யுபதேசித்தான்
விரவுசிவ கருணையினு லனைத்தும் பெற்ற
வியாதனிதைச் சூதமுனிக் குபதேசித்தான். (7)

8. சூதமுனி மற்றைமகா முனிவர்க் கெல்லாஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை யுபதேசித்தா
னோதியவிவ் வகையாக வுலகத் தின்க
ணுத்தமமா யுளவிந்நூல் விளங்க லாயிற்
றுதிலுள வம்சங்கள் பனிரண் டற்கு
ளத்யந்த மதிசயமா மாறு மம்ச
மீதினைமுன் பொருகாலங் கைலா யத்தி
லிணையில்சிவன் ரிபுவுக்குத் தனித்து ரைத்தான். (8)

இசைந்த-பொருந்திய; புகலிய-சொல்லிய; புனிதம்-சிரேஷ்டம்.

(7) பரவிய-துதிக்கப்படுகின்ற; உவகையுடன்-மகிழ்ச்சியோடு; விரவு-பொருந்திய; உபதேசித்தான்-போதித்தான்.

(8.) ஓதிய-சொல்லிய; ஆதிலுள-அதிலுள்ள; அத்யந்தம்-மிகவும்; ஈதினை-இதனை; இணை-ஒப்பு.

9. அரியதினு மரிதான விவ்வம் சத்தி
லமைவுற்ற வத்தியாய மைம்ப தாகும்
பரவுமிதி னுற்பத்து நான்கத் தியாயம்
பரமசிவ னருள்செய்த பரிசே யாக
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக வோதி
நிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்த லாலே
யுரைதருமிவ் வத்யாய மனைத்து மிங்கே
யுத்தமமாம் ரிபுகீதை யென்ன லாகும். (9)

10. இன்னவிதம் வடமொழியா லீசன் றானே
யியம்பியிடு மிவ்வாறு மம்சத் தின்கண்
முன்னருள வாமொருமூன் றத்யா யங்கண்
முடிவிலுள வாமொருமூன் றத்யா யங்கள்
பன்னியிடுங் கருத்துடனே நடுவி லுள்ள
பரமான நாற்பத்து நான்கத் தியாய
மன்னியவிக் கீதையினை முமுட்சு வெல்லா
மதிக்கும்வணந் தமிழ்க்கவியா யமைக்கின் றேன்யான்

(9.) இவ்வம்சத்தில் - சிவரகசியத்தினிவ்வாறுமம்சத்தில்; அமைவுற்ற-அடங்கிய; அருள்செய்தபரிசே-கூறிய விதமே; நிருமலமாய்-சுத்தமாய்; நிகழ்த்தல்-சொல்லுதல்.

(10.) பன்னியிடும்-கூறும்; பரமான-மேலான; மன்னிய-பொருந்திய; முமுட்சு-மோக்ஷவிச்சையுள்ளவன்.

11. சருவஞ்ஞ சிகாமணியாம் பரேச்னேரே
சாரமதாம் வடமொழியா லுரைத்த நூலை
யொருசிறிது மறியாவென் புன்மை வாக்கா
லூனமற வுரைத்திடுத லொவ்வா தென்றே
கருதிவெறி தேயிருந்த வென்கருத்தைக்
கரியாக நின்றெவையு மசைக்கு மீச
னரியதினு மரிதான விந்த நூலை
யமைக்கும்வண மசைப்பித்த திறமையென்னே. (11.)

12. சருவசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சி யாகிச்
சகலத்து மாந்தரமா யந்தர் யாமி
சொருபமதாம் பரமசிவ னாஞ்ஞை யாலே
சுதந்தரமே செறியாத வென்றன் வாக்கா
லுரைதருமிந் நூற்கவியி லுள்ள தோட
மொன்றையுமே சாதுக்கண் மதித்தி டாமற்

(11.) சாரமதாம்-சத்தாயுள்ள; புன்மை-இழிவு; ஒவ்வாது-பொருந்தாது; வெறிதே-சும்மா; கரியாக-சாட்சியாக; அமைக்கும்வணம்-பாடலாகச் செய்யுமாறு.

(12.) சராசரம்-இயங்குதிணை நிலைத்திணை; ஆந்தரமாய்-உள்ளாய்; அந்தர்யாமி-உள்ளீடா யிருப்பவன்; ஆஞ்ஞை-கட்டளை; செறியாத-பொருந்தாத; உரைதரும்-சொல்லும்; மதித்திடாமல்-நோக்காமல்.; பேணல்-விசுவசித்தல்.

பெருமைமிகு மிந்நூலின் பொருளை நாடிப்
பிழைகளெலாம்பொறுத்திதனைப்பேணல்வேண்டும்.

13. சூதமுனி நைமிசவா ரணியத் துள்ள
சுத்தமகா முனிவரரை நோக்கிச் சொல்வான்
வேதியரே மீளவுமச் சைகீ ஷவ்யன்
விமலசிவன் சுதனான கந்தன் றன்னைக்
காத லுறு மனேகமுனி கணங்க ளோடுங்
கறையற்ற வனேகசிவ கணங்க ளோடும்
வீதலுறா மகிழ்வுடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
விநயமுட னிவ்விதமாய் வினவி னானல். (13)

14. அருள்வடிவே யருள்வடிவாம் பரேசன் சேயே
யடைக்கலமென் றடைந்தவரை யாளுங் கோவே
சருவமுணர் சிகாமணியே சிவமே நோக்குஞ்
சண்முகவா நினதருளா லைந்தம் சங்க
ளிருளறவே கேட்டனன்மே லாறு மம்ச
மினியருளி நின்வசனச் சுதை யினாலே

(13.) சுதன்-மகன்; காதலுறும் - அன்புபொருந்திய; கறையற்ற-குற்றமில்லாத; வீதலுறா-கெடுத லடையாத; இறைஞ்சியேத்தி-வணங்கித் துதித்து; விநயமுடன்-அடக்கமோடு.

(14) சேயே-பிள்ளையே; கோவே-தலைவனே; சருவ

கருகுபவ தாபமெலா நீக்கி யென்னைக்
காத்திடுவா யெனவோடுங் கந்தன் சொல்வான். (14)

15. உரியகுண மேலான சைகீ ஷவ்யா
வுனதுதிட பத்தியினன் மகிழ்வுற் றேம்யாஞ்
சருவசகன் றாயகனும் பரேசன் றானே
சாட்சாத்தாய்ச் சகலருக்கு மிதமே யாக
நிருமலமாம் ரிபுமுனியை நோக்கி முன்பு
நிகரற்ற கைலாய கிரியிற் சொன்ன
விருமையிலா ஞானமகா வர்ண வத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விங்குச் சொல்வாம். (15)

16. முன்பொருகாற் சமமுதலா நற்கு ணங்கண்
முழுதுமுள ரிபுமுனிவன் கைலா யத்திற்
றுன்பமெலாந் தீர்க்கின்ற வென்பி தாவைத்
துகளறவே தரிசித்து மிகவ ணங்கி

முணர்-எல்லாவற்றையு மறிகின்ற; இருளற-மயக்கம் நீங்க; சுதை-அமிர்தம்; கருகுபவம்-அஞ்ஞானம்.

(15.) உரியகுண மேலான-சமதமாதியுயர்ந்த குணங்களை யுரிமையாய்ப் பெற்றுள்ள; சாட்சாத்தாய்-நேரே; இதமேயாக-நன்மையேயுண்டாகுமாறு; நிகரற்ற- ஒப்பற்ற; இருமையிலா-பேதரகித; ஞானமகாவர்ணவத்தை-ஞானோபதேசத்தை.

யின்பமிகு மகண்டபர ஞானம் வேண்டி
யீசனரு ளுரமாகக் கிடைப்ப தற்கச்
சம்புவினைக் குறித்துமிகு மன்பி னோடே
சாலவுமே விநயமுடன் போற்ற லுற்றான். (16)

17. போற்றியபின் பரசிவனை நோக்கிச் சொல்வான்
பூரணமாஞ் சற்குருவே யின்றெனக்குத்
தோற்றியவித் துவிதமெலாந் துடைக்கத் தக்க
துகளற்ற வத்துவித ஞானந் தன்னை
யேற்றியநற் கருணையினு லுபதே சித்திங்
கெல்லோரு மிதன்வழியா யுய்யும் வண்ணஞ்
சாற்றியருள் செய்திடுவா யென்ன லோடுஞ்
சங்கரனுஞ் சரியெனவே யருளிச் செய்தான். (17)

(16.) சமமுதலா நற்குணங்கள்-சமம், தமம், உபரதி, திதிக்ஷை, சமாதானம், சிரத்தை யென்னுஞ் சிறந்த குணங்கள்; துகளற-குற்றமொழிய; இன்பமிகும்-சொரூபாநந்தம் வெளிப்படுத்தற்கேதுவான; உரமாக-உறுதியாக; சாலவும்-மிகவும்.

(17.) தோற்றியவித் துவிதமெலாம்-காணப்படுகின்ற நாமரூபவடிவவித்துவிதமியாவற்றினையும்; துடைக்கத்தக்க-(அவற்றின் காரண அஞ்ஞானத்துடன்) ஒழித்தற்குத் தகுதியான; ஏற்றிய-உயர்ந்த; சாற்றியருள் செய்திடுவாய்-கூறியருளுவாய்.

18. அயன்சுதனும் ரிபுமுனிவா வேதாந் தத்தி
னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக் கின்ற
வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத் தியாய
மியாமருளிச் செய்ததிதன் விசாரத் தாலே
பயமருவா வகண்டபர ஞான முண்டாம்
பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்த மெய்து
மயலறநீ கேளெனவே யதனை முற்று
மகிழ்வுடனே ரிபுவுக்கு மகேசன் சொன்னான். (18)

19. சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்தி ரத்தின்
சூட்சுமமாம் பொருளையெலாங் கேட்ட வண்ணம்
பின்னமற மனதினிடை மனனஞ் செய்து
பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்ற ஞான
மன்னியதாற் பவத்துன்ப மனைத்து நீங்கி
மகத்தான வாநந்த மருவி னானு
மன்னசிவன் திருவுருவை யிறைஞ்சி யேத்தி
யதிசயமா மன்புடனே போற்ற லானான். (19)

(18.) பயமருவா-தாபத்திரயங்களா லுண்டாகும் நடுக்க முண்டாகாமைக்குக் காரணமான; அகண்டபரஞானம்-ஜீவப் பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம்; பவம்-பிறப்பு.

(19.) பின்னம்-வேறுபாடு; மனனம்-ஜீவப்பிரஹ்மங் களின் அபேதத்திற்குச் சாதகமான யுக்திகளாலும் பேதத்

20. அருள்வடிவா யென்னையாண்ட சிவமே போற்றி
யாநந்த கனமான சிவமே போற்றி
சருவவிலட் சணமான சிவமே போற்றி
சகலர்க்கு மிதமான சிவமே போற்றி
நிருமலமாய் நின்றபர சிவமே போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமே போற்றி
யிருமையிலா வேகபர சிவமே போற்றி
யெங்குமுள வகண்டபர சிவமே போற்றி. (20)

21. இன்னவிதம் பரசிவனைத் துதித்துப் பின்னு
மிறைஞ்சியவ னநுஞ்ஞையினு லவிடம் விட்டுப்
பின்னமிலா வாநந்த வதுப வத்தின்
பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ்ச ரித்து

திற்குப் பாதகமானயுக்திகளாலும் அத்விதீயப்பிரஹ்மத்தைச் சிந்தித்தல்; தியானித்து-நிதித்தியாசநஞ்செய்து: அஃதாவது அநாத்மாகார விருத்தியின் மறைப்பின்றிய ஆத்மாகார விருத்தியின்நிலை; பூன்றஞானம்-பூரணஞானம்.

(20.) சருவ விலட்சணம்-தேகாதி யனாத்மாக்களுக்கு வேறுபட்டிருத்தல்; இருமை-இன்பதுன்பமுதலிய துவந்துவங்கள்.

(21.) அநுஞ்ஞை-கட்டளை; வது-காரணம்; பிறங்கிய தாம்-விளங்குவதாகிய.

மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞா னத்தை
மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதேசித்த
பின்னர்ச்சில வேதுவினாற் புவியின் கண்ணே
பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில் வந்தான். (21)

22. பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத் தின்கட்
பற்றியதாங் கேதாரத் தலத்தி ருந்து
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதாரேசன்
பூசனையே புரிந்துமிக விரத்தி கூர்ந்து
தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞானங்க
டிடமாகி விபூதியுட னுருத்தி ராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும் பூண்ட
வயூன்சுதனும் ரிபுமுனியை முனிவர் கண்டார். (22)

23. கண்டவுட னிதாகசுக ராதி யான
களங்கமிலா முனிவரெலா மன்பு கூர்ந்து
தண்டெனவே நன்றாக வணங்கி யேத்தித்
தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச் சொல்வார்

(22.) இமகிரி-இமயமலை; விரத்தி-வைராக்கியம்; தீரமுறு-உறுதியுற்ற; ஆரம்-மாலை.

(23.) களங்கம்-இராகத்துவேஷாதிகள்; தண்டெனவே-

பண்டொருகாற் டரசிவனைக் கைலா யத்திற்
பத்தியுடன் பாங்காக வாரா தித்தவ்
வண்டர்பிரான் கருணையினா லகண்ட ஞான
மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தா யன்றோ. (23)

24. சலனமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்ற
சற்குருவே பரமசிவன் கருணை யாலே
கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்தி ரத்தின்
கருத்தான வகண்டபர சிவஞா னத்தை
யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்த வண்ண
மத்யந்த கருணையினா லெங்கட் கெல்லா
முலைவுதரு பவபந்த மனைத்து நீங்கி
யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய் வாயே. (24)

தண்டம் விழுவதுபோல; பண்டொருகால் - முன்பொரு காலத்தில்; பாங்காக-நன்றாக; அகிலர்க்கும்-யாவர்க்கும்.

(24.) சலனமிலா-பிறழ்ச்சியில்லாத; கலனம்-தோஷம்; சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின் கருத்து- உபநிஷத்துக்களின் தாற்பரியம்; அலைவற-சோகமோக மொழிய;உலைவுதரு-துன் பத்தைத்தருகின்ற; பவபந்தம்-ஜனனஹேதுவான அவித்தை காம கர்மங்கள்.

25\. தேசிகரின் கருணையினாற் கிடைப்ப தான
திவ்வியமா ஞானமெனு நாவாய் கொண்டே
நீசமுறுஞ் சமுசார சாக ரத்தி
னின்றமல பரப்பிரம தீர மேறிச்
சாசுவத சொரூபமதா யிருப்ப மென்றே
சகலருமே விநயமுடன் சாற்ற லோடு
மாசணுகா ரிபுமுனியு மதனைக் கேட்டு
மகிழ்வுடனம் முனிவரரை நோக்கிச் சொல்வான்.(25)

26\. பரமசிவன் பூசனையே முதலாம் பத்தி
பண்ணியதா லவனருளுக் குரிய ரான
நிருமலமா முனிவரரே யுங்கட் கெல்லா
நிகழ்த்தவொணா ரகசியமாம் பொருளேயில்லை
யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத் தக்க
தானபொரு ளெங்கேனு மெவையு முண்டோ
வுரியவரே யாதலினா லுங்கட் கின்றே
யுத்தமமா ஞானத்தை யுபதே சிப்பாம். (26)

(25.) தேசிக-குருவே; நாவாய்—தோணி; நீசமுறும்-இழிவு பொருந்திய; அமலம்-பரிசுத்தம்; தீரம்-கரை; சாசுவதம்-ஸ்திரம்; மாசணுகா-தோஷமின்றிய.

(26.) நிகழ்த்தவொணா-உரைத்தற் கொண்ணாத; உரியவர்-அதிகாரிகள்; இன்றே-இப்பொழுதே.

27. குறைவற்ற பரமசிவன் முன்பெ னக்குக்
குறைவறவே கருணையினா லுரைத்த வண்ணங்
கறையற்ற சுருதிமுடிச் சூத்தி ரத்தின்
கருத்தான ஞானத்தை யுரைப்பக் கேண்மின்
மறுவற்ற முனிவரரே யிஞ்ஞா னத்தான்
மகத்தான பவபந்த முடனே நீங்கி
நிறைவுற்ற பாப்பிரம வடிவே யாகி
நீரொன்று நிச்சலமாய் நின்று வாழ்வீர். (27)

28. இந்தவித நிதாகசுக ராதி யான
விம்முனிவர் தமைநோக்கிப் பொதுவா யோதிப்
பிந்திமகா தேவனைமுக் கரணத் தாலும்
பிரியமுடன் வணங்கிமிக வன்பு கூர்ந்த
வந்தரிபு மாமுனிவ னிதாக னென்று
மரியமகா முனிதனையே தலைமை யாக்கித்
தொந்தமுரு வகண்டபர சிவஞா னத்தைத்
துகளறவே யருள்செய்யத் தொடங்கி னானால். (28)

(27.) குறைவற்ற - பூரணமான; குறைவற - குற்ற மொழிய; கறை-குற்றம்; மறு-மாசு; மகத்தான- எல்லையற்ற.

(28.) ஓதி-கூறி; முக்கரணம் - மனோவாக்குக்காயம்; தொந்தமுரு-இருமையற்ற.

29. பூரணமா யகண்டசிதா காய மாகப்
பொருந்தியுமா பதியான பரசி வன்றன்
பாரினையே முதலான சகத்தை யெல்லாம்
படைத்தவுபா தானநிமித் தங்க ளென்றுங்
காரணமா மன்றியுமச் சகத்தை யெல்லாங்
கலந்துண்மை தருவோனு மொளிசெய் வோனுஞ்
சாரமிலா வவற்றிற்கின் பஞ்செய் வோனுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சம்பு தானே. (29)

30. அருளுருவாம் பரமசிவ னநந்த சத்திக்
காதார மாகவமர்ந் திருப்ப தாலே
சருவசகக் காரணமா மவ்வீசற்குச்
சமமேனு மல்லதவற் கதிக மேனு
மொருபொருளு மிலையதனு லன்னோன் றனே
யோதுமுபா தானநிமித் தங்க ளாவன்
கருதியவ் வீசற்கு மேலாய் வேறோர்
காரணமு மொருகாலு மெங்கு மில்லை. (30)

(29.) உபாதானம் - முதற்காரணம்; கலந்து-வியாபித்து; உண்மை-சத்து; ஒளி-சித்து; சாரமில்லா-தமக்கெனப் பொருளின்றிய; சுககனம்-ஆநந்தவடிவம்.

(30.) சமம்-ஒப்பு; கருதிய-சிந்திக்கப்படுகின்ற.

31. செவ்வியசிற் சுககனமாம் வத்துத் தானே
சின்மயமாந் தனதுபர சத்தி யாலே
திவ்வியமங் களவடிவாய்த் திரண்டெழுந்து
திரிபுரசங் காரமுத லீலை செய்திங்
கெவ்வமெலாந் தீர்த்தன்ப ரெல்லோ ருக்கு
மிதமான போகமொடு மோட்ச நல்கு
மவ்விதமாம் பரமசிவ வத்துத் தானே
யருளதனு லெம்மையெலா மென்றுங் காக்க. (31)

ஆன்ம நிர்ணயம்.

32. நிகிலவித சாதனமு ணோரப் பெற்ற
நிதாகனினக் கினியான்ம நிர்ண யத்தை
யகிலசகன் ஞாயகனும் பரேசன் முன்ன
மத்யந்த கருணையினு லறைந்த வண்ணஞ்
சகலருமே யறியும்வணஞ் சுருங்கச் சொல்வாஞ்
சாலவுமே ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
யிகழ்வறவே நன்ருகக் கேட்டுணர்ந்தோ
ரெப்போதும் பரப்பிரம வடிவே யாவர். (32)

(31.) லீலை-விளையாட்டு; எவ்வம்-துன்பம்.

(32.) நிர்ணயம்-நிச்சயம்; சாலவும்-மிகவும்.

33. ஏகபரி பூரணமா மறிவே யான்மா
விவ்வறிவே விவகார தெசையின் மைந்தா
வாகமுத லநந்தவித வுபாதி கட்கு
மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்து நிற்குந்
தேகமுத லனைத்துக்குஞ் சாட்சி யாகுந்
திரிசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீத மாகும்
பாகமற விசாரிக்கி லிவ்வான் மாவே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (33)

34. அறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
யழியாம லிருப்பதனாற் சத்து மாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
யனைத்தையுமே விளக்குவதாற் சித்து மாகு

(33.) ஆகம்-உடல்; உபாதி-ஒருவஸ்துவைப் பலவஸ்து போன்று தோன்றச் செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பது; அதிட்டானம்-விவர்த்தவடிவ காரியத்தி (பாம்பி)ன் காரணம் (ரச்சு); சாட்சி-நேரே மறைவின்றிச் சொரூபவடிவ ஞானத்தினாலே சர்வத்தையும் பார்ப்பது.

(34.) அமைவுற்ற-பொருந்திய; அந்தமிலாது-முடிவில்லாது.

மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமு மாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
யந்தமிலா திருப்பதனு லநந்த மாமே. (34)

35. அத்துவித வறிவுருவே பிரம மாகு
மதுதானே யகிலவதிட் டான மாகு
மித்துவித மினைத்துக்கு மதீத மாகு
மேகபரி பூரணமா யிலங்கா நிற்கு
நித்தியநிர்க் குணமாகு நிமல மாகு
நிரஞ்சனமா நிட்கிரிய சுபாவ மாகுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சாந்த மாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மான்மா வாமே. (35)

36. ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானந் தானே
யுற்றகட மடமென்னு முபாதி யாலே
யிருவெளிபோற் கடவான மடவா னென்றே
யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதி யேபோ

(35.) அதீதம் - மீறிப்போனது; இலங்காநிற்கும்-விளங்கும்.

(36.) மடம்-வீடு; நீதி-முறை; அவித்தை-அஞ்ஞானம்.

லொருவடிவா மறிவான வத்துத் தானே
யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதி யாலே
யிருவடிவ மானதுபோ லான்மா வென்று
மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்கு மன்றே. (36)

37. கடமடமா முபாதிகளை நேதி செய்யிற்
கடவானு மடவானு மொன்றே போல
மடமைமுத லுபாதிகளை நேதி செய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமு மொன்றே
யிடமீருவும் வேதாந்த விசாரத் தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதி பண்ணித்
தடமருவு மான்மபர வைக்கி யத்தைத்
தடையறவே முமுட்சுவெலா முணர வேண்டும். (37)

38. ஏதமுறு மவித்தைமுத லான்மோ பாதி
யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோ பாதி
பேதமெலா மான்மாவுக் கபின்ன மான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே

(37.) நேதிசெய்யின்-நீக்கின்; மடமைமுதலுபாதிகள்-மாயைமுதலியவுபாதிகள்; தடமருவும்-வியாபகமான; தடை-அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்கள்; முமுட்சு-மோக்ஷகாமி.

(38.) ஏதம்-குற்றம்.

யீதெவையு மதிட்டானங் தனக்கு வேறா
யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதி பண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்ட மான
வான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (38)

39. சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசத மந்தச்
சுத்தியலா தன்னியமா யிலாத தேபோற்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மா வின்கண்
சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வித்துவிதம் யாவையுமிவ் வான்மா வன்றி
யிதரமதா யிலையெனவே நேதி பண்ணி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்து நின்ற
வான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (39)

40. ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வென்று மில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரம மில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மா வில்லை

(39.) சுத்திகை-கிளிஞ்சில்; ரசதம்-வெள்ளி; சலனம்-பிரகிருதி; இதரமதாய்-வேறாய்.

(40.) அணுவும் - சிறிதும்; ஆன்மாவாமகம் - ஆன்மாவாகியநான்.

யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமந் தானே
யான்மாவா மணுவுமிதி லைய மில்லை
யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப் போது
மான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (40)

41. அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யறையுமனுன் மாவெனுமோர் வாக்கு மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யறியுமனுன் மாவெனுமோர் மதியு மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யமருமனுன் மாவெனுமோர் சகத்து மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்று மெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்ச யிப்பாய். (41)

42. சித்தமுத லொருபொருளு மிலாமை யாலே
சிந்திக்கத் தகுபொருளு மென்று மில்லை
சத்தியமாய்த் தேகமுத லிலாமை யாலே
சரைமரண முதலியவை யென்று மில்லை

(41.) அறையும் - சொல்லப்படுகிற; வாக்கு - பேச்சு; மதி-புத்தி; அசஞ்சலம்-சஞ்சலமின்றியது.

(42.) சரை-மூப்பு; அத்தம்-கை; ஆதானம்-கொடுத்தல்.

யத்தமுத லவயவமே யிலாமை யாலே
யாதான முதலியவோர் செயலு மில்லை
நித்தவறி வுருவான வான்மா வொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்ச யிப்பாய். (42)

43. விரிந்தசகத் காரணமாம் விதியி லாதால்
விசித்திரமாய்ப் பகுப்புற்ற சகத்தே யில்லை
தரந்தரமாஞ் சகத்தில்லாத் தன்மை யாலே
தயங்குசகப் பாலகனு மரியு மில்லை
பொருந்துசரா சரமெவையு மிலாமை யாலே
புகலுசகன் ஞசகனு மரனு மில்லை
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற வான்மா வொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்ச யிப்பாய். (43)

44. அகரமுதல் வன்னமிலாத் தன்மை யாலே
யதனையுரை யாடியிடும் வாக்கு மில்லை

(43.) விதி-பிரமன்; பாலகன்-இரக்ஷிப்பவன்; அரி-விஷ்ணு; ஜகன்ஞசகன்-ஜகத்தையழிப்பவன்; அரன்-உருத்திரன்.

(44.) வன்னம்-எழுத்து; குரவன்-குரு; தற்பரன்-வினயமுள்ளவன்; மாணன்-சிஷ்யன்.

தகைமிகுங் குரவனிலாத் தன்மை யாலே
  தற்பரனாய் நிற்கின்ற மாணு னில்லை
வெகுவிதமா நூற்களிலாத் தன்மை யாலே
  விதியுடனே நிடேதமுத லெவையு மில்லை
யிகழ்வுபெரு வறிவுருவா மான்மா வொன்றே
  யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (44)

45. ஒன்றிலதாந் தன்மையினா லிரண்டு மில்லை
  யுபயமிலாத் தன்மையினா லொன்று மில்லை
துன்றுபய மிலாமையினா லபய மில்லை
  தொடரபய மிலாமையினாற் பயமு மில்லை
நின்றசுப மிலாமையினா லசுப மில்லை
  நிகழசுப மிலாமையினாற் சுபமு மில்லை
யென்றுமறி வுருவான வான்மா வொன்றே
  யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (45)

46. சத்திலதாந் தன்மையினா லசத்து மில்லை
  சஞ்சலமா மசத்திலதாற் சத்து மில்லை
சுத்தமிலாத் தன்மையினா லசுசி யில்லை
  சொலுமசுசி யிலாமையினாற் சுசியு மில்லை

(45.) உபயம்-இரண்டு; அபயம்-பயமின்மை.

(46.) தொத்துமிடர்-சாருந்துன்பம்.

தொத்துமிட ரிலாமையினாற் சுகமு மில்லை
 தொடர்ந்தசுக மிலாமையினா லிடரு மில்லை
யித்துவித மெவையுமிலா வான்மா வொன்றே
 யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (46)

47. புகலுமொரு காரியமு மிலாமை யாலே
 பொருந்தியிடுங் காரணமு மொன்று மில்லை
திகழுமொரு திரிசியமு மிலாமை யாலே
 தெரிசிக்குந் திருக்குமொரு காலு மில்லை
வெகுவிதமாந் துவிதமெலா மிலாமை யாலே
 வேறுபடா வத்துவிதந் தானு மில்லை
யகிலபரி பூரணமா மான்மா வொன்றே
 யழியாத வத்துவென நிச்சயிப்பாய். (47)

48. ஒருபொருளு மாந்தரமா யிலாமை யாலே
 யொன்றியிடும் வாகியமாம் பொருளு மில்லை
சருவமெனச் சாற்றுபொரு ளிலாமை யாலே
 சந்ததமுங் கிஞ்சிலெனும் பொருளு மில்லை

(47.) திகழும் - விளங்கும்; திரிசியம் - காணப்படும் பொருள்; திருக்கு-காண்பான்.

(48.) ஆந்தரம்-உள்; வாகியம்-வெளி; கிஞ்சில்-சிறிது; புரணம்-நிறைவு.

புரணமிலாப் பொருளெவையு மிலாமை யாலே
பூரணமாய்ப் பொருந்துபொரு டானு மில்லை
பரவியசிற் கனமான வான்மா வொன்றே
பழுதற்ற வத்துவென நிச்ச யிப்பாய். (48)

49. இதுவதுவென் றியம்பியிடும் பொருளு மில்லை
யிலையுளதென் றியம்பியிடும் பொருளு மில்லை
திதமெனவே நிகழ்த்தியிடும் பொருளு மில்லை
திட்டாந்தந் தாட்டாந்த மெவையு மில்லை
விதம்விதமாய் விளங்கியிடும் பொருளு மில்லை
விசித்திரமாஞ் சீவபர சகத்தே யில்லை
நிதமுமெலா மகண்டபரப் பிரமந் தானும்
நிமலபரப் பிரமமதே யான்மா வாகும். (49)

50. நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமந் தானும்
நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மன்னியராய்த் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு

(49.) திதம்-ஸ்திரம் (நிலை); திட்டாந்தம்-காணப்பட்ட முடிபுடையது; தாட்டாந்தம் - திட்டாந்தத்தால் முடிக்கப் படுவது.

(50.) அகம்-நான்; அகிலவிதத்தோற்றமும்-பல்வேறு வகைத்தாய திரிசியமும்.

மிகழ்சகமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமந் தானு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வாகும். (50)

51. சத்தியசிற் சுககனமா மான்ம ரூபஞ்
சகலபரி பூரணமா மான்ம ரூபம்
நித்தியநிர்க் குணமாகு மான்ம ரூபம்
நிரஞ்சனநிட் களமாகு மான்ம ரூபஞ்
சுத்தசிதம் பரமாகு மான்ம ரூபஞ்
சூட்சுமத்துஞ் சூட்சுமமா மான்ம ரூப
மத்துவிதப் பொருளாகு மான்ம ரூப
மகண்டேக ரசமாகு மான்ம ரூபம். (51)

52. ஆதலினு லகண்டேக ரசமே யான
வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவு மில்லை
போதகன மாகியவவ் வான்மா வேநீ
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை

(51.) சத்தியசிற்சுககனம்-சச்சிதானந்தவடிவம்; சூட்சுமத்துஞ் சூட்சுமம்-அதிசூட்சுமம்.

(52.) போதகனம்-ஞானவடிவம்; மாதவ-மிக்கதவத்தையுடையவனே; பவபாசம்-பிறப்பிற்குக் காரணமாய அஞ்ஞானம்.

மாதவவிவ் வான்மாவா னானெப் பேர்து
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மென்றே
பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்ச யத்தைப்
பெற்றதனாற் பவபாச முத்த னுவாய். (52)

53. இந்தவிதம் யாவர்க்கு மிதமே யாக
விருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ண யத்தை
யந்தமிலா மகிமையுறு மகேசன் முன்ன
மருளியவா நிதாகனினக் கடக்கிச் சொன்னேன்
தொந்தமுறு விவ்வான்ம நிர்ண யத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே யொருகா லேனும்
புந்தியுறத் திடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோர்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர். (53)

சுவானுபவம்.

54. என்றருளும் ரிபுமுனியை மகிழ்வாய் நோக்கி
யெனையாளுஞ் சற்குருவே கைலா யத்தி
லன்றுசிவ கருணையினு லடையப் பட்ட
வற்புதமா நின்சொருப வநுப வத்தை

(53.) அருளியவா - கூறியபடி; தொந்தம் - பந்தம்; துகள்-ராகாதிகள்; புந்தியுற-புத்தியிலமையுமாறு.

(54.) அடையப்பட்ட-பெற்ற; அடைவாய்-முறையாய்.

யின்றருளா லுரைசெய்திப் பவத்துன் பங்கள்
யாவையுமே நீக்கியெனை யாள்வா யென்றே
நின்றடைவாய் வினவியவந் நிதாக னுக்கு
நேரான வுத்தரமம் முனியுஞ் சொல்வான். (54)

55. சத்தியஞா னாநந்தப் பிரம நானே
சமுசார சங்கமிலாப் பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிராகார மானபரப் பிரம நானே
தத்துவமாய்த் தனித்தபரப் பிரம நானே
தான்றானாய் நின்றபரப் பிரம நானே
அத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நானே. (55)

56. சன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சதாநந்த மானபரப் பிரம நானே
சின்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சிதாகாய மானபரப் பிரம நானே

(55.) சங்கம்-கூட்டம்; நிட்களம்-அவயவமற்றது; நிராகாரம்-உருவமற்றது; தத்துவமாய்-உண்மையாய்; அத்துவிதம்-துவிதமின்றியது.

(56.) சன்மயம்-சத்தாமாத்திரம்; நிரஞ்சனம்-களங்க

நின்மலமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
நிரஞ்சனமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
யென்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரம நானே. (56)

57. ஆகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
யநுகூத மானபரப் பிரம நானே
மோகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
முத்தாப ரகிதபரப் பிரம நானே
பாகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரம நானே
சோகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரம நானே. (57)

58. அகமென்றுந் தேகமல பொறிக ளல்ல
வகமென்று முயிர்களல வுள்ள மல்ல

மற்றது; என்மயம்-என்வடிவம்.

(57.) ஆகம்-உடல்; அனுகூதம்-நீங்காமை, முத்தாபரகிதம்-தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமாகிய மூவகைத் துன்பங்களுமின்மை; பாகம்-பிரிவு; பரிச்சேதம்-எல்லை.

(58.) பொறிகள்-இந்திரியங்கள்; மூலாவித்தை-சுத்த

வகமென்றும் புந்தியல சித்த மல்ல
வகமென்றும் புன்மையகங் கார மல்ல
வகமென்று மதன்மூலா வித்தை யல்ல
வகமென்றும் வியட்டியல சமட்டி யல்ல
வகமென்று மறிவுற்ற தெவையு மல்ல
வகமென்று மகண்டபரப் பிரமந் தானே. (58)

59. அகமென்றுஞ் சாதனல சிசுவு மல்ல
வகமென்றுந் தருணனல விருத்த னல்ல
வகமென்றுஞ் சிறியனல பெரிய னல்ல
வகமென்றுஞ் சிதைவுற்று மரிப்போ னல்ல
வகமென்றுஞ் சீவனல வீச னல்ல
வகமென்றுஞ் சடாசடமாஞ் சகத்து மல்ல
வகமென்று மெவையுமிலா தகமாய் நின்ற
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந் தானே. (59)

60. அகமனிசுஞ் சன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிசஞ் சின்மயமாம் பிரம ரூப

சேதனத்தைமறைக்கும் அவித்தை; வியட்டி - மரமென்றாற் போல்வது;சமட்டி-தோப்பென்றாற் போல்வது;அறிவுற்றது-அறியப்பட்டது.

(59.) சாதன்-உண்டானவன்; தருணன்-வாலிபன்.

(60.) அனிசம்-எப்போதும்; சன்மயம்-ஆநந்தவடிவம்;

மகமனிச நன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிசந் தன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிச நின்மலமாம் பிரம ரூப
மகமனிச நிர்க்குணமாம் பிரம ரூப
மகமனிச மசஞ்சலமாம் பிரம ரூபம்
மகமனிச மகண்டபரப் பிரம ரூபம். (60)

61. அருந்தவனே யநந்தவித மறைந்திங் கென்ன
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றுரந்தீருமிவ் வகண்டபர நிச்ச யந்தா
னுத்தமனுஞ் சிவனருளா லியாம டைந்த
நிரந்தரமா மநுபூதி யைய மில்லை
நிமலபர சிவனாணை யுண்மை சொன்னோம்
பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனும்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (61)

62. அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்ட மான
வத்துவிதப் பரசிவமே வேதாந் தங்க

அசஞ்சலம்-மாறாதது.

(61.) அநந்தவிதம்-பலவாறாக; அகம்பிரமம் பிரமமகம்-நான்பிரஹ்மம் பிரஹ்மம் நான்; உரம்-திடஞானம்.

(62.) பேதபுந்தி-ஈசன்வேறுயான்வே றென்னும் பேத

ணிர்ப்பயமாய் நிகழ்த்தியநற் பொருளாய் நின்று
  நிகழுமனே சுத்தியிலா மூட ரெல்லாம்
பற்பலவா நூற்களினுற் பேத புந்தி
  பற்றியாதா லகண்டேக பரசி வத்தைத்
தற்பரமாஞ் சுருதிமுடி முதலா நூலின்
  றாற்பரியப் பொருளாக வறியா ரென்றும். (62)

63. நித்தசிவார்ச் சனைமுதலாம் பத்தி செய்து
  நிகழுமனே சுத்தியினைப் பெற்ற தீர
ரத்துவிதப் பரசிவமே மறையீ ருதி
  யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளா மென்றுஞ்
சத்தியமா மச்சிவமே நாமே யென்றுஞ்
  சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானம் பெற்று
மித்தையதாம் பவபந்த மனைத்து நீக்கி
  மெய்யுணர்வா னந்தபர சிவமே யாவர். (63)

ஞானம்; பற்றியதால் - பொருந்தியதால், தற்பரமாம் - அந்த மேலான.

(63.) நித்தம்-தினந்தோறும்; மறையீருதி-உபநிடத முதலிய;மெய்- சத்து; உணர்வு-சித்து.

64. பரமசிவன் கருணையினா லருளிச் செய்த
பாங்காக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கந்
திருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ண யத்தோ
டிலகியதன் சுவாநுபவ மிசைத்தா னென்றே
யருமையுடன் வினவியிடும் சைகீ ஷவ்யற்
ககிலமுமே யடைவாக வறிந்த கந்த
னிருமலமா யுரைசெய்தா னெனவே சூத
னிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்தி னானல். (64)

வே று.

65. அகில பூரண மாகி யகண்டமா
மான்ம ரூபத்தி னிர்ணய மோதலு
நிகரில் சத்திய சிற்சுக மாகவே
நின்ற நின்மல மான பரம்பொரு
ளகமெ னவக மப்பர மேயென
வயலி லாவநு பூதி யுரைத்தலுந்
திகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாமெந்
தேவ தேவ னகண்டசொ ரூபமே. (65)

முதலாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

(64) பாங்காக-விதமாக; இருமை-பேதம்; சுவானு பவம்-ஆத்மாநுபவம்; நிருமலம்-சுத்தம்.

இ ர ண் டா வ து

பிரஹ்மசொரூபம் நீயேயென்றுபதேசமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

66. குருவரனே பரப்பிரம ஞானம் பெற்றுக்
கூறியவப் பரப்பிரம மாவ தற்கிங்
குரியவனு ருரித்தான ஞான மேதா
மூனமிலா வெனதுநிச சொரூப மேதாம்.
விரிவுறவே யிதற்குரிய வுத்த ரத்தை
விமலசிவன் விளம்பியவா றருள்வா யென்றே
பரிவுடனே வினவியிடு நிதாக னுக்குப்
பாங்கான வுத்தரமம் முனியுஞ் சொல்வான். (1)

67. பயனெவையும் விரும்பாமற் பலசென் மத்திற்
பழுதறவே யநுட்டித்த வறங்க ளாலே
மயலணுவு மருவாமன் மனதின் சுத்தி
மன்னியதாற் சாதனமோர் நான்கும் பெற்றோ

(66.) குருவரன்-குருசிரேஷ்டன்; விரிவுற-விஸ்தாரமாக; பாங்கான உத்தரம்-தகுதியான விடை.

(67.) அறங்கள்-நிஷ்காம கருமங்கள்; மயல்-பிராந்தி;

ரியல்புடனே யியற்றியிடுஞ் சிரவ ணாதி
யேதுவினாற் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றிங்
கயலணுவு மணுகாத வகண்ட மான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மாவ ரன்றே. (2)

68. கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதி யெல்லாங்
களங்கமுறா விசாரத்தா னேதி பண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யனகவகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
நிற்பயமா யறிவதுவே பிரமா கார
நிலைமைபெற வுரித்தான ஞான மாகு
மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைந்த தீர
ரீனமுறு பவபாச மெய்தா ரென்றும். (3)

69. சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சநாதனமாய்ச் சாலவுப சாந்த மாகி

அயல்-பேதம்; அணுவும்-சிறிதும்.

(68.) கற்பிதமாம் - ஆரோபிதமான; நேதிபண்ணி-கழித்து; தீரன் என்பதில் - தீ என்பதுபுத்தி, ர என்பது அதனைவிஷயங்களி னின்றும் ரக்ஷித்தல். எனவே மனோநிக்கிரகஞ்செய்பவ னென்பது அதனது திரண்டபொருளாம்.

(69.) சநாதனம்-எப்போதும் ஒரேவடிவாயிருத்தல்;

நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவிட் சேப
நிராவண நிட்களமாய் நிமல மாகி
யித்துவித கற்பனையோ நிறையு மின்றி
யேகபரி பூரணமா யிணையொன் றில்லா
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந் தானே
யனவரத நினதுநிச சொரூப மாமே. (4)

70. சற்கனமாய் நின்றபரப் பிரம நீயே
சதானந்த கனமான பிரம நீயே
சிற்கனமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நீயே
சிதாநந்த மயமான பிரம நீயே
துக்கசுக மெவையுமிலாப் பிரம நீயே
துவந்துவமே தொன்றுமிலாப் பிரம நீயே
யக்கரமா யமர்ந்தபரப் பிரம நீயே
யகண்டேக ரசவடிவாம் பிரம நீயே. (5)

71. வேறுபடா விபுவான சொரூப நீயே
வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சொரூப நீயே

நிருவிட்சேபம்-தோற்றமின்மை; இறையும்-சிறிதும்.

(70.) துவந்துவம்-இருமை; அக்கரமாய் - குறைவின்றியதாய்.

(71.) வேத்தியமாம்-அறியப்படுவதான; ஈறு-முடிவு.

கூறுபடாக் குணாதீத சொரூப நீயே
குணங்குறிக ளெவையுமிலாச் சொரூப நீயே
மாறுபடா மகத்தான சொரூப நீயே
மனவாக்குக் கெட்டாத சொரூப நீயே
யீறுபடா வேகான்ம சொரூப நீயே
யித்துவித மெவையுமிலாச் சொரூப நீயே. (6)

72. தற்பதலட் சியமான பொருளு நீயே
துவம்பதலட் சியமான பொருளு நீயே
யற்பமிலா வசிபதமார் பொருளு நீயே
யகண்டார்த்த மானபரம் பொருளு நீயே
நிற்பயமாய் நிலைபெற்ற பொருளு நீயே
நிரதிசயா னந்தபரம் பொருளு நீயே
சற்பதமே முதலவற்றின் பொருளு நீயே
சகலவித சத்தத்தின் பொருளு நீயே. (7)

73. சந்ததமுஞ் சலியாது திடமாய் நின்ற
சன்மாத்ர மானபர தெய்வ நீயே

(72.) தற்பதலட்சியம்-பிரஹ்மம்; துவம்பதலட்சியம்-கூடஸ்தன்; அசி-ஐக்கியம்; நிரதிசய-விசேஷமின்றிய.

(73.) சின்மாத்ரமான-அறிவேயான; பவதுக்கம்-பிற

சிந்தைமுதற் கிரியமோ ரணுவு மில்லாச்
சின்மாத்ர மானபர தெய்வ நீயே
நிந்தையுறு பவதுக்க நினைவே யில்லா
நிசாநந்த மானபர தெய்வ நீயே
பந்தமொடு மோட்சமுத லெவையு மில்லாப்
பரிபூன்ற மானபர தெய்வ நீயே. (8)

74. பேதமுறப் பலவிதமாய்ப் பேசி யென்ன
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந் தானே
மாதவநின் னிசமான சொரூப மாகு
மகாதேவ னருளியவா வகுத்துச் சொன்னேன்
மீதிலணு வளவேனு மைய மில்லை
யீசனிரு பதத்தாணை யிசைத்த துண்மை
யாதலினு லகம்பிரம மென்னு ஞான
மடைந்ததனு லகண்டபரப் பிரம மாவாய். (9)

75. இன்னவித மருளியிடும் ரிபுவை நோக்கி
யிணையற்ற வின்பமடைந் தன்பு கூர்ந்தங்

வித்துன்பம்; நிசம்-உண்மை.

(74) மாதவ-சிறந்ததவத்தையுடையவனே; இசைத்தது-சொல்லியது.

(75.) உன்னவொணு — கருதமுடியாத; வியப்பு-

குன்னவொணு வியப்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
யுத்தமனே மற்றுமெனக் ககண்ட ஞான
மன்னும்வணங் கருணையிஞ லருள்வா யென்றே
மகிழ்வுடனே வினவியிட நிதாகன் றன்னை
யன்னரிபு மாமுனிவன் பரிந்து நோக்கி
யதற்கான வுத்தரமே யாரம் பித்தான். (10)

76. அகிலவித சீவர்க்குஞ் சுகமே செய்யு
மருள்வடிவாஞ் சங்கரன்முன் கைலா யத்தி
னிகழ்வுறவே யருள்செய்த நீதி யாக
நிதாகனினக் ககண்டபர நிர்ண யத்தை
வெகுதிடமாய் மனத்தினிடை விளங்கும் வண்ணம்
விசித்திரமாய் மேன்மேலும் விரித்துச் சொல்வாம்
புகலியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
புரையற்ற மனத்துடனே பொருந்திக் கேளாய். (11)

77. சத்தியமா யொருகாலுஞ் சகத்தே யில்லை
சகமெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை

அற்புதம்; அருள்வாய்-கூறுவாய்.

(76.) நிகழ்வுறவே-விளங்குமாறு; நீதி-முறை; புரையற்ற-குற்ற நீங்கிய.

(77) சனிக்க-உண்டாக; வித்தரமாய்-விரிவாய்.

வித்தரமா யொருகாலு மிருக்க வில்லை
விளக்கமற வொருகாலு மிறக்க வில்லை
சித்திரமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மின்றிச்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மொன்றே
நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கும் வத்து
நிதாகவிதி லையமிலை நிச்ச யந்தான். (12)

78. இத்துவித சகத்தெவையும் விவகா ரத்தில்
யாவர்க்கு மெதிராகத் தோற்ற லாலே
சித்தினது விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செகமெனத்தோற் றுகின்றதெனச் சில்லோர் சொல்
சித்தமது நன்றாக விசாரிக் குங்காற் [வார்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
புத்திரனே யாதலினா லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (13)

79. சுத்திகையின் விவர்த்தமதாம் ரசதந் தன்னைச்
சோதிக்கிற் சுத்தியலால் ரசத மில்லை
யித்திறமே சித்தினது விவர்த்த மாக
விலங்கியிடுஞ் சித்தத்தைச் சோதிக் குங்காற்

(78.) தோற்றல்-காணப்படல்; விவர்த்தம்- கற்பித காரியம்.

(79.) சுத்திகை-கிளிஞ்சில்; ரசதம்-வெள்ளி; இத்திறம்-

சித்தையலாற் சித்தமெனச் சிறிது மில்லை
சித்தமிலாத் தன்மையினாற் செகத்து மில்லை
புத்திரனே யாதலினா லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (14)

80. அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்க
ணயலெனவே கற்பிதமாய்த் தோன்றா நின்ற
சகலமுமே நன்றாகச் சோதிக் குங்காற்
சன்மயமாம் பிரமமலால் வேறே யில்லை
யிகழ்வுறவே யிரச்சுவினிற் றோற்றுஞ் சர்ப்ப
மிரச்சுவலாற் சோதிக்கில் வேறே யுண்டோ
புகழ்மகனே யாதலினா லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (15)

81. மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
மயக்கமிலை மயக்கமுறுஞ் சகத்து மில்லை
தீயவகங் காரமிலை சித்த மில்லை
தியங்கியிடு மனதுமிலை மதியு மில்லை

இப்படி; இலங்கியிடும்-விளங்கும்.

(80) சோதிக்குங்கால் - விசாரிக்குமிடத்து; இரச்சு-கயிறு.

(81.) தீய-கொடிய; தியங்கியிடும் - மயங்கும்; மதி-

காயமிலை கருமமிலை கர்த்தா வில்லை
கரணமிலை காட்சியிலை காண்பா னில்லை
யேயவுபா தேயங்க ளெவையு மின்றி
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (16)

82. ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லுலைமனத்தின் விகற்பங்க ளனைத்து நீக்கி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மானோ ருக்கே
மாதவவிவ் வனுபவ பந்த நீங்கு
மற்றவருக் கிப்பந்த மென்று நீங்கா
தாதலினு லகண்டபர நிச்ச யத்தா
லநவரத மகண்டபரப் பிரம மாவாய். (17)

83. மருவுமதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கண்
மாயையினுற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா

புத்தி; காயம்-உடல்; ஏய-பொருந்திய; உபாதேயம்-காரியம்.

(82.) உலை-அலைகின்ற; விகற்பம்-வேறுபாடு; அநவரதம்-எப்போதும்.

(83,) மிஞ்சியதே-எஞ்சி நின்றதே; பங்கமற-சந்தேக விபரீதம் நீங்க.

மொருசிறிது மில்லையெனவே நேதிபண்ணி
யூனமற மிஞ்சியதே பிரம மென்று
நிருமலமா மகண்டபர நிர்ண யத்தை
நிமலசிவ னிகழ்த்தியவா நினக்குச் சொன்னோம்
பாவியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (18)

84. வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைக டோன்றும்
வகையெனவே வரையற்ற பாசி வத்திற்
சாரமிலாச் சகலசரா சரமுந் தோன்றுஞ்
சலனமுறு விசாரணையா லவைய னைத்தும்
பூரணமாம் பரமசிவ சொரூப மென்றே
புரையற்ற போதவுரம் பொருந்தி னோரே
கோரமதாம் பவபாச மனைத்து நீங்கிக்
குறைவற்ற பரமசிவ சொரூப மாவர் (19)

85. இன்னவிதம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
வியல்பெனவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்

(84.) வாரிதி-கடல்; வரை-எல்லை; சாரம் - சத்து; போதவுரம்-திடஞானம்.

(85.) தன்னியன்-கிருதார்த்தன் (காரியசித்திபெற்றவன்); தற்பரம்-அந்தப்பிரஹ்மம்.

பின்னமிலா வகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
பிரியமுட னருள்செய்தா னெனவே கந்த
னுன்னவொணாக் கருணையினாற் சைகீ ஷவ்யற்
குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தா னென்றே
தன்னியனாஞ் சூதமுனி முனிவர்க் கெல்லாந்
தற்பிரம நிர்ணயமே சாற்றி னானால். (20)

வேறு.

86. நித்த நிர்க்குண மாகிய வத்துவே
நீயெ னத்திட மாக நிகழ்த்தலுஞ்
சத்த லாத சகங்க ளனைத்துமே
சற்று மில்லை யிலையெனச் சாற்றலு
மித்தை யன்றியின் மிஞ்சிய வத்துவே
மெய்ய தான பரம்பொரு ளென்னலு
முத்த மாநந்தத் தாண்டவ மாடும்
மும்பர் கோன்ற னகண்ட சொரூபமே. (21)

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

மூன்றாவது

சர்வமும் மித்தையென்றும் சர்வமும் சின்மாத்ரமென்றுங் கூறி நிர்க்குணபூசையும் உரைக்கும்.

அத்தியாயம்.

---

87. பரமசிவ னருளியவா பின்னுஞ் சொல்வேன்
பலவிதமாம் பூதம்பொய் புவனம் பொய்யே
யுரைதருபா வாபாவ மியாவும் பொய்யே
யுற்பத்தி திதிநாச மனைத்தும் பொய்யே
விரிவுபெறு போகம்பொய் பந்தம் பொய்யே
விடயமுத லியாவும்பொய் விதியும் பொய்யே
சுருதியொடு நூலும்பொய் சொல்லும் பொய்யே
சுகசுனமாம் பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (1)

88. தூயவனே விதம்விதமாய்த் தோற்றப் பட்ட
தோற்றமெலா முண்மையினி லிலவே யில்லை
மாயையினாற் றோற்றியவெத் தோற்றந் தானு
மயக்கமுறும் பொய்யெனவே நிச்ச யிப்பாய்

(87.) பாவாபாவம்-உண்மை இன்மை; போகம்-இன்ப துன்பங்கள் புலப்படத்தோன்றல்; விடயம் - அறியப்படுந் தன்மையில் போகசாதனமா யுள்ளது.

(88) குய்யமான - இரகசியமான; சோனவா_

நீயறியும் படிமற்றுங் குய்ய மான
நிர்ணயமே பரமசிவன் சொனவா சொல்வே
ஞயசக சீவபர மனைத்து மென்று
மறிவுருவாம் பரப்பிரம மாத்தி ரந்தான். (2)

89. இருள்வடிவா மவித்தையதன் பேத மியாவு
மிருமைதருஞ் சித்தத்தின் பேத மியாவும்
பரவியிடுஞ் சகத்துடைய பேத மியாவும்
பலகோடி பிரமாண்ட பேத மியாவுந்
திரிவிதமா முலகமுதற் பேத மியாவுந்
திரளுற்ற குணதோட பேத மியாவு
மருள்வடிவா மாசிரியன் வசன மியாவு
மறிவுருவாம் பிரமமென நிச்ச யிப்பாய். (3)

90. பின்னுமகா ரகசியமாய் மிகவி யப்பாய்ப்
பிறங்கியநற் கைலைமலை தன்னி லீச
னென்னிடைமுன் னருளியதா நிர்ண யத்தை
யாவர்க்கு மிதமாக வியம்பக் கேளாய்

கூறியவாறு; அனைத்தும்-யாவும்.

(89.) இருள்-அந்தகாரம்; இருமை-பேதம்; திரிவிதமா முலகு-சுவர்க்கமத்தியபாதாளம்.

(90.) பிறங்கிய-விளங்கிய; இயம்ப-சொல்ல; பன்னிய-கூறிய; பகுப்பு-பிரிவு.

பின்னமெனத் தோற்றியவை யாவு மென்றும்
பேதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மாகும்
பன்னியவச் சின்மாத்ர சொரூபந் தானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (4)

91. இங்ககமென் றெண்ணுவதுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிதுவெனவே காண்பதுவுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றுங்கசிதா பாசனுமே சின்மாத் ரந்தான்
ஞேற்றியவிவ் வுலகமுமே சின்மாத் ரந்தா
னங்கவனீ நானெனலுஞ் சின்மாத் ரந்தா
ஞகாயங் காற்றனலுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பொங்குபுனல் பிருதிவியுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
புகல்பஞ்ச மூர்த்திகளுஞ் சின்மாத் ரந்தான். (5)

92. சின்மாத்ர மன்றியிலோர் பந்த மில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் மோட்ச மில்லை

---

(91) துங்கம் - உயர்ச்சி; சிதாபாசன் - ஜீவன்; அனல்-தேயு; புனல்-அப்பு; பஞ்சமூர்த்திகள் - பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன்.

(92.) பந்தம் - அகங்காரமுதலிய அநாத்மவஸ்துக்கள்; சிதையாதெங்குஞ் செறிகின்ற - கெடாதெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற.

சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சீவ னில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரீச னில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சகமு மில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரணுவு மில்லை
சின்மாத்ர மெதுவதுவே சிதையா தெங்குஞ்
செறிகின்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (6)

93. சங்கரனாற் சாற்றியதா மிந்த வர்த்தஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
துங்கமதாம் பரமசிவன் றுணைப்பா தத்தைத்
தொட்டிதனைச் சத்தியமாச் சொல்ல லுற்றே
னங்கமுறும் வேதமெலா மறையா நின்ற
வருத்தமிதே யருத்தமிதே யைய மில்லை
யிங்கிதனை யன்புடனே யொருகாற் கேட்டோ
னேகமதாம் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (7)

94. பரிவுடனே யுபநிடத பாடத் தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத் தாலும்

(93.) துங்கம்-பரிசுத்தம்; துணை - இரண்டு; அங்கம்-ஆறங்கம், அவை - சுந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிட்சை, சோதிஷம். நிருத்தி என்பன.

(94.) பரிவுடனே-அன்புடனே; வாசத்தாலும்-வசித்தலாலும்.

புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கத் தின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசை யாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத் தாலும்
பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத் தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண் டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டான்ம போத முண்டாம். (8)

95. புரணமதாம் பரசிவனுக் காவா கித்தல்
பொருந்தியிடும் வகையெங்ங னகிலா தாரப்
பரசிவனுக் காசனமிங் களிப்ப தெங்ஙன்
பரிசுத்தன் றனக்குரிய பாத்தி யாதி
தருவதெங்ங னென்றுநு னணக்க வொண்ணுத்
தற்பரனுக் கபிடேகஞ் செய்வ தெங்ஙன்
பரவுதிகம் பரனுகி விபுவாய் நின்ற
பரனுக்குத் துகிலொன்றைச் சாற்ற லெங்ஙன். (9)

(95.) புரணமதாம் பரசிவனுக்காவாகித்தல்-பரிபூரண மாயுள்ள பிரமத்தை யோர்வடிவில் ஸ்தாபித்தல்; ஆசனம்-பீடம்; பாத்தியாதி-பாத்திய முதலியவை; பாத்தியம்-கால் கழுவு நீர்; (அர்க்கியம்-கை கழுவு நீர்;) திகம்பரன் - திக்கை யாடையாக வுடையவன்; விபு - வியாபகம்; துகில் - ஆடை; சாற்றல்-தரித்தல்.

96. ஓதியவர்ன் னாச்சிரம மொன்று மில்லா
வுருவோனுக் குபவீதஞ் சாத்த லெங்ஙன்
பேதமிலா நிராகார சொரூப னுக்குப்
பிறங்கியவா பரணங்க ளணிவ தெங்ங
னேதுமொரு பற்றுமிலா வசங்க னுக்கிங்
கினிதான கந்தத்தைப் பூச லெங்ஙன்
வாதனையே தொன்றுமிலா வடிவோ னுக்கு
வரமலரா லர்ச்சிக்கும் வகைதா னெங்ஙன். (10)

97. நாசிகையே முதலின்றிச் சுத்த மாக
நண்ணுசுயஞ் சோதிக்குத் தூப தீப
நேசமுடன் காண்பிக்கும் வகைதா னெங்ங
னிசமான வாநந்த திருத்த னுக்குப்
போசனமா நைவேத்யஞ் செய்வ தெங்ஙன்
புவனமெலா மாநந்தஞ் செய்வோ னுக்கு
மாசறவே தாம்பூல மளிப்ப தெங்ஙன்
மற்றுமுள வுபசாரஞ் செய்வ தெங்ஙன். (11)

(96.) வர்னம்-ஜாதி; ஆச்சிரமம் - பிரமசரிய முதலிய நிலை; உபவீதம்-பூணுநூல்; கந்தம்-சந்தனக் குழம்பு; வரமலர்-சிரேஷ்டமான புஷ்பம்.

(97.) நாசி-மூக்கு; கை-கரம்; நேசமுடன்-பக்தியோடு.

98. கனன்முதலே விளக்கியிடுஞ் சிற்சோ திக்குக்
கர்ப்பூர வாரத்தி செய்வ தெங்ஙன்
பனுவுமொரு பரிச்சேத மில்லா தோனைப்
பங்கமற வலமாக வருவ தெங்ங
னனவரத மத்துவித மானோன் றன்னை
யட்டாங்க பூர்வகமாய் வணங்க லெங்ஙன்
மனவாக்கு முதலியவைக் கெட்டா தான
மாதேவன் றனைவாக்கால் வழுத்த லெங்ஙன். (12)

99. புத்திரவுள் வெளியெங்கும் பூன்ற ஞகப்
பொருந்தியுள பரனுக்கு விசர்க்க மெங்ங
னித்திறமாய் வாகியமா முபசா ரத்தா
லீசற்குப் பூசனையிங் கொவ்வா தேனுஞ்
சத்தியஞா னநந்த சம்பு வுக்குச்
சலனமிலாப் பாவனையாம் பூசை தன்னை
வித்தரமாம் வேதாந்த நூலிற் சொன்ன
விதமாக விளம்பியிட விரும்பிக் கேளாய். (13).

(98.) கனல்-அக்னி; பனுவும்-சொல்லத்தக்க; பரிச்சேதம்-நீக்கம்; அட்டாங்கம்-இருபதம், இருகை, இருதோள், மார்பு, நெற்றி என்பவை.

(99.) புத்திர-புத்திரனே; விசர்க்கம்-மலஜலங் கழித்தல்; வாகியம்-வெளி; வித்தரம்-விரிவு.

100. மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளே யில்லை
மாய்வற்ற பரசிவனு நானே சேட
மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவா கித்த
லசைவறவே தன்னிடையே தானாய் நின்ற
தூயவனும் பரசிவனே நானென் றெண்ண
றுகளற்ற வாசனமா மனத்தின் சங்க,
மேயமதாந் தீவினைநல் வினைக ளொன்று
மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாத்தி யங்காண்.()

101. வெகுகால மாகியுள வவித்தை யென்னும்
விரிவான சலாஞ்சலியை விடுத ருனே
தகுமான்ம லிங்கத்துக் கருக்கி யங்காண்
தடையற்ற பரமசிவா நந்த மென்னு
நிகழ்வான வாரிதியின் லேசா லேச
நிகிலருமே பருகுவரென் றெண்ண ருனே
வகையான வாசமன மாகு மைந்தா
வரமருவு மபிடேக விதியுங் கேளாய். (15)

(100.) மாய்வற்ற - அழிவற்ற; சேடமாயுளன் - எஞ்சி நிற்பவன்; சங்கம்-சம்ஸ்காரம்; ஏயம்-இழிவு.

(101.) சலாஞ்சலி - இருகாமுங் குவித்து நீர்விடுதல்; லேசாலேசம் - சிறிதினுஞ்சிறிது; வரமருவும் - சிரேஷ்டம் பொருந்திய.

102. பூரணமாஞ் சுகவாரி யான வென்றற்
புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்று நானே
காரியமா முதகத்தா னனைக்க வொண்ணுக்
களங்கமிலாப் பிரமமெனுந் தியானந் தானே
சாரமதா மபிடேக மற்றென் றுலுஞ்
சற்றேனும் புனையவொணாப் பூன்ற ணுனென்
றேருவதே பரமான்ம லிங்கத் துக்கிங்
குரித்தான வத்திரமென் றுணர்தி மைந்தா. (16)

103. திரிகுணமா முலகமெனுஞ் சூத்தி ரத்தைத்
திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டான மான
பரசிவனே நானென்னுந் தியானந் தானே
பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீ தங்கா
ணுருவமதா யகிலவிசே டமுமே யற்ற
வான்மாவே யகமென்னல் பணிக ளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசேர் சகந்த ரிக்கும்
விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்த மாகும். (17)

(102.) சுகவாரி-ஆனந்தக்கடல்; உதகம்-ஜலம்; புனைய-தரிக்க; பூன்றன்-பூரணன்; ஒருவதோ-அறிவதே.

(103.) சூத்திரம்-கயிறு; திரட்டிரளாய்-கூட்டங்கூட்டமாய்; பணி-ஆபரணம்; வாதனைசேர்-துக்கத்தோடு கூடிய.

104. மூக்குணமாம் விருத்திகளை விடுத ருனே
மூலவிலிங் கத்துக்கட் சதைக ளாகு
மிக்குருநா னீசனெனும் பேத மூன்றை
யிகழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்க ளாகுந்
துர்க்குணமாம் வாசனையைத் தவிர்த ருனே
தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயி லங்கு
நிர்க்குணமாம் பரசிவனே நானென் றெண்ணு
நிரந்தரமாம் பாவனையே தீப மாகும். (18)

105. பலகோடி பிரமாண்ட நானே யென்னல்
பரமசிவ லிங்கத்தி னைவேத் யங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுப விக்கு
மகண்டமதாம் விருத்தியதே வியஞ்ச னங்காண்
சலியாத ஞானமெனு முதகத் தாலே
சஞ்சலமூ லாஞ்ஞான மென்னப் பட்ட
தொலையாத வுச்சிட்ட சேடந் தன்னைத்
துடைத்திடலே யத்தங்க டுலக்க லாகும். (19)

(104.) விருத்தி-இருக்கிற தென்னும் வியவகாரத்திற் கேதுவான அந்தக்கரணம் அல்லது அவித்தையின் பரிணாமம்; இகழ்ந்திடல்-பழித்தல்; வாசனை-விஷயவாசனை.

(105.) வியஞ்சனம்-கறி; உச்சிட்ட சேடம்-எஞ்சியது; அத்தங்கடுலக்கல்-கண்ணடி காட்டல்.

106. வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந் தன்னை
விடுத்திடலே தாம்பூல மளிப்ப தாகும்
நிகழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப் போக்கு
நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந் தானே
திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவித மாகத்
தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டி தானே
சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத் துக்குச்
சுத்தமுறு மலர்மாலை யாகுந் தூயோய். (20)

107. பூரணவா னந்தான்மா வகமென் றெண்ணல்
புகழ்புட்பாஞ் சலியாகு மனந்த கோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னி டத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந் தானே
நேரதுவாய் வலம்வரலா மென்று மென்னை
நிகிலருமே வந்திப்பார் நானெப் போது
மாரையுமே வந்திக்கே னென்னுந் தியான
மான்மமகா லிங்கத்தின் வணங்க லாமே. (21)

(106.) இராகமுறும்-விரும்பும்; நீராஞ்சனம்-ஆலாத்தி; விவிதம்-பல்வேறுவகை; திட்டி-ஞானம்.

(107.) புட்பாஞ்சலி-பூச்சொரிந்து வந்தித்தல்; நேரதுவாய்-கிரமமாய்; வந்திக்கேன்-வணங்கேன்.

108. அகண்டமதா மென்னிடையி னும ரூப
மணுவுமிலை யென்றுசெயுஞ் சிந்தை தானே
புகன்றபர பூசனையி லுரிய தாகப்
புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்த னங்காண்
சகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மான தொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந் தியானந்
தகுந்தமனே பாவனையாற் செய்யும் பூசை
தனின்மற்று முள்ளவுப சார மாமே. (22)

109. சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சே பங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதி தானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கத் துக்கு
விசர்ச்சனமா மிவ்வண்ணம் வேதாந் தத்திற்
புகலமல பூசனையை யொருகா லேனும்
புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளவையுந் தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மாந்தை யாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவ னன்றே. (23)

(108.) அரநாமகீர்த்தனம்-அரனது நாமத்தைச் சொல்லல்; கர்த்தவ்யம்-செய்யத்தக்கது.

(109.) விகலம்-குறைபாடு; அரந்தை-துன்பம்.

110. ஓதியவிப் பூசனையைச் செய்வ தற்கிங்
குரித்தான வுணர்வில்லோர் மூர்த்தி யாதி
மீதுபர சிவன்றனைநல் லன்பி னேடே
மேவியிடு வாகியமா முபசா ரத்தால்
நீதியதாப் பூசனைசெய் திடினு மீச
னிகரில்லாக் கருணையினு லன்னேருக்கும்
போதமுடன் மோட்சத்தை மெள்ள மெள்ளப்
பொருந்தியிடச் செய்திடுவன் புரையற்றேனே. (24)

111. இந்தவிதம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
வியல்பாக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பந்தமறும் பரமார்த்த நிர்ண யத்தைப்
பாங்காகக் கருணையினுற் பகர்ந்தா னென்றே
யந்தமிலா வருளுடனே சைகீ ஷவ்யற்
கறுமுகவ னடைவாக வறைந்தா னென்றே
சந்ததமுஞ் சருவமுமே யுணர்ந்த சூதன்
சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றி னுனல். (25)

(110.) உரித்தான-தகுதியான; நீதியதாய் - கிரமமாய்; போதம்-தத்துவஞானம்; புரை-குற்றம்.

(111.) அடைவாக-கிரமமாக; அறைந்தான்-கூறினன்.

வே று.

112\. மிகவி சித்திர மாம்பல தோற்றமு
மித்தை யேயென வீங்கு விளம்பலு
மஃது மாயில தற்கதிட் டானமா
மறிவு மாத்திர மென்றுணை செய்தலு
நிகழு நிர்க்குண மானத பூசனை
நீதி யாக நிகழ்த்தலு மியாவுமே
மகிழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொரூபமே. (26)

மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நான்காவது

அகண்டேகரசநிர்ணயமும் அகண்டானுபூதியும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

113. சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாயற் புதமு மாகி
நிகழ்மறைறா லெவற்றினுமே சார மாக
நிகழ்த்துமகண் டேகரச நிர்ண யத்தைச்
சுகவடிவாம் பரமசிவ னருளான் முன்னஞ்
சொன்னவித மாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
வெகுவிதமாஞ் சீவேச சகங்க ளியாவும்
வேறற்ற வகண்டேக ரசமே யாகும். (1)

114. மேதினியீ தகண்டேக ரசசொ ரூப
மேவுசல மகண்டேக ரசசொ ரூபஞ்
சோதியன லகண்டேக ரசசொ ரூபஞ்
சுழல்வாயு வகண்டேக ரசசொ ரூப

(113.) சார்வதற்கு-அடைவதற்கு; நிகழ்த்தும்-கூறும்; ரசம்-சாரம்; வேறற்ற-பேதாகித.

(114.) மேதினி-பூமி; விண்-ஆகாயம்; ஒலி-சப்தம்.

மோதியவின் ணகண்டேக ரசசொ ரூப
மொலிமுதலு மகண்டேக ரசசொ ரூபம்
பூதமெலா மகண்டேக ரசசொ ரூபம்
புகல்கிரியை யகண்டேக ரசசொ ரூபம். (2)

115. அகண்டேக ரசமலது வித்தை யில்லை
யகண்டேக ரசமலது முத்தி யில்லை
யகண்டேக ரசமலது சுகமு மில்லை
யகண்டேக ரசமலது சுத்த மில்லை
யகண்டேக ரசமலது சருவ மில்லை
யகண்டேக ரசமலது கிஞ்சி லில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் கெவையு மில்லை
யகண்டேக ரசமதுவே யனைத்து மாகும். (3)

116. புகல்பொருளி லோரணுவு மைய மில்லை
பூரணமாம் பரமசிவ னறியச் சொன்னேன்
சகலசகன் ஞயகஞ யநந்த சத்தி
சார்ந்தவஞ யாநந்த கனமா மீச

(115.) வித்தை-ஞானம்; சருவம்-யாவும்.

(116.) புகல்பொருளில்-சொன்ன அர்த்தத்தில்; மெய்யுணர்வானந்த-சச்சிதானந்த.

னகிலமுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மானதென வருளியவிந் நிர்ண யத்தை
மிகவுமுறு மன்புடனே கேட்டு ணர்ந்தோன்
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மாவன். (4)

117. சகத்தினிடை யெவ்விடத்து மடைவ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகி
மகத்ததுவா மாச்சரிய மான வென்றன்
மாரூத வனுபவமாம் பாக்கி யத்தை
வருத்துநினக் கின்னமுமே நிதாக சொல்வேன்
வாங்காத மனதுடனே பொருந்திக் கேளாய்
பகுத்திடுமோர் பேதமிலா தகண்ட மான
பரமசிதா காயபரப் பிரம நானே. (5)

118. அகமென்றும் பரமார்த்த சத்தா கின்றே
னகமென்றும் பரமார்த்த சித்தா கின்றே
னகமென்று மாநந்த கனமா கின்றே
னகமென்று மகண்டேக ரசமா கின்றே

(117.) மகத்ததுவாம் - வியாபகமான; வாங்காத- தளராத.

(118.) அகம்-நான்; பகுப்பு-வேறுபாடு.

னகமென்று மகிழ்மே யாகா நின்றே
 னகமென்று மணுவளவு மிலாது நின்றே
னகமென்றும் பகுப்பறவே நிறைந்து நின்றே
 னகமென்றும் பரப்பிரம மாகா நின்றேன். (6)

119. தொடருமொரு விசேடமிலாச் சொரூப நானே
 துவிதமொடத் துவிதமிலாச் சொரூப நானே
யிடரின்ப மெவையுமிலாச் சொரூப நானே
 யிருளொளியு மிலாதபர சொரூப நானே
மடமையுணர் வொன்றுமிலாச் சொரூப நானே
 மானவ மானமிலாச் சொரூப நானே
படர்பாவா பாவமிலாச் சொரூப நானே
 பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே. (7)

120. தொடருமொரு சங்கற்ப பேத மின்றித்
 துச்சமிலாத் தூயபரப் பிரம நானே
நெடியபல விட்சேப லேச மின்றி
 நிராவரண மானபரப் பிரம நானே

(119.) துவிதம்-இருமை; அத்துவிதம்-ஒருமை; இடர்-துன்பம்; மடமையுணர்வு-அறிவறியாமை.

(120.) சங்கற்பம்-நினைப்பு; துச்சம்-கீழ்மை; லேசம்-சிறிதும்; விவிதம்-பலவகை.

மடமைதரும் விவிதான்ம பேத மின்றி
மகத்தாகி நின்றபரப் பிரம நானே
கடபடமே முதலியவோ ரணுவு மின்றிக்
களங்கமற நிறைந்தபரப் பிரம நானே. (8)

121. இகழ்வறவே வேதாந்த நடையுற் றோர்க்கிங்
கெளிதாகக் கிட்டியிடுஞ் சொரூப நானே
சகலவித வேதாந்த நூற்களாலுஞ்
சந்ததமுஞ் சோதிக்குஞ் சொரூப நானே
யகிலமகா மௌனத்தின் பலமாய் நின்ற
வானந்த கனமான சொரூப நானே
பகருமனக் கிரந்திகளைச் சிதைக்கா நின்ற
பரசித்தாம் பரப்பிரம சொரூப நானே. (9)

122. போற்றியிடும் பரமசிவன் கருணை யாலே
பொருந்தியவென் சுவானுபவ பாக்கியத்தைத்
தோற்றியிட யாவர்க்கு மிதமாச் சொன்னேன்
றுகளறவே சொல்லியவிவ் வர்த்தந் தன்னை

(121.) சோதிக்கும்-ஆராயும்; மகாமௌனம்-நிர்விகற்ப சமாதி; மனக்கிரந்தி-மனோவாசனை.

(122.) ஏற்றிய-மிகுந்த; அஞ்ஞானமுதல்யாவும்-அஞ்ஞானமும் அதன்காரியமாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சமும்.

யேற்றியநல் லன்புடனே யொருகா லேனு
மிதயத்திற் றிடமாகக் கேட்டுணர்ந்தோன
சாற்றியவஞ் ஞானமுத லியாவுந் தள்ளிச்
சந்ததமும் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (10)

123. திகழுமுமா நாயகனுய்த் திடபோ தத்தைத்
தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாரா தித்தப்
பகவனருட் கருணையினாற் பாவ மியாவும்
பற்றறவே தீர்ந்துமனச் சுத்தி பெற்றோ
ரகிலசக தான்மாவா யரூப மாகி
யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்து நின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென் றெண்ணிச்
சோகமெலாந் தீர்ந்துபர சிவமே யாவர். (11)

124. பன்னியவா பரமசிவன் கருணை சாராப்
பாதகர்க டேகாதி நாமென் றெண்ணி
மன்னியவர் ணச்சிரம வபிமா னததான்
மயங்கிவெகு கன்மங்கள் செய்து சோர்ந்து

(123.) திடபோதம் - ஐயந்திரிபகன்ற ஞானம்; ஆரா தித்து-பூசித்து; பாவம்-ரஜோகுண தமோகுண விருத்தி.

(124.) தேகாதி - தேகேந்திரியாதிகளில் ஒவ்வொன்றை; விடயாசைகூர்ந்து-விஷயவிருப்ப மேலிட்டு.

துன்னியிடும் விடயாசை கூர்ந்த லேந்து
  துக்கிகளா யநவரதந் திரிவ ரென்றே
யன்னரிபு கருணையுட னிதாக னுக்கங்
  ககண்டபர மார்த்தத்தை யருள்செய் தானல். (12)

வே று.

125. அகிலமான சராசரத் தோற்றமு
  மகண்ட வேக ரசமென் றறைந்தது
நிகரில் சத்திய சிற்சுக பூரண
  நிரும லப்பர நாமென் றுரைத்தது
மகில நாயக ளுயப்பர வித்தையா
  மம்பி கைக்கனு கூல சொரூபனுய்த்
திகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
  தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (13)

நான்காவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

அனைத்தும் சசவிஷாணமென்றும் அவையெல்லாம் பிரஹ்மமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

126. சகலசரா சரசகமுஞ் சசவி ஷாண
சமமெனவே பரமசிவ் னருளிச் செய்த
மிகவரிதா நிர்ணயமிங் குனக்குச் சொல் வேன்
மேவுமனத் தொருமையுட னிதனைக் கேளாய்
வெகுவிதமாய்க் காண்பனவுஞ் சசவி ஷாணம்
விசித்திரமாய்க் கேட்பனவுஞ் சசவி ஷாணம்
நிகிலமதாந் திருசியமுஞ் சசவி ஷாணம்
நிகழ்கின்ற திருக்கதுவுஞ் சசவி ஷாணம். (1).

127. பரவியவிண் வாயுவன னீர்மண் ணென்னும்
பஞ்சமகா பூதமுமே சசவி ஷாணம்

(126.) சசவிஷாண சமமென-முயற்கொம்பிற் கொப்பென; திரிசியம்-அறியப்படுவது; திருக்கு-அறிவு.

(127.) பரவிய-வியாபகமான; சசவிஷாணம் - முயற்கொம்பு; விரவிய-பஞ்சீகரணமான; விளைவதான-உண்டான; செ[illegible]ம்-பூதகாரியமானவுலகம்; தேசெவையும்-நேத்திரேந்திரிய மு[illegible]வியயாவும்.

விரவியவப் பூதத்தால் விளைவ தான
வெகுவிதமாம் பௌதிக்முஞ் சசவி ஷாணம்
மருவுமனம் புந்தியகங் காரஞ் சித்த
மற்றுமுள தேசெவையுஞ் சசவி ஷாண
முருவமதாம் பிரமாண்ட மவற்றி லுள்ள
வுலகங்க ளுயிர்களெலாஞ் சசவி ஷாணம். (2)

128. மேவுபுரா ணங்களெலாஞ் சசவி ஷாண
மிருதியிதி காசமெலாஞ் சசவி ஷாணம்
பாவனமா முபநிடதஞ் சசவி ஷாணம்
பலவிதமா நூற்பொருளுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சீவபர சகமியாவுஞ் சசவி ஷாணஞ்
செறிகின்ற சம்சாரஞ் சசவி ஷாணங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்றுங்
கெம்பீர மாகவுள வத்து மைந்தா. (3)

129. கோலமுறுஞ் சீவசக பரங்க ளாகக்
கூறியிடுந் துவிதமெலாஞ் சசவி ஷாணம்

(128.) மிருதி-தர்மசாஸ்திரம்; பாவனம்-தூய்மை; கெம்பீரமாக-தானே தானாக.

(129.) கோலமுறும்-விசித்திரமான; வெறும்பொய்-சுத்தப்பொய்; பரமார்த்தம்-உண்மை; சலனமற-ஐயந்திரிவுநீங்க.

போலவெறும் பொய்யாகு மென்று மெங்கும்
பூரணமாய் நின்றபரப் பிரம மொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே நாச மின்றிக்
களங்கமிலாப் பரமார்த்த வத்து வென்னுஞ்
சாலவுமே ரக்சியமா மிவ்வர்த் தத்தைச்
சலனமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (4)

130. நரர் சுரர்க ளெல்லோர்க்கு மெவ்வி டத்து
நண்ணமிக வரிதாகிக் குய்ய மான
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
சம்புவெனக் கருளியவா சாற்றக் கேளாய்
மருவுமகம் விருத்திக்கு விடய மாயும்
மற்றுமிதம் விருத்திக்கு விடய மாயுந்
திரிசியமா யெவையெவைதான் றோற்ற லாகுந்
தெரிவுற்ற வவையெல்லாம் பிரம ரூபம். (5)

131. தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
தெரிவுற்ற வுட்கரண மென்ன லாகுந்

(130.) சுரர்-தேவர்; குய்யம்-இரகசியம்; அகம்விருத்தி-நானெனுவடிவஞானம்; இதம்விருத்தி-இதுவெனு வடிவஞானம்; தெரிவுற்ற-அறியப்பட்ட.

(131) தேகோகம்-தேகமேநான்; உட்கரணம்-அந்தக்

தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
　　தியக்கமுறு சம்சார மென்ன லாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
　　திரளுற்ற பீதியெலாஞ் செய்வ தாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினைவெப் போதுந்
　　தினையளவு மில்லையெலாம் பிரம ரூபம். (6)

132. தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
　　தெரிவற்ற வஞ்ஞான மென்ன லாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
　　திடவிதயக் கிரந்தியெனச் செப்ப லாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
　　திகழ்பாவா பாவமெனச் செப்ப லாகுந்
தேகமக மெனுமந்த வறிவெப் போதுந்
　　தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே. (7)

கரணம்; திரள்-கூட்டம்; தினை-சிறிது.

(132.) தெரிவற்ற-மூடமான; இதயக்கிரந்தி-புத்தியை ஆத்மாவாக அத்தியாசத்தால் நிச்சயித்திருத்தல்; கிரந்தி-முடிச்சு, கட்டு; பாவாபாவம்-உண்மை, இன்மை.

133. நினைவெதுவோ வதுதானே சீவ னாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யீச னாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே சகமு மாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே மனது மாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே காம மாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே கரும மாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்க மாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்து மாமே. (8)

134. நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்ட மாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டை யாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞான மாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்ச மாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகச மாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரம மாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமு மாகும்
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே. (9)

(133.) காமம்-போகவிச்சை; துக்கம்-தீங்காக வுணரப் படுவது.

(134.) நிட்டை-சொரூபத்திற் சித்தம் பிறழ்ச்சியின்றி நிற்றல்; ஞானம்-ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம்; சகசம் - தன் மயம்.

135. சங்கற்ப நினைவுகளுக் கணுவும் பேதஞ்
சார்வதில் நினைவதுவே சங்கற் பங்காண்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தா மோகஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யாதி வியாதி
சங்கற்ப மெதுவதுவே காமங் கோபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யத்தி யாசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே தாப மியாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகல துன்பம். (10)

136. சங்கற்ப மாத்திரமே தேக மாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே சிரவ ணாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே யான்ம சிந்தை
சங்கற்ப மாத்திரமே மற்று மியாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமெங் செங்கே தோற்றுஞ்
சகசீவ பரங்களுமங் கங்கே தோற்றுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சற்று மில்லைச்
சத்தியமாச் சகலமுமே பிரம ரூபம். (11)

---

(135) மோகம்-விபரீதபுத்தி; ஆதி-மானசதாபம்;வியாதி-சரீரதாபம்; அத்தியாசம்-ஒருவஸ்துவிற் பிறிதொருவஸ்துவையறிதல்; தாபம்-துக்கம்.

(136.) சிரவணாதி-கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்.

137. மனதுக்குஞ் சங்கற்பந் தனக்கும் பேதம்
மற்றணுவு மிலைமனதே சகங்க ளியாவும்
மனததுவே மகத்தான பகையா மற்றும்
மனததுவே மகத்தான பவமு மாகும்
மனததுவே சன்மசரா மரண மாகும்
மனததுவே மகத்தான துக்க மாகும்
மனததுவே மகத்தான மலமு மாகும்
மனததுவே காலமுத லெவையு மாமே. (12)

138. மனமதுதா னெப்போது மித்தை யாகும்
மனதுமகேந் திரசால நிகரே யாகும்
மனமதுதான் மலடியுடை மைந்த னாகும்
மனமதுதா னொருகாலு மிலவே யில்லை
மனமிலதாற் சங்கற்ப முதலு மில்லை
மனமிலதாற் குருசீடர் முதலு மில்லை
மனமிலதாற் சகசீவன் முதலு மில்லை
மனோமயமாஞ் சருவமுமே பிரம ரூபம். (13)

(137.) பவம்-பாவம்; சன்மசராமரணம்-பிறப்புமூப்புச் சாக்காடு.

(138.) மகேந்திரசாலம்-மாயவித்தை; மனோமயமாஞ் சருவமும்-மனத்தின் காரியமாகிய சகலப் பிரபஞ்சமும்.

139. மனமுமிலை மனோமயமாஞ் சக சீவாதி
மற்றுமொரு பொருளுமிலை யென்று மெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காய மான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மெனுமிதிலோ ரையமிலைச் சத்தி யந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச் சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
நன்றாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (14)

140. சுத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத் தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தி யாலும்
வித்தமுத லேடணையை விடுத லாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத் தியானத் தாலும்
முத்திதரும் பரப்பிரம ஞான முண்டாய்
மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவு மன்றிச்
சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைக ளாலுஞ்
சாந்திதனை மேவாது மனதெப் போதும். (15)

(139.) அனக-பரிசுத்தமானவனே; நனியும்-மிகவும்.

(140.) வித்தமுதலேடணை-(ஈஷணாத்திரயம்) பொன் னிலமாதராசை; உபசாந்தம்-இராஜோகுண தமோகுணவிருத் தியின்றிச் சத்துவகுணமாத்திரமாயிருத்தல்; சாந்தி-ஒருமை.

141. திரிசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கே யாகித்
 தியங்குமனோ விகற்பமிலா நிலைநின் றோர்க்கு
மருவியிடு நனவுகனுச் சுழுத்தி யில்லை
 மரணமிலை யுய்வதிலை மற்றொன் றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்கு கிட்டைப்
 பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ் வண்ணம்
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
 பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகர்ந்தா னன்றே. (16)

வே று.

142. சகல மான சராசரத் தோற்றமுஞ்
 சசவி ஷாண சமானமென் றோதலுந்
துகள தாகிய சொப்பனம் போலவே
 தொடர்ம னோமய மாயெங்குந் தோற்றிய
வகில சீவ பரேச சகங்களு
 மகண்ட மாம்பர ரூபமென் றோதலு
மிகழ்வி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
 மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (17)

ஐந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

(141.) விகற்பம்-வியவகாரம்; பிறிவற - சொரூபத்தி னின்றும் பிரியாது; வெறிது-சும்மா; உறுதி-நிச்சயம்.

ஆறுவது

பிரமதீர்த்த ஸ்நானமும் பிரஹ்மமந்திரமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

———

143. தீனதயா பரகுருவே நித்த மெந்தத்
தீர்த்தத்தி னீதான மாடு கின்றாய்
தானமதன் சொரூபந்தா னெவித மாகுந்
தானித்துக் குரியமகா மந்தி ரந்தா
ஞனதெது வதற்குரிய தர்ப்ப ணந்தா
னமைவதெது வோமந்தா னெவித மாகு
நீலமா யிவையெல்லா மருள்வா யென்ற
நிதாதற்கு ரிபுமுனிவ னிகழ்த்த லானன். (1)

144. பூரணமா யான்மாவுக் கபின்ன மாகப்
பொருந்துபரப் பிரமமெனுந் தீர்த்தத் தின்கண்
சாரமதா யெப்போதுந் தான மாடல்
சகலத்தின் மேலான தான மாகுந்

———

(143.) தானம்-ஸ்நானம்; அஃதாவது தீர்த்தமாடல்.

(144.) பேரறிவு-வியாபக அறிவு; பேதமற-ஜீவேச வேறுபாடு நீங்க.

தீரமிகும் புத்திரனே யிதனை யன்றித்
தீர்த்தமெதி லாடலுமே தான மன்று
பேரறிவாம் பரப்பிரம தீர்த்தத்தின் கண்
பேதமற நானென்று மாடு கின்றேன். (2)

145. நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி யென்று ரத்த
நிச்சயமே மேலான தான மைந்தா
பகருமிதன் சொரூபத்தை விசால மாகப்
பரமசிவ னருளியவா பகரக் கேளா
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப மானே
னகஞ்சச்சி தானந்த சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (3)

146. அகமகில ரிதயத்து மிருந்த வற்றை
யசைக்கினுமே யசஞ்சலமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில பூதமொடு பௌதீ கங்க
ளமர்சீவ ராதியிலாச் சொரூப மானே
னகமகில காலமொடு தேசம் வத்து
வனைத்துமிலா வத்துவித சொரூப மானே

(145.) உரத்த-ஸ்திர; பகர-சொல்ல.
(146.) அகிலரிதயத்தும்-யாவரது இருதயத்திலும்.

னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (4)

147. இந்தவிதம் பரப்பிரம தீர்த்தத் தின்க
ணெளிதாக வியற்றியிடுந் தானஞ் சொன்னே னல்
மைந்தவிதை மகிழ்வுடனே யொருகா லேனு
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்
பந்தமறு பரப்பிரம மந்தி ரத்தைப்
பரம்சிவன் பகர்ந்தவணம் பகரக் கேளாய்
சந்ததமுஞ் சகலமகா மந்தி ரத்துஞ்
சாலவுமிம் மந்திரமே சார மாகும். (5)

148. அகமனிசஞ் சத்தான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சித்தான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுகமான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுத்தமதாம் பிரம மானே
னகமனிச மத்துவிதப் பிரம மானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு

(147.) சந்ததமும்-எப்போதும்; சாரம்-சத்து.

(148.) அகமில் - அகங்காரத்தை ஆத்மாவென்னும் பிராந்தியின்றிய.

மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (6)

149. நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக் கொண்டே
விமலபர ஞானத்தைப் பழகல் வேண்டும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
மகத்தான பாவமெலா நாசஞ் செய்யுந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றுவிதத்தால் வருந்துயரை நாசஞ் செய்யும். (7)

150. சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சந்ததமுந் தியானத்தைச் சாரப் பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப் பண்ணுஞ்

(149.) நிகரில்-ஒப்பின்றிய; ஆதரவாய் - சிரத்தையாய்; துகளில்-குற்றமற்ற; துவிதத்தால்-பேத ஞானத்தால்.

(150.) சார-அடைய; சவிகற்பசமாதி-திரிபுடிதோற்றத்தோடு அத்விதீய பிரஹ்மத்திற் சித்தவிருத்தி நிலைத்திருத்தல்; நல்கும்-தரும்; அபரோாட்சம்-பிரத்தியக்ஷம்.

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சகலவிகற் பமுமற்ற சமாதி நல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சலனமிலா வபரோட்ச ஞான நல்கும். (8)

151. நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமி நல்கு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும் பூமி நல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
பதார்த்தாபா வனையென்னும் பூமி நல்குந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றுரியகையென் றோதியநற் பூமி நல்கும். (9)

(151.) சத்வாபத்தி என்பது ஞானபூமியேழனுள் நான்காவது அஃதாவது சற்சங்கமனதி லுண்மையறிவுதித்தல். அசஞ்சத்தி என்பது மேற்கூறிய பூமியுள் ஐந்தாவது; அஃதாவது சொரூபத்தில் மனதழுந்தி மித்தையெலா மறத்தல். பதார்த்தாபாவனை என்பது மேற்கூறிய பூமியுள் ஆறுவது; அஃதாவது பதார்த்த (விஷய) நினைவொழிதல். துரியகை-துரியம்; இஃது மேற்படி பூமியுள் எழாவது; அஃதாவது பாவாபாவத்தோற்றம் சிறிதுமின்றிச் சுபாவசித்தமா யிருத்தல்.

6

152. அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிக்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம லோகத்தின் ஜெயத்தை நல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னதிசயமா மான்மசுகந் தனையே நல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்கு மன்றே. (10)

153. அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
கதிசயமா மந்திரமே யொன்று மில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரந்தாம்
பலகோடி சன்மங்க டருவ தன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றா வென்றும்
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலா கின்ற
துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத்
தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்க வேண்டும். (11)

(152.) அனிசம்-எப்போதும்; அமலம்-பரிசுத்தம்.

(153.) அதிசயமாம் - மேலான; மாற்றா - ஒழிக்க மாட்டா; துரிசில்-குற்றமில்லாத; தொலைக்க-விட.

154. பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத் தள்ளிப்
பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தை
நிலையுறவே யாதரவா யிடைவி டாம
னித்தமுமே முமுட்சுவெலாம் பழகல் வேண்டுஞ்
சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞான மோட்சஞ்
சகலமுமே சடிதியினிற் சித்தி யாகுந்
தலைமையுறும் பரமசிவன் சரணந் தொட்டுத்
தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சங்கை யில்லை. (12)

155. சகலம்தாம் வேதத்தும் வேதாந் தத்துஞ்
சகலவிதி காசத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தகன மான வீச
னகிலர்க்கு மிதமாக வென்னி டத்தே
யருளியவா நிதாகநினக் கருளிச் செய்தேன்
புகலுமிதை யாதரவாக் கேட்டு ணர்ந்தோன்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (13)

(154.) சடிதியினில் - விரைவில்; சித்தியாகும் - கைக்கூடும்; தத்துவமாய்நவில்கின்றேன்-உண்மையாய்ச் சொல்லுகின்றேன்.

(155.) சகலமதாம்-எல்லாம்; வேதாந்தம்-உபநிஷத்து; ஆதரவாய்-அன்பாய்.

156. கற்பிதமாய்க் கரிண்பதெலா மென்றும் பொய்யே
களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றே மெய்யாந்
துற்பலமா மனவாக்குப் பொறிக ளொன்றுற்
றொடரவொணுப் பேரறிவா நந்த மான
தற்பரமே யகமென்னும் புந்தி தானே
தருமோட்ச காரணமீ துறுதி யென்றே
நிற்பயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நீராடன் மந்திரமு னிகழ்த்தி னுல். (14)

வேறு.

157. நிருவி கார நிரஞ்சன நிர்க்குண
நித்த நிட்கள நின்மல மாகிய
பிரிவில் சத்திய சிற்சுக பூரணப்
பிரம நானெனப் பேசிய தானமு
மருவ சம்பிர மாஸ்மி யெனச்சொலு
மாசின் மந்திர மும்மற்றி யாவுமே
பரம வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்பரி பூரண ரூபமே. (15)

ஆருவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

(156.) தொடரவொணு - பற்றமுடியாத; நீராடல் மந்திரமும்-பிரஹ்மதீர்த்த ஸ்நானமும், பிரஹ்ம மந்திரமும்.

ஏழாவது

பிரமதர்ப்பணமும் பிரமவோமமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

———

158. சதாமருவுந் தானமொடு மந்தி ரத்தைச்
சகலர்க்கு மிதமாக முந்து மோத்தி
னிதாகநினக் கருள்செய்தே னிந்த வோத்தி
னித்தியமாந் தருப்பணமோ டோமந் தன்னை
யுதாரமதாய்ப் பரமசிவன் சொனவா சொல்வே
னுலகத்தும் வேதத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
நிதானமுடை யிவையரிதா மிவ்வர்த் தத்தை
நிலையுடைய மனதுடனே நின்று கேளாய்; (1)

159. ஒருக்காலும் பிரபஞ்ச மொருவி டத்து
மோரணுவு முண்மையதா யிலவே யில்லை
திருக்கான பரப்பிரம மாத்தி ரந்தான்
றிரமாக வெப்போது மிருப்ப தென்றே

(158.) முந்துமோத்தின்-முன்னத்தியாயத்தில்; உதாரமதாய்-தாராளமாக.

(159.) திருக்கு-அறிவு; தருக்காதி - தருக்கம், யுக்தி, அநுமானம்; தருப்பணம்-மந்திரங் கூறி நீரிறைத்தல்.

யிருக்காதி வேதமுடி வனைத்தி ஞலு
 மியம்பியசிற் பரப்பிரம நானே யென்று
சருக்காதி யுதவியினு லுறுதிப் பட்ட
 தகுபிரம நிச்சயமே தருப்ப ணங்காண். (2)

160. சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
 சத்தியஞா ஞநந்தப் பிரம நானே
யகிலவதிட் டானபரப் பிரம நானே
 யன்னியமோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரம நானே
 நிமலான்மா காரபரப் பிரம நானே
யிகழுமுரு வெவையுமிலாப் பிரம நானே
 யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணங்காண். (3)

161. சோகமிலாச் சுககனமாஞ் சொரூப நானே
 சுத்தமதாம் பரமான்ம சொரூப நானே

(160.) அகிலம்-எல்லாவற்றிற்கும்; இகழும்-நிந்திக்கத் தக்க; உரு-வடிவம்.

(161.) சோகம் - இஷ்டவஸ்து பிரிந்தகாலத்து அது மீண்டுங்கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யுணர்தல்; மோகம்-விபரீதவுணர்ச்சி; நிச்சயம்-தீர்மானம்.

யாகுமொரு விகற்பமிலாச் சொரூப நானே
யத்துவித வானந்த சொரூப நானே
மோகமிலாப் பரிசுத்த சொரூப நானே
மூதுணர்வாம் பரஞ்சோதி சொரூப நானே
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணங்காண். (4)

162. சாட்சியமா யொருபொருளு மிலாமை யாலே
சாட்சியெனுந் தன்மையிலாச் சொரூப நானே
காட்சியுடன் காண்பானு மிலாமை யாலே
கலக்கமிலாக் கேவலமாஞ் சொரூப நானே
மோட்சமுடன் பந்தமுமே யிலாமை யாலே
மொழியுமொரு விசேடமிலாச் சொரூப நானே
யீட்சணமே முதலிலதாஞ் சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணங்காண். (5)

163. அதுவிதுநீ நான்முதலாய்க் காண்ப தெல்லா
மணுவுமில்லை யணுவுமில்லை யணுவு மில்லை

(162.) சாக்ஷியமாய்-சாக்ஷிக்கு விஷயமாய்; விசேடம்-பேதம்; ஈட்சணமேமுதல்-சங்கற்பம், விகற்பம், நிருவிகற்பம்.

(163.) திதமருவும் - ஸ்திரமாயிருக்கும்; திலமளவும்-என்ள (சிறித) ளவும்; நிதமனைய-நித்தமுமந்த.

யெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெங்கே யெங்கே
யெவ்விதமாய்த் தோற்றினுமத் தோற்ற மெல்லாந்
திதமருவுந் திருக்கான பிரம மேயாந்
திலமளவு மையமிலேச் சத்தி யந்தா
னிதமனைய பரப்பிரம நானே யென்று
நிகழ்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணங்காண். (6)

164. இவ்விதமே பரப்பிரம தருப்ப ணத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விசைத்தேன் மைந்தா
செவ்வியதா மிப்பொருளை யொருகா லேனுஞ்
சிரத்தையுடன் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவ
னவ்விதமே பரமசிவ னருளிச் செய்த
வதிசயமாம் பரப்பிரம வோமந் தன்னைத்
திவ்வியமா நிதாகவினி யுனக்குச் சொல்வேன்
தியங்கியிடா மனதுடனே திருந்தக் கேளாய். (7)

165. அகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூப மானே

(164.) ஓமம்-யாகம்; திவ்வியமா-நன்றாக; தியங்கியிடா-தளராத.

(165.) அனிசம் - எப்போதும்; பராற்பரம் - பரத்தை (மாயையை) விட மேற்பட்டது; பரிபூன்ற-பரிபூரண; பிரஞ்ஞானம்-அறிவு.

னகமனிசம் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமனிசம் பராற்பரமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசுக சொரூப மானே
னகமனிசம் பரிபூன்ற சொரூப மானே
னகமனிசம் பிரஞ்ஞான சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (8)

166. அகமென்றுந் தேகமல பொறிக ளல்ல
வகமென்றும் பிராணனல மனது மல்ல
வகமென்றும் புத்தியல சித்த மல்ல
வகமென்று மாங்காரந் தானு மல்ல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞான மல்ல
வகநனவு கனவுதுயி லடைந்தோ னல்ல
வகமென்று மெவைக்கும்விலட் சணமே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (9)

167. ஓதியுணர் சிரவணமு மெனக்கிங் கில்லை
யூகமுறு மனனமுமே யெனக்கிங் கில்லை

(166.) நனவுகனவுதுயில்-ஜாக்கிர, சொப்பன-சுழுப்தி; விலக்ஷணம்-வேறு.

(167.) ஓதி - படித்து; ஊகம் - யுக்தி; பேதமிலாத்

பேதமிலாத் தியானமுமே யெனக்கிங் கில்லை
பிரிவற்ற சமாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யேதமிலா ஞானமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யிருமையிலா முத்தியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யாதியிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (10)

168. அகிலவித தத்துவமு மசத்தே யாகு
மகிலவித வுலகமுமே யசத்தே யாகு
மகிலவித வன்னமுமே யசத்தே யாகு
மகிலவித வாச்சிரம மசத்தே யாகு
மகிலவித நாமங்க ளசத்தே யாகு
மகிலவித ரூபங்க ளசத்தே யாகு
மகிலமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (11)

தியானம்-நிருவிகற்பநிஷ்டை; பிரிவற்றசமாதி-சகசநிஷ்டை; ஏதம்-குற்றம்; இருமை-பேதம்.

(168.) அகிலவித தத்துவம்-பல்வகைத்தாய பதார்த்தங்கள்; வன்னம்-சாதி; அகிலமிலாப் பரப்பிரஹ்மம்-நிஷ்பிரபஞ்ச சொரூபம்.

169. குறைவற்ற பரப்பிரம மான வென்னிற்
குறுக்குநெடுக் கானதெலா மசத்தே யாகுங்
கறையற்ற பரப்பிரம மான வென்னிற்
காரியகா ரணமெல்லா மசத்தே யாகும்
மறைவற்ற பரப்பிரம மான வென்னின்
மயங்கியிடுந் தோற்றமெலா மசத்தே யாகு
மறிவுற்ற தெவையுமிலாப் பரனா னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (12)

170. அகம்பிரம நிச்சயமே தான மற்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மந்தி ரங்கா
ணகம்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணம்மற்
றகம்பிரம நிச்சயமே யோம மைந்தா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்று முள்ள
வறங்களெலா மாதலினுன் முமுட்சு வானே

---

(169) "அது நான், நான் அது" என மாறிச்சிந்திப்பது குறுக்கு நெடுக்கெனப்படும். அஃது ஓதப்புரோதபாவமென்றும், வியதிகாரமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(170.) தானம்-ஈகை, அஃதாவது அறநெறியால்வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல்; அறங்கள்-புண்ணியகருமங்கள்,

ரகம்பிரம நிச்சயமே யிடைவி டாம
லநவரத மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டும். (13)

171. இவ்விதமே பரமசிவ னிசைத்த வண்ண
மீனமிலாத் தானமுத லோம மீருய்ச்
செவ்வியதாம் பொருளையெலாஞ் செப்பி னேனுன்
செப்பியதி லையமிலைச் சத்தி யந்தான்
றிவ்வியமாய் நிறைந்தெங்கு நின்ற வீசன்
றிருப்பாதந் தன்னாணை யுரைத்த துண்மை
யவ்விதமா மிப்பொருளை யொருகா லேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (14)

172. உலகமெலா மெதனிடையி லுதித்தொ டுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண் மின்னற்
பலவொளியு மெதனாலே விளக்க மாகும்
பகருமவை யெதனைநிதம் விளக்க மாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன்ப யத்தா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்று நிற்ப

(171.) ஈனம்-இழிவு; திவ்வியமாய்-அறிவாய்.

(172) பானு-சூரியன்; இந்து-சந்திரன்; அனல்-அக்னி; உடுக்கள்-நட்சத்திரம்; சுராசரர்-தேவர் இராக்கதர்; செயல்-காரியம்; அலையும்-மாறும்.

நலையுமறி பொருளையெலா மகற்றி யந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்க வேண்டும். (15)

173. அகண்டவறி வானபர சிவமே நானென்
றநவரத மிடையறவே செய்யுந் தியானம்
புகன்றவுபா சனையாகு மதனு னுண்மை
பொருந்தியநற் புந்தியினுற் பரசி வத்தை
நிகழ்ந்திடவே யறிந்திடலா மற்றென் றூலு
நிருமலமா யறியவொணு தாத லாலே
பகர்ந்தகுரு வசனத்தாற் பரசி வத்தைப்
பத்தியுட னென்றுமுபா சிக்க வேண்டும். (16)

174. சகலசக வதிட்டான மாகா நின்ற
சத்தியஞா ஞநந்த சிவமே யென்று

(173.) உண்மைபொருந்தியநற்புந்தியினுல் - திரிபின்றிய தத்துவஞானத்தால்; நிகழ்ந்திட-பிரத்தியட்சமாக.

(174.) அனியம்-பேதம்; இகல்-பகை; பவமாம்வாரிதி-பிறவிக்கடல்; தீரம்-கரை.

மகமெனவே யனியமற வறியா தோர்க்கிங்
    கநந்தவித துன்பத்துக் கேது வான
விகல்பவமாம் வாரிதியி னின்றெ ழுந்தவ்
    வேகபர சிவமென்னுந் தீரஞ் சார்ந்து
சுகமுறுவ தி[illegible]ர் பரசி வத்தைச்
    சொன்னவண் [illegible] வேண்டும். (17)

175. சந்ததமுஞ் சகலசகன் ஞத ஞகிச்
    சகலர்க்கு மிதமான போக மோட்ச
மெந்தவிதப் புருடார்த்தந் தனையு நல்கு
    மியல்புள்ள பரமசிவ னிசைத்த வண்ண
மந்தரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
    ககத்திலுள சங்கையெலாந் தீரும் வண்ணம்
பந்தமறு தருப்பணமோ டோமந் தன்னைப்
    பரிவுடனே பாங்காகப் பகர்ந்தா னன்றே. (18)

(175.) நல்குமியல்புள்ள - கொடுக்குந் தன்மையுள்ள; அகத்தினுள சங்கை-மனத்திலுள்ளசந்தேகம்; பந்தமறு-அகங் காரக்கிரந்தியறுதற்குக் காரணமான.

வேறு.

176. சருவ பூரண மாகி யகண்ட மாய்ச்
சாந்த மாய்ச்சச்சி தாநந்த ரூபமாய்த்
திரிசி யங்க ளனைத்துமி லாமலே
திருக்கு மாத்திர மாய்த்திக ழாநின்ற
பிரிவி லாப்பர நானென்று பேசிய
பிரம தர்ப்பண மும்பர வோமமு
மரிய வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்ட வன்பரி பூரண ரூபமே. (19)

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது

சீவன்முத்த னிலக்கணம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

177. நிதாகனினக் கிவ்வோத்திற் சீவன் முத்த
னிகழுமிலக் கணமான போதஞ் சொல்வேன்
சதாநந்த கனமான வான்மா வாகச்
சாந்திமிகுந் திருப்போனே சீவன் முத்த
னுதாரபரி பூரணமா யொழிவில் சத்தா
யுணர்வுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
சிதாநந்த பரப்பிரம நானே யென்று
செறிகின்ற துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (1)

178. சத்துவமே முதலியமுக் குணமு மின்றிச்
சத்தியமாய்ப் பராற்பரமாய்ப் பரமா நந்த
சித்துருவாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சின்னமிலாத் துணிவுடையோன் சீவன் முத்த

(177.) இவ்வோத்தில்-இந்த அத்தியாயத்தில்; உதார-நிராபேக்ஷிக; ஒழிவில் - காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றிய.

(178.) சின்னமிலா-மாறுத; அத்திரம்-நிலையின்மை.

னத்திரமாந் தேகங்கண் மூன்றுமின்றி
யறிவுருவா யாநந்த கனமா யொன்ருய்
நித்தியமாம் பரமான்மா நானே யென்று
நிரந்தரமாந் துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (2)

179. தேகமுத லபிமான மணுவு மின்றித்
திடமாகப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மேகமதாந் துணிவுற்றுப் பரமா நந்த
மெப்போது மிசைந்திடுவோன் சீவன் முத்தன்
சோகமுறு மகங்கார மிறைய மின்றிச்
சுத்தபர சின்மாத்ர சொரூப மாக
மோகமற நின்றுமகா நந்தம் பெற்று
மோனமடைந் திடுவோனே சீவன் முத்தன். (3)

180. தூயமனந் தனிலென்றுஞ் சின்மாத் ரத்தைத்
தொடர்பவனுய்ச் சின்மாத்ர சொரூப னுகி
மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளை யெல்லா
மதியாத மனதுடையோன் சீவன் முத்தன்

(179.) இறையும் - சிறிதும்; மௌனம் - அந்தக்கரண விர்த்தி சூனியம்.

(180.) தூயமனந்தனில்-பிரஹ்மாகார விர்த்தியினல்; மதியாத-சிந்திக்காத.

காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்து நின்றுங்
கற்பிதமா மொன்றேனும் பற்றே யின்றி
நேயமதா நித்தசுக திருத்த னாகி
நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன் முத்தன். (4)

181. எப்போதும் பரமான்ம பரனே யாகி
யேகமதாம் பிரஞ்ஞான மகமென் றெண்ணித்
தற்போக மின்றிமகா நந்த ரூபந்
தானாகி நிற்பவனே சீவன் முத்தன்
கற்போல மனமுதலின் சலன மின்றிக்
களங்கமிலாக் கேவலனாய்ச் சுத்தான் மாவாய்ச்
சற்போத வானந்த வருப வத்தைச்
சந்ததமுஞ் சார்ந்தவனே சீவன் முத்தன். (5)

182. அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந் தள்ளி
யகண்டேக ரூபமதாய்ச் சாந்த னாகிப்

(181.) தற்போகம்-அந்தப்பிரஹ்மாகார விர்த்தியினால் வருகிற சுகம்; சற்போதவானந்தம்-சச்சிதானந்தம்.

(182.) உன்னவொணு-சத்தென்றாவது அசத்தென்றாவது கருதமுடியாத; உயிர்-பிராணன்; பொறிகள்-இந்திரியங்கள்.

பின்னமுறும் பொய்யான பொருளே யின்றிப்
பேதமற நிற்பவனே சீவன் முத்த
னுன்னவொணு மாயைமனம் புந்தி சித்த
மோங்குமகங் காரமுயிர் பொறிக டேக
மென்னுமிவை யெனக்கில்லை பிரம மேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (6)

183. சத்தமுத லைம்புலனு மெனக்கிங் கில்லை
சத்துருவாங் காமமில்லை கோப மில்லை
புத்தியுறுந் தோடமில்லை குணமு மில்லை
பொய்யான மற்றவொரு பொருளு மில்லை
சித்தமுத லெவையுமிலாத் தன்மை யாலே
சிறுமைதரும் பந்தமில்லை முத்தி யில்லை
யித்தனையு மில்லாத பிரம மேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (7)

184. எனக்கயலாய்த் தூலமுதற் றேக மில்லை
யெனக்கயலாய் நனவுமுத லவத்தை யில்லை

(183.) சத்தமுதலைம்புலன்-சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்த மென்னும் ஐந்துவிஷயம்; புத்தியுறுந்தோடம்-டம்பம், கர்வம், அடங்காத அகங்காரம், உலோபம், அவிவேகம், ஆலசியம், பயம், மைதுன விச்சை.

(184.) ஆந்தரமாஞ்சகத்து-மனோசங்கற்பவுலகம்; இது

யெனக்கயலாய் விசுவன்முத லாரு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சமட்டிவியட் டிகளு மில்லை
யெனக்கயலா யாந்தரமாஞ் சகத்து மில்லை
யெனக்கயலாய் வாகியமாஞ் சகத்து மில்லை
யெனக்கயலா யெவையு மில்லை பிரம மோனா
னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (8)

185\. எனக்கயலாய்த் தீர்த்தமில்லை தான மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தலங்களில்லை தெய்வ மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தெய்வத்தின் சேவை யில்லை
யெனக்கயலாய்த் தருமமில்லை பாவ மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சனனமிலை பந்த மில்லை
யெனக்கயலாய் ஞானமிலை மோட்ச மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலைப் பிரம மோனா
னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (9)

ஜீவசிருஷ்டியினு லுண்டானது; வாகியமாஞ்சகத்து - ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்-இஃது ஈசுவரசிருஷ்டியினு லுண்டானது.

(185.) தீர்த்தம்-கங்கைமுதலிய தீர்த்தம்; தலங்கள்-காசிமுதலிய க்ஷேத்திரங்கள்.

186. எனக்கயலாய் வேதமில்லை நூலு மில்லை
யெனக்கயலாய் விதியுமில்லை நிடேத மில்லை
யெனக்கயலாய்க் குருவுமில்லை சீட னில்லை
யெனக்கயலா யுபதேச வாக்கு மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரமுணரும் போத மில்லை
யெனக்கயலாய்க் காலமில்லை தேச மில்லை
யெனக்கயலா யென்றுமொரு பொருளு மில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (10)

187. சீதமுடன் றூபமுமே யெனக்கிங் கில்லை
செயமுடனே யபசெயமு மெனக்கிங் கில்லை
பீதியுட னபீதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
பிணிபோன்ற பசிதாக மெனக்கிங் கில்லை
யாதியுடன் வியாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யடிமுடிமேற் கீழொன்று மெனக்கிங் கில்லை
போதகன பரப்பிரம நானே யென்று
பூரணமா மறிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (11)

(186.) நூல் - தர்மசாத்திர முதலியவை; நிடேதம்-விலக்கு; பரமுணரும்போதம்-சொருபத்தையறியும் ஞானம்.

(187.) தாபம்-உஷ்ணம்; பீதி-பயம்; பிணிபோன்ற-வியாதியையொத்த.

188. பிறந்திடுத லிருந்திடுதல் வளர்த லில்லை
பெருத்திடுத லிளைத்திடுதன் மரித்த லில்லை
செறிந்தபல சருமாதி தாது வில்லை
சிறுமையுட னெவ்வனமுஞ் சரையு மில்லை
யறிந்திடுமோ ருபாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யத்துவிதந் துவிதமுத லெவையு மில்லை
நிறைந்தவறி வானபர நானே யென்று
நிலைபெற்று நிற்பவனே சீவன் முத்தன். (12)

189. திரிகுணமுஞ் சமமான பகுதி யில்லை
திகழ்சத்வ மேலான மாயை யில்லை
யிருகுணமு மேலான வவித்தை யில்லை
யிருண்மேலாந் தாமதமாம் பகுதி யில்லை
யுரைசெயுமோ ருபாதியுமே யிலாமை யாலே
யோதியிடும் பரசீவ சகமே யில்லை
யிருமையற வுளதுபரப் பிரம மொன்றே
யிதுவேநா னெனவுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (13)

(188.) மரித்தல்-சாதல்; சருமாதிதாது - சப்ததாது, அவை:—தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, என்பு, மச்சை, சுவேத நீர் என்பன.

(189.) பகுதி - பிரகிருதி; மேலான - பிரதானமான; இருகுணம்-சத்துவ ரஜோகுணம்.

190. சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநான்
சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநான்
நித்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநான்
நித்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூப நானென்
றித்திறமாய்த் திடமான நிச்ச யத்தை
யிடையறவே யிசைந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (14)

191. தன்னிடையே தானுக விலங்கா நின்ற
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமா காரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன் முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மா வின்கண்
ணமர்ந்தாங்கே ரமிப்போனு யகண்ட மான
தன்னிடையே தானுகத் தனித்து நின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன் முத்தன். (15)

(190.) இத்திறமாய் - இவ்வகையாய்; இடையற - எப்போதும்; இசைந்திடுவோன்-பொருந்தியிருப்பவன்.

(191.) தற்பதமாம்-தத்பதலக்ஷியமான; பிணிப்பு-பந்தம்; ரமிப்போனுய்-களிப்பவனுய்.

192. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றறிதிடமா நிச்சயமே யடைந்த வற்றூற்
றகும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டை கூடித்
தங்குமனே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தோ னாகிச்
சகம்பரானா னீதெனவே தோற்றுந் தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா னந்தம் பெற்று
மிகும்பிரம ஞானத்தி னுரம் பெற்றோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன் முத்தன். (16)

193. இன்னவிதம் பரமசிவ னெனக்கு முன்ன
மினிமையுட னருள்செய்த சீவன் முத்தன்
றுன்னுமிலக் கணமான திடபோ தத்தைத்
றுகளறவே நிதாகவினக் கருளிச் செய்தேன்
சொன்னவிவை வேதத்துஞ் சாத்தி ரத்துஞ்
சூக்குமமா மரிதாகுங் குய்ய மாகும்
பன்னுமிதைப் பரிவுடனே யொருகா லேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (17)

(192.) அகமெல்லாமென்று - யான் யாவுமாயிருக்கின்றேனென்று; தவிர்ந்தோன்-நீங்கினவன்; பரம்-ஈசன்.

(193.) இனிமையுடன்-அன்போடு; துன்னும்-பொருந்திய; திடபோதம்-திடஞானம்.

194. ஈசனிலை யெனும்வாத மியம்பு வோரா
யிருக்குமுதல் வேதத்தின் கரும காண்டம்
பேசிடுங் கருமத்தாற் றந்தே கத்தைப்
பேதமதி கொண்டுமிகக் கிலேசிப் பித்துச்
சாசுவத சுவர்க்கத்தைச் சார்வோ மென்று
சஞ்சலமா மதியுடையோ ரொருகா லத்தும்
மாசிலதாம் பிரமசுக மருவா ரென்றும்
மகத்தான பவதுக்கந் தனையே சார்வார். (18)

195. பரமசிவா ராதனையே செய்த வற்றாற்
பற்றுவதா மகண்டான்ம ஞான மென்னுந்
திரமருவு நாவாயாற் பரேச பத்தன்
தீர்க்கமுறும் பவவாரி கடப்ப னன்றிப்
பரியினது கோடெனவே வெறும்பொய் யேனும்
பவவாரி யிதைமற்றோர் கடவா ரென்றே

(194.) ஈசனிலையெனும் வாதமியம்புவோர்-பூர்வமீமாம்சகர்; கிலேசிப்பித்து-வருத்தி; சுவர்க்கம் - சுகவிசேஷமுடையது; சஞ்சலமாமதி-கலங்கியசித்தம்; பிரமசுகம் - நிரதிசயாநந்தம்.

(195.) நாவாய்-தோணி; பரேசன்-பரமசிவன்; தீர்க்கம்-நீட்சி; பவவாரி-பிறவிக்கடல்; பரியினதுகோடு-குதிரைக்கொம்பு.

யரியரிபு நிதாகற்குச் சீவன் முத்த
னமைவுற்ற விலக்கணமங் கருள்செய் தானல். (19)

வே று.

196. துன்னு மாயை யவித்தைக டானிலை
தொடரு மீசனுஞ் சீவனுந் தானிலை
பின்ன மின்றி யகண்டமா தாகிய
பிரம மேயக மென்று தெரிந்திடுஞ்
சின்ன மிற்றிட மாகிய போதமே
சீவன் முத்தனுக் கான விலக்கண
மென்ன லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (20)

எட்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.



ஒன்பதாவது

விதேகமுத்த னிலக்கணம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

197. இங்குமிக வரிதான விதேக முத்த
னிலக்கணமே நிதாகநினக் கியம்பக் கேளாய்
தங்குவினை வனைத்தையுமே தவிர்ந்து சுத்த
தற்பரனே தானுகிச் சாந்த னுகித்
துங்கசுகி கனமாகித் துச்ச ரூபத்
தொடர்பின்றி மகாமவுன நிலைபெற் றேனுய்
மங்கலிலா வுணர்வுருவாம் பிரம ரூப
மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (1)

198. பின்னமிலாச் சருவான்ம சொரூப மாகிப்
பிரிவற்ற பரசாந்த சொரூப மாகித்
துன்னியிடும் பந்தமிலாச் சொரூப மாகித்
தொடர்மோட்சந் தானுமிலாச் சொரூப மாகி

(197.) தற்பரனே - அந்தப் பிரஹ்மமே; துச்சரூபத் தொடர்பு - அசத்வடிவப் பிரபஞ்சத்தின் சம்பந்தம்; மகா மௌனம்-என்றும் எவ்விடத்தும்விருத்திசூனியமாயிருத்தல்.

(198.) மோட்சம்-அவித்தியாநிவிர்த்தி; உன்னுமொரு வடிவும்-கருதத்தக்கதோர் சரீரமும்.

யுன்னுமொரு வடிவுமிலாச் சொரூப மாகி
  யுண்மையுணர் வாநந்த சொரூப மாகி
மன்னுபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
  மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (2)

199. பயிலுமகா வாக்கினிலக் கியவான் மாவாய்ப்
  பரமசுக கனமான பரமான் மாவாய்ச்
செயலெவையு மில்லாத சுத்தான் மாவாய்ச்
  சின்மயமாய்ச் செறிகின்ற சகசான் மாவா
யயலணுவு மணுகாத வெறுமர்ன் மாவா
  யறுவிதமாம் விகாரமிலா வகண்டான் மாவாய்
மயலில்பரி பூரணமாம் பிரமான் மாவாய்
  மன்னியிருந் திடுவோனே விதேக முத்தன். (3)

200. பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
  பெறுகின்ற தியானமுநிச் சயமு மின்றி
நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மாக
  நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேக முத்த

(199.) மகாவாக்கு-மகாவாக்கியம்; அறுவிதமாம் விகாரம்-சட்பாவவிகாரம், அவை:—பிறத்தல்,இருத்தல்,வளர்தல், பெருத்தல், இளைத்தல், மரித்தலென்பன.

(200.) நிச்சயம்-தீர்மானம்; விகற்பம்-வேறுபாடு.

னரியபர மகமென்று மல்ல வென்று
 மகிலமுமே யுளதென்று மில்லை யென்று
மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றி யென்று
 மோர்வடிவா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (4)

201. எப்போது மெவ்விடத்து மெதனை யேனு
 மெண்ணியிடும் விகற்பங்க ளிறையு மின்றித்
தற்போதந் தவிர்ந்துபரப் பிரம ரூபந்
 தானாகி யிருப்பவனே விதேக முத்தன்
கற்போல விருப்பனெனு நினைவு மின்றிக்
 கற்பிதமாய்த் தோற்றியவெப் பொருளு மின்றிச்
சற்போத சுககனமாம் பரமே யாகச்
 சலனமிலா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (5)

202. பூதமுதற் பலவிதமாங் கால பேதம்
 பொய்யான வெகுவிதமாந் தேச பேத
மோதியிடும் பலவான வத்து பேத
 மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேக முத்த

(201.) தற்போதம்-ஜீவபோதம்; சலனம்-போக்குவரவு

(202.) பூத...காலம் - இறந்தகால, எதிர்கால, நிகழ் காலங்கள்; வத்து-பொருள்.

னீதநீ யிவனவ்னு னிவளே யாதி
வெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவு மின்றிப்
போதகனப் பரப்பிரம வடிவே யாகப்
பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேக முத்தன். (6)

203. சகலசக சிவபர மான தோற்றஞ்
சந்ததமுஞ் சற்றேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே யறிவுருவாம் பிரம மென்று
மவ்விதமாம் பரப்பிரம நானே யென்றும்
புகலுமொரு பாவனையுஞ் சிறிது மின்றிப்
பூரணமை தன்னியமாத் திரமே யாகிச்
சுககனமாய்ச் சுத்தமதாய்ச் சாந்த மாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்தன். (7)

204. அற்பமுமே யளவுபடா வபரிச் சின்ன
வறிவுருவா யணுவுக்கு மணுவாய்த் தூய்தாய்ச்
சொற்பமுமே யயலற்ற துரியா தீத
சொரூபமதா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்

---

(203) சந்ததமும்-எப்போதும்;பாவனை-சங்கற்பம்.

(204.) அபரிச்சின்ன-அகண்ட; சொற்பமும்-சிறிதும்; துரியாதீதம்-சத்அசத்முதலிய யாதோர்கற்பனையுமற்ற நிலை.

கற்பிதமா நாமமுரு வொன்று மின்றிக்
களங்கமிலாப் பரமசுக கனமாய்ச் சுத்த
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகித்
தனித்தென்று மிருப்பவனே விதேக முத்தன். (8)

205. சகலசரா சரத்துக்கு மதீத மாகிச்
சன்மயமாய்ச் சுபமசுபஞ் சற்று மின்றி
யிகழ்வுதருங் கட்டுவிட லிரண்டு மின்றி
யேகவரி பூரணமா யகண்டான் மாவாய்
நிகரில்பராற் பரமாகி நிகிலான் மாவாய்
நிகலமுமே யின்றிநிரந் தரமாய் நின்ற
திகழுசிதா காயபரப் பிரமந் தானாய்த்
திரும்பியிடா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (9)

206. தேகமுதற் கற்பிதமா முபாதி யின்றித்
திரிசியமாம் விடயங்கள் யாவு மின்றி
மோகமதன் காரியமா மெவையு மின்றி
மோனமதா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்

(205.) கட்டுவிடல்-பந்தமோட்சம்; நிரந்தரமாய்-சார் பின்றியதாய்.

(206.) மோகம்-விபரீதபுத்தி; அதன்காரியம்-துவைத புத்தி; பாகமுறும்-பிரிவுற்ற.

பாகமுறு நினைவெவையுஞ் சற்று மின்றிப்
பலவிதமாம் வாதனையுஞ் சிறிது மின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகி
யிருமையிலா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (10)

207. நிதாகபல வுலகத்தி னினைவு மின்றி
நிகரில்பரப் பிரமத்தி னினைவு மின்றிச்
சதாநந்த மயமான பரமே யாகிச்
சன்மயமா யிருப்பவனே விதேக முத்த
னுதாரபரி பூரணவா நந்த மாகி
யுவமையிலா நிரதிசயா நந்த மாகிச்
சிதாநந்த மயமான பரமே யாகிச்
சின்மயமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (11)

208. பிரமசுதா ரசந்தனிலே யிருப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனையே புசிப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனிலே ரமிப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் சுகிப்போ னாகிப்

(207.) மயமான-வடிவான; நிரதிசயானந்தம்-விசேஷமின்றிய ஆனந்தம்.

(208.) பிரமசுதாரசந்தனிலே - பிரஹ்மவடிவ அமிர்தசாரத்திலே; திருத்தன்-திருப்தியுடையவன்.

பிரமசுதா ரசந்தனிலே மூழ்கினோ னாய்ப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் றிருத்த னாகிப்
பிரமசுதா ரசமதுவே தானாய் நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேக முத்தன். (12)

209. பரமசிவன் கருணையினா லெனக்கு ரைத்த
பாங்காகப் பரமான விதேக முத்தன்
மருவியிடு மகத்தான விலக்க ணத்தை
மயலறவே நிதாகநினக் கருளிச் செய்தேன்
சுருதிமுடி வனைத்திலுமே சார மாகிச்
சூக்குமமா யரிதான விவ்வர்த் தத்தை
யருமையுடன் றிடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோ
னசரீர பரப்பிரம மாவ னன்றே. (13)

210. சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடைச் சித்தம் வைத்துச்
சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியா தோர்க்குச்
சன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேக முத்தத்

(209.) பாங்காக-நன்றாக (தேகோபாதியின்றி); அச ரீர-சரீரமின்றிய.

(210.) சித்தியாது-உண்டாகாது; தத்துவமாய் - உண்மையாய்.

தன்மையொரு காலத்துஞ் சித்தி யாது
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாக வென்றே
நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேக முத்த
னிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தி னானால். (14)

வேறு.

211. தோற்று கின்ற சகபர சீவரின்
றொடர்பியா தொன்றுஞ் சற்று மிலாமலே
சாற்று வாக்கு மனங்கட் ககோசர
சச்சிதா நந்த தற்பர மாகவே
வேற்றுமை யின்றி யென்று மிருப்பதே
விதேக முத்த னிலக்கண மென்றிட
லேற்று மா நந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (15)

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது

சர்வமும் ஆன்மரூபமென்றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

212. அடையமிக வரிதாகிச் சார மான
வான்மாவின் மகிமையினை யறையக் கேளாய்
சடமலதாய்ச் சத்தியசிற் சுகமா யொன்றாய்ச்
சாந்தமதா மான்மாவே யுளதா மெங்குந்
தடமருவு மவ்வான்மா தானே யாகுந்
தன்வடிவா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
கடபடமே முதலியவாய் நாநா வாகக்
காண்கின்ற விவையெல்லா மான்ம ரூபம். (1)

213. அகிலபரி பூரணமா மான்ம ரூப
மகிலத்துக் கப்பாலா மான்ம ரூபஞ்
சகலமதன் சொரூபமதா மான்ம ரூபஞ்
சகலத்தின் பரமாகு மான்ம ரூபம்

(212.) அறைய-சொல்ல; சடம் - தன்னையும் மற்றவற்றையு மறியாமலிருக்கும் அஞ்ஞானமும் அதன்காரியமும்; தடமருவும்-வியாபகமான.

(213.) பரமாகும்-மேலாகும்; நித்தியமும்-எப்போதும்.

மிகவுமுப சாந்தமதா மான்ம ரூபம்
மெய்யுணர்வா நந்தமதா மான்ம ரூபம்
நிகரிலதா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
நிகிலமுமே நித்தியமு மான்ம ரூபம். (2)

214. தூலமுத லுடன்மூன்று மிலதா மான்மா
துவிதமுண ரவத்தைகளு மிலதா மான்மா
மூலமதா மஞ்ஞான மிலதா மான்மா
முத்திதரும் விஞ்ஞான மிலதா மான்மா
நாலுமகா வாக்கியமு மிலதா மான்மா
நவிலாறு சமாதிகளு மிலதா மான்மா
ஞாலமிலா வான்மாவுக் கயலே யில்லை
ஞாதுருஞா ஞதியெலா மான்ம ரூபம். (3)

215. நிதாகனின தான்மாவுக் கயலி லாத
நேர்மையினு னீயென்று நின்னுன் மாவை

(214.) விஞ்ஞானம்-தத்துவஞானம்; ஆறுசமாதி-திருசியாநுவித்தம், சத்தாநுவித்தம், நிருவிகற்பம் எனப்பாகிய ஆப்யந்தர (உள்) பேதத்தாலுள்ள சட்சமாதி; ஞாதுருஞாஞதி-காண்பான், காட்சி, காணப்படும்பொருள்.

(215.) நேர்மை-தன்மை; உதாரமுற-வியாபகமாக; சந்தோடவாரிதி-சுகக்கடல்.

யுதாரமுறப் பாவித்து மநுப வித்து
முன்னிடையே யுன்னுன்மா நந்தந் தன்னைச்
சதாமருவிப் புசித்துமிகச் சாந்த ஞகிச்
சந்தோட வாரிதியின் மிகவு மூழ்கி
யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்கா லத்து
மின்பகன வடிவாக விருப்பாய் மைந்தா. (4)

216. அகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யடைவாகச் சிரவணமுன் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யநுதினமுந் திடமனனஞ் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யநவரதந் திடத்தியானஞ் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழக வேண்டும். (5)

217. அகண்டசுக வான்மாவை யுரைக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யுணர்த்த வேண்டு

(216.) அடைவாக-கிரமமாக; அனிசம்-எப்போதும்.

(217.) அகண்டம்-சுசாதி, விசாதி, சுவகத பேதமற்றது; உணர்த்த-அறிவிக்க.

மகண்டசுக வான்மாவை நினைக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவைத் துதிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவில் ரமிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் சுகிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் கலக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவா யிருக்க வேண்டும். (6)

218. அகண்டசுக வான்மாவே யாவ ருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா யிருப்ப தாலவ்
வகண்டசுக வான்மாவை ஞானப் யாச
வர்ச்சனையா லர்ச்சிக்க வேண்டு மென்று
மகண்டசுக வான்மாவை யெவ்வி தத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாய நிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருப்ப தான
வமலசுக மோட்சத்தை யடைய வேண்டும். (7)

219. ஆதலினா லகண்டசுக வான்ம ரூப
மகமென்று மவ்வகமே யனைத்து மென்னும்

(218.) எவ்விதத்தும் - எவ்விதத்தா லாயினும்; அப்ரோட்சமாய்-பிரத்தியட்சமாய்.

(219.) அகமென்றும்-நானென்றும்; பவதுக்கம் - பிரவித்துன்பம்.

பேதமிலா வகண்டான்ம போதந் தன்னைப்
பெற்றவனாய்ப் பவதுக்கம் யாவுந் தீர்ந்து
போதகன வாநந்த வான்மா வாகப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தி நிற்பாய்
மாதவனே யான்மாவே யனைத்து மன்றி
மற்றணுவு மான்மாவுக் கயலே யில்லை. (8)

220. ஆன்மாவே முக்குணமாம் பகுதி யாகு
மான்மாவே யதன்செய்கை யனைத்து மாகு
மான்மாவே யகங்காரம் புத்தி யாகு
மான்மாவே மனதாகுஞ் சித்த மாகு
மான்மாவே யுயிராகும் பொறிக ளாகு
மான்மாவே யுடலாகும் புலன்க ளாகு
மான்மாவே மற்றுமுள தெவையு மாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. (9)

221. பூதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
புவனங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபஞ்

(220.) அதன்-அப்பிரகிருதியின்; செய்கையனைத்தும்-காரியமியாவும்.

(221.) சாதங்கள் - சாதனங்கள், அது விகாரத்தால் சாதங்களென்றாயிற்று; பலம்-பிரயோசனம்.

சாதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபஞ்
சார்நூல்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வேதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வேண்டுபலஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பேதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பிரிவுற்ற சகலமுமே யான்ம ரூபம். (10)

222. தங்காத பூரணசற் கனமா மான்மா
தளர்வற்ற வாநந்த கனமா மான்மா
மங்காத பிரஞ்ஞான கனமா மான்மா
மாறுபடா வகண்டேக ரசமா மான்மா
விங்கான்மா வங்கான்மா வெங்கு மான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்கு மான்மா
துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவு மில்லைத்
துவிதமெனக் காண்பதெலாம் பூர ணான்மா. (11)

223. சருவபரி பூரணமா மான்மா வன்றிச்
சகசீவன் முதலியவை யணுவு மில்லைப்

(222.) தங்காத - இடையீடின்றிய; துங்கு - துங்கம் (சுத்தம்).

(223.) திரமதுவாய்-உறுதியாய்; உரமாக - திடமாக.

பரவுசக சிவபர மனைத்து மென்றும்
பராற்பரமாம் பரமான்ம சொரூப மேயாந்
திரமதுவா யுரைசெய்த விவ்வர்த் தத்திற்
றினையளவு மையமிலைச் சத்தி யந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முரமாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (12)

224. அருள்வடிவா முமாபதியா யநந்த சத்தி
யமர்ந்தவனாய்ச் சுவாதீன மாயை யுற்ற
பரசிவனே விசித்திரகா ரியமா மிந்தப்
பார்முதலாஞ் சகத்துக்கோ ரேது வாகுங்
கருதியிடிற் காரியமாஞ் சகத்த னைத்துங்
காரணமாம் பரமசிவ சொரூப மென்றே
யரியரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
ககண்டான்ம மகிமைதனை யருள்செய் தானால். (13)

(224.) விசித்திரம் - வேறுபாடு; கருதியிடில் - சிந்தித்துப்பார்க்கில்.

வே று.

225. பிரிவு பெற்றுப் பிறங்கிய சீவரும்
பேணும் பேறு கடந்தரு ளீசரும்
விரிவு பெற்று விதம்வித மாகவே
விளங்க லுற்ற விசித்திர ஞாலமுஞ்
சருவ பூரண வான்ம சொரூபமே
சற்றும் வேறிலை யென்றிங்குச் சாற்றுதல்
பரம வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்பரி பூரண ரூபமே. (14)

பத்தாவது அத்தியாம்

முற்றிற்று.



பதினொன்றாவது

சர்வமும் பிரமமென்றும் அதுவே நானென்றும் போதமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

226. துகளணுவுந் தொடராத நிதாக கேளாய்
துவிதமெனுஞ் சொலவுமொரு காலு மில்லை
சகலமுமே சந்ததமும் பிரம ரூபஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
யகிலபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் றாளை
யறைகின்றே னையமில்லை யைய மில்லை
சுககனமாம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்க மீதே. (1)

227. சத்தியமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சதாநந்த கனமாகிச் சூக்க மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமல மாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூப மாகி

(226.) துகள்-குற்றம்; சொலவும்-சொல்லும்.

(227.) சூக்கம்-சூக்குமம் (நுண்மை); நிராகாரம்-ஸ்தூல முதலிய வடிவங்களின்றியது.

யத்துவித பூரணமா யசல மாகி
யான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம மன்றி
யித்தனையாஞ் சீவசக மாதி யில்லை
யிவையாவு மெப்போதும் பிரம ரூபம். (2)

228. சித்தமுத லெப்பொருளும் பிரம ரூபஞ்
செறிபஞ்ச கோசமுமே பிரம ரூபம்
வித்தரமாம் விசுவமெலாம் பிரம ரூபம்
வியட்டியுடன் சமட்டியெலாம் பிரம ரூபம்
நித்தியமாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
நிகழ்கின்ற நிகழ்வெவையும் பிரம ரூபஞ்
சத்தியமாய் வில்கின்றேன் சிவன்றன் னாணை
சங்கையில சங்கையில சத்தி யந்தான். (3)

229. சீவபர சகத்தெனவே காண்ப தெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பிரமத்திற் கற்பி தந்தா
னுவதனு லாரோப சீவ னாதி
யதிட்டான மானபரப் பிரம மென்றுங்

(228.) செறி-நெருங்கிய; கோசம்-உறை; நிகழ்கின்ற நிகழ்வெவையும்-உண்டாகின்ற காரியம்யாவும்.

(229) ஆரோபஜீவனாதி - கற்பிதவடிவ ஜீவேசுவர ஜகத்து; கிலேசம்-துன்பம்.

கேவலமா மப்பிரம நானே யென்றுங்
கிலேசமற வறிந்தகனுன் முத்த னுவாய்
பாவனமாம் பரமசிவன் பதந்தன் னுணை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தான். (4)

230. சகலவதிட் டானபரப் பிரம மேநான்
சருவான்ம சொருபபரப் பிரம மேநான்
றிகழ்வுமிகுஞ் சின்மயமாம் பிரம மேநான்
றிடகூத்தா மாத்திரமாம் பிரம மேநா
னிகரில்சுக கனமான பிரம மேநா
னிருமலநிட் களமான பிரம மேநா
னகிலபரி பூரணமாம் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (5)

231. அகண்டபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்து மாகு
மதுவேநீ யதுவேநா னதுவே யாரு

(230.) திகழ்வுமிகும்-விளக்கமிகுந்த; நிகரில் - ஒப்பின்றிய.

(231.) அதுவேயாரும்-யாவருமப்பிரஹ்மமே; அயல்-பேதம்.

மகண்டபரப் பிரம்மமதாஞ் சிவன்றன் ஞானை
யறைந்ததிலோ ரையமில்லை யைய மில்லை
யகண்டபரப் பிரமமது நானே யென்றிங்
கநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (6)

232. என்னிடையே கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வீசசக சீவரெலா மென்னை யன்றிப்
பின்னமதா யொருகாலு மிலவே யில்லை
பிறங்கியவச் சிவேச சகத்த னைத்தும்
மன்னுபரப் பிரமமதா நானே யென்று
மயக்கமற வறிந்ததனுன் முத்த னுவாய்
சொன்னதிலோ ரையமில்லை சத்தி யந்தான்
சுதந்தரமாஞ் சிவனுணை யுண்மை சொன்னேன். (7)

233. அறிவினிடைக் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மதிட்டான வறிவன்றி யனிய மாகா
தறிவுருவே பரப்பிரம மறிவே நீயு
மாதலினு லறிவான நின்னி டத்தி

(232.) என்னிடை - சொரூபத்தினிடத்து; பின்னமதாய்-வேறாய்.

(233.) அனியமாகா - வேறாகா; அனுதிபவ பாசத்

லறிவுறவே காண்பதெலா மறிவாரீயே
யவ்வண்ணந் திடமாக வறிந்த வற்று
லறிவுருவாம் பரப்பிரம வடிவே யாகி
யனுதிபவ பாசத்தான் முத்த னுவாய். (8)

234. அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலையே யாதி
யகிலமுமவ் வப்பாகு நீதி யேபோற்
சிற்பரமரீ நின்னிடையிற் காணு நின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்தா நீயே
செப்பியவில் லூகத்தான் மறைமா னத்தாற்
சிவாஞ்ஞையினு லெல்லாமு நானே யென்று
மற்பமிலரீ நான்முனே பிரம மென்று
மறிந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (9)

தான் முத்தனுவாய்-அனுதியாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பாசத்தினின்றும் நீங்கினவனுவாய்.

(234.) அப்பினிடை-நீரில்; அலையேயாதி அகிலமும்-அலை, திவலை, நுரை, குமிழியாவும்; ஊகத்தால்-யுக்தியால்; மறை-உபநிடதத்தால்; மானத்தால்-அநுமானத்தால்.

235. சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீ வாதி
சித்துருவாம் பிரமத்துக் கயலே யாகா
தத்திறமாம் பிரமத்துக் கயனு ஞகே
னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரம மாகா
தெத்திறமாந் தோற்றமுமே பிரம மென்று
மிருமையுரு வப்பிரம நானே யென்று
மத்துவிதா கண்டபர போதந் தன்னை
யடைந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (10)

236. என்னையலா லோரணுவு மயலே யில்லை
யென்னையலா லோரணுவு மயலே யில்லை
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந் தானே
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந் தானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரம நானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரம நானென்
றின்னவிதந் திடமான வகண்ட போத
மிசைந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (11)

(235.) அத்திறமாம் - அவ்விதமாகும்; எத்திறமாம் - எவ்வகைப்பட்டதுமான.

(236.) இன்னவிதம் - இவ்வாறு; இசைந்ததனுல் - பொருந்தியதால்.

237. சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம மென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானே யென்று
மிந்தவித முணரும்வகை யெனவே யீச
னெனக்கருளா லருளியவிவ் வர்த்தந் தன்னைப்
பந்தமுறு முமுட்சுவெலா நன்றா யோர்ந்து
பவநீங்கிப் பரமுத்தி யடையும் வண்ணம்
மைந்தநினக் குரைசெய்தே னிதனை யன்பான்
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (12)

238. பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பகர்ந்த வண்ணம்
பழுதறவே பார்த்துணர வசத்த னேனும்
மன்னியநல் லன்புடனே யிதனை நித்தம்
மாறாது படித்தாலும் பாவித் தாலு
மன்னியருக் குரைத்தாலு மதனா லன்னோ
னகத்திலுள வழுக்கற்றுச் சுத்தி பெற்றுப்
பின்னமிலா வகண்டபர போத முற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (13)

(237.) பந்தமுறுமுமுட்சு-பந்தமாகிய கட்டிலிருந்தும் விடுபடப் பிரியமுள்ளவன்; பரமுத்தி-மேலானமோட்சம்.

(238.) பன்னிய-கூறிய; அழுக்கு-மலவிட்சேபம்.

239. சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசி வத்தைச்
சலியாது நிரந்தரமா யாரா திப்போ
னித்தியநிட் களமான வச்சி வத்தை
நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரந்தி தீர்ந்து
சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்து மோட்ச
சுகமுற்றிங் கச்சிவமே யாவ னன்றிப்
பத்தியிலா வெறுமூட ரொருகா லத்தும்
பரமான மோட்சசுகம் பற்றா ரன்றே. (14)

240. ஆதலினுன் முமுட்சுவெலாம் பரசி வத்தை
யநவரத மடைவாக வாரா தித்தவ்
வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணை யாலே
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவே நாமென்
றோதியவிஞ் ஞானத்தான் முத்தி தன்னை
யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாக னுக்கங்
காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந் தீர
வகண்டபர போதத்தை யருளிச் செய்தான். (15)

(239.) சலியாது - தளராது; ஆராதிப்போன் - பூசிப்போன்.

(240.) ஏதம்-குற்றம்; ஆதியிலா-உற்பத்தியில்லாத.

வேறு.

241. திரிசி யப்பொரு ளாகத் தெரிந்திடுந்
தெரிவெ லாந்திருக் காகிய சிற்கனப்
பிரம மல்லது வேறிலை யப்பரப்
பிரம நானெனும் போத முரைத்திட
லுரை மனங்கட் ககோசர மாகினு
மொன்றி னோர்பவ துன்பம் விடுக்கவே
யரிய வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்ட வன்ற னகண்டசொ ரூபமே. (16)

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

சர்வமும் பிரமமாத்திரமென் றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

242. மிகவுமகா ரகசியமாய் ரகசி யத்து
மெத்தவுமே ரகசியமாய் மேவு தற்கு
வெகுவரிதா யுள்ளபொரு ணிர்ண யத்தை
வேதாந்த வேத்தியனும் பரேசன் முன்னா
நிகழ்வுறவே யருள்செய்த வண்ண மீண்டு
நிகிலர்க்கு மிதமாக நினக்குச் சொல்வேன்
றகுமனதி னொருமையுட னிவ்வர்த் தத்தைத்
தப்பாது கேட்டுணர்தி தகைமை மைந்தா. (1)

243. அகிலமுமே யநவரதம் பிரம மாத்ர
மஞ்ஞான மதன்செயலும் பிரம மாத்ரஞ்

(242.) வேதாந்த வேத்தியன் - உபநிடதத்தா லறியத் தக்கவன்; நிகழ்வுற - விளக்கமாக; ஈண்டு - இவ்வத்தியாயத்தில்.

(243.) பிரமமாத்திரம்-பிரஹ்மமே; சடாசடம் - சடம் அசடம் (சடம்-அசித்து; அசடம்-சித்து); சதசத்-சத் அசத் (சத்-உண்மை; அசத்-இன்மை).

சகலசடா சடங்களுமே பிரம மாத்ரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மாத்ரம்
வெகுவிதமாம் பூதங்கள் பிரம மாத்ரம்
விதம்விதமாம் புவனங்கள் பிரம மாத்ர
மிகழ்வுமிகுஞ் சரீரமெலாம் பிரம மாத்ர
மிவைமருவு முயிர்களெலாம் பிரம மாத்ரம். (2)

244. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ரூபஞ்
சகலபரி பூரணமாம் பிரம ரூபம்
நித்தநிரஞ் சனமாகும் பிரம ரூபஞ்
நிட்களநின் மலமாகும் பிரம ரூபஞ்
சுத்தநிரா காரமதாம் பிரம ரூபஞ்
சுயஞ்சோதி வடிவாகும் பிரம ரூப
மத்துவித வத்துவதாம் பிரம ரூப
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரம ரூபம். (3)

245. பிரமமதே பேசியிடுந் தற்ப தார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடுந் துவம்ப தார்த்தம்

(244.) சுயஞ்சோதி - தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்வது.

(245.) அஸ்மி - இருக்கிறேன்; பதார்த்தம் - பதப்பொருள்.

பிரமமதே பேசியிடு மசிப தார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசப தார்த்தம்
பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யஸ்மியெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசப தார்த்தம். (4)

246. எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்ட போது
மிதரமெனக் கண்டிடுமக் காட்சி யெல்லா
மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டான மான
வறிவுருவாம் பிரமமலா தனிய மாகா
தெங்கெங்கே யலைமுதலாய்க் கண்ட போது
மிவையெல்லா மாழியலா தனிய மாமோ
வங்கங்கே காண்கின்ற காட்சி யெல்லா
மப்படியே பிரமமலா தயலே யாகா. (5)

247. அப்புருவாம் வாரிதியிற் றோன்றி யாங்கே
யடங்கியிடு மனேகவித வலையு மந்த

(246.) இதரம்-அந்நியம்; அநியமாகாது - வேறாகாது; ஆழி-கடல்.

(247.) அப்புருவாம் வாரிதி - ஜலவடிவக்கடல்; சிதைகின்ற-அழிகின்ற.

வப்புருவே யாவதலான் மத்தி மித்தி
லன்னியமா யாரேனுங் கண்ட துண்டோ
சிற்பிரம வாரிதியிற் ரேன்றி யாங்கே
சிதைகின்ற செகமுதலா மலையு மந்தச்
சிற்பிரம மாவதலான் மத்தி யத்திற்
சிறிதுமய லாகாது சத்தி யந்தான். (6)

248. மண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லா
மருவியவம் மண்ணேயா நீதி போலுந்
தண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லாந்
தங்கியவத் தண்ணேயா நீதி போலும்
விண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லாம்
விரவியவவ் விண்ணேயா நீதி போலுந்
திண்ணியசிற் பிரமத்திற் காணு நின்ற
செகசீவ பரங்களெலாம் பிரம மேயாம். (7)

(248·) விகாரம் - காரியம்; தண்ணினிடை - நீரில் (தண்மையென்பதன் விகாரமாகிய தண்ணென்னும் குளிர்ச்சிப்பண்பின் பெயர், அதனையுடைய நீருக்காதலால், பண்பாகு பெயராம்); விண்ணிடைக்காண்கின்ற விகாரம்-ஆகாயத்தின் விகாரமாகிய சதுர்ப்பூதம்; விரவிய-வியாபித்த; திண்ணிய-சத்தான.

249. வெருளுடனே தருவினிடைக் கண்ட கள்ளன்
வெறிதான தருவேயா நீதி போலும்
மருளுடனே சுத்திகையிற் கண்ட வெள்ளி
மற்றந்தச் சுத்திகையா நீதி போலு
மிருளுடனே யிரச்சுவினிற் கண்ட சர்ப்ப
மெப்போது மிரச்சுவதா நீதி போலு
பிரமமதிற் காண்கின்ற சகசீ வாதி
பேதமெலா மெப்போதும் பிரம மேயாம். (8)

250. அன்னியமா மாரோப மனைத்து மெங்கு
மந்தந்த வதிட்டான மாவ தேபோற்
றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கட்
டோன்றியவா ரோபமதாஞ் சகசீ வாதி
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந் தானும்
மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்து மீதே
யன்னசிவ னருளியசித் தாந்த மீதே
யறிஞருடை யநுபவசித் தாந்த மீதே. (9)

(249.) வெருளுடனே-பிராந்தியால்; தரு-குற்றி (மரக் கட்டை); சுத்திகை-கிளிஞ்சில்; இரச்சு-கயிறு.

(250.) ஆரோபம்-கற்பனை; அறிஞர்-ஞானிகள்.

251. ஆதலினாற் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யகிலமுமே யெப்போதும் பிரம மாத்ரம்
பாதகமாம் வாதனையாற் சீவன் போலாய்ப்
பவக்கடலின் மூழ்குவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சாதகமாம் வாதனையாற் சிரவ ணாதி
சாதனமே பழகுவதும் பிரம மாத்ரம்
பேதமிலா வாதனையாற் பிரம மாகிப்
பீதியற விருப்பதுவும் பிரம மாத்ரம். (10)

252. நித்தியமாய்ச் சித்தித்த பிரம மல்லா
னிலையாக வென்றுமொரு பொருளு மில்லை
யெத்திறமா யெவையெவைதா மெங்கே யெங்கே
யிலங்கினுமத் திறமான வவைய னைத்து
மத்துவித பூரணமா யழியாச் சத்தா
யான்மாவா யமர்ந்தபரப் பிரம மேயாஞ்
சத்தியசிற் சுகவடிவாஞ் சிவன்றன் னாணை
சாற்றியது சத்தியமே சங்கை யில்லை. (11)

(251.) பாதகமாம் வாதனையால்-பிரதிகூலமான அஞ்ஞான சம்பந்தத்தால்; சாதகமாம் வாதனையால் - அநுகூலமான சுத்தசம்ஸ்காரத்தால்.

(252.) சித்தித்த-பெறப்பட்ட; நிலையாக-ஸ்திரமாக; சங்கை-ஐயம்.

253. சகசிவ பரங்களெனத் தோன்றா நின்ற
சகலமுமே சந்ததமும் பிரம மென்றே
புகல்கின்ற விப்பொருளை யாவ ரேனும்
புகன்றாலும் பிறருக்குப் போதித் தாலுஞ்
சுகமாகக் கேட்டாலு மதனை லன்னோர்
சுத்தபர ஞானத்தை விரைவிற் பெற்றிவ்
வகமேவு மரந்தையெலா முடனே நீங்கி
யாநந்த பூரணமாம் பிரம மாவர். (12)

254. எள்ளளவு மயலன்றி யெல்லா மென்று
மேகபரப் பிரமமதா யிருந்த போதுங்
கள்ளமுறு மனதுடையோர் பரசி வத்தின்
கருணையிலாக் குற்றத்தால் வேறு வேறா
யுள்ளமதி லுணர்ந்துமகா பவதுக் கத்தை
யுறுவதனான் முமுட்சுவெலா மெவ்வி தத்துந்
தள்ளவொணாப் பரமசிவன் கருணை பெற்றே
தமதுபவ துக்கத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். (13)

(253.) பரஞானத்தை-பிரஹ்மஞானத்தை; அரந்தை-துன்பம்.

(254.) அயல் - பேதம்; இருந்தபோதும்-இருந்தாலும்; கள்ளமுறும் - குற்றம்பொருந்திய; உறுவதனால் - அடைவதால்; தவிர்க்க-ஒழிக்க

255. பரமசிவன் கருணையினு லகண்ட ஞானம்
 பற்றியதாற் பவதுக்கம் விடுப்ப தற்கிங்
கரியமறை யாதியினு லந்த வந்த
 வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையப் பட்ட
கிரியைமுத லநேகவித வேது வுண்டு
 கிளத்தியவவ் வேதுக்குள் சிரவ ணுதி
யுரமதுவா மவற்றிற்குள் பிரமத் தியான
 முத்தமமா மதனுலவ் வருள்சித் திக்கும். (14)

256. ஆதலினு லறிவுற்றுக் காண்ப தெல்லா
 மகண்டவறி வானபரப் பிரம மென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானே யென்று
 மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத் தியான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளைச் சார்ந்து
 சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானம் பெற்றுப்
போதகன பரப்பிரமந் தானே யாகிப்
 பொல்லாத பவத்துயரைப் போக்க வேண்டும். (15

---

(255) பற்றியதால்-உண்டானதால்; அனுகுணம்-சாதனம்; கிளத்திய-கூறிய; உரமதுவாம்-வன்மையுடையனவாம்; பிரமத்தியானம்-நிதித்தியாசனம்.

(256.) அறிவுற்றுக் காண்பதெல்லாம் - சுட்டியறிவதியாவும்; ஒழிவற-இடைவிடாமல்.

257. சதாநந்த வடிவான பரேசன் முன்னஞ்
சாலவுமே கருணையினு லருளிச் செய்த
வுதாரமதாம் பொருளிதனை யின்றெல் லோர்க்கு
முபகார மாகநினக் கிங்கு ரைத்தே
னெதாகினுமோ ரணுவுமிதி லைய மில்லை
யெமதீச னியம்பியதி லைய மேது
நிதாகவென ரிபுமுனிவ னன்னோ னுக்கு
நிச்சலமாம் பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னானல். (16)

வே று.

258. சின்ன மேவும் விசித்திர சீவருஞ்
சிறிதிலா தெங்கும் வியாபிக்கு மீசனும்
பின்ன மேவும் விசித்திர ஞாலமும்
பிரம மாத்திர மென்றிங்குப் பேசுதல்
துன்னு மன்பர்கண் மேவிய விப்பவத்
துன்பம் யாவுந் துடைத்திட வேண்டியே
யன்ன வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்ட வன்றனகண்ட சொரூபமே. (17)

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

(257.) உதாரமதாம் - மேன்மையான; ஐயமேது - சந்தேகமேது (இல்லையென்றபடி).

பதின்மூன்ருவது

அனைத்து மசத்தென்றும், அவையெல்லாஞ் சித்தென்று முரைக்கும் அத்தியாயம்.

259. சுருதியிலு மிருதியிலு மாக மத்துஞ்
சூக்குமமா நூற்களிலு மற்று மெங்கும்
மருவமிக வரிதான நிர்ண யத்தை
மறித்துமுனக் கருள்செய்வே னொருமை யாய்க்கேள்
பிரமமதற் கயலாகக் காணப் பட்ட
பேதமெலா மெப்போது மசத்தே யாகுஞ்
சருவமதற் கப்பாலாய்ச் சலன மில்லாச்
சத்தியமா யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (1)

260. எவ்விதமா யறிவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் நினைவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் காண்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் கேட்பதுவு மசத்தே யாகு

(259.) மருவ - அடைதற்கு; மறித்தும் - மீண்டும்; அசத்து-துச்சம்; சருவமதற்கப்பாலாய்-யாவற்றிற்கு மப்பாற் பட்டதாய்.

(260.) வினவுவது - ஆட்சேபித்துக் கேட்டல்; எப்போது முளது-எஞ்ஞான்று மிருப்பது.

மெய்விதமாய் வினவுவது மசத்தே யாகு
மெய்விதமாய்ச் சொல்லுவது மசத்தே யாகு
மெய்விதமாய்ப் புசிப்பதுவு மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (2)

261. சொன்னதுவுஞ் சொல்லாது மசத்தே யாகுஞ்
சுதந்தரமா யுளதென்றும் பிரம மொன்றே
பின்னமுறக் காண்பதெலா மசத்தே யாகும்
பிரிவறவே யுளதென்றும் பிரம மொன்றே
பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பாங்காய்க் கேட்டுப்
பகர்ந்தபடி யுணர்ந்திடுவோன் பரமே யாவ
னின்னமுமே முத்திக்குச் சாட்சாத் தான
வேதுவினை யிதமாக வியம்பக் கேளாய். (3)

262. சதானந்த மயமான பிரம மெல்லாஞ்
சதானந்த மயமான பிரமம் யாருஞ்

(261.) சொன்னது - காரியமாமுலகம்; சொல்லாது- காரணமாமாயை; பன்னிய - கூறிய; சாட்சாத்தானவேது- நேர்காரணம்.

(262.) அதால் - அக்காரணத்தால்; எதாகினும்-யாதாயினும்.

சிதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநீ
நிதாகவதா லென்றுமெலாம் பிரம மென்றும்
நிரந்தரமாம் பிரமமது நானே யென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மைய மின்றி
யெப்போது மிடையறவே நிச்ச யிப்பாய். (4)

263. சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சொரூப மேநான்
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநான்
றொந்தமிலாச் சுகமாத்ர சொரூப மேநான்
றுவிதமிலாத் தூயபர சொரூப மேநான்
பந்தமிலாப் பரிசுத்த சொரூப மேநான்
பரமவுப சாந்தபர சொரூப மேநா
னந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றதிதிடமா யநவரத நிச்ச யிப்பாய். (5)

264. விரிவுற்ற சகங்களெலாஞ் சித்து மாத்ரம்
விதம்விதமாஞ் சீவரெலாஞ் சித்து மாத்ர

(263.) றொந்தம் - சம்பந்தம்; பரம-மேலான; அந்த மிலா-முடிவின்றிய.

(264.) விரிவுற்ற - பல்வேறுவகையாய் விரிந்துள்ள; அருளுற்ற-கிருபைபொருந்திய; மருளுற்ற-மயக்கம் பொருந்திய.

மருளுற்ற வீசனுமே சித்து மாத்ர
மயன்முதலைம் மூர்த்திகளுஞ் சித்து மாத்ரம்
பிரிவுற்ற வவர்செயலுஞ் சித்து மாத்ரம்
பின்னுமுள பேதமெலாஞ் சித்து மாத்ரம்
மருளுற்ற பந்தமுமே சித்து மாத்ரம்
மயக்கமிலா முத்தியுமே சித்து மாத்ரம். (6)

265. காரணகா ரியமெவையுஞ் சித்தே யாகுங்
கண்காது முதலெவையுஞ் சித்தே யாகு
மாரணமு மதன்முடியுஞ் சித்தே யாகு
மகண்டபர நிச்சயமுஞ் சித்தே யாகும்
பூரணமா யுறுகதியுஞ் சித்தே யாகும்
புகல்கதியைத் தருசிவனுஞ் சித்தே யாகுந்
தாரணியே முதலெவையுஞ் சித்தே யாகுந்
தங்குசடா சடங்களெலாஞ் சித்தே யாகும். (7)

266. சித்ததுவே சன்மாத்ர சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே சின்மாத்ர சொரூப மாகுஞ்

(265.) அதன்முடியும்-உபநிடதமும்; பூரணமாயுறுகதி-பரமுத்தி; புகல்கதி-சொல்லப்படுகிற பதமுத்தி; தாரணி-பூமி.

(266.) சித்து-பிரகாசவடிவஞானம்; பரிசுத்த சொரூபம்-சுத்தப்பிரஹ்மம்; பரமான்மசொரூபம்-கூடஸ்தன்.

சித்தநுவே சுகமாத்ர சொரூப மாகுஞ்
சித்தநுவே யகண்டேக சொரூப மாகுஞ்
சித்தநுவே பரப்பிரம சொரூப மாகுஞ்
சித்தநுவே பரமசிவ சொரூப மாகுஞ்
சித்தநுவே பரிசுத்த சொரூப மாகுஞ்
சித்தநுவே பரமான்ம சொரூப மாமே. (8)

267. சித்தநுவே யயனுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே யரியுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே யரனுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே யமரருடை நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே நாருடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே நம்முடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே நின்னுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்தநுவே நிகிலருடை நிசசொ ரூபம். (9)

268. எத்திறமா மதிட்டானத் தெதுதான் மூன்று
மிலங்கியவவ் வாரோப மஃதே யாகுஞ்

(267.) அமரர்-தேவர்; நார்-மனிதர்; நிகிலருடை-யாவருடைய.

(268.) எத்திறமாம் - எவ்வகைத்தாய; எதுதான்

10

சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும் வெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோ மன்றோ
வித்திறமே சித்தினிடைத் தோன்று நின்ற
விசசக சீவரெலாஞ் சித்தே யாகுஞ்
சித்தையலா லணுவுமில்லை யெல்லாஞ் சித்தே
சின்மயமாஞ் சிவனாணை யுண்மை சொன்னேன். (10)

269. ஆதலினா னீசித்து நானுஞ் சித்தே
யநந்தசக சீவேச ரனைத்துஞ் சித்தே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவி டாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிச்ச யிப்பாய்
பேதமறப் பெறுகின்ற நிச்ச யத்தாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம் பெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின் மாற்றி,
மகத்தான மோட்சசுக மருவி நிற்பாய். (11)

தோன்றும்-எவ்வாரோபம் தோன்றும்; அஃதேயாகும்-அவ்வதிஷ்டானமே யாகும்; இத்திறம்-இதுபோலவே.

(269.) ஓதியவாறு-கூறியபடி; மாற்றி-ஒழித்து; மகத்தான-வியாபகமான.

270. சித்தேநீ சித்தேநான் சித்தே யெல்லாஞ்
சித்தையலா தணுவுமிலை யெல்லாஞ் சித்தே
யித்தேக முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யித்தேச முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தே யாகு
மெத்தேச முதலியவுஞ் சித்தே யாகும்
பத்தேச்சை நிறைவேற்றும் பரேச ளுணை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த் தந்தான். (12)

271. சாதமடைந் திறப்புற்ற சீவர்க் கெல்லாஞ்
சன்மசரா மாணபரம் பரையா மிந்தக்
கேதமுறும் பவதாப மனைத்துந் தீரக்
கிருபையினுற் பரமசிவன் பகர்ந்த வண்ணம்
வேதமுநீதற் சகலத்தும் பெறுவ தற்கு
வெகுவரிதா மிப்பொருளை விளம்பி னேனு
ஞேதியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முள்ளபடி கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (13)

(270.) பத்தேச்சை-அன்பாது விருப்பம்; பரமார்த்தந் தான்-உண்மையே.

(271.) சாதமடைந்திறப்புற்ற - சரதனம் பெற்றிறந்து போன; கேதம்-குற்றம்.

272. சனனசரா மரணமுறுஞ் சீவ ரெல்லாஞ்
சன்மமுத லெலவையுமிலாச் சிவத்தை யோர்ந்து
மனனமுடன் றியானித்தே மாயா மோக
மாற்றிமனக் கிரந்தியறுத் தபய ராகி
யனியமிலா வகண்டபர ஞானங் கொண்டே
யத்துவித பரப்பிரம மாவ ரென்றே
யனையரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கரிதான பரம்பொருளை யருள்செய் தானல். (14)

வே று.

273. சகல சீவ பரங்க ளசத்தென்றுஞ்
சந்த தஞ்சக லங்களுஞ் சித்தென்று
மகில பூரண சித்தது நீயென்று
மந்த மின்றிய சித்தது நானென்றும்
வெகுவி தந்திட மாயிங்குப் பேசிய
வேத வீற்றின் பொருட்க ளனைத்துமே
திகழு மானந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (15)

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

(272.) ஓர்ந்து-அறிந்து; அபயராகி-பயமற்றவராகி.

பதினூன்காவது

அகண்ட சொரூபாநு சந்தான முரைக்கும்

அத்தியாயம்.

——◦◦✻◦◦——

274. சகலமுமாஞ் சித்தாந்த ரகசி யத்தைச்
சங்கிரக மாகவிதிற் சாற்றக் கேளாய்
பகரலுறுந் துவிதமொடத் துவித மில்லை
பரம்வுப சாந்தமதாம் பிரம மொன்றே
விகழ்வறவே யெப்போது முளதா மெங்கு
மேகமதாம் பிரமமதே நீயு நானு
மகிலமுமப் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மாதலினு லவ்வண்ண மநுசந் திப்பாய். (1)

275. அகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப மானே
னகமென்றும் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமென்றும் பரமான்ம சொரூப மானே
னகமென்றும் பராற்பரமாஞ் சொரூப மானே

(274.) சித்தாந்தம் - பிரமாண முடையதென வுடன்பட்டது; பகரலுறும்-சொல்லத்தக்க.

(275.) அதிதிட்மா யநுசந்திப்பாய்-மிகவுறுதியாய் அப்பியாசிக்கக்கடவாய்.

னகமென்றும் பரிசுத்த சொரூப மானே
னகமென்றும் பரிபூன்ற சொரூப மானே
னகமென்று மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (2)

276. அகமகில நாமமுரு வான ஞால
மனைத்துக்கு மதிட்டான சொரூப மானே
னகமுன்பின் பக்கங்கள் கீழ்மே லெங்கு
மகண்டவறி வாகியுள சொரூப மானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமே யாக
வமைவுற்ற வாநந்த சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (3)

277. அகமான்ம ஞானமிலா மூட ராலிங்
கடையமிக வரிதான சொரூப மானே
னகமான்ம ஞானிகளா லடைவ தற்கிங்
கறவுமெளி தானபர சொரூப மானே

(276.) அகம்-நானென்பவன்; ஞாலம்-உலகம்; அமைவுற்ற-விஸ்ராந்தியடைந்த.

(277.) அறவும்-மிகவும்; வியாபகம்-தேச(இட)த்தாலும் காலத்தாலு முடிவின்றியது.

னகமகில வியாபகமாய் நிறைந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயப்ர சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (4)

278. அகமனிச மகங்காரமே யிலாது நின்ற
வகண்டவறி வானபரப் பிரம மானேன்
பகருமகங் காரமதே பவமா மென்றும்
பரமார்த்த மாகவகங் கரமே யில்லை
யகமலதிங் கோரணுவு மிலவே யில்லை
யகண்டபரி பூரணமா யுள்ளோ னேனே
நிகழுமகம் பரப்பிரம மானே னென்றே
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந் திப்பாய். (5)

279. நீயுமக நானுமக மற்றுமுள்ள
நிகிலமக மிதிலணுவு மைய மில்லை
தூயவகம் பரப்பிரம மானே னென்றே
தொடர்பாகத் துவிதமற வநுசந் திப்பாய்

(278.) அகங்காம்-அகங்காரம்; பவம்-பிறப்பு.

(279.) தூய - பரிசுத்தமான; நேயமதாம் - விரும்பத் தக்கதான.

மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
மற்றுமொரு பேதமுமே யிலவே யில்லை
நேயமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந் திப்பாய். (6)

280. அகமலது தற்பதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலது துவம்பதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலதிங் கசிபதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலதிங் ககண்டமெனும் பொருளு மில்லை
யகமலது சத்துமிலை யசத்து மில்லை
யகமலது சித்துமிலை சடமு மில்லை
யகமலதின் கொருபொருளு மென்று மில்லை
யகம்பிரம மென்றனிச மநுசந் திப்பாய். (7)

281. இதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாம்
யானென்று காண்பதுவும் பிரம மேயா
மதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயா
மநேகமதாய்க் காண்பதுவும் பிரம மேயாந்

(280.) தற்பதமாம்பொருள் - ஈசுவரன், ஈசுவரசாக்ஷி; துவம்பதமாம்பொருள்-ஜீவன், ஜீவசாக்ஷி.

(281.) திதம்-ஸ்திரம்; யானதுவே-யான் அந்தப்பிரஹ்மமே; அநுசந்திப்பாய்-அப்பியாசிப்பாய்.

திதமென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாந்
திரமிலதாய்க் காண்பதுவும் பிரம மேயா
மெதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாம்
யானதுவே யென்றனிச மநுசந் திப்பாய். (8)

282. அகம்பிரம மகம்பிரம மகமே யெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா மென்றிவ் வண்ண
மகம்பிரம விருத்திதிட மாகு மட்டு
மநவரத மிடையறவே யநுசந் திப்பா
யகம்பிரம விருத்திதிட மான பின்ன
ரகம்பிரம பாவனையுந் தூரத் தள்ளி
யகம்பிரமப் பொருளாகி யகண் டாநந்த
வநுபவமுற் றசைவறவே யமர்ந்து நிற்பாய். (9)

283. நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிருவி கற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமல மாகிச்
சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சனாதனமாய்ச் சாலவுப சாந்த மான

(282.) பிரம விருத்தி - பிரஹ்மாகார விருத்தி; பிரம பாவனை-பிரஹ்மம் நானென்னும் சங்கற்பம்.

(283) நித்தியம்-உர்பத்தி விநாசமின்றியது; அநுபூதி-அநுபவம்.

சித்துருவாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சிரத்தையுட னப்யாசஞ் செய்வோ ரிங்கே
யத்துவித வநுபூதி யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாகுவதி லைய மில்லை. (10)

284. ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகமந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றும்
பேதமுறுந் தோற்றமெலாம் போகு மட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நித்த மாகச்
சாதகமாம் பாவனையே செய்த வற்றுற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந் தொலைந்த பின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமே யாக
வெப்போதுஞ் சும்மாவே யிருக்க வேண்டும். (11)

285. இத்திறமே பரமசிவ னெனக்கி சைத்த
விவ்வர்த்தந் தனிலணுவு மைய மில்லை

(284.) சஞ்சலவிட்சேபம்-துன்பத்தைத்தருகிற அந்தக்கரணத்தின் புடைபெயர்ச்சி; ஏதையும்-யாதொன்றையும்.

(285.) எனக்கிசைத்த - எனக்குரைத்த; இத்தை-இவ்வர்த்தத்தை; சம்பு-சிவன்.

சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
  சம்புபதந் தன்னை சங்கை யில்லை
யித்தையொரு காலேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
  னேகபரப் பிரமமதாய் முத்த னவன்
மெத்தவுமே யெவ்விடத்து மரிதா மிந்த
  மெய்ப்பொருளை நினக்கருளால் விளம்பி னேனன். ()

286. புத்திரனே பூதியுட னுருத்தி ராக்க
  பூடணமே பூண்டுசிவ பத்தி கூர்ந்திங்
கத்துவித பரமசிவத் தியானந் தன்னை
  யாதரவா யநவரத மனுட்டிப் போரே
யித்துனிசெய் சம்சார பாசந் தீர்ந்தவ்
  வேகபிர சிவவடிவா யிருப்ப ரென்றே
யுத்தமனும் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
  கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய் தானல். (13)

வே று.

287. தோற்ற லுற்ற விசித்திர சீவருந்
  துவிதம் போன்ற விசித்திர ஞாலமும்

(286.) பூதி-விபூதி; சிவபத்திகூர்ந்து-சிவபத்திமிகுந்து; இத்துனிசெய்-இத்துன்பத்தைச் செய்கின்ற.

போற்ற லுற்ற புராதன வீசனும்
பூர ணப்பர மன்றியில் வேறிலை
சாற்று மப்பரஞ் சந்தத நானெனுஞ்
சகல நானெனுந் தியான முரைத்திட
லேற்று மாநந்தத் தாண்டவ் மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (14)

பதினான்காவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.



பதினைந்தாவது
சித்தஜெயோபாய முரைக்கும்
அ த் தி யா ய ம்.

288. பரமமதா மோட்சத்தை யுடனே நல்கும்
பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக் கேளாய்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமா காரஞ்
சகலமுமே சாந்தமதாம் பிரமா கார
மரியவனே யகிலமெனக் காண்ப தெல்லா
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமா காரம்
பிரிவுறவே யொருபொருளு மென்று மில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமா காரம். (1)

289. எதுவெதுவா யிசைப்பதுவும் பிரமா கார
மெதுவெதுவாய் நினைப்பதுவும் பிரமா காரம்
விதிமருவு மறைவாக்கும் பிரமா காரம்
வேதாந்த வாக்கியமும் பிரமா கார

(288.) நல்கும்-தரும்; பரம்பொருளை-பரமார்த்தத்தை; பிரமாகாரம்-பிரஹ்மவடிவம்.

(289.) இசைப்பது-சொல்லுவது; விதி-பிரவிர்த்திபரமான வாக்கியம்; மறை-வேதம்.

மதிசயமாங் குருவாக்கும் பிரமா கார
மகண்டமகா வாக்கியமும் பிரமா காரந்
திதமருவு யோகமுமே பிரமா காரந்
திகழ்கின்ற ஞானமுமே பிரமா காரம். (2)

290. பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்ப தெல்லாம்
பீதிதருந் துயர்நல்கு மாதலாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கே யாகத்
திகழ்கின்ற பிரமமெனப் பிரலா பித்துச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுந் தள்ளிச்
சலியாமல் வெறிதாக விருக்கு நிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும் பயத்தைத் தீர்க்கும்
நிச்சயமே யதனாலந் நிட்டை சார்வாய். (3)

291. சகலமுமே தள்ளிவெறி தாக நிற்றல்
சகலத்தின் றியாகமெனச் சாற்ற லாகுஞ்
சகலமெனச் சாற்றியது மனதே யாகுஞ்
சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத் தியாக

(290.) பீதி-பயம்; பிரலாபித்து-சம்பாஷித்து.

(291.) சகலத்தின் றியாகம்-சர்வசங்க பரித்தியாகம்; சல-சஞ்சலசுபாவமுள்ள.

மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்கா ராதி
யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதே மற்று
நிகிலசக சீவபரத் தியாக மாகும்
நிதாகவதே நிரதிசயா னந்த நல்கும். (4)

292. மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ் சித்தி,
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மின்பம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் யோகம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா ஞானம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மோட்சம்
மனதுடைய தியாகமதே சகலத் தியாகம்
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத் தியாகம். (5)

293. சித்தமதே மகத்தான மாயை யாகுஞ்
சித்தமதே யுடல்பொறிக ளுயிரு மாகுஞ்
சித்தமதே சிவனுமாஞ் சகத்து மாகுஞ்
சித்தமதே சம்சார பாச மாகுஞ்

(292.) மகத்தாஞ் சித்தி - மேலான சித்தி; மகத்தா ஞானம்-ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானம்.

(293.) விசாரம் - நான்யார், பிரஹ்மமென்பதுயாது, பிரபஞ்சமென்பது யெத்தன்மையதென ஆராய்தல்.

சித்தமதே சுருதிமுத னூலு மாகுஞ்
சித்தமதே விசாரமுத லனைத்து மாகுஞ்
சித்தமதே குணதோட மனைத்து மாகும்
சித்தமதே சடமசட மனைத்து மாமே. (6)

294. சித்தமிலாக் காலத்திற் சகசீ வாதி
சிறிதுமில்லை யஃதுளதே லவையு முண்டு
புத்திரனே யாதலினாற் சித்தந் தானே
புகல்சீவ பரஞால மனைத்து மாகுஞ்
சித்தமதை யெவ்விதமுஞ் செயிக்க வேண்டுஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே நிகரில் வெற்றி
யித்துனிசெய் சித்தத்தின் செயவு பாய
மேதென்னி லினியிதனை யியம்பக் கேளாய். (7)

295. சித்தமென வொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்றும்

---

(294) சித்தமிலாக் காலம்-சுழுப்தி, நிர்விகற்பசமாதி முதலியனிலை; சீவபரஞாலம்-ஜீவேசுவரஜகத்து; செயவுபாயம்-வெல்லுந்தந்திரம்.

(295.) புரையற்ற - குற்றமற்ற; சின்மயமாய் - அறிவாகாரமாய்.

நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்த தென்னும்
நிரந்தரமா நிச்சயமே சித்தந் தன்னைப்
புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்பதற்குப்
புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்த நாசஞ்
சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தி யானாற்
சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகா சிக்கும். (8)

296. சித்தமென வொருபொருளிங் குள்ள தென்று
சிறிதேனுஞ் சிந்தித்தா லுடனே சித்தே
சித்தமதாய்த் தோற்றியிடு மதுவே சீவ
செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்ப முண்டாம்
புத்திரனே யாதலினாற் சித்த மென்றோர்
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தே யென்னு
மித்திறமா முறுதியினாற் சித்தந் தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய். (9)

297. சித்தசெய மெஃதஃதே சித்தத் தியாகஞ்
சித்தத்தின் றியாகமதுஞ் சிற்சொ ரூபம்

(296.) அதுவே-சித்தமே; அதால்-அப்படித்தோற்றுவதால்.

(297.) நின்னிசவடிவும்-உன்யதார்த்தவடிவமும் (பிரத்தியகாத்மாவும்); சந்ததம்-எப்போதும்.

புத்திரனின் னிசவடிவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
புகல்சித்த முதலியதுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சத்தியமாய்ச் சகலமுமே சிற்சொ ரூபஞ்
சந்ததமச் சிற்சொருப நானே யென்று
மித்திறமா முறுதியினாற் சித்தந் தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய். (10)

298. நானென்றுஞ் சித்தான பிரம வத்து
நவில்சித்த முதலியது மந்த நானே
நானன்றி யன்னியமா யணுவு மில்லை
நாநாவாய்க் காண்பதெலாம் பரமா நானே
நானெங்கும் பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னானென்றும் பொன்றாத சொரூப மானே
னானென்று மொன்றான சொரூப னென்றே
நழுவாத வுறுதியினாற் சித்தம் வெல்வாய். (11)

299. நானென்றும் பூதமெலா மிலாது நின்றோ
னானென்றும் பௌதிகமு மிலாது நின்றோ

(298.) நவில்-சொல்லப்படுகிற; பரமாம்-வியாபகமான; பொன்றாத-அழியாத.

(299.) ஆக்கை - சரீரம்; அவத்தை - சாக்கிராதி யவஸ்தை; புராதனம்-பழமை.

ஞனென்று மாக்கைமுத லிலாது நின்றோ
ஞனென்று மவத்தையெலா மிலாது நின்றோ
ஞனென்றும் புராதனமாம் பொருளா கின்றோ
ஞனென்றும் பூரணமா மறிவா கின்றோ
ஞனென்றும் பரப்பிரம மானோ னென்றே
நழுவாத வுறுதியினாற் சித்தம் வெல்வாய். (12)

300. சிதாகாய மன்றியிலோ ரணுவு மில்லை
சிதாகாய மெஃதஃதே யனைத்து மாகுஞ்
சிதாகாய மானபரப் பிரம மேநீ
சிதாகாய மானபரப் பிரம மேநான்
சிதாகாய மானபரப் பிரமம் யாருஞ்
சிதாகாய மானபரப் பிரம மெல்லாஞ்
சிதாகாய மகமென்னு நிச்ச யத்தாற்
சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய் நிற்பாய். (13)

301. சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப மேநான்
சாசுவத மானபர சொரூப மேநான்

(300.) சிதாகாயம்-ஞானகாசம்; அகம்-நான்.

(301.) சாசுவதமான-நித்தியமான; நிராவரண-மறைப் பின்றிய.

நித்தநிரா வரணப்ர சொரூப மேநா
னிரதிசயா நந்தகன சொரூப மேநா
னத்துவித பூரணமாஞ் சொரூப மேநா
னகிலமுமா மகண்டபர சொரூப மேநா
னுத்தமமாம் பரமான்ம சொரூப நாளென்
றுறுதியினுற் சித்தசெய முறவாய் மைந்தா. (14)

302. நித்தியனு னிட்களனு னிரஞ்ச னன்னு
னிருமலனு னிகிலபரி பூன்ற னுனே
சத்தியனுன் சாந்தனுநான் சனுத னன்னுன்
சகலமுநான் சாசுவத சம்பு நானே
சுத்தனுநான் சுககனனுன் சுதந்த ரன்னுன்
சூக்குமநான் சுயஞ்சோதி சொரூப னுனே
முத்தனுநான் மோட்சமுநான் மோச கன்னுன்
மோகமிலா மூதுணர்வா மூர்த்தி நானே. (15)

303. கற்போல வசைவற்றுக் களங்க மற்றுக்
கறையற்றுக் கலந்தெங்கு நிறைந்த தான

(802.) சுதந்தரன் - அந்நியத்தின் வசப்படாதவன்; மோசகன்-துறவி; உணர்வாமூர்த்தி-அறிவாகாரம்.

(303.) களங்கம்-மலவிட்சேபம்; கறை - அஞ்ஞானம்; இப்போதந்தனை-இந்த ஞானத்தை.

சற்போத சுககனமாம் பிரமந் தானே
சகசிவ பரங்களெனக் காண்ப தாலே
யெப்போது மெல்லாமும் பிரம மென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநா னென்று
மிப்போதந் தனையுரமா யிசைந்தி வற்று
வெளிதாகச் சித்தசெய மிசைவாய் மைந்தா. (16)

304. எனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மித்தை யேயா
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மசத்தே யாகு
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிந்திர சால
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிரச்சு சர்ப்ப
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மலடி மைந்த
னெனக்கயலாய்க் காண்பதெலாஞ் சசவி ஷாண
மெனக்கயலா யணுவுமிலை யெல்லா நானென்
றித்திறமா முறுதியினாற் சித்தம் வெல்வாய். (17)

305. பிரமமெலா மதுவேநா னென்றிவ் வண்ணம்
பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகு மட்டும்

(304.) மித்தை - சதசத் விலக்ஷணம்; இந்திரசாலம்-வியப்பைத்தரும் மாயவித்தை; சசவிஷாணம்-முயற்கொம்பு.

(305.) பேதமிலாவுணர்வு - அபேதஞானம்; உரக்கும்

பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரம நானே
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரம நானென்
றொருமைதரும் பாவனையே செய்ய வேண்டு
மோதியவிப் பாவனைதா னுாக்கும் போது
சருவமுமே பிரமமெனு மதுநா னென்னுஞ்
சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகச மாகும். (18)

306. ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமது நானே யென்றுஞ்
சாதகமாம் பாவனையாற் சகச ஞானஞ்
சார்ந்ததனாற் சித்தசெயந் தனையுஞ் சார்வா
யோதியவா சித்தசெயஞ் சார்வா யாகி
லொன்றுமுனக் கதன்பின்பு செய்வ தில்லை
யேதுமுணர் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
வியல்பாக யாவுமுனக் குரைத்தே னன்பால். (19)

போது-திடமாகுங் காலத்து; சகசமாகும்-இயல்பாய்ச் சித்திக்கும்.

(306.) சாதகம்-அப்பியாசம்; சகசஞானம்-சுபாவ சித்தமாயுள்ள ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம்; எதுமுணர் - எத்தனையுமறிகின்ற.

307. நிதாகனினக் கிவ்வண்ண முரைத்த தெல்லா
நிச்சயமே வெகுவிதமாய் நிகழ்த்தி யென்ன
சதாவுமகம் பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
சற்றேனுந் தவிராது சாதிப் பாயே
லதாலெளிதிற் சித்தசெய மடைந்திங் கத்தா
லகண்டபரப் பிரமசுக மடைந்து வாழ்வா
யுதாரபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானை
யுரைத்ததிலோ ரையமிலை யுண்மை சொன்னேன். ()

308. எவ்விதமாய்க் காண்பதுவும் பரமே யென்று
மேகபரி பூரணவப் பரனா மென்றுஞ்
செவ்வியதாம் பாவனையே செய்த வற்றாற்
சித்தசெயம் பெற்றவரே முத்த ராவ
ரிவ்விதமாய்ப் பரசிவனு லிசைக்கப் பட்ட
விப்பொருளை யுறுதியுட னொருகா லேனுந்
தவ்வியிடா மனதுடனே கேட்டு ணர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமே யாவர். (21)

(307.) சதாவும் - எப்போதும்; சற்றேனுந் தவிராது சாதிப்பாயேல் - சிறிதேனும் ஒழியாது அப்பியசிப்பையா யின்.

(308.) செவ்வியதாம்-மேன்மையான; தவ்வியிடா-ஒருமுகப்பட்ட (தவ்வுதல்-அலைதல்).

309. நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகம்வா ஞதி
நாநாவாய் நாடியிடு நாட்ட மெல்லாந்
தெரிவுருவாய்த் திகழ்கின்ற தேவ தேவன்
றிருவுருவே யென்றுதிடத் தியானஞ் செய்தே
யிருகுணமு மிகந்தமல சத்வ மேலா
யிருக்கின்ற சூக்கமஞே விர்த்தி கொண்டே
பரமசிவன் பரிபூன்ற சொரூபந் தன்னைப்
பார்த்திடலா மற்றொன்ருற் பார்க்க வொண்ணு. (22)

310. ஆதலிஞ லறிவுற்றுக் காண்ப தெல்லா
மறிவுருவாம் பரசிவமே யதுவே நாமென்
றேதமிலாத் தியானத்தாற் சூக்க மான
விதயத்தின் விருத்தியிஞற் சிவங்கண் டோரே
பீதிசெயுஞ் சித்தத்தைச் செயித்தெப் போதும்
பெரிதான பிரமசுகம் பெறுவ ரன்றே

(309.) திரியக் - பசுபட்சிகள்; நகம் - பூமி; வாஞதி- ஆகாயமுதலியன; தெரிவுருவாய்-அறிவுவடிவாய்; இருகுணமு மிகந்து-தமோகுணமும் இராஜோ குணமுமொழிந்து.

(310.) சூக்கமான விதயத்தின் - இரஜோகுணதமோ குணமொழிந்த அந்தக் கரணத்தின்; விருத்தியிஞல்-பிரஹ்மாகார விருத்தியிஞல்.

சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்
சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பி னூல். (23)

வேறு.

311. சித்த மூலஞ் செறிந்த செகம்பல
சீவ ரீசருஞ் சிற்பர மேயெனு
மத்த மின்றிய வப்பர னாவெனு
மசலமாய்ப்பெறு நிச்சய ஞானமே
மொத்த வுத்தம சித்த செயந்தனை
மேவ நல்ல வுபாய மெனச்சொலல்
நித்தி யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
நிகரி லீச னகண்ட சொரூபமே. (24)

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினறுவது

சித்தசாந்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

312. நிதாகபரா நந்தபரம் பொருளை மீண்டும்
நினக்குமிகக் கருணையினு னிகழ்த்தக் கேளா
யிதானதுவெவ் வுலகத்து மரிதா மித்தை
யிதயத்திற் சிந்திப்போ ரெவ்வி தத்துஞ்
சதாநந்த கனமான பரமே யாகிச்
சலனமுறாச் சாந்தநிலை சார லாவ
ரதாலனிச மகண்டபர நானே யென்றிங்
காதரவாய்ச் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (1)

313. சந்ததமும் பரப்பிரமா நந்த நானே
சலனமிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானே

(312.) இதானது - இவ்வர்த்தமானது; சாரலாவர்- அடைவர்.

(313.) புந்தியுறும் - (மலவிட்சேப தோஷங்களின்றிய நான்கு சாதனங்களோடு கூடிய) புத்தியாலறியத் தகுந்த; அந்தமிலா-முடிவில்லாத.

புந்தியுறும் பரப்பிரமா நந்த நானே
பூரணமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
சிந்தையிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானே
சின்மயமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானென்
றநவரதஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (2)

314. தீங்கான சித்தமுத லெவையு மில்லை
திரிசியமாய்த் தெரிகின்ற சகமு மில்லை
யாங்கார முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயாம்
நீங்காம லெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிமலவறி வானபர நானே யென்று
தூங்காது தூங்குநிலை கிட்டு மட்டுந்
தொடர்பாகச் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (3)

315. மனததுதா னவிசார தசையின் மைந்தா
மயக்கமுறு சகமுதலாய்த் தோற்றி னலும்

(314.) தூங்காது தூங்குநிலை - விழிப்பும் உறக்கமு மின்றி அறிவாகாரமா யிருக்கும்நிலை; தொடர்பாக - இடைவிடாது.

(315.) அவிசாரதசையில்-ஆத்மானாத்ம விசாரமின்றிய

மனதுருவை மாறாது விசாரஞ் செய்தால்
மற்றதுதான் மகத்தான சித்தே யாகும்
மனததனை யெளிதாகச் செயித்தெப் போது
மகத்தான சித்துருவே யாகவேண்டி
மனதுமுத லெல்லாஞ்சித் ததுநா னென்றே
மாறாது சிந்தித்துச் சாந்த னவாய். (4)

316. மனோசயமே திடமாக மன்னு மட்டும்
மற்றுள்ள வியாபார மனைத்தும் விட்டு
வினோதமதா யாவுஞ்சித் ததுநா னென்றே
விருப்பமுடன் விடாதுமிகச் சிந்தை செய்தால்
மனோசயமாய் மகத்தான வறிவு திக்கு
மற்றதனாற் சகமுதலா மிருளி றக்கு
மினோதயமே யாகியிடி லிருளெங் கேனு
மிருப்பதனை யாரேனுங் கண்ட துண்டோ. (5)

காலத்தில்; மனதுருவை-மனதின் சொரூபத்தை.

(316.) மன்னுமட்டும் - கிட்டும்வரையும்; சகமுதலா மிருள்-சகத்திற்குக் காரணமான அஞ்ஞானம்; இனோதயம்-சூரியோதயம்; (இனன்-சூரியன்).

317. அனகவறி வானபரப் பிரமந் தானே
யவித்தையினு லசைவுறுமென் மனதாய்த் தோற்றும்
வினவுமறி வானபரப் பிரமந் தானே
வித்தையினு லசைவறுமேற் பரமே யாகும்
மனததுவுஞ் சலனமுட னிருக்கு மாகின்
மகத்தான சீவபர சகமாய்த் தோற்றும்
மனததுவே சலனமிலா திருக்கு மாகின்
மாசற்ற வறிவான பரமே யாமால். (6)

318. ஆதலினு லறிவுற்ற மனதே யாதி
யகிலமுமே யறிவான பிரம மென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
பிரிவுறவே யெப்போதுஞ் சிந்தை செய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதை வென்று
சலமனதின் சலனமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரோதியவச் சிந்தனையு மொழிந்தெப் போது
முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்த னுவாய். (7)

(317.) வினவும்-கேட்டறியத்தகுந்த; வித்தையினுல்-தத்துவஞானத்தினுல்; அசைவறுமேல்-சங்கற்பநீங்குமாயின்.

(318.) அறிவுற்ற - திருசியமான; சலனமெலாம் - சங்கற்ப மியாவும்; தவிர்ந்தபின்னர்-ஒழிந்தபிறகு.

319. அகிலமுமே பர்ப்பிரம மைய மில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மைய மில்லை
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதை வென்று
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி தானே
தகைமைமிகும் பூசனையாந் தான மாகுந்
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதி யாமே. (8)

320. ஆதலினு லமலமதா மனதி னாலே
யநவரதம் பரப்பிரம விசாரஞ் செய்தே
போதகன பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்று
சாதகமாம் பாவனையே திடமாய்ச் செய்து
சஞ்சலமா யுளமனதை நன்முய் வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி சார்வாய். (9)

(319.) சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி-நிர்விகற்பசமாதி; தகைமைமிகும் - மேன்மைபொருந்திய; தவம் - மனவிந்திரியங்களினொருமை.

(320.) போதகன-ஞானவ்டிவ;நன்முய்வென்று-முற்றுமொழித்து.

321. சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமப் பரப்பிரம நாமே யென்று
மகமுறவே பாவிப்போர் மனதை வென்றவ்
வகண்டபர வடிவாகிச் சாந்த ராவர்
நிகிலசகன் ஞயகனுஞ் சிவனெ னக்கு
நிகழ்த்தியவா நிதாகநினக் குரைத்தே னெல்லாந்
தகமைமிகு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமே யாவர். (10)

322. சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்ன தோர்ந்து
சூக்குமநூல் வழிசென்று பாசி வத்தை
யருமையுடன் பாவித்தவ் வருள்பெற் றோரே
யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீ வாதி
சருவமுமே பிரமமெனுஞ் சாட்சாத் காரஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சார்வ ரென்றே
பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பிரிவின்மனச் சாந்தியினைப் பேசி னுல். (11)

(321.) அகமுற - மனத்திற்பொருந்த; நிகழ்த்தியவா-கூறியபடி.

(322) சுருதிமுடி வாக்கியம் - தத்துவமசி முதலிய மகாவாக்கியம்; சூக்குமநூல்-ஞானசாஸ்திரம்; விகற்பமதாம்-காரியமாகிய.

வேறு.

323. துவ்வி யோடு மனத்தின் விகற்பமாய்த்
தங்கு கின்ற சகமுத லியாவுமே
யெவ்வ மின்றிய சிற்பர மாமெனு
மேக மாமது நாமெனுஞ் சிந்தையா
லிவ்வி கற்ப மனந்தவிர்ந் தென்றுமே
யேக சாந்தி யிசைந்திட லாமெனல்
திவ்வி யானந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்டசொ ரூபமே. (12)

பதினாறாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

பதினேழாவது

பரசொரூப ஞானத்தாற் பரசொரூப ஸ்திதியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

324. மிகமிகவும் ரகசியமாய் மேவு தற்கு
மிகவரிதாய் மெத்தவுமே வியப்பு டைத்தாய்த்
தகமைமிகு மதிகாரிக் குடனே மோட்சந்
தருவதுவா யுள்ளபர நிர்ண யத்தை
மகிழ்வுடனே நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
மாசற்ற மனதுடனே யிதனைக் கேளாய்
சுககனமாம் பரப்பிரம ஞான மெத்த
சுத்தமன துடையோர்க்கே சுலப மாகும். (i)

325. அனந்தவித சென்மத்தி லநுட்டிப் புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மான வர்க்கே

(324.) தகமைமிகு மதிகாரி - மலவிட்சேபங்களின்றி நான்குசாதனங்களோடுகூடினவன்; பரநிர்ணயத்தை-பிரஹ்ம நிச்சயத்தை.

(325.) அநுட்டிப்புற்ற-அப்பியசித்த; பரிபாகம்-பக்குவம்; கனந்தரும்-மோட்சத்தைத் தருகின்ற.

கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞ் சற்றுங்
கலங்காத மனதினிடை யெளிதாத் தோன்றுந்
தினந்தினமுந் தவிராம லிச்சென் மத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்யா சத்தை
மனந்தனினுற் செய்வோர்க்கு மனதின் சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற் றோன்றும். (2)

326. தனதுமன முயற்சியினுற் பிரமாப் யாசந்
தவிராது செய்துமனே செயம்பெற் றோர்க்கே
யனையபர வுணர்வெளிதா யுதிக்கு மன்றி
யன்னியருக் கெளிதாக வுதியா தென்றுஞ்
சொனவுணர்வு சுகநல்குந் துயரைத் தீர்க்குஞ்
சுபத்துக்குஞ் சுபமாகுஞ் சுலப மாகுஞ்,
சனனமுதல் விகாரமெலாந் தவிர்த்துத் தன்னைச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாக்கும். (3)

327. பரவடிவாய்ப் பவமின்றி யிருப்போ ருக்கே
பகைமனதாற் பவபீதி தோன்ற லாலே

(326.) சொனவுணர்வு-கூறியபிரஹ்மஞானம்; சனன முதல்விகாரம்-பிறப்புமுதலிய சட்பாவ விகாரம்; தவிர்த்து-நீக்கி.

(327.) பவபீதி-பிறப்பினச்சம்; மருளுருவாம்-அஞ்ஞா

திரிசியமா மனதுமுத லியாவு மென்றுந்
திருக்கான பிரமமென்று மதுநா மென்றுங்
கருதுபர பாவனையான் மனதை வென்று
கலங்காம லிருப்போர்க்கே பாஞா னத்தான்
மருளுருவாம் பவபீதி நீங்கு மன்றி
மற்றோர்க்கிப் பவபீதி நீங்கா தென்றும். (4)

328. ஆதலினுன் மனத்துடைய விகார மான
வகிலமுமே சலவுணர்வா மனதே யென்று
மோதுமன மொருகாலுஞ் சலன மில்லா
வுணர்வுருவாம் பரமென்று மதுநா னென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையான் மனதை வென்று
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றே
யேதமிகும் பவபீதி விடுத்தெப் போது
மேகபர வடிவாகி யிருப்பாய் மைந்தா. (5)

329. நானலது சத்துமிலை யசத்து மில்லை
நானலது சதசத்தாம் பொருளு மில்லை

னத்தின் காரியமான.

(328.) சலவுணர்வாம் - சங்கற்பவடிவான; ஏதமிகும்- குற்றமிகுந்த.

(329.) தோன்றிடும்-உண்டாகும்; அனிசம் - எப்போதும்; நழுவாதபோதத்தால்-திடஞானத்தால்.

நானலது சித்துமிலை யசித்து மில்லை
நானலது சிதசித்தாம் பொருளு மில்லை
நானலது துவிதமொடத் துவித மில்லை
நானலது தோன்றிடுமோர் பொருளு மில்லை
நானனிசம் பரப்பிரம மதுநா னென்று
நழுவாத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (6)

330. பிரமமக மகம்பிரமம் பிரம மெல்லாம்
பிரமமலா தயலணுவு மில்லை யென்றே
யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோ ரெல்லா
முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவ ரன்றி
யொருபொழுது மயலாகா ருண்மை சொன்னே
னுரைத்ததிலோ ரையமில்லை சத்தி யந்தான்
சருவபரி பூரணமாஞ் சம்பு வானை
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை. (7)

331. கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணப் பட்ட
கடபடமே முதலியவு மித்தை யேபோ

(330.) உரமருவுமுணர்வுதனை-திடஞானத்தை;உரைத்ததில்-கூறியதில்.

(331.) நனவினிடை-ஜாக்கிரத்தில்; நாடப்பட்ட-அறியப்பட்ட; அபின்னமதாம்-வேறுபடாததான.

னனவினிடைத் திரிசியமாய் நாடப் பட்ட
நாநாவாஞ் சகசீவ பரமு மித்தை
யனையதெலா மறிகின்ற திருக்கே யான
வான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம மொன்றே
யநவரத மழியாத வுண்மை வத்து
வறைந்ததிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை. (8)

332. ஆதலினு லுலகமெலா மித்தை யாகு
மங்குள்ள வுயிர்களெலா மித்தை யாகும்
பேதமுறுஞ் சிவவடிவு மித்தை யாகும்
பின்னமுறு மரிவடிவும் மித்தை யாகும்
மீதியுள சுரர்வடிவு மித்தை யாகும்
மெய்போன்ற வெப்பொருளு மித்தை யாகு
மாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மாகி
யழியாம லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (9)

333. பாவனமாம் பரஞானஞ் சகச மானுற்
பார்ப்பதெலா மத்யந்தா பாவ மேயாம்

(332.) பேதமுறுஞ் சிவவடிவு - சிவத்தின் வேற்றுமை பொருந்திய சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள்; பின்னமுறுமரிவடிவு - விஷ்ணுவின் வேறுபாடுள்ள தசாவதாரம்.

(333.) சகசமானுல் - இயல்பாய்ப் பெறப்படுமானுல்; அத்தியந்தாபாவம்-முற்றுமின்மை.

யாவையுமே யத்யந்தா பாவ மேயாம்
யானியு மத்யந்தா பாவ மேயாஞ்
சீவரெலா மத்யந்தா பாவ மேயாஞ்
செகபரமு மத்யந்தா பாவ மேயாங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மான தானே
கெம்பீர பூரணமா யுள்ள தாமே. (10)

334. அகிலமுமே யத்யந்தா பாவ மாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானே நிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுந் தோன்ற
விடமில்லை யாதலினான் முமுட்சு வெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லப்யா சித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந் ததனா லிந்தத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைக்க வேண்டும். (11)

335. நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரம மெல்லா மென்றும்
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டா தான
வரையற்ற பரப்பிரம மதுநா னென்றுஞ்

(334.) துகளில்-குற்றமற்ற; துயர்மயமாம்- துன்பவடிவான.

(335.) வரை-எல்லை; போக்கவொணா-நீக்கற்கரிய.

சூக்கமதா மனதுடனே யப்யா சிந்துச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றுப்
போக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்தும் போக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளே யாவாய். (12)

336. பிரமமய மாகியதன் ஞன்ம ரூபப்
பெருமையினைப் பரமசிவ னுரைத்த வண்ணங்
கருணையினு லியாவர்க்கு மிதமே யாகக்
கலக்கமற நிதாகனினக் குரைத்தே னன்பாற்
சருவபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யில்லை
யரியபொரு ளானவிதை யொருகா லேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (13)

337. சமதமமே முதலியவாஞ் சாத னங்கள்
சார்ந்தனிசம் வேதாந்த விசாரஞ் செய்திங்
கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லா மென்று
மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற் றோரே

(336.) கலக்கமற-சந்தேகவிபரீதமொழிய; அரியபொரு ளானவிதை-அறிதற்கரிதான யிவ்வர்த்தத்தை.

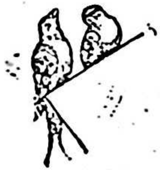
(337.) சமம் - அகக்காண தண்டம்; தமம் - புறக்காண தண்டம்; மமர்-மயக்கம்.

மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப் போதும்
மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்ப ரென்றே
நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னானால். (14)

வேறு.

338. திகளி லாத மனத்தின் முயற்சியாற்
றூய ஞானப் பழக்கந் தொடர்ந்தவர்
சகல மும்பர மப்பர னானெ னுஞ்
சலன மின்றிய ஞானஞ் செறிந்ததா
லிகலு மிப்பவ பீதி விடுத்துட
னேக மாம்பர மாகுவ ரென்றிடன்
மகிழு மானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொரூபமே. (15)

பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.



பதினெட்டாவது
அகண்ட சொரூபத்தியானம் உரைக்கும்
அத்தியாயம்.

339. மிகவுமகா ரகசியமாய் வேதாந் தத்து
மெத்தவுமே ரகசியமாய் விளம்ப லுற்ற
மகிமைமிகும் பரம்பொருளை மற்றுஞ் சொல்வேன்
மாசற்ற மனதுடனே யிவ்வர்த் தத்தை
யகமுறவே யாதரவாய்க் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரகண்டபர வடிவாகிச் சீவன் முத்திச்
சுகமருவி யுபாதியெலாந் தொலைந்த பின்னர்ச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (1)

340. சகமுதலாய்த் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ரூப
மகமகமென் றறிவுருவா யமர்ந்த சீவ
ரனைவருமே யகண்டபரப் பிரம ரூபம்

(339.) விளம்பலுற்ற-கூறியுள்ள; ஆதரவாய்-சிரத்தை யாய்; ஜீவன்முத்தி-தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோற்றிக்கொண் டிருக்கப் பிரஹ்மசொரூபமாக நிலைத்தல்.

(340.) அகமகமென்று - நான் நானென்று; புகல் வகையே-கூறியபடியே.

புகல்வகையே பாவித்துப் பூன்ற ஞானம்
பொருந்தினவர் பூரணமாம் பரமே யாவர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
பரமசிவன் றன்னுணை பரமார்த் தந்தான். (2)

341. இதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
மியானெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
மதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
மன்னியமாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூபந்
திதமெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூபந்
திடமலதாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூப
மெதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
மியம்பியதி லெள்ளளவு மைய மில்லை. (3)

342. பூரணமா யுள்ளபரப் பிரம மன்றிப்
பூதமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
காரணமா யுள்ளபரப் பிரம மன்றிக்
காரியமா யொருபொருளு மென்று மில்லை

(341.) திதம்-ஸ்திரம்; திடமலதாய்-அஸ் திரமாய்.

(342.) சீரணமில்-அழிவின்றிய; ஆரணவீறு - வேதாந்தம்.

சீரணமில் சின்மயமாம் பிரம மன்றிச்
செகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
யாரணவீ றறிவிக்கு மகண்ட மான
வப்பிரம மகமெனவே தியானஞ் செய்வாய். (4)

343. திரிசியமா யொருபொருளும் வேறிங் கில்லை
தெரிவதெலாந் திருக்கான பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
யாணந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றுஞ்
சருவமுமே யவ்விதமா நானே யென்றுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப் பாயேற்
பிரிவெனவே நின்மனதிற் பிறங்கா நின்ற
பெயர்க்கவொணுப் பேதமலம் யாவுந் தீரும். (5)

344. செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிது மில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாந்
தகும்பிரம மதுநானே நானே யெல்லாந்
தகும்பிரம மதுநானே நானெல் லாமென்

(343.) பிரிவென-பாகுபாடாக; பிறங்காநின்ற-தோன்றுகிற; பேதமலம்-பேதப்பிராந்தி.

(344.) திகம்பரனுய் - திக்கேயாடையாகவுடையவனுய் (பற்றின்றியவனுய்).

றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ் செய்தா
லதனாலிவ் வயலெல்லா மழிந்தே போகுந்
திகம்பரனாய் நிறைந்தெங்குந் திகழா நின்ற
தெரிவுருவாஞ் சிவனாணை யுண்மை சொன்னேன். (6)

345. அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மை யாலே
யகம்பிரம பாவனையே செய்யச் சத்தி
யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தை யோடே
யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானே யெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரமேநான் பரநா னென்னுஞ்
சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வ றத்தா
னிலைமருவா தலைமனது மெள்ள மெள்ள
நிச்சலமாய் நிகழ்த்தியபா வனையி னிற்கும். (7)

346. சருவமெனு முருவத்தைத் தூரத் தள்ளிச்
சருவமுமே பிரமமென நிச்ச யித்துப்
பிரமமதே நானென்று நானே யந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலே யாக

(345.) ஒருமை - ஒருமுகப்படுதல்; நிலைமருவாதலை-நிலைகொள்ளாது சுழலுகிற.

(346.) மயலேயாகமருவிய-மயக்கத்தையேதருவதாகப் பொருந்திய; மாய்த்து-கெடுத்து.

மருவியவிப் பேதமதி யனைத்து மாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரத் தள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூ பத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்து நிற்பாய். (8)

347. நிச்சலமாய் நிற்பதெனு நினைவுந் தள்ளி
நிசரூப மாத்திரமாய்த் தள்ள லென்னு
மிச்செயலு மிகழ்ந்துமனோ வாக்கு கட்கிங்
கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூப மாகி
யுச்சமதாஞ் சகசநிலை யுறுவாய் மைந்தா
வோதுவதற் கினியொன்று மிடமிங் கில்லை
நிச்சயமாய்ப் பரமசிவ னெனக்கு முன்ன
நிகழ்த்தியதா நிசரூப நிட்டை யீதே. (9)

348. பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந் தள்ளிப்
பின்னமிலாப் பரமான வான்மா வின்க
ணேதையுமே நினையாம லின்ப மேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகச நிட்டை

(347.) இகழ்ந்து - நீங்கி; கேவலம் - தனிமை; உச்சமதாம்-மேலானதாகிய.

(348.) இயங்காமல் - அசையாமல்; சாட்சாத்கார வுணர்வு-பிரத்தியட்சஞானம்.

சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவி கற்ப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்ற லாகு
மோதியதே யகண்டபர சாட்சாத் கார
வுணர்வென்ன வு மங்கங்கே யுரைக்க லாமால். (10)

349. திடமான நிட்டையிதே சீவன் முத்தித்
திறமையென வங்கங்கே செப்ப லாகுந்
தடமான நிட்டையிதே யுபசாந் திக்குத்
தகுந்தபடி பூமிகையோர் நான்கு மாகு
மிடமான விந்நிட்டை யிசைந்தோ ருக்கே
யித்துயர்செய் பவபீதி யிறக்கு மன்றி
மடமான மற்றெதனை யிசைந்த போதும்
மகத்தான பவபீதி மாயா தென்றும். (11)

350. நிறைவுறுமிந் நிட்டையுளோர் நீச ரேனு
நிருமலமாம் பரமாகி முத்த ராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
யறுதியிதே யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லாங்

(349.) திறமை-சொரூபம்; பூமிகையோர்நான்கு - ஒப்பற்ற நான்காம்பூமி (சத்வாபத்தி); மடமான-மூடமான.

(350.) நீசர்-சாதிசண்டாளர், கருமசண்டாளர்; அறுதி-தீர்மானம்; குறைவற-பூரணமாக.

குறைவறவே யிந்நிட்டை கூடு மட்டுங்
கூறுபடும் பேதமெலாம் பிரம மென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமே யென்று
மகண்டபர பாவனையே பழக வேண்டும். (12)

351. பேதமெலா நீங்கிநிச நிட்டை சேரப்
பின்னருமே பரமார்த்தம் பேசக் கேளா
யீதெனவே யொருபொருளு மென்று மில்லை
யெல்லாமு மெப்போதும் பிரம ரூபம்
பூதமொடு பௌதிகமும் பிரம ரூபம்
புவனமொடு பொருளெவையும் பிரம ரூபஞ்
சாதமுறுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரம ரூபம். (13)

352. ஒருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
வுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரம மாகும்
பிரமமதே நானுகு நானே யந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையா லகண்ட ஞான
மருவினவர் பேதமெலா முடனே மாற்றி
மகத்தான சொரூபநிலை யடைவ ரென்றே

(351.) நிசநிட்டைசேர - சகசநிஷ்டையடைதற்கு; பரமார்த்தம்-உண்மையான அர்த்தத்தை.

(352.) மருவினவர்-அடைந்தவர்; மகத்தான-வியாபகமான.

யரியசிவ னருளியவா றறைந்தே னித்தை
யன்புடனே கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (14)

353. அருமையுட னகண்டபர சிவரூ பத்தை
யநவரதந் தியானித்தவ் வருள்பெற் றோர்க்கே
நிருமலமாம் பரஞான மனதிற் றோன்றி
நீக்கவொணு வஞ்ஞான மனைத்து நீங்கிப்
பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தி யன்றிப்
பகர்முத்தி மற்றோருக் கில்லை யென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பேதமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசி னுனல். (15)

வேறு.

354. கற்பி தப்பொருள் யாவையு மென்றுமே
களங்க மின்றிய சிற்பர மாமெனுஞ்
சிற்பரமது நானெனுந் தியானத்தாற்
சின்ம யாநந்த ஞானஞ் செறிந்ததா
லற்ப மும்பவ பீதியி லாமலே
யகண்ட மாம்பர மாயிட லாமெனல்
தற்ப ராநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தாணு வின்பரி பூரண ரூபமே. (16)

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(353.) அஞ்ஞானமனைத்தும் - அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாகிய பிரபஞ்சமும்; பரமதுவாய்-பிரஹ்மசொரூபமாய்; பகர்முத்தி-முற்கூறியபரமுத்தி; மற்றோர்க்கு-ஏனையோர்க்கு.

பத்தொன்பதாவது

ஞானியினது மகிமையுரைக்கும்

அத்தியாயம்.

355. தகும்பொருளை நிதாகனினக் கின்னுஞ் சொல்வேன்
றடையறவே பரஞானந் திடமா மட்டும்
மிகும்பிரிய மேவியநன் மனதி னோடே
மெய்யான விப்பொருளை யொருமை யாய்க்கேள்
சகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சுத்தப் பொய்யே
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம ரூபந்
தகும்பிரம மதுவேநின் னிசசொ ரூபந்
தற்பரமே சகலர்க்கு நிசசொ ரூபம். (1)

356. அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சித்து மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சடமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சத்து மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மித்தை யில்லை

(355.) தடை-மூத்தடை (அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதம்); தற்பரமே-அந்தப்பிரஹ்மமே.

(356.) இருமை-துவைதம்; ஒருமை-அத்வைதம்.

யகம்பிரம மெனக்கயலா யிருமை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யொருமை யில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (2)

357. அகம்பிரம ஞானந்தா னிருவி கற்ப
மாகுமள வகிலமுமே பிரம மாகுந்
தகும்பிரம நானுகு நானே யந்தத்
தற்பரமாம் பிரமமெனு மப்பியா சத்தாற்
செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிதுந் தோன்றாச்
சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டா கார
வகம்பிரம ஞானத்தை யடைந்தே யத்தா
லனுதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய் மைந்தா. (3)

358. அன்னியமே தோன்றாத வகண்டா கார
வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்த னுனே
னின்னவித மகண்டபர ஞான மூர்த்தே
னிவ்வுலகி லெவ்விடத்து மரிதே யாவ

(357.) நிருவிகற்பம் - நிருவிகற்பநிஷ்டை; அத்தால்- அவ்வகம்பிரஹ்மஞானத்தால்.

(358.) உரமான-ஸ்திரமான; அறம்-புண்ணியம்; அகம்- பாவம்.

னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவ.ருக்கு
ஞூரமான ஞானமுளோ ெனுருவன் ருனே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்தி ரத்தா
லறமேலா யகமெல்லா மழியு மன்றே. (4)

359. திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபத பங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே செயும றங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
திரிவிதமா மூலகத்து மரிதா மியார்க்கும். (5)

360. வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வி னேடே
வளமான போசனமே யளிப்ப தாலுந்
திரமான ஞானிக்குத் தேவை யான
திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்ப தாலும்

(359.) மேவுதற்கு - அடைதற்கு; திரிவிதமாமூலகம்-சுவர்க்க மத்திய பாதாளம்.

(360.) வரமான-சிரேஷ்டமான; தேவையான-வேண்டிய; பணிவிடை-தொண்டு.

பரமான ஞானிக்குப் பத்தி யோடே
பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வ தாலு
மரிதான மோட்சசுக மெளிதே யாக
வடைந்திடலா மனுவுமிதி லைய மில்லை. (6)

361. ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வ தாலே
ஞானபல மடைந்ததனுற் சீவன் முத்தி
யானபர மாநந்த மடைய லாகு
மதன்பின்பு பரமான விதேக முத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாத லாலே
தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந் தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடைய வேண்டி
லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்ய வேண்டும். (7)

362. நிதாகதிட ஞானியுடை நிச்ச யத்தை
நினக்குரமாய் மீளவுமே நிகழ்த்தக் கேளாய்
சதாநந்த கனமான பிரம மேநான்
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம மேநான்

(361.) அருச்சனை-பூசனை; ஞானபலம் - திடஞானம்; அதால்-அச்சீவன்முத்தியால்; ஆனி-கெடுதி; அறிஞன்-ஞானி.

(362.) மீளவும்-மீண்டும்; நிகழ்த்த-கூற.

சிதாகாய வடிவான பிரம மோனான்.
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரம மோனா
னுதாரபரி பூரணமாம் பரனா னென்றே
யுணர்வுடையோ னுரமான நிச்ச யங்காண். (8)

363. பேசியவிந் நிச்சயமுஞ் சமாதி விட்டுப்
பிரிவுற்ற காலத்தி லுள்ள தன்றிப்
பாசமிலாச் சமாதியினி லிருக்குங் காலைப்
பரவிலவிந் நிச்சயமு மறிஞற் கில்லை
சாசுவத சமாதிதனிற் சலன மற்றுச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்து மற்றே
யாசில்பர மாநந்த வநுப வத்தோ
டாவரண மின்றியசஞ் சலமாய் நிற்பன். (9)

364. சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்று மின்றிக்
கலனமுறுப் பிரமத்திற் பாலு நீருங்
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்து சற்று

(363.) பாசம்-அஞ்ஞானம்;சாசுவதசமாதி-சகசசமாதி; ஆசில்-குற்றமற்ற.

(364.) சிலை-கல்; காட்டம்.- தறி (கட்டை); கலனம்-விகாரம்; பகர்ந்திடவும்-கூறவும்.

மலைவறவே வெறிதாகச் சுகித்தி ருக்கு
மறிஞனுடை யந்நிட்டை மகிமை தன்னை
நிலைமருவா மனதாலும் வசனத் தாலும்
நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு மார்தான் வல்லோர். (10)

365. திரமான வகம்பிரம மென்னு ஞானந்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதே யாகு
முரமாக வகம்பிரம ஞான மேவி
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப நிட்டை
பிரியாத பரஞானி தன்னைக் கண்டு
பேசுவதே மிகவரிதா மொருகா லந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டு மாகிற்
பரமான மோட்சநிலை தானுங் கிட்டும். (11)

366. ஞானிபத தீர்த்தத்தாற் றானஞ் செய்வோன்
ஞானகன வடிவான பரமே யாவ
னானவெகு சென்மத்தி லநுட்டிப் புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மான வர்க்கே

(365.) உணர்வுருவாம்-சின்மயமாம்; சொரூபநிஷ்டை-சொரூபத்திற் கூடியிருத்தல்.

(366.) பதம்-திருவடி; தானம்-ஸ்தானம்; ஆன-கீழ்ச் சென்றதான; ஈனம்-இழிவு; ஊனம்-கெடுதி.

யீனமிலா ஞானியுடைத் தெரிசனுதி
யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னி லெய்து
மூனமிலா ஞானியுடைத் தெரிச னுதி
யுறுவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டு முண்டோ. (12)

367. இன்னவித மியம்பியதும் பிரம மேயா
மேசபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
தன்னியமாய்க் காண்பதெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யவையெல்லா மத்யந்தா பாவ மேயாம்
பன்னியதி லையமிலை யாத லாலே
பார்ப்பதெலாம் பிரமமென்று மதுநா னென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவாய். (13)

368. ஓதிடிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லுன்னுடைய மனதினிடை யுதியா நின்ற
பேதமெலா மணுவுமிலா தொழிப்பாய் மைந்தா
பேதமதே மகத்தான பீதி யாகு

(367.) இன்னவிதமியம்பியதும் - இவ்வாறுகூறியதும்; சுத்தப்பொய்-வெறும்பொய்; பன்னியதில்-கூறியதில்.

(368.) உதியாநின்ற-தோன்றுகிற; பீதியாகும்-பயத்தைத்தருவதாகும்; ஏதும்-யாதோர் விசேஷணமும்.

மேதுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேத மில்லா
திருப்பதனு லெள்ளளவும் பீதி யில்லை
பேதமுறு நனவுகன விவ்வி ரண்டிற்
பேதமிருக் கின்றதனுற் பீதி கண்டோம். (14)

369. ஆதலினுன் மகத்தான பீதிக் கெல்லா
மாலயமா யிருக்கின்ற பேதந் தன்னைப்
பேதமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தின்
பிரியாத பழக்கத்தா லொழிப்பாய் மைந்தா
வோதியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யுற்றவனே பவபாச முத்த னுனேன்
சாதகமா விதையென்றும் பழகு வோனுஞ்
சம்சார பாசத்தான் முத்த னுவன். (15)

370. அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபர ஞானி யானே

(369.) ஆலயமாய்-இருப்பிடமாய்;சாதகமாக-சித்திக்குமாறு.

(370.) அநவரதம் - எப்போதும்; அகம்பிரமநிச்சயத்தை - யான் பிரஹ்மமென்னுந் தீர்மானத்தை; அரந்தை-துன்பம்.

னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யிவ்வுலகிற் புருட ஞேனே
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யான்மசுக மநுப விப்போ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யரந்தையிலாச் சீவன் முத்தன். (16)

371. அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகிலற்கு மேலாய் நின்றோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந் தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ் சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரம மானேன். (17)

372. சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தின்
சந்ததமுஞ் சலியாத பழக்கத் தாலே

(371.) அகிலர்க்கும்-யாவர்க்கும்; பவதுக்கமனைத்தும்-பிறவித்துக்கமியாவும்.

(372.) அறமறந்து - மிக (முற்று) மறந்து; ஏற்றிய-மேலான; ஏகரசம்-ஒருவடிவம்.

தோற்றியவிப் பலவிதமா நாம ரூபத்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறம றந்தே
யேற்றியவிவ் வகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணெப்போது மேகரச மாகி நின்று
போற்றியநின் சொரூபசுக மநுப வித்துப்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவாய். (18)

373. ஆசிரிய னடைவாகச் சீட னுக்கிவ்
கத்துவித வுபதேசஞ் செய்கா லத்தும்
பாசமுறுந் துவிதத்தை யுண்மை யாகப்
பகரவிலை யவன்மனதை யநுச ரித்தே
பேசியுடன் பரமார்த்த மாகா நின்ற
பின்னமிலா வத்துவித முபதே சிப்ப
னேசமுடன் யானுமாய் நினக்குச் சொல்லு
நீதியிதி னிகழ்த்தியவோர் திட்டாந் தங்கேள். (19)

374. தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்து வன்றித்
தளர்தனயன் றிரவியமே தந்த ழைத்து

(373.) அடைவாக - முறையாக; பாசம் - பந்தம்; நீதியி தில்-முறைமையில்.

(374.) தளர்தனயன்-வருந்துகின்றபுத்திரன்; திரவிய மேதந்தழைத்துவந்த சனமழுகின்ற நீதி - பணங்கொடுத்து

வஞ்சனை மழுகின்ற நீதி யன்னோன்
வழங்குதனப் பொருட்டன்றி யுண்மை யன்றே
யந்தவித மாசிரியன் சீட னுக்கிங்
கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவித மோதல்
மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற் றெய்த
மறந்தென்று மத்துவித வடிவே யாவாய். (20)

375. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவிரத மதிதிடமாய் நிச்ச யித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச் செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிகம றந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவி கற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையே போலத்
தகும்பிரம வடிவாகித் தளர்வு தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுப விப்பாய். (21)

அழைத்துவந்த பெண்கள் அழுகின்றவகை; அன்னோன் வழங்குதனப்பொருட்டன்றி - அப்புத்திரன்கொடுத்த திரவியத்திற்காகவல்லாமல்.

(375.) அகம்பிரமஞானமது - யான் பிரஹ்மமென்னு ஞானத்தினால்; தளர்வுதீர்ந்து-துக்கநீங்கி.

376. சகம்பணியும் பரமசிவ னெனக்கு முன்னஞ்
சகலர்க்கு மிதமாக வருளிச் செய்த
வகம்பிரம ஞானத்தை நினக்கிவ் வண்ண
மருள்செய்தே னெங்குமிக வரிதா மிந்தத்
தகும்பொருளின் சிரவணமே யாதி செய்வோன்
றடையற்ற வகண்டபர ஞானம் பெற்றே
யகம்பிரம வாக்கினிலக் கியமாய் நின்ற
வகண்டபர வடிவாவ னைய மில்லை. (22)

வேறு.

377. நேச மாய்ப்பர நிச்சய மேவியே
நிருவி கற்பக ஞான மடைந்தநா
ளாச மேவிய விப்பல பேதமா
நாம ரூப மனைத்து மறந்துடன்
பாச மின்றிய சிற்பர ரூபமாய்ப்
பந்தம் யாவும் விடுத்திட லாமென
லாசி லானந்தத் தாண்டவ மாடும்ம்
மாண்ட வன்பரி பூரண ரூபமே. (23)

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(376.) சகம்-உலகத்தார்; சிரவணமேயாதி - சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்கள்; வாக்கின்-வாக்கியத்தின்; இலக்கியமாய்-இலட்சியார்த்தமாய்.

இருபதாவது

பரசொரூப நிச்சயத்தாற் பரமுத்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

378. சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதான நிர்ண யத்தை
மிகவரிதாம் பரஞான முரைக்கும் வண்ண
மீளவுமே நிதாகநினக் கருளக் கேளா
யிகபரமா யிலங்கியவிந் நாம ரூப
மெல்லாமு மெப்போதும் பிரம ரூப
மகிலபரி பூரணமா யகண்ட மான
வப்பிரம மகிலர்க்கு மான்ம ரூபம். (1)

379. அத்துவித பூரணமாம் பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
வித்தரமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம ரூபம்
விபுவான பிரமமதே யான்ம ரூபம்

(378.) இகபரமாயிலங்கிய - இவ்வுலகமும் அவ்வுலகமுமாக விளங்கிய; அகிலர்க்கும்-யாவருக்கும்.

(379.) வித்தரமாய் - விரிவாய்; விபுவான - வியாபகமான; நிச்சலமாமுறுதியினல்-மாருத நிச்சயத்தினல்.

புத்திரனே யாதலினு லென்று மெல்லாம்
 பூரணமாம் பரப்பிரம ரூப மென்று
நித்தியமா மப்பிரம நானே யென்று
 நிச்சலமா முறுதியினுன் முத்த னுவாய். (2)

380. பேதமெனத் தோற்றியவித் துவித மெல்லாம்
 பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரம மென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமா யுற்ரோ
 னுடனிந்தப் பவபாச முத்த னுவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகா லத்தும்
 பின்னமிலா வகண்டபர முத்தி மேவா
ரேதமிதி லையமில யெவையு மோர்ந்த
 வெமதீச னியம்பியதி லைய முண்டோ. (3)

381. அற்பமுமே யறியாத சிலமா மூட
 ரத்துவித மாதரியார் வெறும்பொய் யான

(380.) பேதமென - வேற்றுமையாக; பின்னமிலா-வேறுபடுதலில்லாத; பேதமுறும்-பேதபுத்திபொருந்திய.

(381.) அற்பமும்-(தனது யதார்த்தவடிவத்தைச்) சிறிதும்; அத்துவிதமாதரியார் - அத்துவிதசித்தாந்தத்தை மேற்கொள்ளார்; ஓரணுவேனும் - (அத்வைதசித்தாந்த வுபதேசத்தை) மிகச் சிறிதாயினும்.

சர்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மை யென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனே யென்று
மற்பமுமே பேசவொணு தன்னே ருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணு தவரைக் கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொணு தவரெப் போதுஞ்
சுத்தமகா மூடரென வுணர வேண்டும். (4)

382. கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மை யென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக் கண்ட போது
மற்பமிலா வத்துவித மறிந்த தீர
ரக்கயவ ரொருகாலு மில்லை யென்றும்
பற்பலவாய்ப் பார்க்கின்ற துவித மெல்லாம்
பரமசிதா காயபரப் பிரம மென்றுந்
தற்பிரமந் தாமென்று முறுதி கொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்க வேண்டும். (5)

383. பலகால வாதனையாற் றுவிதந் தானே
பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்த போதுந்

(382.) கயவர் - கீழ்மக்கள் (பேதவாதிகள்); அற்ப மிலா-மகத்தான.

(383.) பலகாலவாதனையால்-கீழ்ச்சென்ற பலஜன்மங் களிலுண்டான பேதசம்ஸ்காரத்தினுல்; பரமார்த்தமென்று-

தொலையாத துவிதவடி வாகத் தானே
துவிதத்தை நினையாம லவற்றை யெல்லா
மூலையாத வதிட்டான வறிவாய் நின்ற
வத்துவித மானபர வடிவே யாகச்
சலியாம லெப்போது நினைத்தே யத்தாற்
சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்த னுவாய். (6)

384. அத்துவித வடிவான வெனக்கு வேறு
யணுவுமிலை யகண்டபர நானே யென்று
மித்திறமா நிச்சயமே செய்தெப் போது
மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவா யிங்கே
புத்திரனே திடமான நிச்ச யந்தான்
பூரணமா ஞானத்துக் கிலக்க ணங்கா
ணத்திறமா நிச்சயமே யகண்ட முத்தி
யடைந்தபய மாகுவதற் கேது வாமால். (7)

385. நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய் நீங்கும்

உண்மையென்று; தொலையாத-அஞ்ஞான முள்ளவரையொழியாத.

(384.) இணையற்ற - ஒப்பின்றிய; இசைவாய்-அடையக்கடவாய்; அபயமாகுவதற்கு-நிர்ப்பய முண்டாவதற்கு.

(385.) சங்கை - சந்தேகம்; அடைவாய் - கிரமமாக;

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நின்னிடையே சாந்தி மேவும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைந்து நிற்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ் சாரும். (8)

386. மனதுசதா நின்சகச சொரூப மானல்
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்து போகும்
மனதுடைய மீளாத மாய்வு தானே
மகத்தான மோட்சநிலை யதனுன் மைந்தா
மனததனை மீளாது மாய்க்க வேண்டி
மகத்தான பரப்பிரம நிச்ச யத்தை
மனதொருமை யுடன்செய்து மனதை மாய்த்து
மகத்தான முத்திநிலை மருவி நிற்பாய். (9)

நிரதிசயாநந்தஞ் சாரும்-பேரின்ப மடையும்.

(386.) சதா-எப்போதும்; மற்றதுதான்-பின்பு அந்த மனமானது; மீளாது-விஷயாகாரமாகாது; மாய்க்க-கெடுக்க.

387. அகண்டபரப் பிரமத்துக் கயலே யில்லை
யகிலமுமவ் வகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமது வகமே யென்று
மகமந்த வகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபர பாவனையே திடமாய்ச் செய்திவ்
வயலணுவுந் தோன்றும லழிந்த பின்பவ்
வகண்டபர பாவனையுஞ் செயாது தள்ளி
யாநந்த வடிவாக வமர்ந்து நிற்பாய். (10)

388. உன்னியவவ் வாநந்த வடிவுந் தள்ளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகி நிற்பா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுந் தள்ளி
யதன்பின்பு நிர்க்குணமே யாகி நிற்பாய்.
மன்னியவந் நிர்க்குணமென் பதையுந் தள்ளி
மனவாக்குக் கெட்டாத வடிவாய் நிற்பா
யன்னதையுந் தள்ளியபின் னறிவு மாத்ர
மாயதையு மிழந்தான்ம மாத்ர மாவாய். (11)

(387.) அயலே - அந்நியமே; அழிந்த பின்பு - கெட்ட பிறகு; அமர்ந்து-பொருந்தி.

(388.) உன்னிய-சிந்தித்தறியத் தக்க; மன்னிய - நிலை பெற்ற.

389. அன்னதையுந் தள்ளியபின் பிரம மாத்ர
மாயிடுவாய் மற்றதையுந் தள்ளி யிங்குச்
சொன்னவெலா மிழந்துவெறி தாக நிற்பாய்
சொன்னதையுந் தள்ளிமிக வெறிதாய் நிற்பாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதி யின்றிப்
பேசவொணுச் சூனியமா நிலையி னிற்பா
யின்னவித சூனியமு மிழந்த பின்ன
ரெவ்வடிவோ வவ்வடிவே யாகி நிற்பாய். (12)

390. நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழந்த பின்னர்
நீநீயா யிருக்கின்ற சுபாவந் தன்னைச்
சொற்பமுமே வாக்காலு மனதி னாலுஞ்
சொல்லவொணு தெண்ணவொணு தாத லாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சார்ந்த பின்னர்த்
தான்றானே தாஞகத் தனித்தி ருப்பா
யற்பமுமே விகற்பமிலா வவ்வி ருப்பை
யறைந்திடவு நினைந்திடவு மார்தான் வல்லோர். (13)

(389.) அன்னதையும் - ஆன்மமாத்திரமாக நின்றதை யும்; வெறிதாக-ஒருபற்று மின்றியதாக.

(390.) இழந்த பின்னர் - நீங்கியபின்; சொற்பமும் - சிறிதும்; அறைந்திடவும்-கூறவும்.

391. சொல்லியவிவ் விதமாக வனைத்துந் தள்ளிச்
சுத்தபர வடிவாகிச் சுயமாய் நிற்பா
யல்லதெலாந் தள்ளலுமே யகண்ட மான
வகமெனவே யநவரத மநுசந் திப்பா
யெல்லையிலா வகண்டபர நானே யென்றிங்
கெப்போதும் பழகியவிவ் வநுசந் தானங்
கல்லெனவே திடமான நிருவி கற்பங்
கைவசமே யாகுவதிற் கார ணங்காண். (14)

392. ஆதலினு லனைத்துக்கு மதீத மான
மகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப் போதுஞ்
சாதகமாம் பாவனையே செய்தத் தாலே
சஞ்சலமாம் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தெப் போது
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானி யாகிப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவா
யீதையலா லெளிதாக முத்தி சார
வேதொன்று முபாயமிலை யிதுவே யுண்மை. (15)

(391.) சுயமாய்-தானுய்; கல்லெனவே - கற்போலவே.

(392.) அதீதமான - மேற்பட்டதான; ஈதையலால்-இதுவன்றி; ஏதொன்றுமுபாயம்-யாதொருசூழ்ச்சியும்.

393. எப்போது மியம்பாமன் மௌன மாகி
 யெவருடனுங் கூடாம லேகாந் தத்திற்
கற்போல வசையாம லிருந்து சற்றுங்
 கலங்காத மனதுடனே யொருமை யாகிச்
சற்போத சுககனமாம் பரநா னென்றே
 சந்ததமும் பாவித்துச் சாந்த னாகித்
தற்போத சூனியனாய் விகற்பந் தீர்ந்து
 தற்பதமே தானாகி முத்த னாவாய். (16)

394. தேகமுத லொருகாலு நானன் றென்றுந்
 தெரிவுருவாம் பரப்பிரம நானே யென்றும்
பாகமுற வொருபொருளு மில்லை யென்றும்
 பலபொருளும் பரப்பிரமந் தானே யென்று
மேகபர பாவனையே யிடைவி டாம
 லெப்போது மினிமையுடன் செய்வா யாகின்

(393.) இயம்பாமல்-பேசாது; சற்போத சுககனமாம் பரம்-சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மம்; தற்போத சூனியனாய்-ஜீவபோத மின்றியவனாய்; தற்பதமே-பிரஹ்மமே.

(394.) தெரிவுருவாம்-அறிவாகாரமாம்; பாகமுற-பாகுபாடுபொருந்த; இனிமை-பிரீதி.

மோகமெலா மொழிந்துடனே முத்த னாவாய்
 மொழிந்ததிலோ ரையமில்லை சத்தி யந்தான். (17)

395. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமந் தானே
 சகலமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மித்திறமாந் திடமான வநுசந் தான
 மெப்போது மிடையறவே செய்தே யித்தாற்
சத்தியசிற் சுககனவப் பரமே யாகிச்
 சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந் தள்ளி
யத்துவித பூரணமா யிருப்ப தான
 வகண்டபர முத்திதனை யடைவாய் மைந்தா. (18)

396. விமலபர விவேகவலி யுள்ள தீரர்
 விடயாசை மிகுந்தவெறு மூட ரோடே
மமதையுட ணொருகாலும் பேச வொண்ணு
 மற்றவரை மனத்தாலு மதிக்க வொண்ணு

(395.) சகலமென்றும்-யாவுமா யிருக்கின்றதென்றும்; இத்திறமாம்-இவ்வகையாகிய.

(396.) விடயாசை - விஷய விருப்பம்; மமதையுடன்- (பிரஹ்ம நிச்சயத்தினின்றும் யாம் தவறேமென்னும்) கர்வத்தினால்; நீத்த-விட்ட.

வமலபர வுணர்வுரமாய் முத்தி சேர
வகிலவிட யாசைவிட லன்றோ வேது
நிமலமிலா மூடருடன் சகவா சத்தா
னீத்தவிட யாசையுமே மீளு மன்றோ. (19)

397. நற்பிரம விவேகவலி யுள்ள நீரர்
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும் போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தை யெல்லாம்
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவே யோர்ந்து
கற்பிதமாம் விடயசுக மநுப விக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரி யத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமே சேர
வகண்டபர ஞானபல மடைய வேண்டும். (20)

398. வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங் கற்ற
வேதியரே யாகினுமிவ் வகண்ட ஞானம்
பேதமறப் பொருந்தாதோ ரொருகா லத்தும்
பிராமணரே யாகியிடா ருபவீ தந்தான்

(397.) நாரிமுதல் சுகத்து இச்சை நண்ணும் போதும்-வனிதாதி சுகத்தி லிச்சையுண்டாங் காலத்தும்.

(398.) பேதமற-பேதபுத்தியொழிய; உபவீதம்-பூணு நூல்; சாதகமன்று-காரணமல்ல.

சாதியடை யாளமலாற் பிராம ணத்வஞ்
  சாருவதிற் சாதகமன் றதனு லென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வுபவீ தத்தைப்
  பெற்றவரே பிராமணராய் முத்த ராவர். (21)

399. மாதருநற் சூத்திரரு மற்றுள் ளோரு
  மகிமைமிகு மிப்பொருளைக் கிரந்த வாக்காற்
பேதமறக் கேட்டுணர விச்சிப் பாரேற்
  பிராமணரின் முகமாகக் கேட்க வேண்டும்
வேதமுடிப் பொருளிதனை யாவ ரேனும்
  விதியுடனே யுரமாகக் கேட்டு ணர்ந்தாற்
பீதிசெயும் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
  பின்னமிலாப் பரவடிவே யாவ ரன்னோர். (22)

400. அகிலமுமே யகண்டபர சிவமே யென்று
  மச்சிவமே யகமென்றும் பழகா நின்ற

(399.) மாதரும் - பெண்களும்; கிரந்தவாக்கால்-சம்ஸ்கிருத பாஷையின் வாயிலாக; இச்சிப்பாரேல் - விரும்புவாராயின்.

(400.) அலைவற்று-சங்கற்பமற்று; மறை-வேதம்; வரமான-சிரேஷ்டமான; மேவா-அடையாது.

மகிமைமிகுந் தியானமெனும் பூசை யாலே
மனதலைவற் றறிவுருவாய் முத்தி மேவும்
வெகுவிதமா மறையாலுங் கருமத் தாலும்
விசித்திரமாய்ப் பழகியிடும் யோகத் தாலும்
வகைவகையாய் மற்றுமுள வுபாயத் தாலும்
வரமான முத்திதனை மனது மேவா. (23)

401. சிரவணமு மனனமுமே செய்த பின்னர்ச்
சின்மயமாம் பரமசிவ நானே யென்று
புரையறவே பழகியிடுந் தியான மாகும்
பூசனையாற் பூரணமாஞ் சிவஞா னத்தை
யிருளறவே யெளிதாக வடைந்து மோட்ச
மிசைந்திடலா மிதிலைய மில்லை யென்றே
பிரியமுடன் றிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பின்னமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசி னானல். (24)

(401.) புரையற - விபரீதபாவனை யென்னும் குற்றம் நீங்க; இருள்-அஞ்ஞானம்; இசைந்திடலாம்-அடையலாம்.

வே று.

402. பிரம சிந்தனை சந்ததம் செய்வதாற்
   பேத மின்றிய ஞான மடைந்துடன்
றிரியுஞ் சித்த விகற்ப மனைத்துமே
   தீர்ந்த கண்ட சொருபம தாகவே
யிருமை யின்றி யிருப்பது வாகிய
   வேக முத்தி யிசைந்திட லாமென
லரிய வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
   மாண்ட வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (25)

இருபதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.



இருபத்தொன்றாவது

பிரமான்ம சிந்தனை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

403. அத்துவித பூரணமாம் பிரம மல்லா
லயலில்லை யென்பதனை மீண்டு மீண்டுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ஞானஞ்
சலனமறத் திடமாகும் பொருட்டுச் சொல்வாஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீ வாதி
சின்மயமாம் பிரமமலால் வேறே யில்லைச்
சுத்திகையிற் றோற்றிவிடும் ரசித மந்தச்
சுத்திகையே யல்லாமல் வேறே யுண்டோ. (1)

404. எப்போதுஞ் சத்தான சகசீ வாதி
யிலாமையினு லியம்புவதற் கிடமே யில்லை
யெப்போதுஞ் சத்தான பிரம ரூப
மேகமதா லியம்புவதற் கிடமே யில்லை

(403.) சலனமற - கலக்கமொழிய; சித்திரமாய் - நாநா வாய்; ரசிதம்;-வெள்ளி.

(404.) சத்தான - பரமார்த்தமான; ஏகமதால்-ஒன்று யிருத்தலால்; இவிதம்-இப்படி; இதம்-நன்மை.

யெப்போது முண்மைநிலை யிவித மேனு
மிவ்விவகா ரத்தசையிற் பிரமாப் யாச
மெப்போதுஞ் செய்பவருக் கிதமே யாக
வேகபர நிர்ணயமே யிங்குச் சொல்வாம். (2)

405. மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ண யத்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்க வேண்டும்
விகலமிலா விதியுடனே படிப்போ ருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்ட ஞான
மகமதனி லெளிதாக வுதிக்கு மிங்கே
யாதலினு லகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமே யாகப்
பூரணமாம் விதியுடனே புகல வேண்டும். (3)

406. நாதாந்த மானபரப் பிரம மேநா
ஞடுவதற் கெட்டாத பிரம மேநான்

(405.) நிர்ணயத்தை - நிச்சயத்தைக் கூறும் நூலை; மங்கள பூருவமாக - வாழ்த்து, வணக்கு, வஸ்துநிர்த்தேச மென்னும் மங்களாசரண மூன்றனுளொன்றை முன்னிட்டதாக; விக்கினம்-தடை; அகம்-மனம்.

(406.) நாதாந்தமான-நாததத்துவத்திற் கப்பாற்பட்டதான; நாடுவதற்கு - ஆராய்ந்தறிதற்கு; வாதம் - கட்சிப்பிரதி

வாதாந்த மானபரப் பிரம மோனான்
வாக்குமுதற் கெட்டாத பிரம மோனான்
போதாந்த மானபரப் பிரம மோனான்
புத்திமுதற் கெட்டாத பிரம மோனான்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பரனா னென்றே
வேறறநீ யெப்போதுஞ் சிந்தை செய்வாய். (4)

407. எப்போதுங் தைரியமா யிடைவி டாம
லேகபர சிந்தனையே செய்வா யாகிற்
சற்போத சுககனமாம் பரமே நீயாய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
தற்போத சூனியனாய்த் தானே தானாய்த்
தனித்திந்தப் பவபாச முத்த னாவா
யிப்பேரிதிங் கியம்பியவிவ் வர்த்தந் தன்னி
லெள்ளளவு மையமில்லை யுறுதி யீதே. (5)

408. அநவரத மாதரவா யிடைவி டாம
லத்துவித சிந்தனையே செய்வா யாகின்

கட்சி; போதம்-விஷயஞானம்; வேத்தியம்-அறியப்பட்டது; வேறற-வேற்றுமை யொழிய.

(407.) இயம்பிய-கூறிய; உறுதி-முடிவான தீர்மானம்.

(408.) மருவி-அடைந்து; மகத்தான-வியாபகமான; சங்

மனதினுள சங்கையெலா முடனே தீர்ந்து
மகத்தான சொரூபசுக மருவி நிற்பாய்
சொனவிதமாய்ச் சொரூபசுகஞ் சார்வ தற்கே
சோர்வுதருஞ் சங்கமெலாந் தூரத் தள்ளி
யனகநின தான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டபரப் பிரமத்திற் சங்கஞ் செய்வாய். (6)

409. சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றத்துவித நிச்சயமே யனிசஞ் செய்த
லகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்க மாமே. (7)

410. அகம்பிரம நிச்சயமே சத்தின் சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தின் சங்க

கம்-கூட்டம்; அனக-பாவமற்றவனே.

(409.) சலனம்-மாறுதல்; சுககனம்-ஆநந்தவடிவம்.

(410.) சத்தின்சங்கம் - சத்துடன் சேருதல்; ஆன்ம சங்கம்-சாட்சிமாத்திரமாய் நிற்றல்.

மகம்பிரம நிச்சயமே யான்ம சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத் தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட மோட்ச
மகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்து மாகும். (8)

411. ஆதலினு லநவரத மிடைவி டாம
லதிதிடமா யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாகமதாய்ப் பழகியதான் மனதி லுள்ள
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
பெற்றதனு லகண்டசுக மநுப விப்பா
யோதியவா றகண்டசுக மநுப வித்தோர்க்
கொருகாலும் பவத்துன்ப மீண்டு மில்லை. (9)

412. சந்ததமு மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலியாமற் பழகிமனே விகற்பந் தீர்ந்திங்

(411.) அதிதிடமாய்-மிகவுறுதியாய்; சாகமதாய்-சாதனமாய்; ஓதியவாறு-கூறியபடி; மீண்டும்-மறுபடியும்.

(412.) சலியாமல்-தளராமல்; அந்தம்-முடிவு; ஏது-காரணம்; தொடர்வது-அடைவது.

கந்தமிலா வகண்டசுக மநுப வித்தவ்
வகண்டபரப் பிரமவடி வானோ ருக்குப்
பிந்தியுமிப் பவத்துன்ப மடையும் வண்ணம்
பேதமுறு மேதுவணு வேனு மில்லை
தொந்தமிலா வகண்டபரப் பிரம மானோர்
துவிதமுறும் பவத்துயரைத் தொடர்வ தெங்ஙன். ()

413. பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்க ளெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப் யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழக வேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தி னாலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமே யாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருக்க வேண்டும். (11)

414. புத்திரனே யாதலினா னீயெப் போதும்
பூரணமாம் பாவனையே செய்திங் கத்தாற்

---

(413) பிரமாப்யாசி - நான் ப்ரஹ்மமென்றப்பியாசஞ் செய்பவன்; ஈதையும் - இப்பிரமாப்பியாசத்தையும்; என்னினைவுநினையாமல்-எச்சங்கற்பமு முண்டாகாவாறு.

(414.) அதன் விகற்பம் - சித்தத்தின் காரியமாகிய

சித்தமதன் விகற்பமெல்லாந் தீர்ந்த பின்னர்ச்
சின்மயமாம் பரப்பிரம வடிவே யாகி
யித்தனையு மிதரத்தை நினையா வண்ண
மெப்போது மியங்காது வெறிதி ருப்பாய்
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளனு னென்னு
நினைவையுமே நீக்கிநிச வடிவாய் நிற்பாய். (12)

415. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகண்டபர பாவனையே செய்வோர்க் கல்லாற்
சகம்பரமே முதலியவாய்க் காண்போர்க் கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவையுந் தொலையா வென்றே
திகம்பரனும் பரமசிவ னெமக்கு ரைத்த
திடமான வகண்டபர நிர்ண யத்தைத்
தகும்பிரமா யாசிகளுக் கிதமே யாகத்
தத்துவமாய் நிதாகனினக் குரைத்தே னனே. (13)

416. பத்தியுட னகண்டபர சிவத்தின் றியானம்
பழகியசா னிரதிசய திருத்தி மேவி

எண்ணங்கள்; இத்தனையும்-இவ்வளவும்; இதரத்தை-அஞ்ஞானி யத்தை; இயங்காது-சலியாது.

(415.) சகம் - உலகம்; பரம் - ஈசன்; தொலையா-ஒழிய மாட்டா; தத்துவமாய்-உண்மையாய்.

(416.) இத்தனையும் - சிறிதளவாயினும்; மத்தமதாய்-

யித்தனையுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மின்றி
யெப்போது மேகபர சிவமே யாகி
மெத்தவுமே சாந்தமதா மனது தானே
மெய்யான முத்திநிலை மேவு மன்றி
மத்தமதாய்ச் சங்கற்ப விகற்ப முற்ற
மனதந்த முத்திநிலை மருவா தென்றும். (14)

417. நித்தமுமே யகண்டபர சிவனு னென்றே
நினைப்பதுவாஞ் சிவபத்தி மிகுந்தோன் றானே
சித்தமுறும் விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து
சின்மயமாம் பரமசிவந் தானே யாகி
யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த் தாண்டி
யேகமதா முத்திநிலை யிசைவ னென்றெ
சுத்தமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்
சூட்சுமமாம் பரம்பொருளைச் சொன்னு னன்றே. (15)

மயக்கத்தைத் தருவதாய்; உற்ற-பொருந்திய.

(417.) நினைப்பதுவாம்-பாவிப்பதான; இத்துனிசெய் பவக்கடலை-இத்துன்பத்தைச் செய்கின்ற பிறவிக்கடலை.

வே று.

418. அந்த மற்ற வகண்ட பரம்பொரு
ளகமெனச்செயுந் தியான பலத்தினற்
சிந்தை யுற்ற விகற்ப மனைத்துமே
சிறிது மின்றிச் சிதைந்துட னிப்பவ
பந்த மியாவும் விடுத்துயர் முத்தியைப்
பற்ற லாமென விங்குப் பகர்ந்திடல்
சுந்த ரூாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சுத்த வீச னகண்ட சொருபமே. (16)

இருபத்தொன்ருவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.



இருபத்திரண்டாவது

அகண்டசொரூப நிச்சயமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

—∘∘✕∘∘—

419. சகலசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சி யாகிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சித்த மாகிச்
சகலசக தடிட்டான சொரூப மாகிச்
சகலமுமே தானாகி நிறைந்து நின்ற
சகலபரி பூரணமாம் பிரமந் தன்னைச்
சகலருமே யெளிதாக வறியும் வண்ணஞ்
சகலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்னஞ்
சாற்றியவா றிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வாம். (1)

420. சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சொரூப மாகி

(419.) ஆன்மாவாய்-சொரூபமாய்; சித்தமாகி - இயல்பாய்ப்பெறப்பட்டதாகி, சகல ச்கததிட்டானம்-எல்லாவுலகத்திற்கும் விவர்த்த (கற்பித) வுபாதான (முதற்) காரணம்.

(420.) சாந்தம் - எஞ்ஞான்றும் புடைபெயர்ச்சியின்றி யொருதன்மைத்தா யிருத்தல்; நிரஞ்சனம்-அஞ்சன (தமசு-அல்லது மனோவியாபார) மின்றியது.

நித்தியநிட் களமாகி நிருவி கற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூப மாகி
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யணுவுமிதி லையமில்லை யென்றெப் போதும்
புத்திரநீ திடமாக நிச்ச யித்துப்
பூரணமாம் பிரமசுக மநுப விப்பாய். (2)

421. நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீ வாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனதே யாகும்
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழா நின்ற
மகத்தான பரப்பிரம வடிவே யாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலே யில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரம மென்று
மனியமில்லா வப்பிரம நானே யென்று
மநவரத மழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய். (3)

422. அறிவுருவா மதிட்டான பிரமத் தின்க
ணாரோப வடிவாக வவிவே கத்தா

(421.) நிகழ்கின்ற - உண்டாகின்ற; நிகழாநின்ற-விளங்காநின்ற; கனம்-பூரணம்; களங்கமிலாப்பிரமம்-சுத்த சேதனம்; அழுத்தமுற-திடமாக.

(422.) ஆரோபவடிவாக - கற்பிதரூபமாக; நிறைவுற-பூரணமாக.

லறிவுறுமச் சகலமுமே யறிவா மன்றி
யன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்து மீதே
மகத்துக்க ளநுபூதி நிலையு மீதே
நிறைவுறவே பரமசிவ னெனக்கு ரைத்த
நிசமான நிர்ணயமு மிதாக வீதே. (4)

423. சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சலனமிலா நிச்சயமே செய்யச் செய்யச்
சருவமெனும் பிரமமெனு நானீ தென்னுஞ்
சங்கற்ப விகற்பமெலா மடைவாய்த் தீர்ந்து
சருவபரி பூரணமாம் பரமே யாகிச்
சலனமிலா திருப்பதுவா முத்திப் பேறுஞ்
சருவசகன் ஞபகனுஞ் சிவன்றன் னூணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யில்லை. (5)

424. அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மதிதிடமா முறுதியுடன் வாக்கி னாலே

(423.) அடைவாய்-கிரமமாய்; சலனமிலாது-வியவகார மின்றி; முத்திப்பேறும்-மோட்சமடைதலாகும்.

(424.) புகல்பவனும் - கூறுகின்றவனும்; அகமதனில்-மனத்தில்; மிகவுரமாம்-அதிதிடமான.

புகல்பவனும் பூரணமாம் பரமே யாவன்
புகன்றபடி யகண்டபர நிச்ச யத்தை
யகமதனி லநவரதம் பழகா நின்றோ
னகண்டபர மாகுவதி லைய முண்டோ
மிகவுரமா நிச்சயமே மோட்சந் தன்னை
மேவுவதின் முக்கியகா ரணமா மைந்தா. (6)

425. அநவரத் மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யாதரவோ டதிதிடமா யப்யா சிக்கின்
மனதிலுள விகற்பமெலா முன்பு தீர்ந்து
மற்றதுதான் விறகற்ற வன்னி யேபோற்
றனதுநிச வதிட்டான பிரமத் தின்கண்
டான்றானே சாந்தியுறு மாத லாலே
சொனவிதமா யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சுகமுறவே முமுட்சுவெலாம் பழக வேண்டும். (7)

426. அத்துவித பூரணமாம் பரசி வத்துக்
கன்னியமாய்த் தோற்றியவித் துவித மெல்லாஞ்

(425.) வன்னி-நெருப்பு; சாந்தியுறும்-முடிவுபெறும்.

(426.) சித்தமதன் - மனத்தின்; விகாரமான - காரிய மான; ஏதுவலால்-காரணமல்லாமல்.

சித்தமதன் விகாரமலா தூண்மை யன்று
சித்தந்தா னகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரசி வத்திற்
சாந்தியுறிற் சித்தத்தின் விகார மான
வித்துவித தோற்றமெலா முடனே தீரு
மேதுவலாற் காரியமற் றிருப்ப துண்டோ. (8)

427. சிந்துவிடை யுண்டான சைந்த வந்தான்
சிந்துவினிற் கலந்தவுடன் கரைவ தேபோற்
றொந்தமிலா வகண்டபர சிவத்திற் பொய்யாய்த்
தோற்றியவிச் சித்தமுதற் றுவித மெல்லா
மந்தமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லங்கொன்றாய்க் கலந்தவுடன் கரையு மென்றே
பந்தமற ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பகுப்பற்ற பரம்பொருளைப் பகர்ந்தா னன்றே. (9)

(427.) சிந்துவிடை-கடலில்; சைந்தவம்-உப்பு; தொந்தம்-சம்பந்தம்; பொய்யாய்-மித்தையாக.

வேறு.

428. மறுவிலாச் சச்சி தாநந்த மாகவே
மன்னு தற்பர மேயிச் சகலமும்
பிறிதி லப்பர நானெனு நிச்சயம்
பெற்ற தாற்பவ பந்தம் விடுத்துட
னறிவு மாத்திர மாக விருப்பதா
மமல மோட்ச மடைந்திட லாமெனல்
சிறிதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சிற்ச பேச னகண்ட சொரூபமே. (10)

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது

அத்துவித வுண்மையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

429. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மொன்றே
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ள தாமற்
றித்துவித மியாவையுமே யொருகா லத்து
மில்லையெனு மேகபர நிர்ண யத்தை
யுத்தமனே யகண்டபரப் பிரம ஞான
முரமாகும் பொருட்டுனக் கின்னஞ் சொல்வே
னத்துவித நிர்ணயமே மறைபு ராண
மனைத்திலுமே யத்யந்த சார மாகும். (1)

430. பேதமிலை பேதமிலை பேத மில்லை
பேதிக்கும் பொருளுமொரு காலு மில்லை
பூதமிலை பௌதிகமாம் பொருளு மில்லை
புவனமிலை புவனமுறும் பொருளு மில்லை

(429.) உரமாகும் பொருட்டு - ஸ்திரமாகு நிமித்தம்; அத்யந்த சாரமாகும்-மிகு சத்தானதாகும்.

(430.) பேதிக்கும் - பேதப்படுத்தும்; ஏதம் - குற்றம்; இலங்கியிடும்-விளங்கும்; ஆதிமுடிவு-உற்பத்திநாசம்.

யேதமிலே குணமுமிலே யெவையு மில்லை
 மிதுவெனவிங் கிலங்கியிடும் பொருளே யில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
 வறிவுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (2)

431. இருளுமிலே யொளியுமிலே வெளியு மில்லை
 யிருமூன்று சமாதிகளு மிலவே யில்லை
வருபிரம வித்துமிலே வரனு மில்லை
 வரியானும் வரிட்டனுமற் றொரு மில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
 யுள்ளவெலா முணர்வுருவாம் பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று மகண்ட ஞானம்
 பெற்றவனே பவபாச முத்த னவன். (3)

432. ஓதிவவிவ் வகண்டபரப் பிரம ஞான
 முறாதவனே மகத்தான பாவி யானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
 பெறாதவனே மகத்தான ரோகி யானேன்

(431.) ஞானபூமியின் நான்கு முதல் எழீறாயுள்ள பூமிகளில் வசிப்பவர்முறையே வித்து, வரன், வரியான், வரிட்டன் என்று சொல்லப்படுவர்.

(432.) உறாதவனே-அடையாதவனே;சம்சாரமுத்தன்-

சாதகமா மகண்டபரப் பிரம ஞானஞ்
  சார்ந்தவனே சம்சார முத்த ஞனே
ஞாதலினுன் முமுட்சுவெலா மெவ்வி தத்து
  மகண்டபர ஞானத்தை யடைய வேண்டும். (4)

433. எல்லாமாம் பிரமமது நானே யென்னு
  மேகபர ஞானத்தை யிசையா மூடன்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்ற போதுங்
  கரையில்லாப் பவக்கடலைக் கடவா னென்றுஞ்
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொண்ணு மகிமை கூர்ந்த
  சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்ற வன்றான்
பொல்லாத பவக்கடலை யெளிதாய்த் தாண்டிப்
  பூரணமாம் பரப்பிரம தீரஞ் சார்வன். (5)

434. ஒருமையிலை யிருமையிலை பலவு மில்லை
  யுருவமிலை யருவமிலை யொன்று மில்லை
மருளுமிலை தெருளுமிலை மனதே யில்லை
  மகத்துமிலை யணுவுமிலை மற்றென் றில்லை

ஜனன, மரணவடிவ சம்சாரத்தினின்றும் நீங்கினவன்.

(433.) இசையா-அடையாத; கல்லாதகல்வி - கற்பதற்கரியவித்தை; தீரம்-கரை.

(434.) மருள் - மயக்கம்; தெருள் - தெளிவு; இருள்-அவித்தை; ஏகமதாய்-ஒன்றாய்.

கருதுசக சேவரிலை யீச னில்லை
காரியமுங் காரணமு மெவையு மில்லை
யிருண்மருவாப் பரமசிவ சோதி யொன்றே
யெப்போது மேகமதா யிருக்கும் வத்து. (6)

435. மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளே யின்றி
மகத்துக்கு மகத்தாகி யசங்க மாகி
மேயமொடு மாதுருமா னங்க ளின்றி
மிகப்பெரிதாம் பூமான்ம சொரூப மாகி
நேயமதாய் நிரதிசயா னந்த மாகி
நித்தபரி சுத்தமதாய் நிறைந்த சித்தா
யேகமதாம் பந்தமிலா நித்த முத்த
வியல்பான பரசிவமே யிருக்கும் வத்து. (7)

436. இருக்குமுதல் வேதாந்த வசனத் தாலு
மிவையருளு மாசிரியன் வசனத் தாலுந்

(435.) மேயம்-பிரமேயம் (அறியப்பட்டது); மாதுரு-பிரமாத்ரு (காண்பவன்); மானம் - பிரமாணம்; பூமான்மா-வியாபகமான ஆன்மா; நேயமதாய்-பிரஹ்மாகார விர்த்தியால நியத்தக்கதாய்; முத்த-பந்தரகித.

(436.) மன்னம்-சிந்தனை; அருக்கன் - சூரியன்; திருக்குருவாம் - அறிவு வடிவமான.

தருக்கமெனுந் திடமான மனனத் தாலுந்
 தடையறவே செய்கின்ற தியானத் தாலு
மருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதி யான
 வறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்த வன்றான்
றிருக்குருவா மகண்டபர சிவமே யாகித்
 திரிசியமாம் பவபந்த மனைத்துந் தீர்வன். (8)

437. சித்துருவாஞ் சிவவடிவை யறிந்த வன்றான்
 செனனமொடு சரைமரண மாதி வியாதி
யித்தனையு மில்லாம லிழுந்தெப் போது
 மித்துவிதத் தோற்றமிறை யேனு மின்றி
யத்துவித பூரணமாஞ் சிவமே யாக
 வமைவதுவா மகண்டபர முத்தி சார்வன்
சத்தியமே யிதுவென்று நிதாக னுக்குச்
 சற்குருவாம் ரிபுமுனிவன் சாற்றி னானல். (9)

(437.) இறையேனும் - சிறிதேனும்; அமைவதுவாம் - பொருந்துவதாகிய.

வேறு.

438. பூத பௌதிக மாதி யனைத்துமே
   பொய்ய லாலிலை யில்லைய தென்னவே
நேதி செய்தபி னித்திய நிட்கள
   நிருவி கற்பக மான பரம்பொருண்
மீதி யாயுள தென்றுர மாகவே
   மெய்ப்பொ ருட்டனை யிங்கு விளம்புதல்
நீதி லர்நந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
   தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (10)

இருபத்து மூன்றுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது

ஆநந்த சொரூப பாவனையால் ஆநந்தாப்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

439. அகிலசகன் னாயகனும் பரேசன் முன்ன
மனாமயமா மகண்டபரப் பிரமா நந்த
மகிமைதனை மாசறவே யுணர்த்த வண்ணை
மைந்தநினக் கிவ்வோத்தின் மற்றுஞ் சொல்வேன்
நிகிலமுமே யகண்டபரி பூன்ற மான
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரம மேயாஞ்
சுககனமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்று
சோர்வறவே சிந்தித்துச் சுகித் திருப்பாய். (1)

440. சங்கமிலாச் சனாதனவா நந்த நானே
சலனமிலாச் சாசுவதா நந்த நானே
துங்கமதாந் தூயபரா நந்த நானே
துவிதமிலா வத்துவிதா நந்த நானே

(439.) அனாமயமாம் - பிறப்புமுதலிய நோயின்றிய தாகிய; மாசற-குற்றமொழிய; நிகிலமும்-யாவும்.

(440.) சங்கம்-கூட்டம்; துங்கம்-உயர்வு; தூயபராநந்தம்-பரிசுத்தமான மேன்மையாகிய ஆனந்தம்; பங்கம்-கேடு.

பங்கமிலாப் பரமசிவா நந்த நானே
பாசமிலாப் பரமான்மா நந்த நானே
யெங்குமுள பரப்பிரமா நந்த நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (2)

441. சந்ததமுந் தேகமிலாச் சொரூப நானே
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப நானே
பந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
பவபாசம் பற்றியிடாச் சொரூப நானே
சிந்தைமுத லெவையுமிலாச் சொரூப நானே
சிதாகாய மானபர சொரூப நானே
யந்தமிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்த னுவாய். (3)

442. இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச் சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடய மான
சுந்தரமாஞ் சத்தத்தை வாக்கி னுலே
சோர்வறவே படித்தாலு மதனுன் மெள்ளச்

(441.) பவபாசம் - பிறவிக்கேதுவாகிய பந்தம்; பற்றியிடா-பொருந்தாத;அனவரதம்-எப்போதும்.

(442.) சுந்தரமாம்-மங்களகரமான; சோர்வற - மனத்தளர்வுநீங்க; அடைவாக-படிப்படியாக.

சிந்தையுமே யடைவாக வொருமை பட்டுச்
சின்மயமாம் பாவனையுஞ் சேரு மத்தா
லந்தமிலா வகண்டபர ஞான முண்டா
யகண்டமதா மோட்சநிலை யடைய லாமே. (4)

443. பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்திப் பேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்திப் பேறு
மாவதனுன் முமுட்சுவெலாஞ் சீக்கி ரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடைய வேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவி டாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையி லசத்த ரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்க வேண்டும். (5)

444. தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்த னைத்துந்
திரமென்றும் வெகுகால மாகி யுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்ட மாகப்
பழகியிடும் பாவனையா னசிப்ப தன்றி

(443.) பாவனமாம்-பரிசுத்தமாகிய; கேவலமாம் பாவனையில்-உறுதியாகிய பாவனைசெய்வதில்; அசத்தரெல்லாம்-சாமர்த்தியமின்றியயாவரும்; கிளத்தியவா-கூறியபடி.

(444.) திரம் - சத்தியம்; பாகமுறும்-பக்குவப்பட்ட; நசிப்பதன்றி-கெடுவதல்லாமல்.

யேகபர வுறுதிதனை யெப்போ தேனு
மிசைந்ததனா லெளிதாக நசியா தார்க்கு
மாகையினா லநவரத மிடைவி டாம
லகண்டபர பாவனையே பழகல் வேண்டும்- (6)

445. ஆதலினா னீயென்று மிடைவி டாம
லகண்டபர பாவனையே செய்தி மைந்தா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெல் லாமென்
றிதுமுதலா வியம்பியநற் சத்தந் தன்னைப்
பேதமறப் படித்திமேற் றதனான் ஞானம்
பெற்றவனாய்ப் பவபாச முத்த னாவா
யீதுறுதி யிதிலணுவுஞ் சங்கி யாதே
யெமதீச னியம்பியதிற் சங்கை யுண்டோ. (7)

446. காலமுதற் சிலசிலவாங் கார ணத்திற்
காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்கு மென்றே
சீலமிலாச் சிலமூடர் சொல்வ ரன்னோர்
செப்பியிடும் வாதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே

(445.) செய்தி-செய்யக்கடவாய்; ஈதிலதேல்-இ[illegible]வாறு செய்தல் கூடாதாயின்; சங்கியாதே-சந்தேகங்கொள்ளாதே.

(446.) சீலமிலா - ஒழுக்கமின்றிய; செப்பியிடும் வாதமெலாம்-பேசியிடும் பேச்செல்லாம்; ஆலயமாம்-சர்வ[illegible]கத்துமிருப்பதற்கிடமான; கோலம்-வேறுபாடு.

யாலயமாம் பரமசிவ சத்தி யாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசிவத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மஃது மந்தக்
கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மை யோரில். (8)

447. சுருதியினு லூகத்தா லநுப வத்தாற்
சோதிக்கிற் கற்பிதமாஞ் சகசீ வாதி
சருவமுமே சகலவதிட் டான மான
சன்மயமாம் பரமசிவ சொரூப மன்றி
யொருசிறிது மன்னியமா யென்று மில்லை
யுத்தமவிங் குரைத்ததெலா முண்மை யென்றே
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ நிதாக னுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி ஞனல். (9)

வேறு

448. சருவ முஞ்சச்சி தாநந்த மாகிய
சங்க மற்ற பரம்பொரு ளென்னவு
மிருமை யின்றிய வப்பர மப்பொரு
ளென்று மேயக மென்னவுஞ் செய்திடும்
பிரிவில் பாவனை யாற்பர முத்தியைப்
பெற்றி ருந்திட லாமெனப் பேசுதல்
பரம வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (10)

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(447.) ஊகத்தால்-யுக்தியினுல்; சன்மயமாம்-சத்வடிவ மாகிய; நிகரற்ற-ஒப்பற்ற.

இருபத்தைந்தாவது

சுத்தப்பிரமபாவனையாற் பரமுத்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

449. உத்தமமா மகண்டபரப் பிரம ஞான
முரமாகும் பொருட்டுனக் கிந்தவோத்திற்
சுத்தபர பாவனையே மீண்டுஞ் சொல்வேன்
சொன்னவிதம் பாவனையே செய்வா யாகிற்
சித்தமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாஞ்
சிறிதேனு மிஞ்சாமற் றீருந் தீர்ந்தாற்
புத்திரனே சங்கற்ப விகற்பந் தீர்ந்த
புந்திதனிற் பூரணமா ஞானந் தோன்றும். (1)

450. சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சிதாகாய பரப்பிரம சொரூப மேநா
னின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்

(449.) உரம்-உறுதி; இந்தவோத்தில்-இவ்வத்தியாயத்தில்; பூரணமாஞானம்-அகண்டஞானம்.

(450.) நிரந்தரமாம் - எஞ்ஞான்று மிருப்பதாகிய; என்மயமாம்-எனது வடிவமாகிய; விகற்பம்-பேதபுத்தி.

சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சதானந்த பரப்பிரம சொரூப மேநா
னென்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றெப்போதும் பாவித்தே விகற்பந் தீர்வாய். (2)

451. இந்தவித மெப்போது மிதயத் தின்க
ணேகபர பாவனையே யெளிதாச் செய்து
பந்தமுறு மனதுடைய விகற்ப மெல்லாம்
பற்றறவே யிழந்துபரப் பிரமா னந்த
சிந்துவிடைப் பிரிவரவே கலந்தெப் போதுஞ்
சின்னமிலா வாநந்த மநுப வித்தே
யந்தமிலாப் பவபந்த மறுத்தெப் போது
மகண்டபர வடிவாக வமர்ந்தி ருப்பாய். (3)

452. அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச் செய்வாய்

(451.) பரப்பிரமானந்த சிந்து - அறிவானந்த சமுத்திரம்; சின்னமிலா-விட்டுவிட்டுப் போதலின்றிய.

(452.) பேதம்-வேற்றுமை; பன்னியதில்-கூறியதில்; அணுவேனும்-சிறிதேனும்.

சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப் போதுஞ்
சுகித்திடுவாய் சுகித்திடுவாய் சுகித்தே நிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மைய மில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த் தந்தான். (4)

453. ஆதலினு விருப்பதென நிகழ்வ தென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்ப தெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமே யான
பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச் செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானே யென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பீதிசெயும் பாவனையை யொருகா லேனும்
பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றி டாதே. (5)

454. ஏதமுறுந் தேகமுதல் யானே யென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பேதமுறு நிச்சயமே பொருந்து மூடன்
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருந்த போதுஞ்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மை யுற்ற
சண்டாளன் றனிதனி லைய மில்லை
யாதலினு லவ்விதமா நிச்ச யத்தை
யயர்ந்துமொரு காலத்து மடைந்தி டாதே. (6)

(453.) நிகழ்வது-விளங்குவது; பிரமித்து-மயங்கி.

(454.) ஏதம்-குற்றம்; அயர்ந்தும்-மறந்தும்.

455. ஆன்மாவுக் கயலாகத் தீர்த்த மில்லை
யான்மாவுக் கயலாகத் தான மில்லை
யான்மாவா மதிசுத்த தீர்த்தத் தின்க
ணான்மாவே யகமென்று தானஞ் செய்தே
யான்மாவா மகண்டபரா நந்தந் தன்னை
யனிசமுநீ யாவலற வநுப வித்தவ்
வான்மாவாம் பரப்பிரம சொரூப மாக
வசஞ்சலமா யநவரத மமர்ந்து நிற்பாய். (7)

456. இந்தவிதந் திடமான நிச்ச யத்தோ
டேகபர பாவனையே செய்தே யத்தாற்
சிந்தையுறு விகற்பமெலாந் தீர்ந்து ஞானஞ்
செறிந்ததனாற் சின்மாத்ர மாகி நிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூப நிட்டை
சார்வதனின் முந்தியதா மேது வாகு
மந்தவுர நிச்சயமும் லயித்த பின்ன
ரயலறவே தான்றானுச் சுகிக்க லாமே. (8)

(455.) தானம்-நீராடல்; பராநந்தம் - நிரதிசயாநந்தம்; ஆவலற-விஷயாவாசையொழிய.

(456.) செறிந்ததனால் - அடைந்ததால்; சார்வதனில்- அடைவதனில்; முந்தியதா மேதுவாகும் - சாக்ஷாத் காரண மாகும்; லயித்தபின்னர்-நீங்கியபிறகு.

457. அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மகண்டபர பாவனையே யிங்கு ரைத்த
மகிமைமிகுந் திடமான நிச்ச யங்காண்
மற்றந்த நிச்சயமே பழகா நின்றே
ரிகன்மனதின் விகற்பமெலா மிழந்தெப் போது
மேகபர வடிவாகி யின்பஞ் சார்வர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
பகர்ந்தபடி கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (9)

458. ஏகபரி பூரணமாய்ச் சராச ரங்க
ளெவைக்குமதிட் டானமதாம் பரசி வத்தைச்
சாகைபல பேதத்தாற் பலவாம் வேதஞ்
சம்புவென்றும் விண்டுவென்றும் விரிஞ்ச னென்று
மாகுபுரந் தரனென்று மனல னென்று
மழிக்கின்ற காலனென்று மனில னென்றும்
பாகமுற மற்றுமுள வமர ரென்றும்
பலவிதமா யங்கங்கே பகர லாகும். (10)

(457.) இகல்-பகை; பகர்ந்தபடி-கூறியபடி.

(458.) சாகை - கிளை (வேதத்தின் பகுதி); விண்டு-விஷ்ணு; விரிஞ்சன்-பிரமன்; புரந்தரன்-இந்திரன்; அனலன்-அக்கினி; காலன்-யமன்; அனிலம்-வாயு.

459. பலவிதமாய்ப் பகர்கின்ற வேத வாக்கின்
பரமான தாற்பரியப் பொருளை யெல்லா
மலைவறவே நன்றாக வாயுங் காலை
யனந்தவித வேதமுமே யகண்ட மான
தகமைமிகு மேகபர சிவத்தைத் தானே
தாற்பரியப் பொருளாகச் சாற்று மென்றே
யிசழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கேகபர பாவனையே யிசைத்தா னன்றே. (11)

வேறு.

460. தற்ப தந்தனிற் கற்பித மாகவே
தயங்கு கின்ற சகமுதல் யாவையு
மற்ப மின்றிய சிற்பர மாகுமவ்
வகண்ட மான பரம்பொரு ளெனனுஞ்
சொற்ப மின்றிய பாவனை செய்திடிற்
சுத்த மாம்பர மாயிட லாமெனல்
சிற்ப ரானந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சிற்ச பேச னகண்ட சொரூபமே. (12)

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

(459.) அலைவற-கலக்கமற; ஆயுங்காலை-ஆராயுமிடத்து.

இருபத்தாறுவது

அத்துவிதசொரூபத்தில் அபேதநிட்டையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

461. அன்னியமோ ரணுவுமிலா வகண்டத் தின்க
ணத்யந்தந் தன்மயமா யிருக்கு நிட்டை
தன்னைநினக் கிவ்வோத்தி னிதாக சொல்வேன்
சாற்றியவா தன்மயமாச் சுகித்தி ருப்பாய்
பன்னுமிவை வேதத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
பற்றமிக வரிதாகுங் குய்ய மாகும்
பின்னுமிவை தேவர்க்கும் யோகி கட்கும்
பெறமிகவு மரிதாகும் பிரிய மாமே. (1)

462. சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்த மாகி
யத்துவித பூரணமாம் பிரமத் தின்க
ணாலமன தின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து

(461.) அகண்டத்தின்கண் - பிரமத்தில்; அத்தியந்தம்-முற்றும்; பற்ற-கிரகிக்க; குய்யம்-இரகசியம்.

(462) க்ஷீரசலநியாயம் - பாலுடன் நீர் கலந்திருக்கும் வகை; அறிஞர்-ஞானிகள்.

சித்தமது வேறறவே கலந்தொன் றாகிக்
கிரசல நியாயம்போற் சேர்ந்தி ருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டை யென்று
பூரணமா மறிஞரினுற் புகல லாகும். (2)

463. வெகுவிதமாய்த் தோன்றியிடும் பேத மெல்லாம்
விசாரிக்கி லொருகாலு மிலவே யில்லை
யகிலமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றுந்
தகைமைமிகுந் திடமான நிச்ச யத்தைத்
தப்பாம லெப்போது மப்யா சித்தே
சகலமுமே யிகந்துபரப் பிரமத் தொன்றாய்ச்
சந்ததமுந் தன்மயமாய்ச் சுகித்தி ருப்பாய். (3)

464. விதம்விதமாய் விளங்கியவித் துவித மெல்லாம்
விசாரிக்கி லெதனிடையி லிலாத தாகுந்
திதமருவாக் காரியகா ரணங்க ளெல்லாந்
திலமளவு மெதனிடையி லிலாத தாகு

(463.) தோன்றியிடும்-காணப்படும்; சகலமுமேயிகந்து-யாவற்றிலுமுள்ள வபிமானத்தினின்றும் நீங்கி.

(464.) எதனிடையில் - எச்சொருபத்தில்; திதமருவா-நிலையின்றிய ; திலமளவும்-எள்ளளவும்.

மெதனிடையின் மனதுகலந் திருக்குங் காலே
யித்துவித பயமணுவு மிலாத தாகு
மதன்மயமாய்த் துவிதபய மணுவு மின்றி
யசஞ்சலமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (4)

465. எதனையறிந் தனவரதஞ் சுகிப்போ ருக்கிங்
கெச்சுகமுந் தற்சுகமா யிலங்கா நிற்கு
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த பின்ன
ரெள்ளளவு மன்னியமே யிலாத தாகு
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த தாலே
யெவ்விதமாஞ் சீவருமே முத்த ராவ
ரதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (5)

466. எதனிடையிற் கலந்திடுவோன் சுகமே சார்வ
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் றுயரே மேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோ னெவையுங் காணு
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிறப்பே சாரா

(465.) எச்சுகமும்-எவ்விஷயானந்தமும்; தற்சுகமாய்-தனதனந்தவடிவமாய்.

(466.) மேவான்-அடையான்; சாரான்-அடையான்.

னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிரிவே மேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பரமே யாவ
னதுவகமென் றதிதிடமா நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (6)

467. இந்தவிதந் தன்மயமா நிட்டை தன்னை
யிருமையற நிதாகநினக் கிசைக்க லானேன்
சந்ததமு மிடையறவே பழகா நின்ற
சலனமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தா
லந்தவித நிட்டைதனை யடைந்த வற்றா
லநவரத மாநந்த மநுப விப்பாய்
பிந்தியொரு காலத்தும் பவத்தின் றுன்பம்
பிரமமய மானநினக் கிலவே யில்லை. (7)

468. சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யெல்லாஞ்
சந்ததமு மதுநானென் றப்யா சிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலின மாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனைத்துந் தள்ளிப்

(467.) இருமையற - பேதபுத்தியொழிய; இசைக்கலானேன் - கூறினேன்.

(468.) சுத்தபரவாதனை - பிரத்தியகபின்ன பிரஹ்மத்தைத் திடவபரோட்சமாக அறிந்ததனாலுண்டான சம்ஸ்

புத்திரனே பின்பதையு மிழந்தெப் போதும்
பூரணமா யிருப்பதுவா நிட்டை மேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமே யாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்தி சார்வாய். (8)

469. சொலுமலின வாதனையு மனத்தின் றன்மஞ்
சுத்தபர வாதனையு மனத்தின் றன்ம
மலையுமொரு வாதனையும் பரத்துக் கில்லை
யாதலினு லம்மயமா நிட்டை சார்ந்து
மலினமெனச் சுத்தமென மதிக்கப் பட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொன்று மின்றிச்
சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சற்றேனுஞ் சலியாமற் சுகித்தி ருப்பாய். (9)

470. அகண்டபர பாவனையே செய்த வற்று
லன்னியமா நினைவெவையு மறந்த பின்னர்ப்
புகன்றபர பாவனையு மறந்தெப் போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம மயமே யாவாய்

காரம்; மலினமாகச்சொல்லியிடும் வாதனைகள் (அசுத்தவாசனைகள்) குரோதாதி விர்த்திக் கேதுவாகிய சித்தத்தின் சம்ஸ்காரங்கள்.

(469.) அலையும்-மாறும்; ஒன்றும்-சிறிதும்; சிலை-கல்.

(470.) புகன்ற-கூறிய; அகந்தனில்-மனதில்.

செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவி யேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பாவ மெல்லா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவே யாவன். (10)

471. எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்த சுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங் கங்கே
சொல்லியதாற் சித்தத்தின் சுத்தி யுற்றோர்
சுகமாக மோட்சநிலை சார்வ தற்கே
யல்லலிலா வாநந்த கனமே யான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசி வத்திற்
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்தி ருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற் றன்றே. (11)

472. ஆதலினு லறிவதெலாஞ் சிவமே யென்று
மச்சிவமே நானென்றும் பழகப் பட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சித்த சுத்தி
சார்ந்ததனுற் றன்மயமா நிட்டை கூடிப்

(471.) எல்லை-அளவு; சித்தத்தின்சுத்தி - மனவொருமை; அல்லலிலா-துன்பமின்றிய.

(472.) பேதமிலா - (காண்பான், காட்சி, காணப்படும் பொருளென்னும்) திரிபுடியின்றிய; போதம்-தத்துவஞானம்.

பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலா மிங்கே
பேசியது சத்தியமே யென்ப தாகப்
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பூரணமா நிட்டையினைப் புகன்றான் மன்னே. (12)

வேறு.

473. சச்சி தாநந்த மாகிய வத்துவே
சந்த தம்மக மென்று புரிந்திடு
நிச்ச யந்தனி னுலகி லேகமாய்
நிற்ப தாகிய தன்மய நிட்டையாற்
றுச்ச மாம்பவ பந்தம் விடுத்துடன்
றூய முத்தி யடைந்திட லாமென
வுச்ச வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
முத்த மேச னகண்ட சொரூபமே. (13)

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது

சுத்தசொரூபானு சந்தானத்தாற் சாந்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

474. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ள தென்று
மித்துவித மெள்ளளவு மில்லை யென்று
மிவ்விதமாம் பொருளைநினக் கின்னஞ் சொல்வே
னுத்தமமா மிப்பொருளை யொருகா லேனு
முள்ளபடி யுரமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோ
னத்துவித பரப்பிரம மாத்ர மாகி
யகண்டபர மோட்சத்தை யடைவ னன்றே. (1)

475. சத்தியமாய்ச் சமமாகிச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவ மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமல மாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிருவி கற்ப

(474.) சலியாமல்-மாறாமல்; இவ்விதமாம் பொருளை-இத்தன்மையதாகிய அர்த்தத்தை; உரமாக-திடமாக.

(475.) சமம்-ஏற்றக் குறைவின்றி எஞ்ஞான்று மொரு தன்மைத்தா யிருப்பது; சிதையாமல்-அழியாமல்.

சித்துருவாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம மொன்றே
சிதையாம லெப்போது மிருக்கும் வத்து
வத்துவித பூரணமாம் பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை. (2)

476. பேதமிலாச் சத்தான சொரூப மேநான்
பிறங்கியிடுஞ் சித்தான சொரூப மேநான்
கேதமிலா வாநந்த சொரூப மேநான்
கேவலமாஞ் சாந்தபர சொரூப மேநான்
சாதிகுல மெவையுமிலாச் சொரூப மேநான்
சம்சார லேசமிலாச் சொரூப மேநா
ஞதியிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந் திப்பாய். (3)

477. சனனமுதற் சட்பாவ விகார மின்றிச்
சந்ததமுஞ் சின்மாத்ர சொரூப மாகி
மனதுமுதற் கெட்டாத வத்து வாகி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவு மின்றிப்

(476.) பிறங்கியிடும்-விளங்கும்; கேதம்-குற்றம்; கேவலம்-தனிமை; லேசம்-சிறிதும்.

(477.) பனுவியிடும்-சொல்லத்தக்க; ஈசத்வ சீவத்வங்கள்-ஈசத்தன்மை, சீவத்தன்மைகள்.

பனுவியிடு மீசத்வ சீவத் வங்கள்
பற்றியிடா வகண்டபரப் பிரமந் தானே
யநவரத மகமெனவே யிடைவி டாம
லத்யந்த வாதரவோ டநுசந் திப்பாய். (4)

478. ஓதியிடு முடன்மூன்று மவத்தை மூன்று
முரைத்தவவற் றபிமானி மூன்று மின்றிச்
சாதிகுல முதலியவா முபாதித் தன்மஞ்
சற்றுமொரு காலத்தும் பற்றா தாகி
வேதமுதற் பலவிதமாஞ் சாத்தி ராதி
விளக்கியிடும் விபுவான வறிவாய் நின்ற
வேதமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தானே
யெப்போது மியானெனவே யநுசந் திப்பாய். (5)

479. சருவமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நானே யென்று

(478.) உடன் மூன்று-ஸ்தூல, சூக்கும, காரண சரீரங்கள்; அவத்தைமூன்று-ஜாக்கிர, சொப்பன, சுழுப்தியவத்தைகள்; அபிமானி மூன்று-விசுவ, தைஜஸ, பிராஞ்ஞர்கள்.

(479.) இருமை-பேதம்; உண்மை-சத்தியம்; தேகாதி-தேகம், இந்திரியம், அந்தக்கரணம், பிராணன்முதலானவை; ஒருமை-அபேதம்.

மிருமையிலாப் பாவனையே யிடைவி டாம
லெப்போது முயற்சியுடன் செய்த வற்றன்
மருவியவிவ் வுலகமெலா முண்மை யென்று
மற்றிந்தத் தேகாதி நானே யென்று
மொருமையிலா விபரீத மொழித்தெப் போது
முணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (6)

480. ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
யொருகாலுஞ் சனியாதிங் கிருப்ப தெங்கே
விரிவுறவே சனியாது மற்றி ராதும்
வீதலடைந் திடுமென்ன விளம்ப லெங்கே
டரியவனே யாதலினு லகண்ட மான
வத்துவித பிரமத்துக் கயலே யில்லை
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சலியாத பாவனையாற் சாந்த னுவாய். (7)

481. சகலமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தாற்
சகமுதலீ துண்மையெனும் பிராந்தி நீங்குங்

(480.) சனிக்க - உண்டாக; வீதலடைந்திடு மென்ன- நாசமடையுமென்று; சலியாத-தளராத.

(481.) சகமுதலீது-உலகுயிர்பரம்; பிராந்தி-மயக்கம்.

திகழ்பிரம நானென்னு நிச்சயத்தாற்
றேகமுத ஞனென்னும் பிராந்தி நீங்குந்
தருமகனே யாதலினு லெல்லா மென்றுந்
தற்பிரமந் தானென்று மதுநா னென்றும்
வெகுதிடமா மநுபூதி யடைந்தெப் போதும்
வேறறவே மிகவுமுப சாந்த ஞவாய். (8)

482. இல்லையென வியம்பியிடும் பொருளு மின்றி
யிங்குளதென் றியம்பியிடும் பொருளு மின்றிச்
சொல்லியிடுஞ் சொற்பொருளோ ரணுவு மின்றிச்
சும்மாவே யிருந்துமகா மௌனி யாகி
யல்லலிலா வகண்டபரா நந்த மேவி
யநாதிபவ துக்கங்க ளனைத்துந் தீர்த்துக்
கல்லெனவே திடமான பரஞா னத்தாற்
கற்பனையோ ரணுவுமிலா முத்தி சார்வாய். (9)

483. தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமே யென்றுந்
துவிதமிலா வப்பரம நானே யென்றுஞ்

(482.) அல்லல் - துன்பம்; பரஞானத்தால் - ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானத்தால்; கற்பனை - ஜீவேசகற்பனை.

(483.) போற்றிய-கூறிய; புரை-குற்றம்; வேற்றுமையில்-வேறுபாடின்றிய; விமலம்-பரிசுத்தம்.

சாற்றியவிவ் வர்த்தகத்திற் சங்கை யில்லை
சம்புபதந் தன்னுளே சத்தி யந்தான்
போற்றியவிவ் வர்த்தகத்தைச் சிரத்தை யோடே
புரையறவே நித்தியமுங் கேளா நின்றோர்
வேற்றுமையில் சின்மாத்ர சொரூப மான
விமலபர வடிவாகி முத்த ராவர். (10)

484. இரவிமுதற் சோதியினல் விலக்க வொண்ணு
விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூட னேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நித்த மாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பா னாகிற்
பரமசிவ கருணையினன் மற்றன் ஞேறும்
பரஞான சோதியினை யடைந்தே யத்தா
லிருதயமா ரஞ்ஞான விருளை நீக்கி
யேகபர சிவவடிவாய் முத்த னாவன். (11)

485. புத்திரனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே

(484.) இரவிமுதற்சோதி - சூரியன், சந்திரன், தீப முதலியவை; இதயவிருள்-மன இருள் (சொருபாவரணம்).

(485.) பத்திவரும் - சிரத்தையுண்டாகும்; தேகமிலா முத்தி-விதேகமுத்தி; சாற்றினன்-கூறினன்.

யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்ப தற்கு
மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்ப தற்கும்
பத்திவரு மற்றவரே சீவன் முத்திப்
பதமேவித் தேகமிலா முத்தி சார்வர்
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாக னுக்குச்
சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னனே. (12)

வேறு.

486. பிரம மல்லது வேறிலை யென்பதும்
பிறங்கு மெய்பொரு ளும்பர மென்பது
மிருமை யில்பர மேயக மென்பது
மேக பாவனை யாகுமி தென்பது
மொருமை மேவிய ஞானமி தென்பது
மோங்கு முத்தியி தென்பதும் யாவுமே
பரம வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (13)

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது.

நான்கு மகாவாக்கியார்த்த முரைக்கும் அத்தியாயம்.

487. சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுநற் சார மாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந் தன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிக் கின்ற
வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கி யத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமே யாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலு வாமே. (1)

488. பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடியி லுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கிய மொன்று

(487.) சுருதிமுடியனைத்திலும் - சர்வவுபநிடதங்களிலும்; இருளற-சொரூபாவரணமொழிய; இயல்புள்ள-தன்மையுள்ள.

(488.) இருக்கு மறைமுடி - இருக்கு வேதத்தின் ஐதரேயவுபநிஷத்து; பிரஞ்ஞானம்பிரமம் - பிரத்தியக் (உள்) சேதனம் பிரஹ்மம்; யசுர்வேதமுடி-யசுர்வேதத்தின் பிருக

மிருண்மருவா யசுர்வேத முடியி லுள்ள
விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கிய மொன்று
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியி லுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்கிய மொன்று
மரியவதர் வணவேத முடியி லுள்ள
வயமான்மாப் பிரமமெனும் வாக்கிய மொன்றும். (2)

489. இந்தவித நான்குமறை முடியின் கண்ணே
யிருக்கின்ற நான்குமகா வாக்கி யத்துண்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்றே
மொழிந்தமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றி வற்றின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தி னுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக் கேளாய். (3)

தாரணியகவுபநிஷத்து; அகம்பிரமாஸ்மி - யான் (பிரத்திய காத்மா-ஜீவசாக்ஷி) பிரஹ்மம்; சாமமறைமுடி-சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்து; தத்துவமசி - அது (பிரஹ்மம்) நீ (சாக்ஷி) யாயிருக்கிறாய்; அதர்வணவேதமுடி - அதர்வண வேதத்தின்மாண்டூக்யவுபநிஷத்து;அயமான்மாப்பிரமம்-இந்த ஆத்மா பிரஹ்மம்.

(489.) இதில் - இந்தப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும் மகாவாக்கியத்துள்; மருவு-பொருந்திய.

490. ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்ன லாகும்
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவ தாகும்
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்த னைத்தும்
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவ தாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்று மில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞான மாத்ரம்
ஞானமதே நமதுநிச வடிவ மாகும்
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவு மாமே. (4)

491. சருவசக ததிட்டான சொரூப மான
சத்தியஞா னாந்த வத்துத் தானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்த மாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வொருபொருளும் பிரமத்திற் கயலே யாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரம மாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூப மாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூப மாமே. (5)

(490.) ஞானமதிற்றெரிகின்ற-ஞானத்தா லறியப்படுகின்ற; ஞானமலது-ஞானமேயல்லாமல்; அந்நியமாய்-வேறாய்.

(491.) சத்தியஞானனந்தவத்துத்தானே-சச்சிதானந்த சிவமே; உணர்வுற்ற-அறிவினலறியப்பட்ட.

492. பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரம மாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞா னங்கா
ணஞ்ஞான முதலியவா முபாதி யாலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டு போலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கி யார்த்தம்
பிறங்கியதா லுபாதியெலா நீங்கும் போது
விஞ்ஞான கனமான வத்து வொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகி நிற்கும். (6)

493. பிரிவுற்ற வுபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சி யார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சி யார்த்த
மொருமித்த நிருபாதி வத்துத் தானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சி யைக்யந்
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த் தங்காண். (7)

(492.) வாக்கியார்த்தம்-வாக்கியப்பொருள்; பிறங்கிய தால்-நன்றாக அறியப்பட்டதால்; விஞ்ஞானகனமான-அறிவாகாரமான.

(493.) வாச்சியார்த்தம்-பதப்பொருள்; நிருபாதிவத்து-உபாதியின்றிய சேதனம்; உபயம்-இரண்டு.

494. அறைந்தபடி மகாவாக்கி னகண்டார்த் தத்தை
யறிந்துமன தம்மயமா யிதர மெல்லா
மறந்தனத னாவரண மனைத்து நீங்கி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டா காரஞ்.
செறிந்தமனோ விருத்தியெனச் செப்ப லாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்தி தானே
யறிந்தவரா லதிசுகமாஞ் சீவன் முத்தி
யாகுமென வங்கங்கே யறைய லாமால். (8)

495. சத்தியசிற் சுகசனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவ மாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவி கற்ப
நிரவயுவ நிரஞ்சனமாய் நிறைந்து நின்ற
வத்துவித பரப்பிரம மானோ னென்
றறிவுற்றம் மயமான விருத்தி தானே
சுத்தவகண் டாகார விருத்தி யென்று
சூட்சமுணர் ஞானிகளாற் சொல்ல லாகும். (9)

(494.) இதரமெல்லாம்-நாமரூபங்கள்யாவும்; தனதாவ ரணமனைத்தும்-சொரூபாவரணமுற்றும்; செறிந்த - பொருந் திய.

(495.) நிரவயவ - அவயவமின்றிய; அம்மயமான-அப் பரப்ரஹ்மமயமான; சூட்சமுணர்-உண்மையையறிந்த.

496. சந்ததநான் பரப்பிரம சொரூப மன்றிச்
சற்றேனுஞ் சம்சாரி யானே னன்றென்
றிந்தவித மறிவுற்றுச் சலத்திற் சேர்ந்த
கேகரச மாகின்ற லவண மேபோ
லந்தமிலா வகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணைக்கியமே யடைந்தமனே விருத்தி தானே
மைந்தவகண் டாகார விருத்தி யென்று
மாசற்ற ஞானிகளான் மதிக்க லாகும். (10)

497. சொன்னவகண் டாகார விருத்தி தானே
சுகமேலா யிருக்கின்ற சீவன் முத்தி
பின்னையகண் டாகார விருத்தி நீங்கிப்
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங் காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவு மின்றி
யகண்டேக ரசமான வத்து வாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேக முத்தி
மற்றுமகண் டேகரச நிலைமை கேளாய். (11)

(496.) சம்சாரி-ஜீவன்; ஏகரசமாகின்ற - ஒருவடிவமாகின்ற; லவணம்-உப்பு; ஐக்கியம்-ஒருமைப்பாடு.

(497.) அகண்டாகார விருத்தியினாலுண்டாகிற ஜீவன்முத்தியை உபசாரவழக்கால் அகண்டாகார விருத்திதானே சுகமேலாயிருக்கின்ற ஜீவன்முத்தி யென்றுகூறினர்; இது காரணம் காரியமாய உபசாரவழக்கு; மன்னி-நிலைபெற்று.

498. ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுந் தள்ளி
வுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுந் தள்ளி
பேதமிலாப் பாப்பிரம நானே யென்று
பிரியமுடன் பழகியபா வனையுந் தள்ளி
யேதையுமே நினையாமல் வெறிதி ருந்திங்
கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந் தள்ளி
யீதெனவே யுணரவொணு விருப்புத் தானே
யென்றுமகண் டேகரச நிலைமை யாமே. (12)

499. மனதுடைய விகற்பங்க ளனைத்து மின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவு மின்றி
யனியமிலா வகண்டேக ரசசொ ரூப
மாகியிருக் கின்றநிலை விதேக முத்தி
சொனநிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டு மட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துந் தள்ளி
யனகவகண் டாகார விருத்தி தன்னை
யலுப்பறவே யநவரத மப்யா சிப்பாய். (13)

(498.) வெறிது-சும்மா; ஈதெனவே - இப்படிப்பட்டதென்று; இருப்பு-நிலை.

(499.) சொன-கூறிய; சுபாவமதாய்-இயல்பாக; சுழல்கின்ற-மாறிமாறிவருகின்ற; அலுப்பு-தளர்ச்சி.

500. புகலுமகண் டாகார விருத்தி தன்னைப்
புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக் கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நானென்று நான தென்று
மிகழ்வறவே யெப்போது மிடைவி டாம
லேகபர பாவனையே யிதயத் தின்கண்
விகலமறச் செய்வதுவே யகண்டா கார
விருத்திதனைப் பழகியிடு மியல்பா மைந்தா. (14)

501. தேகமுத லானென்ன றுவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்ட விர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத் தள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்தி தன்னை
யநவரத மாதரவா யப்யா சித்துச்
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்க டீர்த்துச்
சொன்னவகண் டேகரச சொரூப மாவாய். (15)

(500.) இயல்பை-விதத்தை; விகலமற-வேறுபாடுநீங்க.

(501.) ஏகபரம் - பரப்பிரஹ்மம்; இரண்டை-துவித விருத்தி சாட்சிவிருத்தி ஆகிய விரண்டையும்; ஆதரவாய்-பிரியமாய்.

502. இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்னு
மிலகுமகா வாக்கினுடை யருத்தஞ் சொன்னே
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதி யெல்லா
மூன்றுமகா வாக்கிலுமே தெரிந்து கொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாகப்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைக் கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன் றாமே. (16)

503. மூந்துமகம் பதத்துக்குச் சீவ னர்த்தம்
மொழிபிரம பதத்துக்கவ் வீச னர்த்த
மந்தமிலாச் சீவபர வயிக்யந் தானே
யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்த மாகு
மிந்தவித மிந்தமகா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்த் தத்தைப்
புந்தியினா லாய்ந்திதனை யநுப வித்துப்
புகன்றவகண் டேகரச சொரூப மாவாய். (17)

(502.) இலகு - விளங்காநின்ற; வாக்கினுடை-வாக்கியத்தினது; முன்னியதாய்-கருதத்தக்கதாய்.

(503.) ஏகரசமாகியுள - ஒருவடிவாயிருக்கின்ற; புந்தியினாலாய்ந்து-புத்தியினாலாராய்ந்து.

504. பேதமுறு முபாதியினாற் கிஞ்சிஞ் ஞத்வம்
பிறங்கியசர் வஞ்ஞத்வ மாதி யாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மம் போலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங் காலே
யாதியிலாச் சீவபர வைக்ய மிஞ்சு
மதுதானே யகண்டார்த்த மாம வற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவே யாவாய். (18)

505. அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்த போதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ் செய்து
பிராந்திதரும் சங்கையெலாம் பெயர்க்க வேண்டுஞ்
சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்த பின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (19)

(504.) பிறங்கிய-விளங்கிய; தன்மம்-தர்மம்; சீவபரவைக்கியம்-கூடஸ்தப்பிரஹ்மஐக்கியம் (ஐக்கியம்-ஒன்றுந்தன்மை).

(505.) மனனஞ்செய்து - சிந்தித்து; சங்கை-சந்தேகம்; பெயர்க்க-ஒழிக்க; அனிசம்-எப்போதும்.

506. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரம நானே
நித்தியநிர்க் குணமான பிரம நானே
நிரவயவ நிரஞ்சனமாம் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சத்துருவாம் விபரீதந் தீரு மட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் பழக வேண்டும். (20)

507. இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகி யெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவி டாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனுல் விபரீ தத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ் செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுப வத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்த வேண்டும். (21)

(506.) சால - மிகவும்; சத்துருவாம் - சத்துருவா(பகையா)கிய; விபரீதம்-விபரீதபாவனை.

(507.) மிஞ்சாது - மிஞ்சவொட்டாது; பிரதிபந்தம்-தடை: அஃதாவது தனக்கு வேருகநின்று தடுப்பது.

508. பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத் தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுப விப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புற்றே மினியு னக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கி யார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச் சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கி யத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்க ளாமே. (22)

509. மாயையெனு முபாதியுறு மீசன் றானே
மருவியதத் பதமுரைசெய் வாச்சி யார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன் றானே
யறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சி யார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்த பின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத் தானே
தூயபத மிரண்டுக்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிப தார்த்தம். (23)

(508.) வாதனை - எண்ணங்கள்; இசைப்புற்றேம்-கூறினேம்; திலகமதாம் - மேன்மையானதாகிய; தலைமைய தாய்-சிரேட்டமாய்; தயங்கிய-விளங்கிய.

(509.) தத்பதம்-தத்பதத்திற்கு; உரைசெய்-சொல்லப் படுகிற; வாச்சியார்த்தம் - முக்கியார்த்தம்; ஏயமதாம்-இழி வானதாய; அசிபதார்த்தம்-அசிபதத்தின் அர்த்தமாம்.

510. சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கி யத்தாற்
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப் போதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமே யாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகு மட்டு
மிதாமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத் தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்தி தன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூன்ற ஞவாய். (24)

511. தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயே யாவா
யற்பமுமே யிதிலைய மமைவ தில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணை யறைந்த துண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்ற மான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயே யென்று
செப்பியிடுங் குருபானே குருவா கின்றேன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீட ஞனேன். (25)

(510.) இதரம் – அன்னியங்களை (நாமரூபங்களை); உணர்-அறிகிற; புல்லும்-பொருந்திய; பூன்றஞ்வாய்-பூரண சொரூபனுவாய்.

(511.) லட்சியமான - இலக்ஷணவிருத்தியால் அறியப் படுவதான; அற்பமும்-சிறிதும்; அமைவதில்லை-யொருந்துவ தில்லை; சொற்பமிலா-வேறேரேதுவால் வியாப்பியமாதலில் லாத; செப்பியவாறு-கூறியபடி.

512. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நீயே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நீயே
நித்தியநிட் களமான பிரம நீயே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நீயே
யத்துவித மானபரப் பிரம நீயென்
றையமற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
யுத்தமனுங் குருவாவன் மற்றோ ரெல்லா.
மொருகாலு முயர்வுற்ற குரவ ராகார். (26)

513. உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த் தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்ட பின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினு ணிச்ச யித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானே னென்றே
துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்த வன்றுன்
றுகளற்ற சற்சீடன் ம.ற்றோ ரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீட ராகா
ரேகபா மறிந்தவனே சீட னாவன். (27)

(512.) ஐயமற-சந்தேகம் நீங்க; குரு - அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பவன்; உயர்வுற்ற குரவராகார்-தேசிகோத்தமராகார்.

(513.) உச்சமதாம்-மேன்மையான; உவகையுடன்-சந்தோஷத்துடன்; நிச்சலமாம் - ஒருமுகப்பட்டதான; துச்சமிலா - அசுத்தவாசனைகளின் சம்பந்தம் சிறிதுமிலதாய; துகளற்ற-குற்றமற்ற; சற்சீடன்-நன்மாணுக்கன்.

514. சருவமகா மந்திரமு முபதே சிப்போர்
சாமான்ய குரவரெனச் சாற்ற லாகு
மிருமையிலாப் பரப்பிரம நீயே யென்றிங்
கிணையற்ற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
பெருமைமிகுஞ் சற்குருவென் றுரைக்க லாகும்
பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பே றென்ன
வரியபர நீயென்போ னாசா னுனே
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணு னுனேன். (28)

515. ஆதலினுற் பரப்பிரம நீயே யென்றிங்
கருள்பவனே யாசிரிய னெனவே யோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதே சத்தைச்
சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிப் போனே
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
பெற்றதனுற் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
போதகன மானபர வடிவே யாவன்
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை. (29)

(514.) சருவமகாமந்திரமும்-சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும்; இணையற்ற - ஒப்பில்லாத; பெறும்பேறு - அடையும் லாபம்.

(515.) சாதிப்போன்-அப்பியாசிப்போன்;போதகனம்-ஞானவடிவம்.

516. அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்ட மான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூபந் தானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளா மென்றுந்
தற்பிரம நீயென்று முபதே சித்த
மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாக்கி யத்தான்
மகத்தான பரம்பொருளைக் கேட்டு ளத்தில்
விகலமற வறிவதுவே சிரவ ணங்காண்
வேறொன்றுஞ் சிரவணமே யன்று மைந்தா. (30)

517. அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச் செய்த
வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த் தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவ ணங்காண்
மற்றதெலாஞ் சிரவணமே யாகா தென்றுஞ்
சிரவணமே செயலுற்ற பொருளை மீண்டுஞ்
சிரத்தையுடன் யுத்தியினாற் சிந்தை செய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்க்கின்ற மனன மாகும்
பேசியவிம் மனனத்தின் யுத்தி சொல்வாம். (31)

(516.) அகிலமறைமுடிவுக்கும்-சர்வோபநிடதங்களுக்கும்; தத்பிரமம்-அந்தப்பிரஹ்மம்; சிரவணம்-கேட்டல்.

(517.) மருளறவே-பிராந்திநீங்கவே; பிரமையெலாம்-பிராந்திகளியாவும்.

518. திரிசியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனு னல்ல
இயங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறிநா னல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நா னல்ல
பிறந்துநசிக் கின்றமன முதனு'னல்ல
விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநா னல்ல
விவையாவு மொருமித்த திரளு னல்ல
நிருமலமா யாவையுமே கிகழ்த்தா நின்ற
நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மோநான். (32)

519. தூலவுடல் சூக்குமதே கத்தி லில்லை
தூலவுடல் சூக்கவுட லிவ்வி ரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்தி லில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லலவே யில்லை
கோலமுறுந் தேகமெலா மிலாத தாலுங்
கூறுபடாச் சின்மாத்ர சொரூப மொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே யிருப்ப தாலுங்
களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மோநான். (33)

(518.) சிதைகின்ற-அழிகின்ற; இயங்கியிடும்-மயங்குகின்ற; பௌதிகமாம்-சூட்சுமபூதத்தின்காரியமாகிய; பொறி-இந்திரியங்கள்; உயிர்-பிராணவாயு.

(519.) ஆலயமாம்-இருப்பிடமாகிய; துரியம்-நான்காம் அவத்தை: அஃதாவது சமாதி.

520. கனவினிடை நனவில்லை யிவ்வி ரண்டுங்
காரணமாஞ் சுழுத்திதனி லில்லை யந்த
நனவுகனுச் சுழுத்திகளுந் துரியத் தில்லை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ் சுத்தத் தில்லை
சொனவிதமா யவித்தையெலா மிலாத தாலுஞ்
சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மொன்றே
யநவரத மழியாம லிருப்ப தாலு
மத்துவித சின்மாத்ர சொரூப மேநான். (34)

521. தேகமுதற் சடமான விவைய னைத்துந்
திரிசியமாய்க் கடமெனவே நசிப்ப தாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவா மான்மா
வெப்போதுந் திருக்குருவா யிருப்ப தாலும்
பாகமுறுந் தேகாதி மித்தை யாகும்
பகுப்பற்ற வான்மாவே யுண்மை யாகு
மாகையினுற் றேகாதித் திரணு னல்ல
வறுரூத வறிவான வான்மா வேநான். (35)

(520.) நாலுவிதஅவத்தைகள் - ஜாக்கிரம்,சொப்பனம், சுழுப்தி, துரியம்; சுத்தத்து-துரியாதிதத்தில்.

(521.) கடமெனவே-கடம்போலவே; திரள்-கூட்டம்; அறுரூத-நீங்காத.

522. சத்தியஞா னனந்த சுபாவ மான்
ச்சகலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கட்
சித்திரவ நிருதசட துக்க மான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
யித்துவித செகத்தெல்லா மாயுங் காலே
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரம மேயாஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாத் தோற்றும் வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுத்தி தானே. (36)

523. இருமையெனத் தோற்றியவிச் சகத்த னைத்து
மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்ப மென்ன
மருவியவிவ் வநுபூதி யாயுங் காலே
மன்னுமதிட் டானத்தின் சுபாவ மேயாஞ்
சருவவதிட் டானபரப் பிரமத் துக்கே
சத்தியஞா னாந்தத் தன்மை யன்றி
யொருபொழுது மில்லாத வெறும்பொய் யான
வுலகத்துக் கோதியவித் தன்மை யுண்டோ. (37)

(522.) சித்திரம் - பல்வேறு வகைத்தாய; அநிருதம்- அசத்து.

(523.) இருமை-துவைதம்; இருக்கின்றதிலங்குகின்ற தின்பமென்ன-அஸ்திபாதிப்பிரிய மென்று.

524. காலமொரு மூன்றிலுமே யிருக்கை யாலுங்
கற்பிதமாம் யாவையுமே விளக்க லானுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமை யாலுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த சொரூப நானே
யாலயமா மென்னிடையிற் கனவே போல
வகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
கோலமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாங்
குறைவற்ற வதிட்டான வடிவா நானே. (38)

525. என்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின் கண்ணே
யிலங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங் காலை
மன்னுமதிட் டானமதா நானே யன்றி
மற்றெவையு மெனக்கயலா மிலாத தேபோற்
பின்னமிலா வென்னிடையி னனவின் கண்ணே
பிறங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங் காலை
யன்னவதிட் டானமதா நானே யன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவே யில்லை. (39)

(524.) கற்பிதமாம்யாவையும்-கற்பிதமாயுள்ள தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையும்; யாவையினு மினிமையாலும் - எல்லாவற்றினும் யான் பிரியவடிவமா யிருக்கின்றமையாலும்.

(525.) இலங்கியதாம்-விளங்குவதான; மன்னும் - நிலைபெற்ற; நனவின்கண்-ஜாக்கிரத்தில்.

526. ஓதியவா றுண்மையினை யோருங் காலை
 வுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபத் துக்கும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபத் துக்கும்
 பேசுமிலக் கணமொன்று யிருப்ப தாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவே நானென்
 றநவரத மாய்வதுவே மனன யுத்தி
மாதவனே யிவ்விதமா மயக்கந் தீர
 மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்தி சொன்னோம். (40)

527. சந்தனமென் றோதியிடும் விருட்ச மீதே
 சங்கையறக் காணென்னு மாத்தன் சொல்லைச்
சுந்தரமாக் கேட்கினுமே யதனை நன்றாய்ச்
 சோதித்தே சங்கையெலாந் தீர்ப்ப தேபோ
லந்தமிலாப் பரப்பிரம நீயே யென்றிவ்
 வாசிரிய னருளினுமே யதனை நன்றாய்ப்
புந்தியுறும் புத்தியினால் விசாரஞ் செய்தே
 பொருந்தியதன் சங்கையெலாம் போக்க வேண்டும்.

(526.) ஓருங்காலை—ஆராயுமிடத்து; நிசசொரூபத்துக்கும்-கூடஸ்தனுக்கும்; பேசுமிலக்கணம் - சொல்லப்படுகிற சச்சிதானந்த முதலிய இலக்கணங்கள்.

(527.) சங்கையற-சந்தேகமொழிய; காண்-பிறைச்சந்திரனைப்பார்; ஆப்தன் - உண்மைப்பொருளைக் கூறுவான்; சுந்தரமாய்-நன்றாய்.

528. சிரவணமு மனனமுமே செய்த பின்னர்ச்
செறிவுற்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
விரவுபக லெப்போது மிடைவி டாம
லினிமையொடு நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும்
பரவியிடும் விசாதீய விருத்தி யின்றிப்
பரம்பரையால் சசாதீய விருத்தி தானே
யிருமையிலா நிதித்தியாச மாகு மித்தா
லெய்தியதன் விபரீதம் யாவுந் தீரும். (42)

529. செகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற விசாதீய விருத்தி யின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடரா நின்ற
தகும்பிரம பாவனையாம் விருத்தி தானே
தடையற்ற சசாதீய விருத்தி யாகு
மிகும்பிரிய முற்றிதனை யப்பா சிக்கின்
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்த் தீரும். (43)

(528.) விசாதீய விருத்தி - வேற்றின (அனாத்மாகார) விருத்தி; பரம்பரையான்-தொடர்ச்சியாக; சசாதீய விருத்தி-தன்னின (பிரஹ்மாகார) விருத்தி.

(529.) செறிகின்ற - பொருந்துகின்ற; அடைவாய்-முறையாய்.

530. பொருந்திநிதஞ் செய்கின்ற சிரவணத்தாற்
புகலுமசம் பாவனைதான் முன்பு நீங்கி
வருந்திநிதஞ் செய்கின்ற மனனந் தன்னால்
மாளாவாஞ் சம்சயபா வனையு நீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியா சத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்கும் போது
நிரந்தரமாம் பரப்பிரம சாட்சாத் கார
நிச்சலமாந் தன்மனதி னிகழு மன்றே. (44)

531. சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தை மேவி

---

(530) அசம்பாவனை-பிரமாணத்திலுள்ள சந்தேகம்:—வேதாந்தவாக்கியம் அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதா, அல்லது அந்நிய அர்த்தத்தைப்பிரதிபாதிக்கின்றதா வென்பது பிரமாணத்திலுள்ள சந்தேகம்; மாளாவாம்-நீங்கற்கரியதான; சம்சயபாவனை - பிரமேயத்தினுள்ள சந்தேகம்:-ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சத்தியமா, அல்லது பேதம் சத்தியமா வென்பது பிரமேயத்தினுள்ள சந்தேகம்; விபரீத பாவனை:—தேகாதிகளும்சத்தியம்,ஜீவப்பிரஹ்மபேதங்களும் சத்தியமென்பது; நிகழும்-உண்டாகும்.

(531.) சத்துருவாம்பிரதிபந்தம் - ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்

யித்துவித நினைவணுவு மிலாது நீங்கி
யிருளான வாவரண மனைத்து நீங்கிச்
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபத் தின்கண்
க்ஷீரசல நியாயம்போற் சேர்ந்து நிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் ப்ரதிபிம் பிக்கும்
பூரணசை தன்னியமே சாட்சாத் காரம். (45)

532. பேசியவிப் புத்தியுடை விருத்தி தானே
பிறங்குமகண் டாகார விருத்தி யாகு
மாசறவிவ் விருத்தியினிற் ப்ரதிபிம் பிக்கும்
மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத் கார
நேசமோடிவ் வகண்டபர சாட்சாத் கார
நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்த ராவ
ரீசனுடை வுபயதிருப் பதந்தன் னுணை
யியம்பியதி லெள்ளளவு மைய மில்லை. (46)

533. இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகுமகண் டார்த்தஞ் சொன்னோம்

திற்குப் பகையாகிய தடை; க்ஷீரம்-பால்.

(532.) நேசமோடு-பிரியத்துடன்; முத்தராவர்-ஜீவன் முத்தராவர்; இயம்பியதில்-கூறியதில்.

(533.) பன்னும்-கூறப்படுகிற; அருத்தத்தை-பொருளை.

பின்னையுனக் கயமான்மாப் பிரம மென்னும்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மன்னியமி லந்தமகா வாக்கி யத்தி
லயமான்மாப் பிரமமெனப் பதமூன் றாகும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவே யாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்து கேளாய். (47)

534. சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சி யார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சி யார்த்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சீவபர சொரூபந் தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சி யார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சி யத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம். (48)

535. அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கி யத்தா
லைக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு

(534.) சித்திரமாமுபாதி - அவித்தை அல்லது அந்தக் கரணவுபாதி; அயம்-இந்த; வித்தரமாமுபாதி - மாயோபாதி; உபயபதம்-அயம், ஆத்மா என்னு மிரண்டுபதம்.

(535.) செவ்வியதாம் விசாரத்தால்-இணக்கமாயுள்ள

செறிந்தபர பேவருடை யுபாதி யெல்லாஞ்
செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதி செய்திங்
கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவே நானென்
றநவாத மாதரவா யப்யா சித்து
மறந்தநின தருவான வகண்டார்த் தத்தை
மறவாம லெப்போது மநுப விப்பாய். (49)

536. மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கி யத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக் கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்பிர காச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யு கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப் பட்ட
வுபயவித பதத்திற்கு மருத்த மாகும்
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூல வத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்த மாமே. (50)

ஆத்மாநாத்ம விசாரணையால்; நேதிசெய்து-கழித்து; மறந்த-(அநாதி அஞ்ஞான வலியால் அறியாது) மறந்த.

(536.) மதிக்கின்ற-கருதுகின்ற; சற்றுமிருள்மருவாத-சிறிதேனும் அஞ்ஞான விருள்பொருந்தாத; உபயவிதபதத்திற்கும்-அயம், ஆன்மாவென்னு மிருபதங்கட்கும்; முற்றுமிலா - பாரமார்த்திகத்தில் முற்றுமில்லாத; மூலவத்து-விவர்த்த உபாதான (முதற்காரண)ப் பொருள்.

537. பாவனமாம் பதங்களுடை லட்சி யத்தின்
பகுப்பற்ற வைக்கியமே வாக்கி யார்த்தஞ்
சிலபர பேதத்துக் கேது வாகச்
செறிகின்ற வபரோட்ச பரோட்சத் துவாதி
யாவையுமே வுபாதியினுற் செறிந்த தென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதி செய்திங்
கோவலற மிஞ்சுவதா மகண்டார்த் தத்தை
யுரைத்தபடி யெப்போது மறுப விப்பாய். (51)

538. இன்னவித மிருக்குமுதல் வேதாந் தத்தி
லிலக்கியவிந் நான்குமகா வாக்கி யத்தின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைப்
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும் வண்ண
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச் சொன்ளே
மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்யா சித்தே

(537.) லட்சியத்தின் - கூடஸ்தப்பிரஹ்மத்தின்; அபரோட்சம் - பிரத்தியட்சம்; பரோட்சத்துவம்-அப்பிரத்தியட்சத்தன்மை; ஆதிஎன்றதனுல் அஞ்ஞானம் ஆவரணமுதலியனவுங்கொள்க; ஓவல்-ஒழிதல்.

(538.) இன்னவிதம்-இப்படி; வேதாந்தத்தில் - உபநிடதங்களில்; அருளியவாறு-கூறியபடி.

நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த் தத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுப விப்பாய். (52)

539. சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும் வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்யம்
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்ய மாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம வாக்யம்
மனனத்தி னப்பியாச வாக்ய மாகு
மயமான்மாப் பிரமமென வறையும் வாக்கிய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்கிய மாமே. (53)

540. ஆதலினுற் றத்வமசி வாக்கி யத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமகா வாக்கதனுன் மனனஞ் செய்து
வாதகமி லயமான்மாப் பிரம மென்னும்
வாக்கதனுற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்

(539.) இயலும் - பொருந்துகின்ற; அயல்மருவா-பேத ரகித.

(540.) மகாவாக்கு-மகாவாக்கியம்; வாதகமில்-கெடுதி யின்றிய.

கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுப விப்பாய். (54)

541. அனிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லகண்டபர பாவனையே யப்யா சித்து
நனிமருவும் பாவனையா னும ரூப
நாட்டமெலா நன்றாக நாசஞ் செய்து
துனிமருவுந் துவிதத்தின் றொடர்பே யின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்த மநுப வித்தல்
வனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்ட மோட்சம். (55)

542. தனதுநிச வடிவான வகண்டார்த் தத்தைத்
தவிரவொரு பொருளுமொரு காலு மில்லை
பினையுளதாய்க் காண்பவெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
பேசியவப் பொய்வடிவு மாயுங் காலை

(541.) அனிசம்-எப்போதும்; நனிமருவும்-மிகவுமப்பிய சிக்கும்; நாட்டம்-புத்தி; துனிமருவும் - துன்பந்தருவதாகப் பொருந்திய; தொடர்பே-சம்பந்தமே.

(542.) அகண்டார்த்தத்தை - அகண்டவடிவப் பிரஹ்மத்தை; அனியமிலா-பேதமின்றிய; அகண்டார்த்த ஞானம்-பிரஹ்மஞானம்.

யனியமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தானு
மறைந்ததிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
சொனவகையே யகண்டார்த்த ஞானம் பெற்றுச்
சுத்தபர வடிவாகி ழுத்த னுவாய். (56)

543. சகல்மறை முடிவினுமே சார மாகிச்
சாலவுமே சாருவதற் கரிய தான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தவடி வான வீச
ணிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்றே மியாமு
மிப்பொருளை யிசைத்தபடி கேட்டு ணர்ந்தோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
பகுப்பற்ற பரப்பிரம வடிவே யாவர். (57)

544. அகிலசகந் நாயகனும் பரேசன் றன்னை
யநவரத மாதரவா யாரா தித்து
மிகவுமருட் பெற்றவரே மன தின் சுத்தி
மேவினராய் விளம்புமகா வாக்கி யத்தின்

(543.) சாருவதற்கு - அடைவதற்கு; மெய் - சத்து; பவபந்த மனைத்தும் - பிறப்பிற்கேதுவாய அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துவேஷம், அபினிவேசம் யாவும்.

(544.) அநவரதம்-எப்போதும்; ஆதரவாய்-அன்பாய்;

றகுபொருளைத் தடையறவே யறுப வித்துத்
  தன்மயமே யாவரென நிதாக னுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணை யாலே
  நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞ்சொன்னன்.(58)

வேறு.

545. வத்து நிர்ணய சாதக மாமகா
  வாக்கி யங்களி னற்பர சிவரின்
சுத்த மாயுள வைக்ய மறிந்தவர்
  சூழு மிப்பவ லேசமி லாமலே
நித்தி யாநந்த வத்துவ தாகவே
  நிற்ப ரென்றுர மாவிங்குப் பேசுதல்
சத்தி யாநந்தத் தாண்டவ மாநேஞ்
  சாம்ப மூர்த்தியின் பூரண ரூபமே. (59)

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

தடை-அஞ்ஞான சந்தேக, விபரீதங்கள்; நிகிலமகாவாக்குகளின்-நான்கு மகாவாக்கியங்களின்.

இருபத்தொன்பதாவது

சன்மாத்ர சொரூப நிதித்தியாச முரைக்கும்

அ த் தி ய ா ய ம்.

546. ஒருக்காலு மொருபொருளு முண்மை யில்லை
யுண்மையெனக் காண்பதெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
தருக்காதி மானமுட னுயுங் காலைத்
தயங்கியவப் பொய்யுமதிட் டான மேயா
மருக்காதி சோதிக்குஞ் சோதி யான
வதிட்டான பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யிருக்காதி மறைமுடிக ளனைத்துஞ் சொல்லு
மியல்பிதுவே யென்பதனை யிங்குச் சொல்வாம். (1)

547. இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யிசைந்திடுவ ரிதிலிறையு மைய மில்லை
சிற்பொருளிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
செகத்துக்குச் சுதசத்தை யென்று மில்லை

(546.) தருக்காதிமானம் - தருக்கம், யுக்தி, அனுமானம்; அருக்காதி - சூரியன், சந்திரன், முதலானவை.

(547.) இசைந்திடுவர் - அடைவர்; இறையும்-சிறிதும்; சிற்பொருளில்-சித்வடிவப் பிரஹ்மத்தில்; சுதசத்தை-சொரூப சத்தை(பாரமார்த்திக இருப்பு).

யற்பமிலா வதிட்டான சத்தை தானே
யாரோப சத்தையெனத் தோற்ற லாகுங்
கற்பிதமார் சத்தையதை யாயுங் காலைக்
களங்கமிலா வதிட்டான சத்தை யேயாம். (2)

548. அத்துவித பரத்துக்கே சுபாவ சத்தை
யழியாம லிருப்பதனு லதுவே சத்தா
மித்துவித சகத்துக்குச் சுபாவ சத்தை
யிலாமையினு லிவையாவு மித்தை யேயா
மித்தையெனக் காண்பதுவு மாயுங் காலை
மேவுமதிட் டானபரப் பிரமந் தானும்
நித்தியமாய் நிகழ்த்தியவப் பிரமந் தானே
நிருமலமா நின்னுடையு நிசசொ ரூபம். (3)

549. கற்பிதமாஞ் சர்ப்பத்தின் சத்தை தன்னைக்
களங்கமறச் சோதிக்கி லந்தச் சத்தை

(548.) சுபாவசத்தை-(எஞ்ஞான்றுமழியாது) இயல்பா யிருத்தல்; இவையாவும்-காணப்படுகின்ற இத்துவிதப்பிரபஞ் சமியாவும்; நித்தியமாய் நிகழ்த்திய - உற்பத்திநாச மற்றதா யிருக்கிறதென்று கூறிய.

(549.) களங்கம்-குற்றம்; ரச்சு-கயிறு; சத்தை-இருப்பு.

சர்ப்பமதி னதிட்டான வடிவாம் ரச்சு
சத்தையலாற் சர்ப்பத்தின் சத்தை யன்றே
யப்படியே யாயுங்காற் சகத்தின் சத்தை
யதிட்டானப் பிரமத்தின் சத்தை யேயா
மெப்பொழுதுஞ் சத்தாமப் பிரமந் தானே
யிருமையிலா நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (௪)

550. நின்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின் கண்ணே
நிகழ்வுற்ற சகத்துக்கு நினது சத்தை
தன்னையலாற் சோதிக்கிற் சுபாவ சத்தை
தானனுவு மிலாததுபோ னனவின் கண்ணே
யுன்னிடையிற் கற்பிதமா யொளிரா நின்ற
வுலகுக்குஞ் சுதசத்தை யிலாமை யாலே
யன்னியமில் சத்தான பிரமந் தானே
யவ்விதமா நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (௫)

551. கானலிடைக் கற்பிதமாம் பேய்த்தேர் போலுங்
கனவினிடைக் கற்பிதமா முலகே போலும்

(550.) நிகழ்வுற்ற-தோன்றிய; ஒளிராநின்ற-விளங்கா நின்ற; சுதசத்தை-சொந்த இருப்பு.

(551.) கானல் - பாலைநிலம்; பேய்த்தேர் - கானனீர்; ஞாலம்-உலகம்; ஈனம்-இழிவு.

ஞானகன மானபரப் பிரமத் தின்கண்
ஞாலமெலாங் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
யானவிவை யதிட்டானப் பிரம மல்லா
லன்னியமாய்த் தோற்றுவது சுத்தப் பொய்யே
யீனமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யெப்போது மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (6)

552. உத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடர் முன்பிங்
குற்றுணரத் தகுபொருளை யோர்ந்து ணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத் காரஞ்
சாரநிதித் யாசத்தைச் செய்ய வேண்டும்
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோத மாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந் தள்ள
லித்தனையும் புத்தியுளோர்க் குரிய தன்றென்
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்பு மன்றோ. (7)

553. புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்த பின்னர்ப்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத் கார

(552.) உற்று-(ஆசாரியனை) அடுத்து; ஓர்ந்துணர்ந்து-ஆராய்ந்தறிந்து; சார-அடைய; சுருதிமுடி வியம்புமன்றோ-உபநிடதங்கள் கூறுகின்றனவல்லவா.

(553.) புரை - குற்றம்; மற்றிறையும் - பிறகு சிறிதும்; தெரிபொருளை-ஆராய்ந்தறியத்தகுந்த பிரஹ்மப்பொருளை.

மருவியிட நிதித்யாசஞ் செய்வ தல்லான்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்ல வொண்ணு
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்த பின்னர்த்
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ் சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத் துக்க மென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்த வன்றோ. (8)

554. ஆதலினாற் றூனியத்தை யடைந்த பின்ன
ரங்குற்ற பலாபலத்தை யெறித லேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்த பின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல் வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்த பின்னர்
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவி டாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்யா சத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல் வேண்டும். (9)

555. மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமத் தின்கண்
மேவியதன் கனவெனவே சகத்த னைத்தும்

(554.) பலாபலத்தை-வைக்கோலை; வாதகமாம்-பிரதி கூலமான; போதம்-ஆத்மசாட்சாத்காரம்; புரியுடனே - அன்போடு.

(555.) தன்கனவெனவே - தன்னிடத்திற் றோன்றிய

பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மவையு மாயிற்
　　பூரணமாம் பிரமமென்றுந் தனது மாண
ணுய்யவெகு விதமான நூலின் சொல்லே
　　யுபதேச காலத்தி லுரைப்ப தல்லான்
மையணுவு மின்றியதன் னநுப வத்தின்
　　மருவியவிந் நூல்வசன மிறையு மில்லை. (10)

556. புத்திரனே யாதலினு லுபதே சத்திற்
　　புகழ்கின்ற நூன்மொழிக ளனைத்துந் தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாகச்
　　சலியாம லிருப்பதுவே யறவு நன்று
மத்திரமே யசைவாத மிருப்ப தற்கிங்
　　கசைவுற்ற தன்மனது வசமு றாதே
னித்தியமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
　　நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (11)

சொப்பனம்போலவே; மாணுன்-சிஷ்யன்; மை-மயக்கம்; மருவிய-பொருந்திய.

(556.) அறவும்-மிகவும்; அசைவுற்ற - விட்சேபத்தை யடைந்த; வசமுறாதேல் - வசப்படாதாயின்; நிரந்தரமாய்- இடைவிடாமல்.

557. நிரந்தரமாம் நிதித்யாசஞ் செய்வ தற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமு றாதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகு மட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்ய வேண்டும்
பொருந்தியநூல் விசாரணையாற் சித்த மெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்தி லோயு
முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழிய வேறோ
ருபாயமுமே சித்தசெயந் தருவ தில்லை. (12)

558. சித்தசெய மாத்திரமே சீவன் முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேக முத்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோ ருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரே பேறாஞ்
சித்தசெய மல்லாம லநந்தோ பாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியிலை யாத லாலே
புத்திரவச் சித்தசெயம் பொருந்த வேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யா சிப்பாய். (13)

(557.) திடமாக-உறுதியாக; புரை - விட்சேபம் (கலக்கம்); ஓயும்-லயமாகும்; உரந்தருநூல்-ஞானசாஸ்திரம்.

(558.) சித்தசெயமாத்திரமே - சித்தத்தைத் தனது வசமாகச்செய்தலே; நிகழ்த்திய-கூறிய; பேறாம்-பெறப்படுவதாம்; அநந்தோபாயம்-பலவிதசாதனம்.

559. சகலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நீயே யென்றும்
விகலமற வேதமுடி விளம்ப லாலும்
விளம்பியவா சற்குருவு மருள்வ தாலு
நிகரிலநு பூதிமிகுஞ் சங்க ராதி
நிச்சயமு மிவ்விதமே நிற்ப தாலு
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யா சிப்பாய். (14)

560 நினக்கயல்போற் றோற்றியவிந் நாம ரூப
நிகிலமுமே நீயலது வேறே யன்று
தனக்கயல்போற் கனவிலுணர் நாம ரூபந்
தானலது சோதிக்கில் வேறே யுண்டோ
வெனக்கயல்போற் காண்பதெலாம் யானே யென்றும்
யான்றானே யேகபரப் பிரம மென்றும்
மனக்கவலை யாவையுமே தீரு மட்டும்
மறவாம லெப்போது நிதித்யா சிப்பாய். (15)

(559.) சந்ததமும் - எப்போதும்; விளம்பியவா-கூறிய வாறு; சங்காதி - சங்கரர் முதலியோரது; நிச்சயமும்-நிர் மானமும்.

(560.) இந்நாமரூப நிகிலம் - நாமரூபவடிவ இச்சர்வப் பிரபஞ்சமும்; கவலை-துன்பம்.

561. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மாதரவாய்ப் பழகப் பட்ட
தகும்பிரம பாவனையா னித்யா சத்தாற்
றங்குமனே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரகம்பிரம வாக்கியத்தி னிலட்சி யார்த்த
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமே யாகிச்
சகம்பரமா னென்றணுவு நினையா வண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த னுவாய். (16)

562. சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த மாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாத் கார
மைந்தவதே மாசற்ற சீவன் முத்தி
மற்றதுவே மகத்தான விதேக முத்தி
யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள் ளோர்க்கே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதா யெய்துஞ்
சுந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வனைத்தி னுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்க மீதே. (17)

(561.) இலட்சியார்த்தம்-இலட்சியார்த்தமாகிய பரப்பிரஹ்மத்தின்; அனுபூதி-சாட்சாத்காரத்தை; அந்தமயமே-அந்தப்பிரஹ்ம சொரூபமாகவே.

(562.) சன்மயமாய் - சத்தாமாத்திரமாய்; சாட்சாத்காரம் - பிரத்தியட்சமாயறிதல்; எளிதாயெய்தும் - இலேசிற்கிட்டும்.

563. துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின் கண்ணே
தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சகத்த னைத்தும்
புகலுமதிட் டானபர சிவமே யென்றும்
பூரணமா மச்சிவமே நாமே யென்றும்
பகராலுறு மறைமுடியா லகண்டைக் யத்தைப்
பாவித்துப் பரோட்சமிலா தனுப வித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமில்லை மோக மில்லை
யிப்பேத தரிசனமோ ரிறையு மில்லை. (18)

564. இவ்விதமா யாவருமே யுய்யும் வண்ண
மேகபரி பூரணமாம் வத்துத் தானே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தெ மக்குத்
திகழ்வுறவே தெரிவித்த வேதார்த் தத்தைச்
செவ்வியதா யிதயத்தி லறப வித்துச்
சிறுமையெலாந் தீரும்வண முரைத்தோ மென்றே

(563.) பரோட்சமிலா தனுபவித்தோர்க்கு-அபரோட்ச (பிரத்தியட்ச)மா யனுபவித்தவர்களுக்கு; இகழ்வு - பழிப்பு; பேததரிசனம்-பேதநோக்கம்.

(564.) உய்யும்வண்ணம்-கடைத்தேறும்படி; செவ்விய தாய்-நன்ருக; சிறுமை-பேதப்பிராந்தி; எவ்வம்-குற்றம்.

யெவ்வமுறு ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கிருமையிலாப் பரம்பொருளை யிசைத்தா னன்றே. ()

வேறு.

565. சகல கற்பித முஞ்சுத சித்தமாஞ்
சத்தை யின்மையி னுல்வெறும் பொய்யெனு
மஃது மாயி லகண்ட பரம்பொரு
ளாமெ னும்மது நாமெனு மேகமாய்
நிகழு ஞானஞ் செறிந்தவர் முத்தரே
நிச்ச யம்மென விங்கு நிகழ்த்துதல்
திகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (20)

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பதாவது

பரப்பிரம நிச்சயத்தாற் பரமாநந்த முரைக்கும் அத்தியாயம்.

566. சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லிருப்ப தென்று
மித்துவித சகத்தணுவு மில்லை யென்று
மிவையாவு மேகபரப் பிரம மென்று
நித்தியஞா னாநந்த சுபாவ னான
நிகிலசகன் னாயகன்முன் னுரைத்த வண்ண
மத்துவித நிர்ணயமே மறித்துஞ் சொல்வா
மகண்டபர போதமுர மாவ தற்கே. (1)

567. சத்தியஞா னாநந்த சொரூப மல்லாற்
சகத்தெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
நித்தியஞா னாநந்த சொரூப மல்லா
னீக்கவொணுப் பவமென்னு நினைவு மில்லை

(566.) இவையாவும் - இப்பிரபஞ்ச மெல்லாம்; மறித்தும்-மீண்டும்; உரமாவதற்கு-திடமாதற் பொருட்டு.

(567.) சனிக்க-உண்டாக; பவம்-ஜன்மம்.

யெத்துவிதத் தோற்றமுமே பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்று
மத்துவித நிச்சயமே யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (2)

568. நாசமிலா திருப்பதனு ஞானே சத்து
நாடியெலா மறிவதனு ஞானே சித்து
நேசமதாய் நிற்பதனு ஞானே யின்ப
நிகழ்த்தியவா சத்தியசிற் சுகமா நானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரம மென்றே
பேதமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (3)

569. இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்ப மென்று
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூப மென்றுந்

(568.) நாசமிலாது-அழிவின்றி; நாடி-ஆராய்ந்து; நேச மதாய்-மிகுபிரியத்திற் கிடமாய்; ஆசு-குற்றம்.

(569.) அம்சபஞ்சகம் - அஸ்திபாதிப்பிரிய நாம ரூப மென்னுமைந்தம்சங்கள்; முன்மூன்றம்சம்-முன்னுள்ள அஸ்தி பாதிப்பிரிய மென்னும் மூன்றம்சமும்.

தருக்கமிடு மிவ்வம்ச பஞ்ச கத்திற்
றயங்கியமுன் மூன்றம்சம் பரத்தின் ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டம்சஞ் சகத்தின் ரூபஞ்
சொற்பொருளா மிவ்வம்ச மிரண்டுந் தள்ளி
நெருக்கமுறுஞ் சத்தியசிற் சுகமாய் மீந்து
நின்றபர னாமெனவே நிச்ச யிப்பாய். (4)

570. சித்துளதேற் சகமுளதாஞ் சித்தில் லாதேற்
செகமுமிலை யாதலினாற் சித்தின் கண்ணே
யித்துவித சகத்தெவையுங் கற்பி தந்தா
னிதனையெலா மன்னுவய வெதிரே கத்தாற்
புத்தியுற வாய்ந்துடனே பிரலா பித்துப்
பூரணமாய் நின்றபர சித்துத் தானே
நித்தமக மகமெனவே நிதித்யா சித்து
நிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்து நிற்பாய். (5)

571. அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யறிவற்றோர்க் குலகெனவே தோற்றி னாலும்

(570.) அது (சித்து) இருந்தால் அது (சகம்) இருக்கும் எனல் அன்னுவயம்; அது (சித்து) இல்லாவிடின் அது (சகம்) இல்லையெனல் வியதிரேகம்; பிரலாபித்து-சம்பாஷித்து.

(571.) அறிவற்றோர்க்கு-ஆத்மானாத்ம விசாரமின்றிய

புகன்றபல விதமான வுலகந் தானே
 பூரணமா மறிஞருக்குப் பரமாய்த் தோற்றுந்
திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சுத் தானே
 தெரிவற்றோர்க் கரவெனவே தோற்றி ஞலு
நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோர்க் கிரச்சு வாக
 நிகழ்கின்ற நீதியினைக் கண்டோ மன்றே. (6)

572. படருற்ற நூலானே படம்போ லாகப்
 பரவியதிற் குறுக்குநெடுக் காவ தேபோற்
றொடர்புற்ற பரந்தானே சகம்போ லாகத்
 தோன்றியதிற் குறுக்குநெடுக் காக நிற்கு
மடருற்ற விவேகத்தா லறைந்த வண்ண
 மாய்ந்தெவையு மகண்டபரப் பிரம மென்றுந்
தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநா னென்றுந்
 தடையறவே பாவித்துத் தளர்வு தீர்வாய். (7)

வர்க்கு; பூரணமாமறிஞருக்கு-ஜீவன் முத்தர்க்கு; பரமாய்-பிரஹ்மமாய்; நிகழ்ந்தரவே-விளங்கியபாம்பே.

(572.) படருற்ற - நீட்சியமைந்த; படம் - வஸ்திரம்; தொடர்புற்ற-மாயையோடுகூடிய; குறுக்குநெடுக்காக-ஜீவேசராக; அடருற்ற-மிகுந்த.

573. ஆதலினு லநவரத மறைந்த வண்ண
மகண்டபர நிச்சயமே யப்யா சித்துப்
பேதமனே விகற்பமெலாம் பெயர்த்தெப் போதும்
பிரிவற்ற வகண்டபர போதம் பெற்றவ்
வேதமிலா வேகபர வடிவே யாக
விருப்பதுவா மோட்சநிலை யடைதி மைந்தா
வேதமுடிப் பொருளைநினக் கிந்த வண்ணம்
விமலசிவன் விளம்பியவா விளங்கச் சொன்னோம். (8)

574. பரமான பரமசிவ பத்தி யோடே
பரவியவிப் பரம்பொருளைப் பரிந்து கேட்போன்
றிரமான வகண்டபர ஞானஞ் சேர்வன்
றினையளவுந் துக்கமுறுன் சுகமே லாவ
னுரமான வகண்டபர வடிவாய் நிற்ப
னுரைத்ததிலோ ரையமிலை யுண்மை யென்றே

(573.) பெயர்த்து - ஒழித்து; அவ்வேதமிலா - அந்தக் குற்ற (நாமரூப) மின்றிய.

(574.) பரமான - வியாபகமான; பரவிய-மதிக்கப்படுகிற; பரம்பொருளை - மேலான வர்த்தத்தை; உரமான-ஸ்திரமான; வரையற்ற-எல்லையற்ற.

வரமான ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
வரையற்ற வத்துவினை வகுத்துச் சொன்னான். (9)

வேறு.

575. சச்சி தானந்த வத்துவை யன்றியே
சற்று மொன்றுஞ் சனித்திட வேயிலை
யிச்ச கம்முதல் யாவையு மென்றுமே
யேக பூரண வத்துவ தாமிக
வுச்ச மாமது நாமெனு ஞானமிங்
குற்ற வர்பவ முத்த ரெனச்சொலல்
நிச்ச லானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
நிகரி லீச னகண்ட சொரூபமே. (10)

முப்பதாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.



முப்பத்தொன்றுவது

அறுபத்துநான்கு திட்டாந்தத்தோ டத்துவிதவுண்மை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

576. பாவனமாம் பரப்பிரம சாட்சாத் காரம்
பழுதறவே பற்றுவதற் கேது வாகி
யாவலுடன் கேட்கமிக வினிய தான
வத்யந்த வற்புதமாந் திட்டாந் தத்தோ
டோவலிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யூனமற விவ்வோத்தி னுனக்கு ரைப்பா
மேவரிய விதனுடைய சிரவ ணத்தான்
மிகவிரைவின் மெய்ம்முத்தி மேவ லாமே. (1)

577. சத்தியமே சத்தியமே சகமே யில்லை
சங்கற்ப விகற்பங்கள் சிறிது மில்லை
நித்தியவா நந்தமயப் பிரம மொன்றே
நிச்சலமா யெப்போது நிலைத்த வுண்மை

(576.) பாவனம் - பரிசுத்தம்; பற்றுவதற்கு - அடைவதற்கு; ஓவல்-ஒழிதல்; ஊனம்-குற்றம்; மேவரிய - அடைதற்கரிய; மேவலாம்-அடையலாம்.

(577.) அசங்கம்-பற்றின்றியது; இறையும்-சிறிதும்.

யத்துவிதப் பிரமமதே யசங்க மாகு
மனுமயமா மட்சரமா மகண்ட மாகு
மித்துவித விவகார மிறையு மில்லை
யிங்குற்ற காரியமோ ரணுவு மில்லை. (2)

578. பிரிவுபெறும் பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
பிரபஞ்ச பாவனையே யென்று மில்லை
தெரிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
றிரிசியமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மில்லை
சருவபரி பூரணமாம் பிரம மல்லாற்
சகமுதலோர் பொருளுமொரு காலு மில்லை
பரவியவிவ் வர்த்தமுனக் குரமாம் வண்ணம்
பலவிதமாந் திட்டாந்தம் பகரு வாமால். (3)

579. மலடிமகன் வசனத்தா லியார்க்கும் பீதி
மன்னிடுமேன் மாயைமுதற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்

(578.) பிரபஞ்சபாவனையே-உலகஇருப்பே; தெரிவுருவாம்-அறிவாகாரமாகிய; பரவிய-விஸ்தாரமான. வாதிப்பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டுவிவாதமுண்டாகவில்லையோ ஆனால் இருவருக்கும் நிச்சயமானபொருள் யாண்டு உளதாகின்றதோ அது திருஷ்டாந்தமெனப்படும்.

(579.) பீதிமன்னிடுமேல் - பயமுண்டாகுமாயின்; சல

சலனமிகும் பரியின்கோ டுண்மை யாகிச்
சமர்தருமேற் சராசரமாஞ் சகத்துஞ் சத்தா
மலேமனுடன் கோடதுவா மம்பு கொண்டிங்
காரேனு மழிவுற்றூற் சகத்துஞ் சத்தாங்
கலனமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (4)

580. கானலினீ ரருந்தியதாற் றிருத்தி யார்க்குங்
கலந்திடுமேற் ககனமுதற் சகத்துஞ் சத்தாம்
வானிலுறுங் கந்தருவ நகர முண்மை
வடிவாமேல் வசனிக்குஞ் சகத்துஞ் சத்தா
மீனமுறூக் ககனத்தி னீல ரூப
மிறவாம விருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மூனமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (5)

னம் -வேகமாயோடல்; பரியின்கோடு - குதிரைக் கொம்பு; சமர்தருமேல் - போர்புரியுமாயின்; மனுஷன்கோடதுவா மம்புகொண்டு-நரசிருங்கமாகிய பாணத்தால்.

(580.) ககனம் - ஆகாயம்; வானிலுறும் - ஆகாயத்திற் காணப்படுகின்ற; உண்மை வடிவாமேல்-யதார்த்த வடிவமாயின்; ஈனம்-இழிவு; ஊனம்-கெடுதி.

581. நிகழ்சுத்தி ரசதத்தாற் பணிக ளார்க்கு
நிசமாகச் சித்தித்தாற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திகழ்ரச்சு சர்ப்பத்தாற் செனங்க ளாருந்
திண்டினராய் மரிப்புற்றூற் சகத்துஞ் சத்தாங்
ககனத்தின் குசுமத்தா லெங்கு மாருங்
கந்தசுகம் புசிப்புற்றூற் சகத்துஞ் சத்தா
மகமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யறிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (6)

582. சுடர்விட்டுச் சொலிக்குமன லாச்சி யத்தாற்
சொலியாம லடங்கிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தடமுற்ற விருட்டிரடான் சித்ர தீபந்
தன்னொளியாற் றவிர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிடமுற்ற தருத்திரடான் வித்தே யின்றி
யிங்குண்டாய் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்

(581.) சுத்திரசதத்தால் - கிளிஞ்சிலிற் றோன்றிய வெள்ளியால்; பணிகள்-ஆபரணம்; மரிப்புற்றூல்-இறந்தால்; ககனத்தின்குசுமத்தால் - ஆகாயப் புட்பத்தால்; கந்தசுகம்-வாசனையாலுண்டாகும்சுகத்தை;அகமுற்று-மனம்பொருந்தி.

(582.) ஆச்சியத்தால் - நெய்யால்; தடமுற்ற - மிகுதியான; இருட்டிரள்-இருட்கூட்டம்; தருத்திரள்-மரக்கூட்டம்; வித்தே-விதையே.

திடமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
தெரிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (7)

583. அரம்பையதன் கட்டையினாற் பாக சித்தி
யார்க்கேனு மமைந்திடுமேற் சசத்துஞ் சத்தாங்
குரம்பையபி மானமிகு மூட ருக்குக்
குறைவில்சுகங் கூடிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
நிரம்பியுள வறிவுடையோர் மனத்தி னேர்மை
நீசர்க்குத் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மூரம்பெறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யோருருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (8)

584. இன்றுபெறுங் கன்னிகையாற் பாக சித்தி
யிசைந்திடுமே லித்துவித சகத்துஞ் சத்தா
மன்றியுமக் கன்னிகையோ டமளி யுற்றிங்
காரேனுஞ் சுகமுற்றூற் சகத்துஞ் சத்தா
நின்றபுவிப் புழுதியினா னிறைந்த சிந்து
நீர்முழுதுஞ் சோஷித்தாற் சகத்துஞ் சத்தா

(583.) அரம்பை-வாழை; பாகசித்தி - சமையற்செய்தல்; குரம்பை-தேகம்; நேர்மை-தன்மை.

(584.) கன்னிகையால் - பெண்குழந்தையால்; அமளி யுற்று-சயனித்து; சிந்து-கடல்; சோஷித்தால்-வற்றினால்.

நன்றுறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நமதுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (9)

585. ஆதித்தன் சந்நிதியி லந்த கார
மழியாம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சோதித்த விரதத்தா லிரும்பின் ரூபஞ்
சொன்னத்வ மருவாதேற் சகத்துஞ் சத்தா
மாதத்தின் பூருவமே மரித்தோன் மீண்டு
மகிழ்வுடனே வருவானேற் சகத்துஞ் சித்தாங்
கோதற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
குணாதீத பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (10)

586. விந்தியவெற் படவியினற் பாய சான்னம்
வேண்டியவா கிடைத்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முந்திமிகக் கறந்துறுபான் மீண்டு மாவின்
முலையின்மிசை யேறிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாங்

(585.) சோதித்த விரதத்தால்-சுத்தி செய்தபாதரசத்தினால்; சொன்னத்வம்-பொன்னின் தன்மை; மாதத்தின் பூருவமே-ஒருமாதத்தின் முன்னமேயே; பாயசான்னம்-பாயசமும் அன்னமும்; கோதற்று-மனக்கோட்ட (குற்ற) மற்று.

(586.) விந்திய வெற்படவியின் - விந்தியமலைக் காட்டில்.

தந்திரமாய்க் கடைந்துறுமோர் மீண்டும் பாலாந்
தன்மையினைச் சார்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
புந்தியுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
பூரணமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (11)

587. மேருவினைத் தாமரையி னூலா லாரு
மிகவெளிதா யசைப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பூரணமாம் வாரிதியைத் தரங்கத் தாலே
புணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ் சத்தாங்
கூர்மவுரோ மங்களினுன் மத்த மாவைக்
கொணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ் சத் [தாங்
திரமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
திரிகுணமுங் கடந்தபர மொன்றே யுண்மை. (12)

588. உசுவாச வாயுவினு லோங்குஞ் சைல
முலைந்துசலித் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்

(587.) வாரிதியை-கடலை; தரங்கத்தாலே-அலையாலே; எவனும்-எவனுவது; பிணிப்பானேல்-கட்டுவானுயின்; கூர்மவுரோமங்களினுல் - ஆமையின்மயிர்களால்; மத்தமாவை-மதயானையை.

(588.) ஓங்குஞ்சைலம் - உயர்ந்துள்ளமலை; உலைந்து-அசைந்து; பதுமந்தன்னின் - தாமரையின்; வன்னியின்கண்-தீயில்.

விசையாக மேருவந்தோர் பதுமந் தன்னின்
விதையிலிருந் திடுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தா
நசியாது சொலிக்கின்ற வன்னி யின்க
ணற்பதுமம் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மசையாது விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யகண்டவடி வானபர மொன்றே யுண்மை. (13)

589. சிறுமசகஞ் சிங்கத்தைச் சங்கா ரித்துச்
சிக்கெனவே செயித்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முறுவண்டு மேருவினைக் கனியே போல
வுண்டுடனே யுமிழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பெறுமணுவி னுதரத்தி லனந்த கோடி
பிரமாண்ட மிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
மறுவறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
மகத்தான பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (14)

590. கனவினிடைக் கண்டபொரு ணனவின் கண்ணே
கலங்காம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்

(589.) மசகம்-கொசுகு; சங்காரித்து-அழித்து; அணு
வினுதரத்தில்-பரமாணுவின் கர்ப்பத்தில்.

(590.) நனி விரைவிலோடியிடும்—அதிவேகமாகவோடு
கிற; நலியாது-பரவாது; மணியினேர்மை - இரத்தினத்தின்

நனிவிரைவி லோடியிடு நதியின் வேக
நலியாது நின்றிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
செனனமுதற் குருடர்க்கு மணியி னேர்மை
செவ்வியதாத் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மனியமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யகண்டவடி வானபர மொன்றே யுண்மை. (15)

591. பொரித்தவிதை விருட்சத்தி னுற்பத் திக்குப்
புகலேது வாயிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முருத்தரியா முயற்கோடான் மதமா தங்க
முயிர்நீங்கி மரித்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தரித்திரர்கள் செல்வத்தோர் செல்வ வின்பந்
தனைத்தெரிந்து புசிப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திருத்தமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
தியக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (16)

றன்மை; செவ்வியதா-நன்றாக.

(591.) பொரித்தவிதை - வறுத்தவித்து; புகலேதுவா யிடுமேல்-சொல்லப்படுகிற காரணமாகுமாயின்; உருத்தரியா-தனக்கெனவோர்வடிவ மெக்காலத்து மின்றிய; மதமாதங்கம்-மதயானை.

592. சுந்தரமா மன்னத்தி னடைபோற் காகஞ்
சுத்தநடை யுறுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
விந்தியமா வெற்பிலுறுஞ் சிங்கத் தோடு
வேசரிதான் சமர்செயுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிந்துவினன் சம்பந்த மன்றி ராகு
வெங்கேனுந் தெரிவுற்றாற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சிந்தையுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (17)

593. மலடிக்குக் கருவுண்டா யதற்கு நாமம்
வடிவமெலா மருவிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பெலமற்ற நபுஞ்சகனுக் குரிய மைந்தன்
பிறந்துவளர்ந் திடுவானேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சலமுற்ற வன்ஞேனுக் குரிய மாதர்
சம்போக சுகமுளதேற் சகத்துஞ் சத்தா
நிலைபெற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நிருமலமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (18)

(592.) வேசரி-கழுதை; சமர்-போர்; இந்து-சந்திரன்; இனன்-சூரியன்; இராகு-இராகுவென்னும் கிரகம்.

(593.) நபுஞ்சகனுக்கு-பேடிக்கு; சலமுற்ற - சஞ்சலம் பொருந்திய; சம்போகசுகம்-புணர்ச்சியின்பம்.

594. சுனகத்தின் விந்துவினுற் சிங்க முண்டாய்ச்
சூரத்வஞ் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பினுமத்தாற் சாகரநீர் பருகப் பட்டுப்
பெருக்கறவே சோஷித்தாற் சகத்துஞ்சத்தா
நனியுற்ற தாருசிலை மயமாம் பாவை
நல்லன்னந் துய்த்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
மனமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
மாசற்ற பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (19)

595. விருத்ாவா யாகாயஞ் சனங்க ளின்பால்
வீழ்ந்திடுமேல் வெறிதான சகத்துஞ் சத்தாம்
பெரிதான வாகாயம் புவியில் வீழ்ந்து
பினுமுயரக் கிளம்பிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
விரிவான விண்மலரைச் சூட்டி யாரும்
வேசிவசஞ் செய்வாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பரிவாக விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (20)

(594.) சுனகத்தின் விந்துவினுல்-நாய் வீரியத்தினுல்; அத்தால்-அந்நாயினுல்; சாகரநீர்-சமுத்திரஜலம்; தாருசிலை மயமாம்பாவை-மரத்தாலுங்கல்லாலுமாகியபிரதிமை; துய்த்திடுமேல்-உண்ணுமாயின்.

(595.) விருதாவாய் - வீணுக; வெறிதான - சொரூபமின்றிய; விண்மலர்-ஆகாயப்பூ; வேசி-வியபிசாரி.

596. சூனியமாங் ககனத்தைக் கயிற்று லாருஞ்
சுருக்கமுறப் பிணிப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
மேனியுருக் ககனத்தின் பதிபிம் பந்தான்
மெய்யாக விருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மீனமுறு மேடத்தின் வயிற்றி லானை
யிருந்துபிறந் திடுமோகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
ஞானமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
ஞானகன மானபர மொன்றே யுண்மை. (21)

597. மிகவுமகா சேறுற்ற புவியி லாரு
மேவிநடந் திடுவாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
நிகழ்வுமிகு முகுரத்திற் பதிபிம் பந்தா
னிலைபெற்று நின்றிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திகழ்கனலி லிடும்பஞ்சு சாம்ப ராகாத்
திறமையினைச் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிகழ்வறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (22)

(596.) சூனியமாம்-சூட்சுமமாகிய; ககனத்தை - ஆகாயத்தை; பதிபிம்பந்தான் - பிரதிபிம்பந்தான்; மேடத்தின்- ஆட்டின்.

(597.) நிகழ்வுமிகு முகுரத்தில் - விளக்கமிகுந்த கண்ணாடியில்; கனலில்-தீயில்; சாம்பர்-சாம்பல்.

598. மடமைமிகு மூடர்க்கு மகத்தாம் வத்து
மகிமைதெரிந் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
படருமகண் டாகார விருத்தி யல்லாற்
பரப்பிரமந் திகழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தடமருவு மகண்டபர ஞான மல்லாற்
றகுமோட்சந் தானுளதேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தொடர்புறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
துவிதமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (23)

599. அத்துவிதப் பிரமமலாற் சுருதிக் கெல்லா
மயலெவையும் பொருளாமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
வத்துவுணர் ஞானமலான் மற்றொன் றாலே
வன்பவநோய் மாய்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முத்தமமா மியோகமுணர் வொன்று மின்றி
யுளமலையா திருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சத்தியமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (24)

(598.) மடமை-அறியாமை; மகத்தாம்வத்து - வியாபக வடிவபிரஹ்மத்தின்; படரும்-இடைவிடாதுண்டாகும்.

(599.) அயலெவையும் - ஜீவேசுரஜகத்தியாவும்; வத்துவுணர்ஞானமலால் - சொரூப சாக்ஷாத்காரமன்றி; வன்பவநோய்-வலியபிறவித்துன்பம்.

600. பரமசிவன் கருணையலாற் போக மோட்சம்
பற்றினவ ருளராகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
நிருமலமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நித்தியமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே
யருள்வடிவாம் பரமசிவ னறைந்த வண்ண
மறுபத்து நான்குவித திட்டாந் தத்தா
லிருமையிலாப் பரமொன்றே யுண்மை யென்று
மிவ்விதமாம் பொருளைநினக் கிசைத்தோ மன்றே. ()

601. இன்னவிதம் பரமார்த்த விசாரஞ் செய்யி
லிலகுசக சீவபர மெவையு மில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெலாஞ் சோதிக் குங்காற்
பிரமமலா தோரணுவும் பிறிதே யாகா
துன்னுபட ரூபத்தைச் சோதிக் குங்காற்
றொடர்புற்ற தந்துவலால் வேறங் குண்டோ
மன்னுகட ரூபத்தைச் சோதிக் குங்கான்
மண்ணையலான் மற்றெவையு மதித்தா ருண்டோ. ()

(600.) போகமோட்சம்-போகமும் மோட்சமும்; பற்றினவர்-அடைந்தவர்; நிருமலமாய்-சுத்தமாய்.

(601.) படரூபத்தை - ஆடைவடிவை; தந்து வலால்-நூலேயல்லாமல்; மதித்தார்-கருதினவர்.

602. ஆதலினு வணுவேனுந் துவித மில்லை
யத்துவிதந் தானுமிலை யயலே யில்லை
போதகன மானபரப் பிரம மொன்றே
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தும் வத்து
பேதமிலா வப்பிரம நானே யென்று
பிறிவற்ற வகண்டபர ஞானம் பெற்று
வாதகமாம் பவபந்த மனைத்துந் தீர்த்து
வரமான வகண்டபர வடிவே யாவாய். (27)

603. சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின் றோற்றஞ்
சற்றேனுஞ் சார்ந்திடுமே லுடனே யித்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லா மென்றும்
பரமதுவே நானென்றும் பாவித் துத்தீர்
மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம் வியாதி
மாறாது தொடர்ந்திடுமே லுடனே யித்தை
யங்குற்ற வகண்டபரத் தியான மென்னு
மதிசயமா மவுடதமுண் டதஞ்செய் மைந்தா. (28)

(602.) பொருந்தும்வத்து-இருக்கும்பொருள்; வாதகமாம்-துன்பத்தையுண்டுபண்ணுவதான.

(603.) பங்கற்ற-பிரிவற்ற; மங்குற்ற-கெடுதலடைதற்கியைந்த; அதஞ்செய்-நாசஞ்செய்யக்கடவாய்.

604. மாயையினாற் கற்பிதமாம் பேத மேது
மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனே யத்தைத்
தூயபரப் பிரமத்தின் றியானத் தாலே
துகளறவே துடைத்துநிச சொரூப மாவா
யாயதன தவித்தையினாற் றேக மாதி
யகமெனவே தோன்றியிடி னுடனே யத்தை
நேயபர சின்மயமா மான்மத் தியான
நிட்டையினா னீக்கிநிச சொரூப மாவாய். (29)

605. கொடியவகங் காரமெனுஞ் சத்து ருத்தான்
குறைவுதரக் கூடியிடி னுடனே யத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியான வாளாற்
சங்காரஞ் செய்துநிச சுபாவ மாவாய்
கடியமனக் கிரந்திதொடர்ந் திடுமே யாகிற்
கலங்காது தைரியமா யுடனே யித்தை
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்க ரத்தா
னிமிடத்தி லறுத்துநிச நிலையி னிற்பாய். (30)

(604.) பேதமேதும் - யாதாவதோர் பேதபுத்தி; ஆய-ஆனதியாகிய; அகமென-நானென்று; நேய-பிரியவடிவ.

(605.) சடிதி-விரைவாக; கடிய-வலிமையுள்ள; மனக் கிரந்தி-இருதயக்கிரந்தி (முடிச்சு).

606. தேகமுத ஞனென்னு மத்யா சந்தான்
நீராது தொடர்ந்திடுமே லுடனே யித்தை
யேகபரி பூரணமாம் பரநா னென்னு
மிவ்விதமா முறுதியினு லிறக்கச் செய்வா
யாகுமனுன் மாவென்னும் பிசாசந் தோன்றி
னமலான்மத் தியானமெனு மந்தி ரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகா தோட்டி
விமலான்ம வடிவாக விளங்கி நிற்பாய். (31)

607. பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும்பி சாசு
பயமுறவே தோன்றினுநீ பயப்ப டாம
லலைவில்பர பாவனையா மந்தி ரத்தா
லையமெனும் பிசாசுதனை யதஞ்செய் வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசு மீண்டு
நிகழினுமே நீயணுவும் வெருளா வண்ணம்

(606.) தீராது-ஒழியாது; உறுதியினல்-ஸ்திரபாவனை யால்; அணுகாது-கிட்டாவாறு.

(607.) ஐயமெனும் - சந்தேகமென்கிற; நிலைமருவாத-தனக்கெனவோ ரிருப்பின்றிய; நிகழினும் - தோன்றினும்; வெருளாவண்ணம்-அஞ்சாமல்; விலயமிலா-லயமின்றிய.

விலயமிலா வத்துவிதத் தியான மாகும்
விபூதியினுல் வென்றதனை விபுவாய் நிற்பாய். (32)

608. இந்தவித மநந்தவித யுத்தி யோடிங்
கியம்பியவிவ் வேகபர நிச்ச யத்தைப்
புந்தியுறத் தினந்தோறும் பொருந்திக் கேட்போர்
பூரணமா மப்பிரம ஞானம் பெற்றப்
பந்தமெலாந் தீர்ந்தோராய்ப் பரமே யாவர்
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த் தந்தான்
சந்ததமுஞ் சகலமுணர் சாம்ப மூர்த்தி
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யுண்டோ. (33)

609. அகிலமுமே யாக்கியளித் தழித்துந் தானே
ரணுவேனு மாறுபடா தசங்க மாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சாந்த மான
சத்தியஞா னந்த பரசி வத்தை

(608.) சந்ததமும் சகலமுணர் சாம்பமூர்த்தி - எஞ்ஞான்றும் யாவற்றையு மறிகின்ற பரமசிவன்; சற்றேனும்- சிறிதேனும்.

(609.) அகமென - நாமென்ன; நிகழ்வுற - விளக்கமாக; நிகழ்த்தினன்-கூறினன்.

யகமெனவிங் கறிந்தவரே யகண்டா னந்த
மடைந்தந்தப் பரமசிவ மாவ ரென்றே
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னானே. (34)

வேறு.

610. சச்சி தானந்த மான பரம்பொருள்
சந்த தஞ்சலி யாதுள தாமெனு
மிச்ச கம்முத லியாவையு மென்றுமே
யில்லை யேயெனு மேக பரம்பொரு
ணிச்ச யந்தனை நீள்பல யுத்தியா
னிகிலரும்பெற விங்கு நிகழ்த்தத
னுச்ச வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மும்பர் கோன்ற னகண்ட சொரூபமே. (35)

முப்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது

பரவத்துப் பாவனையாற் பரசொரூபஸ்திதி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

611. ஒருபொருளும் பிரமத்துக் கயலின் றென்று
முள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நாமே யென்று
மிவ்விதமா மகண்டார்த்த நிர்ண யத்தை
நிருமலமா நிதாகனினக் கின்னஞ் சொல்வா
நிகழ்த்தியிடு நிர்ணயமீ துடனே மோட்சந்
தருவதுவாஞ் சுகநல்குந் தளர்வைத் தீர்க்குந்
தற்பிரமந் தானாகத் தனிக்க வைக்கும். (1)

612. அன்னியமா யிதுவெனவோ ரணுவு மில்லை
யான்மாவே யநவரத மழியா வுண்மை
பின்னமிலா வான்மாவே பிரம ரூபம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்ம ரூபம்

(611.) அயலின்று-அன்னியமாக வில்லை; தற்பிரமம்-அந்தப்பிரஹ்மம்.

(612.) பன்னியவாறு-கூறியபடி; இவ்வின்னல் மிகும்-இத்துன்பமிகுதற்குக்காரணமான.

பன்னியவா ருன்மாவுக் கபின்ன மான
பரப்பிரம நானெனவே நிச்ச யித்தில்
வின்னன் மிகும் பவபாசம் யாவு நீக்கி
யெப்போது மேகபரப் பிரம மாவாய். (2)

613. சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிக் குங்காற்
சத்தியஞா னந்தப் பிரம மல்லா
லொருசிறிதும் வேறில்லை யுளதெப் போது
மோங்குசிதா காயபரப் பிரம மொன்றே
யிருமையிலாப் பிரமமதே நின்சொ ரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யாத லாலே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சங்கையறப் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (3)

614. நிரந்தரமாய்ப் பாவனையே செய்யா விட்டா
னிலையற்ற மனத்தினுடை விகற்பந் தீரா

(613.) ஓங்கு - வியாபகமான; இதில்-இங்ஙனங்கூறிய தில்; சருவமும்-நாமரூப வடிவமியாவும்.

(614.) நிரந்தரமாய் - இடைவிடாமல்; திரிந்தலையும்-விஷயத்திற் சென்று மிகவுமலைகின்ற; தோன்றுமன்றே-காணப்படுகிறதல்லவா.

திரிந்தலையு மனதினுடை விகற்பந் தானே
தீராத பவமெனவே தோன்று மன்றே
பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவி கற்பம்
பற்றறவே தீராதோர்க் கெவ்வி தத்தாற்
பொருந்தியதன் சொரூபநிலை புரையொன் றின்றிப்
பூரணமாய்ப் புந்தியினிற் பொருந்துஞ் சொல்வாய். ()

615\. ஆதலினு லகவாத மப்பா சிக்கு
மகண்டபர பாவனையான் மனோவி கற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப் போதும்
பிரிவற்ற சொரூபநிலை பொருந்த வேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசார மற்றோர்க்
கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்க மாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையா லன்றோ
பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின் றாரால். (5)

616\. அகண்டபர விசாரந்தா னேதா மென்னி
லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ள தேது

(615.) பெயர்த்து - ஒழித்து; உதிக்க மாட்டா-தோன்றமாட்டாது.

(616.) அகமார் - நான்யார்; உலகார் - உலகமென்பது யாது; உள்ளதேது-இருப்பதென்பதுயாது; புகன்ற-சொல்

புகன்றபர மார்த்தமெதா மென்றிவ் வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்து சாவி
யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்கு முள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மை யென்று
தரும்பிரம நிர்ணயமே வேதாந் தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசார மாமே. (6)

617. ஆதலினால் விசாரித்த தீர ருக்கே
யலமனது பாவனையில் வசமாய் நிற்குந்
தீதணுகாப் பாவனையான் மனோவி கற்பந்
தினத்துக்குத் தினமடைவாய்த் தீருந் தீர்ந்த
போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத் காரம்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியிடும் பின்ன வற்றாற்
கோதுமிகும் பவபந்த மனைத்து நீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடு மன்றே. (7)

வியு; பரமார்த்தமெதாம்-பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதது யாதாம்; உசாவி-வினவி.

(617.) சாட்சாத்காரம் - பிரத்தியக்ஷம்; கோதுமிகும்-குற்றமிகுந்த; குறைவற்ற-பூரணமான.

618. சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்று மில்லை
சித்தந்தான் பிரபஞ்ச மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமலாற் சமுசார மென்று மில்லை
சித்தந்தான் சமுசார மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமதைச் சோதிக்கிற் சித்தே யாகுஞ்
சித்தான சித்தமதே சிவமாய் நிற்குஞ்
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (8)

619. மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவு மில்லை
மனததுவே சகமுதலாய்த் தோன்று நிற்குஞ்
சொனமனது சங்கற்ப வடிவே யாகுஞ்
சோதிக்கிற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரு
மனதினுடை சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரின்
மனதத்தான் சின்மயமாஞ் சிவமே யாகுஞ்
செனனமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (9)

(618.) சமுசாரம்-ஜன்மாதி துக்கம்; சித்தான-அறிவாகாரமான; சிந்தித்து-பாவித்து.

(619.) சோதிக்கில்-ஆராய்ந்துபார்க்கின்; தீரின்-முடிந்தால்; செனனம்-பிறப்பு.

620. சின்மயமா மென்னிடையே மனது தித்துச்
சின்மயமா மென்னிடையே மற்றிருந்து
சின்மயமா மென்னிடையே யடங்க லாலே
சின்மயமா மென்னையலான் மனதே யில்லை
சின்மயமா மென்னையலான் மனதில் லாதாற்
சின்மயமா மென்னையலா தெவையு மில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமே யென்றுஞ்
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (10).

621. நிகழுமகா லிங்கவடி வாக வெங்கு
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற பாசி வத்தை
யகமகமென் றநவரதம் பாவிப் போரே
யகமனதின் விகற்பமெலா மடைவாய்த் தீர்ந்து
விகலமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்று
வேறுபடா மோட்சநிலை பெறுவ ரென்றே

(620.) சின்மயமாம் - அறிவாகாரமாகிய; உதித்து- தோன்றி.

(621.) மகாலிங்கவடிவாக - அதிசூக்குமவடிவாக; அக மகமென்று - நான் நானென்று; அகமனதின் - துக்கத்தைத் தருகின்றமனத்தின்; அகமருவா-அகங்காரக் கிரந்தியின்றிய.

யகமருவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கலண்டார்த்த நிர்ணயமே யருளிச் செய்தான். (11)

வேறு.

622. அகில பூரண மான பரம்பொரு
ளன்றி யில்லணு வும்மய லன்றெனு
நிகில முஞ்சச்சி தாநந்த மாகின
நீட்க ளங்கப் பரம்பொரு ளாமெனும்
புகலு மப்பொரு ளுமெனும் பூரண
போத முற்றவர் முத்த ரெனச்சொலல்
திகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (12)

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பத்து மூன்றாவது

அகண்டான்ம ஞானமகிமை யுரைக்கும்

அத்தியாயம்.

623. இங்கிதுவென் றொருபொருளு மென்று மில்லை
யாவையுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
பங்கமுறாப் பரப்பிரம சொரூப மென்றும்
பரவியவப் பரப்பிரம நாமே யென்றுந்
துங்கமுறு மகண்டான்ம ஞானந் தன்னைத்
துகளறவே நிதாகனுக் கின்னஞ் சொல்வா
மங்களமாம் பொருளிதனை மகிழ்ந்து கேட்போர்
மறித்திந்தப் பவக்கடலின் மூழ்கா ரென்றும். (1)

624. அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சி யார்த்த
மாகுநம துருவான வான்மாத் தானே
புகலலுறும் பிரமபத விலட்சி யார்த்தப்
பொருளான பரப்பிரம சொரூப மாகும்

(623.) பங்கமுறா - பஞ்சக்கிலேச மின்றிய; மறித்து- மீண்டும்.

(624.) விகலமுறா-குறைபாடடையாத; அகிலமகாவாக்கும்-எல்லா (நான்கு) மகா வாக்கியங்களும்.

விகலமுறு வான்மபர வைக்கியந் தானே
விளம்புமகம் பிரமாஸ்மி யாதி யான
வகிலமகா வாக்குந்தாற் பரியத் தோடே
யறிவிக்கு மகண்டார்த்த மாகு மைந்தா. (2)

625. ஆதலினு லதிதிடமா யைய மின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மென்றிவ் வண்ணம்
பேதமுறு வுறுதியினைப் பெறுத ருனே
பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞான மாகு
மேதமிலிவ் வகண்டான்ம ஞானத் துக்கிங்
கிணையான ஞானந்தா னெங்கு மில்லை
மாதவவிவ் வகண்டான்ம ஞானம் பெற்ரூர்
மறித்தென்றும் பிறவியுரூர் மகேச ஞானே. (3)

626. அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மாக்கைமுத லகமென்னு மயக்கந் தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மாக்கு

(625.) ஐயம்-சந்தேகம்; ஏதமில்-குற்றமின்றிய.

(626.) உரமாம் - உறுதியான; ஆக்கை முதலகமென்னும் - சரீரமுதலியவைகளை நானென்று கருதும்; அரந்தை-துன்பம்.

மகம்பிரம மென்றாமா மான்ம ஞான
மநந்தவித வரந்தையெலா மதஞ்செய் விக்கு
மகம்பிரம மென்றாமா மான்ம ஞான
மகண்டபர மாநந்த மளிக்கு மன்றே. (4)

627. அகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே யழுத்த மாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சுகஞ்செய் விக்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே துன்பந் தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சகச மாமே. (5)

628. அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத் தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யணுகா தாகின்

(627.) அழுத்தமாகும்-உறுதியாகும்; சகசமாம்-சுபாவமாகப்பெறப்பட்டதாகும்.

(628.) சாட்சாத்தாக - நேராக; அநுபூதி - பிரத்தியக்ஷம்; உலை-அலைகின்ற.

சலமனதின் விகற்பமெலாந் தீரு மட்டுஞ்
சருவான்ம பாவனையே செய்ய வேண்டு
மூலமனது பாவனையே செய்வ தற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச் சலிக்கு மாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடய மான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்க லாமே. (6)

629. சாசுவத வநுபூதி யன்றி வாக்காற்
சருவமுமே பிரமமெனச் சாற்றி னாலு
மாசறவே யயமேதங் கோடி செய்த
வறமொவ்வோர் நிமிடத்தி லடைய லாமே
மாசறவே யகம்பிரம மென்று ரைத்தான்
மகாமேரு தானபல மருவ லாமே
நேசமுடன் பிரமமக மென்று ரைத்தா
னிறைந்தபுவி தானபல நேர லாமே. (7)

630. பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பிரியாத நிச்சயமோ டிருப்ப தற்கு

(629.) அயமேதம் - அஸ்வமேதயாகம்; மருவலாம்- அடையலாம்; புவிதானம்-பூதானம்; நேரலாம்-அடையலாம்.

(630.) சாரப்பட்ட-அடையப்பட்ட; ஈடேயன்று-ஒப் பேயன்று.

சருவவித வுலகத்துஞ் சாரப் பட்ட
சகலபொருட் டானமுமோ ரீடே யன்று
பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பிரியாத பாவனையோ டிருப்ப தற்கிங்
கொருசுகமு மொருகாலு மீடே யன்றங்
கொன்றியவச் சுகத்திற்கச் சுகமே யீடாம். (8)

631. ஆதலினாற் கனவிலுமே பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு முள்ள தென்னும்
பேதமுறும் புந்தியினைத் தூரத் தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேநா னென தென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப்ப டுத்திச்
சந்ததமும் பாவித்துச் சலன மின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டா கார
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமே யாவாய். (9)

632. சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மல்லாற்
சீவனிலை யீசனிலை செகத்து மில்லை

(631.) சாதகமா முறுதியினை-சாதகஞ்செய்யும் அப்யாசத்தினை; சலனமின்றி-தளர்வில்லாமல்.

(632.) சின்மாத்ரமான - மங்களவடிவமான; அணுவுந் தளர்வின்றி-சிறிதுஞ்சோர்வின்றி.

சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
சந்ததமுந் தான்றாய்த் தனித்த வத்து
நன்மாத்ர மானபரப் பிரம மீதே
நானெனவே நன்றாக நிச்ச யித்துத்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானாய்த்
தனித்தனுவுந் தளர்வின்றிச் சுகித்தி ருப்பாய். (10)

633. அகிலபரி பூரணமா மென்னி டத்தி
லயலெனவே கற்பிதமா முபாதி யெல்லாந்
திகழ்வுறவே விசாரித்தி லெனக்கு வேறாய்த்
திலமளவு மிலையெனவே நேதி பண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரம மென்றே
யிருமையிலா வகண்டான்ம போதம் பெற்றோர்
சுககனமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
சொல்லியது சத்தியமே சங்கை யில்லை. (11)

634. இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும் வண்ண
மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானந் தன்னி

(633.) அயலென - அன்னியமாக; திலமளவும் - எள்ளளவும்; மிஞ்சிய-சேடித்த.

(634.) அந்தமிலா - முடிவில்லாத; தொந்தமெலாம்-பந்தங்களியா வையும்; பங்கம்-கெடுதி.

னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்ட வீச
 னருளியவா நிதாகனுக் கருளிச் செய்தோந்
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவ்வர்த் தத்தைத்
 துகளற்ற மனதுடனே தொடர்ந்து கேட்போர்
பந்தமற வகண்டான்ம போதம் பெற்றுப்
 பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய் நிற்பர். (12)

635. துரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய் யான
 துறக்கமுதற் றுச்சசுகத் திச்சை மேவிக்
கருமமுதற் செய்வதனுல் வீணய்க் காலங்
 கழியிர்மன் மறைமுடியின் கருத்தை யோர்ந்து
சிரவணமே முதலியவா வகண்ட மான
 சிவவடிவை யுணர்பவரே முத்த ரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
 நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தி னுல். (13)

(635.) துரகமதன் கோடெனவே - குதிரைக் கொம்பு போலவே; துறக்கம்-சுவர்க்கம்; துச்சசுகத்து-அற்பசுகத்தில்.

வேறு.

636. இயல்பி லாத வுபாதிகள் யாவையு
மில்லை யில்லையென் றிவ்வித நேதிசெய்
தயலி லான்மப ரைக்ய மறிந்திடு
மான்ம ஞான மடைந்தவ ரென்றுமே
பயமி லாப்பர மான்மசொ ரூபமாய்ப்
பங்க மின்றி யிருப்ப ரெனச்சொலன்
மயலி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொரூபமே. (14)

முப்பத்து மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பத்திருன்காவது

சகலமும் பிரமமென்றும் ஆன்மாவே சகலமுமென்றுங்கூறி அகம்பிரம நிச்சயத்தின் மகிமை யுரைக்கும் அ த் தி யா ய ம்.

637. நிதாகனினக் கின்னமுமவ் வகண்டார்த் தத்தி
னிர்ணயமே நிலைத்திடவிவ் வோத்திற் சொல்வா
மதானதுதா னத்யந்தங் குய்ய மாகு
மதிசயமா மனைத்தினுமே யதிக மாகுஞ்
சதாநந்த கனமான வகண்டார்த் தத்தின்
சாரத்தைச் சாற்றியவிவ் வோத்தி லுள்ள
தெதாகினுமோர் கவியேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரின்னலெலா மிகந்துடனே முத்த ராவர். (1)

638. இதுவெனவே திரிசியமாய்க் காண்ப தெல்லா
மெங்குமுள திருக்கான பிரமந் தானுந்
திதமருவாச் சித்தத்தாற் றிரிசி யம்போற்
றிகழினுமே விசாரிக்கிற் றிருக்கே யன்றி

(637.) நிலைத்திட - உறுதிப்பட; அத்தியந்தங் குய்ய மாகும்-மிகவுமிரகசியமாகும்; அதிசயமா மனைத்தினும்-வியக்கத்தக்க யாவற்றினும்; இன்னல்-துன்பம்; இகந்து-நீங்கி.

(638.) திதமருவா-நிலைத்தலில்லாத; திகழினும்-விளங்

யதுவிதுவென் றன்னியமா யணுவு மில்லை
  யறிவினிடைக் காண்பதெலா மறிவு தானே
விதம்விதமாய் விளங்கியிடுந் தரங்க மாதி
  விசாரிக்கில் வாரியலால் வேறே யுண்டோ. (2)

639. ஆதலினு லறிவையலா லணுவொன் றேனு
  மதுவிதுவென் றன்னியமா யெங்கு மில்லை
யோதியவவ் வறிவுருவாம் பிரம மல்லா
  லுலகிலுள விவகார மொன்று மில்லை
போதகன மானபரப் பிரம மல்லாற்
  பொருந்தியிடுஞ் சீவபர சகத்தே யில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
  வறிவுருவாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம். (3)

640. சன்மாத்ர காரியமாஞ் சகசீ வாதி
  சகலமுமே சன்மாத்ர பிரம மல்லாற்

கினும்; தரங்கம்-அலை; வாரி-கடல்.

(639.) ஓதிய-கூறிய; ஆதிமுடிவு-உற்பத்திநாசம்.

(640.) தத்துவமாய்-உண்மையாய்; தன்மாத்திரமான-தான்மாத்திர மிருப்பதான.

றன்மாத்ரப் பிரமத்துக் கயலே யன்று
தத்துவமாய் நவில்கின்றேஞ் சங்கை யில்லை
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
சந்ததமு நமதுநிச சொரூப மாகுந்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரம மீதே
தயங்குசக முதலவற்றி னிசசொ ரூபம். (4)

641. அஞ்ஞான தசையிலொரு பிரமந் தானே
யநந்தவித சீவேச சகத்தாய்த் தோன்றும்
விஞ்ஞான தசைமருவிற் சகசீ வாதி
விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த் தோன்று
மஞ்ஞான தசையிலொரு ரச்சுத் தானே
யரவுமுதற் பலவடிவாய்த் தோன்றி னாலும்
விஞ்ஞான தசைமருவி லவைய னைத்தும்
விரவுமொரு ரச்சுவலால் வேறே யுண்டோ. (5)

642. ஆதலினால் விசாரமிலா வெறுமூ டற்கின்
கசுண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே

(641.) அஞ்ஞானதசையில்-அஞ்ஞானகாலத்தில்; விஞ்ஞானதசையில்-ஞானகாலத்தில்; விமலபரவடிவாய்-பரிசுத்தமான பிரஹ்மாகாரமாய்; அரவுமுதற் பலவடிவாய்-சர்ப்பம், தண்டம், மாலை முதலிய பல வடிவமாய்.

(642.) விசாரமிலா-ஆத்மானாத்ம விவேகமில்லாத; பூர

பூதமுதற் பலபொருளாய்த் தோற்றி னாலும்
பூரணமாய் விசாரித்த தீர ருக்குப்
பேதமெனத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாம்
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந் தானு
மாதவனே யிதிலிறையு மைய மில்லை
மகேசனெமக் குரைத்ததிலு மைய முண்டோ. (6)

643. எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிருக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிறக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிலவே யில்லை
யெப்போது மெள்ளளவு மிருமை யின்றி
யேகபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யெப்போது மெவ்விடத்து மிருக்கும் வத்து
வியம்பியது சத்தியமே யீச னாணை. (7)

644. ஆதியிலாப் பரப்பிரம சொரூபந் தானே
யான்மாவா மவ்வான்ம சொரூபந் தானே

ணமாய்-நன்றாய்.

(643.) சனிக்க-உண்டாக; எள்ளளவுமிருமை-சிறிதள வும் பேதம்; இயம்பியது-கூறியது.

(644.) ஆதியிலா-உற்பத்தியில்லாத;ஐக்கியம்-ஒருமை.

பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாகும்
பிரிவறவே பேசியவிவ் வைக்யந் தானே
யோதியவே தாந்தமகா வாக்கி யங்க
ளொருமித்துத் தெரிவிக்கு மகண்டார்த் தங்கா
ளூதலினு லநவரத முமுட்சு வெல்லா
மகம்பிரம நிச்சயமே யடைய வேண்டும். (8)

645. சகலமுமா மிவைவேறு நான்முன் வேறு
சற்பிரமம் வேறென்னும் பேத புத்தி
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நானென்று நான தென்றும்
வெகுதிடமா மகண்டபர நிச்ச யத்தால்
வேறறவே யெளிதாக நீங்கு மன்றி
யிகழ்வுதருங் கருமமுபா சனையொன் ருலு
மியம்பியவிப் பேதமதி யெளிதாய் நீங்கா. (9)

646. அகம்பிரம நிச்சயமே யான்ம ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரம ஞான

(645.) வேறற - வேற்றுமையொழிய; இகழ்வுதரும்-இழிவாகிய; உபாசனை - ஈசுவரத்தியானம்; பேதமதி-பேத புத்தி.

(646.) அகம்பிரம நிச்சயமே-நான் பிரஹ்மமென்னும் உறுதியான ஞானமே; இன்பம்-நிரதிசயானந்தம்; பந்தம்-

மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யமல ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே துன்பந் தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யின்பஞ் சேர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பந்தம் போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரம மாக்கும். (10)

647. ஆதலினு லகம்பிரம நிச்ச யத்துக்
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரத் தள்ளிப்
பேதமனே விகற்பமெலாந் தீரு மட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடைவி டாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலியாது முமுட்சுவெலாம் பழக வேண்டு
மீதையலான் மோட்சநிலை பெறுவ தற்கிங்
கெளிதான வுபாயந்தா னெவையு மில்லை. (11)

648. பரமசிவன் கருணையினு லருளிச் செய்த
பரிசாக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கிங்

சம்சாரம்.

(647.) அன்னியமா முபாயமெலாம் - அன்னியசாதன மாகியகர்மோபாசனைகளியாவும்; சாதகமாம்-சாதனமாயுள்ள; சலியாது-தளராது.

(648.) பரிசாக-விதமாக; இதமாக-நன்றாக.

கிருமையிலா வகண்டார்த்த நிர்ணயத்தை
யிதமாகத் தெரிவித்தா னெனவே கந்த
னுரியகுண மேலான சைகீ ஷவ்யற்
குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தா னென்றே
சருவமுமே சங்கையற வறிந்த சூதன்
சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றி னுனல். (12)

வேறு.

649. சிற்ப ரந்தனிற் கற்பித மியாவுமே
சிறிது மில்லை யிலையென நேதிசெய்
தற்ப மற்றற மிஞ்சிய சிற்பர
மகம தாமக மப்பர மேயெனுந்
தற்ப தத்தொ டகம்பத வைக்கியந்
தன்னி னிண்ணய மிக்குரை செய்திட
னிற்ப யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
நிகரி லீச னகண்ட சொரூபமே. (13)

முப்பத்தினன்காவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது

அத்துவிதநிச்சயஞானத்தி லான்மாவிலமர்கின்ற சமாதி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

650. சகலவதிட் டானபரப் பிரம மன்றிச்
சகத்தோற்றஞ் சற்றேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
வான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம மென்றும்
வெகுதிடமா முறுதியுட னகண்டான் மாவில்
வேறறவே நிற்பதுவா நிட்டை தன்னை
நிகிலசகன் னாயகனும் பரேசன் முன்ன
நிகழ்த்தியவா நிதாகனினக் கிங்குச் சொல்வாம். (1)

651. அருவுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பிரமத் தின்கட்

(650.) சற்றேனும் - சிறிதேனும்; சத்தியசிற்சுகமாய்- சச்சிதானந்த வடிவமாய்; வேறற - பேதபாவனையொழிய; நிகழ்த்தியவா-கூறியபடி.

(651.) பிறிதேயில்லை - அன்னியமாக வில்லை; நிசவடிவில்-யதார்த்த சொரூபமாகிய ஆத்மாவில்.

பிரிவெனவே தோற்றியிடு நாம ரூப
பேதமெலாம் விசாரிக்கிற் பிறிதே யில்லை
சருவமுமே சாந்தபரப் பிரம மென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானே யென்று
நிருமலமா முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
நின்னுடைய நிசவடிவி னிலைத்து நிற்பாய். (2)

652. சத்தியமாய்ச் சகத்துமுத லிருக்கு மாகிற்
சலனமறச் சுழுத்தியினு மிருக்க வேண்டு
மித்தனையுஞ் சுழுத்தியினி லிலாமை யாலே
யிவையாவுங் கனவெனவே மித்தை யென்று
நித்தியமாய் நின்றவகம் பிரம மென்று
நிருமலமா மபேதபர ஞானத் தாலே
யத்திரமாம் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (3)

653. மனதினுடை விருத்தியுதிப் பதற்கு முன்னு
மற்றந்த விருத்திநசித் திட்ட பின்னுந்

(652.) சலனமற-மாறுதலின்றி; கனவெனவே-சொப்பனம்போலவே; அத்திரமாம்-நிலையற்ற.

(653.) விருத்தி-ஞானம்; கனமதுவாய்-பலவாக; அத்

திணையளவு மில்லாத சகசீ வாதி
இயக்குமனோ விருத்தியினன் மத்தி யத்திற்
கனமதுவா யிருப்பதெனத் தோற்றி னலுங்
களங்கமறச் சோதிக்கி லில்லை யென்றே
யனியமெலா மத்யந்த நேதி பண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (4)

654. சோயமெனச் சொல்லியிடும் வாக்கி யத்திற்
சோதித்து விருத்தாம்ச நீக்கும் போதங்
காயசக சைக்கியமே யறியு மர்த்த
மவ்விதமே தத்வமசி வாக்கி யத்து
மேயமதாம் விருத்தாம்ச மனைத்து நீக்கி
யியல்பான வைக்கியமே யறிந்தே யத்தா
லாயமனோ பேதமெலா மிழந்தெப் போது
மசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (5)

யந்தம்-முற்றும்; நேதிபண்ணி-இதுவல்ல விதுவல்லவென்று கழித்து.

(654.) சோயமெனச் சொல்லியிடும் வாக்கியத்தில்-அவன் இவன் என்றுகூறும் வாக்கியத்தில்; விருத்தாம்சம்-விருத்த (மாறுபட்ட) பாகம் (காலதேசவேஷம்); சகசைக்கியமே-சுபாவசித்தமான ஐக்கியமே; ஏயமதாம்-இழிவாகிய; விருத்தாம்சம்-விருத்தமாயுள்ள ஜீவேசபாகம்.

655. கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதி யெல்லாங்
களங்கமற விசாரித்து நேதி செய்து
தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நானே யென்று
நிர்ப்பயமா யகண்டார்த்த போதம் பெற்று
நீக்கவொண்ணுப் பவபந்த மனைத்து நீக்கி
யற்பமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (6)

656. சேத்தியமாய்ச் செறிவுற்ற தோற்றம் யாவுஞ்
சின்மாத்ர மானபர சிவமே யென்றும்
வேத்தியமோ ரணுவுமிலாச் சிவநா னென்றும்
வேறற்ற நானந்தச் சிவமே யென்றுஞ்
சாத்தியமாம் பாவனையா லகண்ட போதஞ்
சார்ந்ததனற் சமுசார பாச நீக்கி

(655.) நிர்ப்பயமாய் - பயமின்றி; அகண்டார்த்த வடிவேயாகி-பரப்பிரஹ்ம வடிவமேயாகி.

(656.) சேத்தியமாய்-அவச்சேத்தியமாய் (வேறுபடுத்தப்பட்டபொருளாய்); செறிவுற்ற - பொருந்திய; தோற்றமியாவும்-நாமரூபங்களியாவும்; வேத்தியம்-அறியப்பட்டது; நேத்திரமாம்-உறுப்புகளுள் நேத்திரம் சிறப்பா யிருப்பது போல யாவற்றினும் சிறப்பாயிருக்கின்ற.

நேத்திரமாம் பரமசிவா பின்ன மான
 நினதான்ம மாத்திரமாய் நிலைத்து நிற்பாய். (7)

657. இந்தவித மகண்டான்ம நிட்டை தன்னை
 யெமதீச னியம்பியவா றிசைக்க லானே
னைந்தவிதை யிசைத்தவண மொருகா லேனு
 மாசறவே கேட்டாலும் படிப்புற் றாலு
மந்தமிலா மோட்சநிலை கிடைப்ப தாகு
 மநவரதங் கேட்போரும் படிப்போர் தாமும்
பந்தமிலாப் பரமான மோட்சந் தன்னைப்
 பற்றுவதிற் சற்றேனு மைய முண்டோ. (8)

658. அறிவுற்ற வநந்தவித நாம ரூப
 மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவே யாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூ பத்தை
 நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப் போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டை பெற்றுக்
 கடக்கவொணாப் பவக்கடலைக் கடப்ப ரன்றி

(657.) இசைக்கலானேம்-கூறினேம்; அந்தமிலா-நாச மின்றிய; பற்றுவதில்-அடைவதில்.

(658.) கடக்கவொணா - தாண்டற்கரிய; மற்றவொரு செய்கையாலும்-வேறோன்னிய சாதனத்தினாலும்.

மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கை யாநு
மற்றெவரு மிக்கடலைக் கடவா ரென்றும். (9)

659. ஆதலினு லான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பரசி வத்தைப்
பேதமற நன்ருக விசாரஞ் செய்து
பின்னமிலாப் பரமசிவ நாமே யென்று
சாதகமாம் பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டை பெற்றே
யேதமிகு பவக்கடலை முமுட்சு வெல்லா
மெமதீசன் திருவருளாற் கடக்க வேண்டும். (10)

660. சகலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்னஞ்
சாற்றியவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கஞ்
சகமுறவே யகண்டான்ம நிட்டை தன்னை
யருள்செய்தா னென்றெவையு மறிந்த கந்த

(659.) ஏதமிகு-துன்பமிகுதற்குக் காரணமான; பவக்கடலை-பிறவிக்கடலை.

(660.) அகமுற-சித்தத்திலுறையும்படி; இகழ்வனுவுமிசையாத-நிந்தைசிறிதும் பொருந்தாத.

னிகழ்வனுவு மிசையாத சைகீ ஷவ்யற்
 கினமிலா விப்பொருளை யிசைத்தா னென்றே
யகிலமுமே யடைவாக வறிந்த சூத
 னநந்தமகா முனிவர்க்கு மருள்செய் தானல். (11)

வேறு.

661. அகில பூரண மாகிய வத்துவே
 யன்றி யெப்பொரு ளும்மிலை யென்னவு
மிகழ்வில் வத்துவ தேயக மென்னவு
 மெய்து மைக்கிய ஞான பலத்தினு
லகமி லங்கும் விகற்ப மனைத்தும்விட்
 டான்ம நிட்டையை யிங்குப் பகர்ந்திடல்
புகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
 பூர ணேச னகண்ட சொரூபமே. (12)

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது

அகண்டபர பாவனையால் மனோநாசஞ் செய்யென்றும் அகம்பிரமபாவனையால் அஞ்ஞானநிசிக்குமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

662. எல்லாமு மேகபரப் பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்று
நில்லாத் மனதுநிலை நிற்கும் வண்ண
நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ் சொல்வாங்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்ற போதுங்
கலக்கமற மனதுநிலை நில்லா தாகிற்
பொல்லாத பவதுக்க மொருகா லத்தும்
போகாது புகன்றதிலோ ரைய மில்லை. (1)

663. சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சலன மின்றி

(662.) நில்லாதமனது - ஒருமுகப் படாதமனம்; நிலை நிற்கும் வண்ணம்-ஒருமுகப் படும்படி.

(663.) நிராவரண-மறைப்பின்றிய; நிட்கிரிய-தொழிலற்ற.

நித்தநிரா மயமாகி நிருவி கற்ப
நிராவரண நிட்கிரிய சுபாவ மான
சுத்தபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
சொற்பொருளாய்க் காண்பதெலாம் பரமே யென்று
மத்துவித பரப்பிரம மதுநா னென்று
மதிடமாம் பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (2)

664. மனமுத லனைத்துக்கு மதீத மாகி
மாயைமக தாதிக்கு மதீத மாகி
நனவுமுத லவத்தைக்கு மதீத மாகி
நாமமுரு வெவைகட்கு மதீத மான
வனகபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுங்
கனவறிவா மப்பிரம நானே யென்றுங்
கலங்காத பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (3)

665. பூதமொடு பௌதிகமும் பிரம ரூபம்
புவனமொடு பொருள்களெலாம் பிரம ரூபஞ்

(664.) அதீதமாகி - அப்பாற்பட்டதாகி; மகதாதிக்கு- மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், சூக்குமபூதமாகிய யிவற்றிற்கு; அனக-பரிசுத்தமான.

(665.) சாதமுறும் சகமெவையும் - மோட்சமடைதற்

சாதமுறுஞ் சகமெவையும் பிரம ரூபஞ்
சனியாத சகமெவையும் பிரம ரூபம்
பேதமெனத் தெரிவதெலாம் பிரம ரூபம்
பிரமாண்ட கோடியெலாம் பிரம ரூபம்
மாதவவப் பரப்பிரம நானே யென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதை வெல்வாய். (4)

666. சுத்தசிதா காயமதா நிட்ப்ர பஞ்ச
சொரூபத்திற் பிரபஞ்ச மென்று மில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம் பரமார்த் தத்தி
லிறைபளவு மிலதேனும் விவகா ரத்திற்
சித்திறுடை விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவே தோன்றும்
புத்திரவச் சித்தத்தைப் புகன்ற வண்ணம்
பூரணமாம் பாவனையா ஞசஞ் செய்வாய். (5)

குச்சாதனமாயுள்ள தேகாதிப்பிரபஞ்சமியாவும்; சனியாத சகமெவையும் - உற்பத்தியின்றிய ஈசுவரன், ஜீவன், அவித்தை, அவித்தைக்கும் சைதன்னியத்திற்கு முள்ள சம்பந்தம், இவற்றின்பேதமாகிய யிவையாவும்.

(666.) நிட்ப்ரபஞ்ச சொரூபத்தில் - பிரபஞ்சசூனிய ஆத்மாவில்; என்றும்-பாரமார்த்திகமா யெக்காலத்தும்; சித்தந்தானே-மனதே.

667. பங்கற்ற பரப்பிரம சொரூப மொன்றே
பரமார்த்த தசையிலுள வத்து வேனு
மங்குற்ற வநந்தவித சத்திக் கெல்லா
மாதார மாகவொரு மாயா சத்தி
தங்குற்ற ததனுலச் சொரூபந் தானே
தயங்கியவிச் சித்தமென விவர்த்த மாகும்
பொங்குற்ற சித்தமதே யநந்த கோடி
புவனமுதற் பொய்வடிவாய்த் தோன்று மன்றே. (6)

668. இருமையிலாச் சுழுத்தியினி லேக மாக
விருக்கின்ற வான்மாவே தன்னி டத்தின்
மருவியிடுஞ் சத்தியினுற் கனவின் கண்ணே
மனமுதலாய்த் தோற்றியிடு நீதி யேபோ
லொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமந் தானே
யொன்றியதன் சத்தியினுற் சித்தம் போலாய்ச்

(667.) பங்கற்ற - தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமின்றிய; மங்குற்ற - நாசமடைதற்கியைந்த; விவர்த்தமாகும் - கற்பிதமாய்த்தோன்றும்.

(668.) இருமை-பேதம்; மருவியிடுஞ்சத்தியினுல் - நித்திராதோஷத்தோடுகூடிய அவித்தியா சக்தியினுல்; ஒன்றிய தன்சத்தியினுல்-கற்பிதமாகப் பொருந்திய தன்மாயா சக்தியினுல்.

சருவசக சீவபர வடிவ மாகச்
சஞ்சலமாம் விவகார தசையிற் ரோன்றும். (7)

669. அநவரத மடைவாக வாய்ந்த போது
மனுதிபவ வாதனையா லகண்ட போத
மனதினிடைப் பேதமற மருவா தாகின்
மயக்கமுறும் பேதமதி மாயு மட்டு
மனிசமெலாம் பிரமமதா மதுவே நானு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டா காரந்
தனையறியும் பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
றடையான பேதமதி தவிர்க்க வேண்டும். (8)

670. பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந் தானே
பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும் பந்த நல்கு
மேதமுறும் பேதமதி யிறந்த சித்த
மின்னலெலாந் தீர்த்துடனே மோட்ச நல்கு
மாதலினு லகம்பிரம மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தே யத்தால்

(669.) அடைவாக (சற்குருவாயிலாய்க்) கிரமமாக; பவவாதனையால் - சன்மார்ந்தர சம்ஸ்காரத்தினுல்; பேதமதி- பேதபுத்தி.

(670.) இன்னலெலாம் - துன்பமியாவும்; வழுவற்ற- சொரூபத்தினின்றும் நழுவுதலின்றிய.

வாதகமாம் பேதமதி யனைத்து நீக்கி
வழுவற்ற சித்தத்தான் முத்தி சார்வாய். (9)

671. அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ் செய்யிற்
சகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைத்துந் திரும்
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைத்துந் தீரிற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதந் தோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வ தான
வத்துவித மோட்சநிலை யடைய லாமே. (10)

672. அகம்பிரம பாவனையாற் காமங் கோப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லுலோப மோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை

(671.) செறிகின்ற-பொருந்துகின்ற; போதம்-ஞானம்.

(672.) உலோபம்-தான் சம்பாதித்தபொருள்களிலொருவருக்கும்ஒருகாசளவும் செலவுபண்ணலாகாதென்று விகற்பித்தெழுகிற சித்தவிர்த்தி; மதம் - ஐஸ்வரியத்தின் பெருக்கத்தினல் கர்வங்கொண்டு செய்காரியந் தவிர்காரியமறி

யகம்பிரம பாவனையான் மதமா னங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிடம்பங் கர்வ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (11)

673. ஆதலினு லநவரத மிடைவி டாம
லகம்பிரம பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழந்தெப் போதும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூப மாவா
யோதியதி லணுவேனு மைய மில்லை
யுத்தமமாஞ் சிவனுனை யுண்மை சொன்னே
மீதகில சாத்திரமு மிசைக்கு மர்த்த
மெமதிச னியம்பியது மிவ்வர்த் தந்தான். (12)

674. சருவமுமே பிரமமெனப் போதித் தாலுஞ்
சந்ததமுஞ் சுருதிமுடிப் படிப்புற் றாலும்

யாமல் விகற்பித்தெழுகின்ற சித்தவிர்த்தி; மாளம் (மச்சரம்)-அன்னியர் சுகமாயிருந்தா லவர்களைப் பார்த்துச் சகியாமல் விகற்பித்தெழுகின்றசித்தவிர்த்தி; இடம்பம் - தனது செய்கையைப்பலரும் பார்த்து மதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்தெழுகிற சித்தவிர்த்தி.

(673.) அநவரதம்-எப்போதும்; ஓதியதில்-கூறியதில்; ஈது-இங்குக்கூறியது.

(674.) சுருதிமுடி - உபநிடதம்; பலகாலுவாதனையால்-

பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூ டர்க்குப்
பலகால வாதனையான் மீண்டு மீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவ தன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத் தெரிவ தில்லை
யரியவனே யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லா
மகண்டபர சிவகருணை யடைய வேண்டும். (13)

675. அமலமதாம் பூதியுட னுருத்தி ராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மணித லாலு
நிமலமகா லிங்கத்தி னியம மோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையி னாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப் பட்ட
வியாபகமாம் பரமசிவத் தியானத் தாலுஞ்
சமமதுவாம் பரமசிவ கருணை யுண்டாய்ச்
சருவமுமே பிரமமெனத் தெரிவ தாமே. (14)

676. திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
றிகழ்த்தியவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்

பலசன்மப் பழக்கவாசனையால்; இதயத்தில்-மனதில்.

(675.) அமலமதாம் பூதியுடன் - பரிசுத்தமான விபூதியோடு; உருத்திராக்க வாரம் - உருத்திராட்சமாலை; சமம்-எப்பொருட்கண்ணும் தாரதம்மியமற்றுச் சத்வடிவமாயிருத்தல்.

(676,) திகழ்த்தியவா - விளக்கிக்கூறியபடி; செவ்விய

செவ்வியதாய்ச் செப்பியவிந் நிர்ண யத்தைச்
சிரத்தையுடன் வினவியிடுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கவ்விதமே சர்வஞ்ஞ னன கந்த
னத்யந்த கருணையின லறைந்தா னென்றே
தவ்வியிடா மனதுடைய முனிவர்க் கெல்லாந்
தகைமைமிகுஞ் சூதமுனி சாற்றி னனல். (15)

வேறு.

677. என்றுமெங்குள வெப்பொருள் யாவையு
மேகமாம்பர மப்பர னாளெனுந்
துன்று மைக்கிய பாவனை செய்ததாற்
றுகண்ம னத்தின் விகற்ப மனைத்துமே
வென்றி பூரண போதம் பொருந்தினல்
விமல முத்தி யடைந்திட லாமெனல்
மன்று ளானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொருபமே. (16)

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

தாய்ச்செப்பிய - நன்றாகக்கூறிய; தவ்வியிடா - விஷயப்பற்றின்றிய.

முப்பத்தேழாவது

அகண்டபரிச்சயத்தி னு லத்துவிதப்பிரம மாவாயென் றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

678. சகலமறை முடிவுக்கு முடிவே யாகிச்
சாரங்க ளனைத்திற்குஞ் சார மான
மிகவுமகா ரகசியமா நிண்ண யத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தவடி வான வீச
னகிலவித சீவர்க்கு மிதமே யாக
வத்யந்த கருணையினு லறைந்த வண்ண
நிகழ்வுறவே நிதாகனினக் கிங்குச் சொல்வா
னிச்சலமா மனதுடனே நின்று கேளாய். (1)

679. சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மன்றிச்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிது மில்லை
யிருமையுறுப் பிரமமதே நஞ்சொ ரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யீச னுணை

(678.) சாரங்களனைத்திற்கும் - சத்தாயுள்ளவனைத்திற்கும்; சாரமான-மிகுசத்தான; நிகழ்வுற-விளக்கமாக.

(679.) பிறிதாக - வேறாக; நஞ்சொரூபம் - நமது நிச வடிவம்; இதிலிறையும்-இவ்வாறு கூறியதிற் சிறிதும்.

யரியவனே யாதலினு லனைத்து மென்று
மகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றும்
பிரிவுபெருப் பூரணமா நிச்ச யத்தைப்
பெற்றதனு லெப்போதுஞ் சுகித்திருப்பாய். (2)

680. அகம்பிரம மென்றுராமா நிச்ச யித்தே
யாக்கைமுத லகமென்னு நினைவைத் தள்ளு
சகம்பிரம மென்றுராமா நிச்ச யித்தே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத் தள்ளு
வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவ் வண்ண
மநவரதந் தொடர்பாக நிச்ச யிக்கிற்
செகம்பரநா னென்னுமய றுயில்வோன் கையிற்
செறிகின்ற பொருளெனவே சுயமாய் நீங்கும். (3)

681. வானமுதற பூதமில்லை புவன மில்லை
வகுக்கின்ற வீசனில்லை சீவ னில்லை

(680.) அகம்பிரமம் சகம்பிரமம் - நானும் பிரஹ்மம்; ஜகமும்பிரஹ்மம்; சுயமாய்-சுபாவமாய்.

(681.) வகுக்கின்ற-படைக்கின்ற; பானமுறும்-விளக்கம்பொருந்திய; பாதவத்தின் - மரத்தின்; பலமென - பழம் போல; சுயமா-தானுகவே.

நானுமிலை நீயுமிலை யாரு மில்லை
நாமமிலை ரூபமிலை யென்று மெல்லா
ஞானகன மானபரப் பிரம மென்றே
ஞானநிலை பெறுமளவு நிச்ச யித்தாற்
பானமுறும் பேதமயல் பாத வத்தின்
பக்குவத்தின் பலமெனவே சுயமா நீங்கும். (4)

682. தேகமிலை பொறிகளிலை யுயிர்க ளில்லை
தியங்கியிடு மதியுமிலை மனது மில்லை
யாகுமகங் காரமிலை சித்த மில்லை
யதன்மூலாஞ் ஞானமிலை யனைத்து மென்று
மேகபரப் பிரமமெனு நிச்ச யத்தை
யெப்போதுந் தப்பாம லப்யா சிக்கிற்
பாகமுறும் பலவிதமாம் பேத புந்தி
பானுவின்முன் னிருளெனவே சுயமா நீங்கும். (5)

683. அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்க
ணயலெனவே கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லாந்

(682.) தியங்கியிடும்-மயங்கும்; மூலாஞ்ஞானம்-சுத்த சைதன்னியத்தை மறைக்கும் காரண அஞ்ஞானம்; பாக முறும்-பிரிவுற்ற; பானு-சூரியன்.

(683.) தினையளவும் - சிறிதளவும்; தகைமைமிகும்- பெருமைமிகுந்த.

திகழுமதிட் டானபரப் பிரம மன்றித்
 தினையளவு மன்னியமா யில்லை யென்றே
தகைமைமிகும் விசாரணையா நேதி பண்ணித்
 தற்பிரம நிச்சயமிங் கடைந்தே யத்தா
லிகழுமனோ விகற்பங்க ளனைத்து நீக்கி
 யெப்போதும் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (6)

684. அயலெனவே யறிவுற்ற துவித மென்று
 மவைநீக்கு மகண்டபர விசார மென்றும்
மயல்வடிவாஞ் சருவமுமே மித்தை யென்று
 மற்றவையு மத்யந்த மசத்தே யென்றும்
பயிலலுறு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லாம்
 பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யயலஞ்கா வகண்டபர நிச்ச யத்தா
 லத்துவித பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (7)

685. விட்டவிலக் கணையாலு மைக்கியந் தோன்று
 விடாதவிலக் கணையாலு மைக்கியந் தோன்று

(684.) மயல்வடிவாம் - மருள்வடிவாயுள்ள; அசத்தே-தூச்சமே; பயிலலுறும்-பொருந்துகின்ற.

(685.) உபயவிலக்கணை-விட்டுவிடாதவிலக்கணை; பரசிவைக்கியம் - ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்யம்; சிட்டமுறும்-சிரேஷ்டம் பொருந்திய.

திட்டமதா முபயவிலக் கணையொன் றாலே
யிலங்குபர சீவைக்கிய மிலங்கு மென்றே
திட்டமுறத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாந்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சிட்டமுறு மகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (8)

686. புரையற்ற நிருபாதி சொரூபந் தானே
புகலுமகா வாக்குகளின் பொருளா மன்றிப்
பிரிவுற்ற சோபாதி சொரூப மென்றும்
பேசுமகா வாக்குகளின் பொருளன் றென்றே
விரிவுற்ற விவைமுதலாந் தோற்ற மெல்லாம்
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
தெரிவுற்ற வகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
றியக்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (9)

687. சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சகலமறை முடிகளுமே சாற்ற லாலும்

(686.) புரை-குற்றம்; நிருபாதிசொரூபந்தானே-உபாதியற்ற சுத்தசேதனமே; மகாவாக்குகளின் - மகாவாக்கியங்களின்; சோபாதிசொரூபம் - (மாயை அவித்தையென்னும்) உபாதியோடு கூடிய் சேதனம் (ஈசன், ஜீவன்.)

(687.) சகலமறைமுடிகளும் - சர்வ வுபநிடதங்களும்;

பிரிவறவே பரப்பிரம ஞானம் பெற்ற
 பெரியோரு மிவ்விதமே பேச லாலு
மிருளறவே பரசிவனு மெமக்கு முன்ன
 மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பி னாலு
முரைதருமிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தி
 லோரணுவு மையமில்லை யுறுதி யீதே. (10)

688. அதிட்டான மானபரப் பிரமத் தின்க
 ணாரோப வடிவெனவே காண்ப தெல்லாம்
மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டான மன்றி
 மற்றணுவு மாரோப வடிவே யில்லை
நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச் செய்வோ ருக்கே
 நிகழ்த்தியவிவ் வநுபூதி நிகழு மன்றிக்
குதித்தாடு மனதின்வச மானோ ருக்குக்
 கூறியவிவ் வநுபூதி கூடா தென்றும். (11)

இருளற - மனமயக்கம் நீங்க; அருள்செய்த வியல்பினாலும்- கூறியதன்மையினாலும்.

(688.) ஆரோபவடிவென - கற்பிதவடிவாக; மதித்தாயின்-யோசித்தாராய்ந்தால்; நிகழ்த்திய-கூறிய; நிகழுமன்றி- உண்டாகுமல்லாமல்; குதித்தாடும்-விஷயங்களிற் றாவியோடுகின்ற.

689. ஆதலினுற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மதிட்டான மானபரப் பிரம மென்று
மேதமிலா வப்பிரம மியானே யென்று
மியானந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றுஞ்
சாதகமா யெப்போது நிதித்யா சித்துச்
சலமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தள்ளிப்
பேதமிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (12)

690. ஓதியவா றகண்டபர போதந் தன்னை
யுற்றதனுற் பரப்பிரம மானே ருக்கே
மாதவவிவ் வனுதிபவ மாய்வ தன்றி
மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வ தில்லை
யாதலினு லறைந்தவண மகண்ட போத
மடைந்ததனு லகண்டபரப் பிரம மாகிப்
பீதிதரும் பவதுக்க மனைத்து நீக்கிப்
பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்று வாழ்வாய். (13)

(689.) ஏதம்-குற்றம்; சாதகமாய் - (ஜீவப்பிரஹ்மஐக்யம்) சித்தியாகும்படி; நிதித்யாசித்து-சிந்தித்து.

(690.) அனுதிபவம் - அனுதியான சம்சாரம்; மாய்வதன்றி-கெடுவதல்லாமல்; அறைந்தவணம்-கூறியபடி.

691. அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மயலற்ற வப்பிரம நாமே யென்றும்
வெகுதிடமா யகண்டபர நிர்ண யத்தை
விமலசிவ னருளியவா விளம்பி னேமான்
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
மேவுமனச் சுத்தியுட னொருகா லேனு
மகமுறவே யையமறக் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரழிவற்ற மோட்சசுக மடைவ ரன்றே. (14)

692 நிகிலசகன் னாயகனும் பரேசன் முன்ன
நிகழ்த்தியவா றிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
ககிலமுமே பிரமமென்று மதுநா மென்று
மகண்டபர நிர்ணயமே யருளி னானென்
றிகழ்வணுவு மெய்தியிடாச் சைகீ ஷவ்யற்
கெவையுமுணர் கந்தனுரை தந்தா னென்றே
சகலமுணர் சூதமுனி முனிவர்க் கெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னானல். (15)

(691.) வெகுதிடமாய்-மிகவுறுதியாய்; அகமுற-கருத்தொத்து.

(692.) இகழ்வணுவு மெய்தியிடா-நிந்தைசிறிது மடையாத; உரைதந்தான்-கூறினான்.

வேறு.

693. பேத மின்றி யகண்ட சொரூபமாம்
பிரம மல்லது வேறிலை யேயெனு
மேத மொன்றிய தோற்ற மனைத்துமே
யேக பூரண மாம்பர மேயெனு
மாதி யின்றிய வப்பர நாமெனு
மறிவி னுலது வாயிட லாமெனல்
நீதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (16)

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது

இந்நூன் மகிமை யுரைக்கும்

அத்தியாயம்.

—∞—

694. சகலவித நூற்களினுஞ் சார மாகிச்
சாரங்க ளனைத்துக்குஞ் சார மாகி
மிகவுமகா ரகசியமாய் மேவு தற்கு
மெத்தவுமே யரிதான விந்த நூலின்
மகிமைதனை முடிவான வுறுதி யோடு
மயக்கமற மதிக்கும்வண மிங்குச் சொல்வாந்
தகைமைமிகு மிந்நூலைத் தவிர்ந்தி டாமற்
றற்பரனு மெப்போது மப்யா சிப்பாய். (1)

695. அகமென்றுஞ் சன்மாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சின்மாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சுகமாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சுத்தபர மைய மில்லை

(694.) தவிர்ந்திடாமல் - வெறுத்துவிடாமல்; தற்பரனுய் - அதிற்பிரியமுள்ளவனுய்.

(695.) சுத்தபரம் - சுத்தப்ரஹ்மம்; பரிபூன்றம் - பரிபூரணம்.

யகமென்றும் பரிபூன்ற மைய மில்லை
யகமென்றும் பராற்பரமே யைய மில்லை
யகமென்றும் பரமசிவ மைய மில்லை
யகமென்றும் பரப்பிரம மைய மில்லை. (2)

696. சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூப மேயாம்
பிரமமே யான்மாவா மான்மாத் தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மா வுக்கும்
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரமத் துக்கு
மொருசிறிதும் பேதமிலை யிரண்டு மொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவஞானை யுரைத்த துண்மை. (3)

697. நாமமுரு யாவையுமே பிரம மென்று
நாமந்தப் பரப்பிரமந் தாமே யென்றுஞ்
சேமமுறச் செப்பியவிவ் வருத்தந் தன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையிலை சத்தி யந்தான்

(696.) நிகிலபரிபூரணமாம்-யாவற்றினும் நிறைந்துள்ள தான; உணர்வுருவாம்-ஞானாகாரமான.

(697.) சேமம்-இனிமை; தாமமெலாங் கடந்து - எல்லாப் பதவிகளுக்குமப்பாற்பட்டு; ஆம்அல-ஒவ்வும் ஒவ்வாது.

ருமமெலாங் கடந்தெங்கு நிறைந்து நின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனுணை யுண்மை சொன்னே
மாமலவென் றணுவுமிதிற் சங்கி யாம
லறைந்தவண மதிதிடமாய் நிச்ச யிப்பாய். (4)

698. சராசரமாய்த் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாஞ்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றும்
புராதனமா மச்சொரூப நானே யென்றும்
பூரணமா நிச்சயமிங் கடைந்தே யத்தால்
விராமமுறு விகற்பங்க ளனைத்து நீக்கி
விகற்பமிலா விமலபர போதம் பெற்று
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
நிச்சலமாய் நின்னிடைநீ நிலைத்து நிற்பாய். (5)

699. நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்து நிற்கு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்ச மாகுந்
தன்னிடையே தானகத் தனித்தி டாமற்
றரங்கமெனச் சலிப்பதுவே பந்த மாகு

(698.) புராதனம்-பழமை; விராமமுறு-முடிவுபெறுதலில்லாத; நிராமயமாம் - (ஆதிவியாதியெனும்) நோயின்றியதான.

(699.) தரங்கமென-அலையைப்போல; பந்தமாகும்-சம்சாரமாகும்; உலைவு-வருத்தம்; தன்னியனே-கிருதார்த்தனே.

முன்னியிடி லோருருவா முன்னை யன்றி
யுலைவுதருங் காரணமோ ரணுவு மில்லை
தன்னியனே யாதலினு னீயெப் போதுந்
தன்னிடையே தானுகத் தனித்து நிற்பாய். (6)

700. நிச்சலமா நிச்சயமே யகண்டா னந்த
நிலைமைபெற நிகரற்ற வேது வாகு
முச்சமதா நிச்சயமே செய்யச் செய்யு
வுலகமுதற் றுவிதத்தின் ஞேற்ற நீங்குந்
துச்சமதாந் துவிதத்தின் ஞேற்ற நீங்கிற்
றுகளற்ற வாநந்தஞ் சுயமாய்த் தோன்று
மச்சமிலா நிச்சயமே செய்திங் கத்தா
லகண்டபர மாநந்த மடைந்து வாழ்வாய். (7)

701. சருவசகன் ஞயகனுய் நிறைந்த வீசன்
சகலவித சீவர்க்கு மிதமே யாக
நிருமலமாங் கைலாச கிரியின் முன்னர்
நிகரற்ற கருணையினு லுபதே சித்த

(700.) உச்சமதாம்-மேன்மையாகிய; துச்சமதாம்-இழி வாகிய; அச்சம்-பயம்.

(701.) இதம்-நன்மை; பரிசதுவாய்-விதமாய்.

பரிசதுவாய்ப் பரப்பிரம ஞானந் தன்னைப்
பயமறவே நிதாகரினக் குபதே சித்தோந்
திரிவிதமா மூலகத்து மிந்த ஞானந்
தெரியமிக வரிதெனவே தெரிந்து கொள்வாய். (8)

702. தெரிவுறவே முன்னொருகாற் றேவ ருக்குத்
தென்றிசையி னெதிர்முகமாய்த் திகழு மீச
னொருபதினு யிரவருட மட்டு மிந்த
வுத்தம்மா ஞானத்தை யுபதே சித்தா
னருள்வடிவா யெழுந்தருளு மம்பி கைக்கு
மகிலசகன் னுயகனுஞ் சாட்சா தீச
னுரமுறவே யொருவருட பரியந் தத்துக்
குத்தமமா ஞானமிதை யுபதே சித்தான். (9)

703. விரிவுறவே விநாயகனுந் தன்சீ டர்க்கு
வெகுவருட மிதனையுப தேசஞ் செய்தான்
பரிவுடனே யரியுமிதை விரிஞ்ச னுக்குப்
பலகாலம் பாற்கடலி லுபதே சித்தா

(702.) அம்பிகைக்கும் - உமாதேவிக்கும்; உரமுறவே-தத்வஞானமுண்டாகவே.

(703.) விரிஞ்சனுக்கு-பிரம்மனுக்கு; ஊனம்-குற்றம்; இருடிகள்-முனிவர்கள்.

ஞெருபொழுதென் றந்தைக்குப் பிரம லோகத்
தூனமிலா ஞானமிதை யுரைத்தேன் யானு
மிருளறவே முன்பொருகா ணாதாதி
யிருடிகளுக் கிதைவிரிவா யிசைத்தே னனே. (10)

704. இத்திறமாம் பரப்பிரம ஞானந் தன்னை
யெளிதாகத் தெளிவிக்கு மிந்த நூலை
மெத்தவுமே குறைவன்றி விரிவு மன்றி
மிகவெளிதா வீசனெனக் குரைத்த வண்ண
முத்தமனே கருணையினா லுன்னை முன்னிட்
டுலகிலுளோர் யாவர்க்கு மிதமே யாகச்
சத்தியமா யருள்செய்தே னிந்நூ லுக்குச்
சரியான நூலெவையு மெங்கு மில்லை. (11)

705. தன்னியவிந் நூலெனமற் றெந்த நூலுந்
தடையற்ற ஞானத்தை விரைவிற் றுரா
தன்னியமா நூற்களெலா மடைவே யாக
வகண்டபர ஞானத்தை யளிப்ப தாகும்
பன்னியவிந் நூலொன்றே சீக்கி ரத்திற்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞான நல்கு

(704.) குறைவு-சுருக்கம்; சத்தியமாய்-உள்ளவாறு.

(705.) இந்நூலென-இந்தரிபுகீதையைப்போல; அடைவேயாக-படிப்படியாக; பன்னிய-கூறிய.

மின்னவித வேதுவினு லிந்நூ லுக்கிங்
  கிணையான நூலெவையு மெங்கு மில்லை. (12)

706. ஓதியவிந் நூலிலுள கவிதை யின்க
  ணுற்றவொரு பாதத்துக் கிணையொன் றில்லை
மீதியுள பாதங்கட் கிணையே யாக
  மேவுபொரு ளெவையேனு மெங்கு முண்டோ
வீதலுரு வகண்டபர ஞானந் தன்னை
  விளக்கியிடும் வாக்குக்கிங் கிணையே தாகு
மாதலினு லதிசயமா மிந்த நூலை
  யத்யந்த மாதரவோ டப்யா சிப்பாய். (13)

707. பலகோடி யாகத்தைப் பாங்காய்ச் செய்தும்
  பலகோடி தீர்த்தத்திற் றூனஞ் செய்து
மூலவோடு பெற்றபல மிதனி லுள்ள
  வொருபாதம் படித்தபலத் திணையே யாகா
நிலைமேவு மிந்நூலின் கவியின் கண்ணே
  நிருமலமாய் நிகழ்கின்ற விரண்டு பாதஞ்

(706.) கவிதை - செய்யுள்; பாதத்துக்கு-அடிக்கு; வீதலுரு-அழிதலின்றிய.

(707.) பாங்காய்-நன்றாய்; உலைவோடு-வருத்தத்தோடு; சலியாது-தளராது; புவிதானம்-பூதானம்.

சலியாது படித்தபலன் றனக்கீ டாகச்
சகலபுவி தானபலஞ் சாற்ற லாமோ. (14)

708. அரிதான விந்நூலின் கவியின் கண்ணே
யதிசயமா யமைவுற்ற மூன்று பாதஞ்
சரியாகப் படித்துவரும் பலந்த னக்குச்
சகலவித தானமுமே சமான மாகா
பரிவாக விதனிலுள கவிதை யொன்றைப்
படித்தபலன் றனக்கிணையா யெவையு மில்லை
யொருகால மேனுமித னநுப வத்தை
யுற்றதனாற் பெறும்பேறுக் குவமை யுண்டோ. (15)

709. இத்திறமா மிந்நூற்றாற் பரியந் தன்னை
யியல்பாகக் கேட்டுணர வசத்த னேனு
நித்தமுமே சிரத்தையுட னியம மாக
நிருமலமா மிந்நூலைப் படித்த போது
மத்திரமாய்ப் படிப்போனு மகண்ட ஞான
மடைவாக வடைந்ததனன் முத்த னவன்

(708.) சமானமாகா - ஒப்பாகா; பரிவாக - அன்பாக; பெறும் பேறுக்கு-அடையும் இலாபத்திற்கு; உவமை-ஒப்பு.

(709.) அசத்தனேனும்-சாமர்த்தியமின்றியவனுயினும்; நித்தமும்-எப்போதும்.

சத்தியமே யாதலினு லனைத்துந் தள்ளிச்
சந்ததமு மிந்நூலை யப்யா சிப்பாய். (16)

710. சகலவித தானமொடு தருமந் தள்ளிச்
சகலவித தீர்த்தமொடு தலமுந் தள்ளி
நிகிலவித செபமுடனே தவமுந் தள்ளி
நிகிலமகா மந்திரதந் திரமுந் தள்ளித்
திகழ்வுமிகுந் தேவதைக ளனைத்துந் தள்ளித்
தேவதையின் பூசனைக ளனைத்துந் தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய். (17)

711. சகலவித சரியைகளுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலவித கிரியைகளுந் தூரத் தள்ளி
நிகிலவித யோகமுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித சாங்கியமுந் தூரத் தள்ளி
வெகுவிதமாம் பத்திகளுந் தூரத் தள்ளி
விசித்திரமாம் பாவனையுந் தூரத் தள்ளி

(710.) தலமும் - புண்ணியக்ஷேத்திரவாசமும்; நிகில வித-பலவகைப்பட்ட; திகழ்வுமிகும்-விளக்கமிகுந்த.

(711.) சாங்கியம்-ஆராய்ச்சி; விசித்திரமாம்-பலவகைப் பட்ட.

யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மின்றாலே யப்பா சிப்பாய். (18)

712. வெகுவிதமா மதங்களையுந் தூரத் தள்ளி
விதம்விதமா மதிகளையுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலவித ரகசியமுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலருடைச் சேவையுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித புண்ணியமுந் தூரத் தள்ளி
நிகிலமகா பாக்கியமுந் தூரத் தள்ளி
யகிலவித சமுசயமுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மின்றாலே யப்பா சிப்பாய். (19)

713. இன்றாலே பரப்பிரம மிதனைத் தானே
யினிமையுட னெப்போது மப்பா சிப்பாய்
பன்னூலைப் படித்ததனாற் பெறும்பே றென்ன
பானுவின்முன் பலவொளியாற் பலனு முண்டோ
சென்றாலி தொன்றினையே செம்மை யாகச்
சிரத்தையுடன் சந்ததமு மப்பா சிக்கி

(712.) மதி-சிந்தனை; சேவை-வந்தனம்.

(713.) பன்னூலை-பலசாஸ்திரங்களை; பானுவின்முன்-சூரியனுக்குமுன்னே; எய்தியிடும்-உண்டாகும்.

லெந்நூலின் பலன்களுமீ தொன்றி னாலே
எய்தியிடு மிதிலிறையு மைய மில்லை. (20)

714. இந்நூலா லத்யாச மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லாவரண மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டை கூடு
மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தி யெய்து
மிந்நூலா லகண்டபர ஞான முண்டா
மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லனுதிபவ பந்தந் தீரு
மிந்நூலா லகண்டபர மோட்ச மெய்தும். (21)

715. மனந்தனிலே யிந்நூலின் பொருளை யோர்ந்து
மதித்திடநல் வியுற்பத்தி மருவா தோனும்

(714.) அத்யாசமனைத்தும் - நாமரூப கற்பனைகளியாவும்; சித்தவிசிராந்தி - சித்தத்தினிளைப்பு நீங்குதல் (மனவொருமை); சின்மாத்ர நிட்டை-அறிவாகவே யிருத்தல்.

(715.) ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து; மதித்திட-சிந்திக்க; வியுற்பத்தி - சொற்பொருளுணர்ச்சி; தினந்தவிராது-ஒவ்வொரு நாளுந் தவறாமல்; அகங்கள்-பாவங்கள்; கனந்தவிரா-பெருமை நீங்காத.

தினந்தவிரா திதனையொரு கால மேனுந்
திடமான நியமமுடன் படிப்பா னாகி
லனந்தவித சென்மத்தி லநுச ரித்த
வகங்களெலா மச்சென்மந் தனிலே நீங்கிக்
கனந்தவிரா வகண்டபர போதம் பெற்றுக்
களங்கமிலாப் பரவடிவே யாவ னன்றோன். (22)

716. மருவியதன் சென்மத்தி லொருகா லேனு
மற்றிதனைக் கேட்போனு முத்த னாவன்
சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போ னுக்குச்
சமமாகச் சகந்தனிலே யாரு மில்லை
யரியவனே யாதலினா லநந்த நூலி
லாதரவே செய்யாம லனைத்துந் தள்ளி
நிருமலமா மிந்நூலே முமுட்சு வெல்லா
நிதந்தவிரா தப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (23)

717. சாற்றியிடு மிந்நூலே சாத்தி ரங்கள்
சகலத்துஞ் சாரமதாஞ் சித்தாந் தங்காண்

(716.) மருவிய-பொருந்திய; ஆதரவே-விருப்பமே.

(717.) பூன்றபோதம் - பூரணஞானம்; ஏற்றியிடும்-அங்கீகரிக்கத்தக்க.

வேற்றுமையி லிந்நூலே வேதாந் தங்கள்
 வேதங்க ளனைத்துக்குஞ் சித்தாந் தங்காண்
போற்றியிடு மிந்நூலே பூன்ற போதம்
 பொருந்தியுள பெரியோரின் சித்தாந் தங்கா
ணேற்றியிடு மிந்நூலே யிணையொன் றற்ற
 வெமதீச னெமக்கருளுஞ் சித்தாந் தங்காண். (24)

718. மாதவனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
 மண்ணுலகில் விண்ணுலகி லெவ்வி டத்துஞ்
சாதகமா நூலிதுதான் சார்வ தற்குச்
 சாலவுமே யரிதாகுஞ் சத்தி யந்தான்
வேதமொடு மிருதியிதி காச மாதி
 வெகுவிதமா நூலுக்குஞ் சார மீதே
யோதியவிந் நூலுக்குச் சமான மாக
 மொருநூலு முலகத்தி லெங்கு மில்லை. (25)

719. முன்னொருகா லெந்றந்தை யுலகில் யாரும்
 முத்தரா யிந்நூலான் முடியா நிற்ப

(718.) சாதகமாம் - சாதனமாயுள்ள; சார்வதற்கு-அடைவதற்கு; சாலவும்-மிகவும்.

(719.) முடியாநிற்பர் - ஆகுவர்; ஐயமிசைந்தோனுகி-

றென்னமனந் தனிலைய மிசைந்தோ ளுகி
யிதைத்திருடிப் பாற்கடலி லெறிந்தான் பின்ன
ரன்னசெய லறிந்துடனே யானச் சிந்தி
னலைகளினுற் றீரத்தி லொதுக்கப் பட்ட
வின்னதனைக் கொணர்தலுமே யென்னை நோக்கி
யெனதுபிதா மற்றுமிக முனிவு செய்தான். (26)

720. அன்றுமுத லியானந்த வுலகம் விட்டிவ்
வதிசயமாங் கேதாரத் தலம டைந்தே
னின்றுனது பத்தியினு லிந்த நூலை
யாவர்க்கு மிதமாக விசைக்க லானே
னன்றியுமிந் நூற்பொருளை யறிவ தற்கு
மறிந்தபடி யதிகாரிக் கறைவ தற்குந்
துன்றியவிவ் வுலகத்தி லாரு மில்லை
தூயபர போதமிக வரிய தன்றே. (27)

721. அத்யந்த வதிசயமா மகண்ட ஞான
மப்படியே யிந்நூலு மதிச யந்தா

சந்தேகங்கொண்டவனுகி; அச்சிந்தின் - அக்கடலின்; தீரத்தில்-கரையில்; இன்னதனை-இந்நூலை; முனிவு-கோபம்.

(720.) அறைவதற்கு-கூறுவதற்கு; துன்றிய-பொருந்திய; தூயபரபோதம்-பரிசுத்தமான பிரஹ்ம ஞானம்,

(721.) அத்யந்தம்-முற்றும்; அதிசயம்-புதுமை.

னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
  யையமற வறிபவனு மதிசயந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
  யருளுடனே யறைபவனு மதிசயந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
  யாதரவாக் கேட்பவனு மதிசயந்தான். (28)

722. மாதவனே யிந்நூலைக் கேட்கத் தக்க
  மாசற்ற மாணுக்க னரிய தாலுஞ்
சாதகமா மிந்நூலை யுபதே சிக்குஞ்
  சற்குருவுஞ் சாலவுமே யரிய தாலும்
பேதமுறு விந்நூலின் புத்த கத்தைப்
  பெற்றவரு மெத்தவுமே யரிய தாலு
மோதியிடு நூலிதுதா னுலகத் தெங்கு
  முரமாகப் பிரசித்தி மேவ வில்லை. (29)

723. பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்க ளெல்லாம்
  பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்து நீங்கி

(722.) மாசு-குற்றம்; உரமாக-ஸ்திரமாக.

(723.) இசையத்தக்க - அடையத்தக்க; சாரலாகும்-அடையலாகும்; மலினம்-களங்கம்.

யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத் தக்க
 வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத் திற்றன்
சலனமெலா மறநீக்கி யகண்ட மாக்குஞ்
 சத்தியுள விந்நூலைச் சார லாகு
மலினமுறு விந்நூலைச் சார்ந்தோ ருக்கு
 மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேச னாணை. (30)

724. இவ்விதமா மகிமையுள விந்த நூலை
 யாவர்க்கு மிதமாக வருளி னாலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
 றிகழ்வுறவே முன்னமெனக் கருளிச் செய்தா
னவ்விதமே யானுமிதைக் கருணை யாலே
 யழுத்தமுற நிதாகனினக் குபதே சித்தேன்
செவ்வியதா மிந்நூலைச் சேர்வோ ரெல்லாஞ்
 சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (31)

725. புகல்வதெலாம் புகன்றனன்யா னினியெங் கேனும்
 போதுமென ரிபுமுனிவன் புகல லோடு

(724.) திகழ்வுற-விளக்கமாக; உபதேசித்தேன் - கூறி னேன்.

(725.) புகல்வதெல்லாம் - கூறவேண்டுவனயாவும்; புகன்றனன்-கூறினேன்; எங்கேனும் போதுமென - எங்கே

மகிமைமிகும் வசனமிதை நிதாகன் கேட்டு
மகிழ்வுமிகு் தாநந்த பாஷ்பங் கூர்ந்து
மிகவுமுறும் பத்தியினன் மெய்வி திர்த்து
மெத்தவுமே விநயமுடன் வணங்கி யேத்திப்
பகாலுறக் கண்டமுமே தழுத முத்துப்
பரவசனு யிவ்வசனம் பகர்கின் றூனல். (32)

726. அறியவொணுப் பெருமையுறும் போதம் பெற்ற
வாசிரிய நினது திட கருணை யாலே
சிறியமதி பொருந்தியயான் சிறுமை நீங்கிச்
சின்னமிலா வகண்டபரி பூன்ற மானேன்
பெறவரிதா நின்னுடைய தரிச னத்தாற்
பிறவியிதிற் பெறுவதெலாம் பெற்றே னனே

யாகிலும் போகக்கடவாயென்று; மெய்விதிர்த்து - உடல் நடுங்கி; வினயமுடன்-அடக்கமுடன்.

(726.) சிறுமை நீங்கி - அவித்தையினின்றும் நீங்கி (சிறுமை-ஆகுபெயர்); சின்னம்-ஈனம்; பிறவியிதில்-இச்சென் மத்தில்; உற-அடைவதற்கு; ஊனம்-குறைபாடு; அற-ஒழிய.

னுறவரிதா முனதருளாற் செய்வ தெல்லா
மூனமறச் செய்துமுடிந் தோனு மானேன். (33)

727. தேசிகநீ யருளியதாம் வசனங் கட்குட்
டிடமான வொருவசன மனனங் கொண்டே
பாசமெலா மறநீக்கிப் பரமா நந்தம்
பற்றினனுய்ப் பரப்பிரம சொரூப மானே
ஞசினிலென் பவதுன்ப மனைத்து நீக்கி
யகண்டசுக மருளியநின் கருணை யென்னே
பேசியதி லணுவேனு மைய மில்லை [யான்.
பெரியோய்நின் பெருமையிதை யென்சொல் வேன்

728. கருணையினு லருளியநின் னுபகா ரத்தின்
கைம்மாறிவ் வுலகத்தி லெங்கு மில்லை
குருபரனே யுனதுபய பாதப் போதைக்
குறித்தடியே னநந்தவித வணங்கல் செய்வேன்

(727.) மனனங்கொண்டே-சிந்தித்தலாலே; ஆசினில்-குற்றத்தையுடைய; அருளிய-தந்த.

(728.) கைம்மாறு-பிரதியுபகாரம்; உபயம்-இரண்டு; பாதப்போதை-திருவடித்தாமரையை.

பரிவுடனே வணங்குதலு முபசா ரந்தான்
பாமார்த்த தசையிலொரு வணங்க லுண்டோ
சருவமுமே பிரமமலாற் பரமார்த் தத்திற்
சாருமொரு பேதமுமே யில்லை யன்றே. (35)

729. தேசிகனின் கருணையினுல் யான டைந்த
திவ்வியமாஞ் சுவானுபவ திட்டி தன்னிற்
பேசியிடு நானுமிலை நீயு மில்லை
பெருமையுடன் பேசியவிந் நூலு மில்லை
பாசமுறுஞ் சீவனிலை யீச னில்லை
பகுப்புற்ற பார்முதலாஞ் சகத்து மில்லை
யாசிரிய வகிலமுமே யகண்டா கார
மானபரப் பிரமமலா தயலே யில்லை. (36)

7?0. குருவானின் கருணையினுல் யான டைந்த
கூறுபடா வகண்டபர திட்டி தன்னிற்
சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிது மில்லை

(729.) திட்டி-ஞானம்; பார்முதலாம்-பூமிமுதலாகிய.

(730.) குருவா - குருசிரேட்டனே; பிறிதாக-வேருக; சொலவும்-சொல்லும்.

பிரமமெனச் சருவமென வேறு வேறாய்ப்
பேசியவிப் பலவிதமாஞ் சொலவு மில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மெங்கு மில்லை
யுள்ளதெலா முணர்வுருவாம் பிரம மொன்றே. (37)

731. வேகமுறத் தோற்றியிடு மகம்வி ருத்தி
வெகிர்முகமாய்த் தோற்றியிடு மிதம்வி ருத்தி
தேகமுத லகமென்னுந் துவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர மகமென்று மகண்ட விர்த்தி
யிவ்விதமாம் விருத்திகளே தொன்று மின்றிச்
சோகமுறுச் சுத்தபர சொரூப மொன்றே
சுயஞ்சோதி வடிவாகச் சொலிக்கு மந்தோ. (38)

732. நின்னருளா லென்மனதி னிகழா நின்ற
நிகிலவித பேதமுமோர் கணத்தி னீங்கி

(731.) அகம் விருத்தி - நானெனும் ஞானம்; வெகிர் முகமாய்-பகிர் (வெளி) முகமாய்; இதம் விருத்தி-இதுவெனும் ஞானம்; சொலிக்கும்-பிரகாசிக்கின்றது.

(732.) நிகழாநின்ற-தோன்றுகின்ற; இயம்பவொணு-கூறமுடியாத; பன்னியதில்-கூறியதில்.

யின்னதென வியம்பவொணு வகண்ட மான
வென்சொருப நிட்டையினை யான டைந்தேன்
பன்னியதி லணுவேறு மைய மில்லை
பரகுருவே யெனவன்போ டிறைஞ்சி யேத்தித்
தன்னுடைய சகசநிலை தன்னி லன்னோன்
றடையறவே சுகமாகத் தனித்தி ருந்தான். (39)

733. அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவே யான
வாசிரியன் கருணையுமிங் கடைந்தோ ருக்கே
திரிசியமாஞ் சீவபர சகத்தின் ஞேற்றந்
தினையளவுந் திகழாம லுடனே நீங்கிப்
பிரிவுபெறு வகண்டபர நிட்டை கூடும்
பேசியது சத்தியமே யென்று கந்த
னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகி ஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான் சூதன். (40)

(733.) திரிசியமாம் - காணப்படுவதான; திகழாமல்- தோன்றுமல்; அகிலர்க்கும்-யாவர்க்கும்.

வேறு.

734. அகில பூரண மான பரம்பொரு
ளன்றி யன்னிய மில்லை யனைத்துமே
நிகில பூரண மான பரம்பொரு
ளீய தேயென நிர்ணய மோதலுஞ்
சகல நூலினு நூலிது மெத்தவுஞ்
சார மென்றிதன் மேன்மை யுரைத்தலும்
புகழு மானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பூர ணேச னகண்ட சொரூபமே. (41)

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது

ரிபு நிதாகனை அநுபவம்வினவ அன்னோன்றனது அகண்டாநுபூதியினாற் குருவருளை அன்பின் வியந்து துதிக்கும் அத்தியாயம்.

735. நிருமலமாம் ரிபுமுனிவன் மீண்டு மந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கி யினிதாச் சொல்வான்
மருவமிக வரிதான வகண்ட ஞான
மகிமைதனை யுரைத்தவண மதித்தாய் கொல்லோ
பிரிவுபெறு மனதினிடைப் பிரமந் தன்னைப்
பேதமறத் திடமாகப் பெற்றாய் கொல்லோ
தாளமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்து நன்றாய்த்
தன்மயமா நிட்டைதனைச் சார்ந்தாய் கொல்லோ. (1)

736. அகமருவு மஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
யகண்டபர விஞ்ஞான மடைந்தாய் கொல்லோ

(735.) பிரிவுபெறு மனதினிடை-ஒருமுகப்பட்ட மனதினால்; தாளம்-புடைபெயர்ச்சி.

(736.) அகமருவு - தேகாதிகளில் நானெனுந் தன்மையைச்செய்தல் பொருந்திய; தகமையுறா - முத்தியடைதற்குத் தகுதியில்லாத; அபயபதம்-நிர்ப்பயமாயுள்ள ஆத்மாவை.

தகமையுறுக் கருமத்தில் வெகுகா லத்தாற்
றங்கியநின் விசுவாசந் தவிர்ந்தாய் கொல்லோ
நிகிலமுமே யுண்மையெனு நினைவு நீங்கி
நிசமான நின்வடிவி னிலைத்தாய் கொல்லோ
சகலவித துவிதத்தின் பயமு நீங்கிச்
சலனமிலா வபயபதஞ் சார்ந்தாய் கொல்லோ. (2)

737 ஒருபொருளும் பிரமமலா தொருகா லத்து
முண்மையுறு தென்றுரமா யுணர்ந்தாய் கொல்லோ
சருவமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினைச் சார்ந்தாய் கொல்லோ
உரைதருமிவ் வுறுதியினு லுலைவொன் றின்றி
யுணர்வுருவா முன்வடிவி லோய்ந்தாய் கொல்லோ
அரியவனே யநாதிபவ துக்க நீங்கி
யகண்டபர மாநந்த மடைந்தாய் கொல்லோ. (3)

738. இதனையெலாம் விரிவுறநீ யிசைப்பா யென்றே
யிவ்விதமாய் ரிபுமுனிவ னிசைத்த லோடு

(737.) உண்மையுறாது - சத்தியமாயின்று; ஒய்ந்தாய் கொல்லோ-நிலைத்திருக்கின்றாயா.

(738.) இசைப்பாய் - கூறுவாய்; மகத்தான மகிழ்வு கூர்ந்து-மிகுசந்தோஷமடைந்து; துதம்-துவிதம்.

மதிசயமா மாசிரியன் கருணை யாலே
யகண்டபர விஞ்ஞானந் திடமாய்ப் பெற்ற
மதியுடனே மகத்தான மகிழ்வு கூர்ந்து
மதிக்கவொணு வன்புடனே குருவை நோக்கித்
துதமருவா வநுபூதி யனைத்துஞ் சொல்லத்
துகளற்ற நிதாகமுனி தொடங்கி னுனல். (4)

739. மாசனுகாப் பரகுருவே யகண்ட ஞான
மகிமையெலா முரைத்தவண மதித்தோ னுனேன்
றேசிகநின் கருணையினுற் றிடபோ தத்தைத்
தியக்கமிலா மனதினிடைத் தரித்தோ னுனேன்
பேசவொணு வகண்டபரப் பிரமந் தன்னைப்
பிரிவற்ற மனதினிடைப் பெற்றோ னுனேன்
பாசமுரு வெனதுநிச சொரூபத் தின்கண்
பகுப்பற்ற நிட்டையினைப் பெற்றோ னுனேன். (5)

740. சற்குருவே நினதருளா லகண்ட ஞான
சத்துருவா மஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம ஞானம் பெற்று
நிகிலவித கருமத்துஞ் சிரத்தை யற்றுத்

(739.) மாசு - குற்றம்; மதித்தோன் - அறிந்தோன்; பாசம்-பந்தம்; பகுப்பு-வேறுபாடு.

(740.) சிரத்தை - விசுவாசம்; அக்கரமாம் - அழிவற்றதாகிய.

துர்க்குணமாம் பிரபஞ்சத் துண்மை நீங்கித்
துவிதத்தாற் றொடருபய மனைத்து நீங்கி
யக்கரமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
யயலற்ற வபயபத மடைந்தே னந்தோ. (6)

741. குருவரநின் கருணையினாற் கணநே ரத்திற்
குறைவுதரும் பேதமதி யனைத்து நீங்கிச்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சய யத்தைச்
சாலவுமே திடமாகச் சார்ந்தே னந்தோ
பரவியவிவ் வுரமான நிச்ச யத்தாற்
பரமான வென்னிடையான் சாந்த னாகி
விரவுபவ துக்கங்க ளனைத்து நீங்கி
விமலபர மாநந்த மடைந்தே னந்தோ. (7)

742. இதுவரையி லஞ்ஞானப் பகையாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினா லபயம் பெற்றே
னிதுவரையின் மனமென்னும் பகையாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினான் மகத்தே யானே

(741.) பரவிய-மிகுந்த; பரமான-வியாபகமான; விரவு-பொருந்திய;

(742.) அபயம்-பயமில்லாமை; மகத்தே - நிராபேட்சிக வியாபகமே; கருமீ-கர்மகர்த்தா.

னிதுவரையிற் கருமியெனு மதியாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் கலக்க மற்றே
னிதுவரையிற் சீவனெனு மதியாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் சிவமே யானேன். (8)

743. நான்முன்ன மறிவிலனு யலைந்து நின்றே
னின்றிங் கான்மாவென் றறிந்தோ னேனே
னன்முன்னந் தேகமெனத் தியங்கி நின்றே
னின்று திருக்குருவென் றறிந்தோ னேனே
னன்முன்னஞ் சித்தமெனச் சலித்து நின்றே
னின்று சின்மயனென் றறிந்தோ னேனே
னன்முன்னஞ் சிதாபாச னெனவே நின்றே
னின்று சிற்பரமென் றறிந்தோ னேனேன். (9)

744. அகமெனவே தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றன்னியமாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றுகமுதலாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றுயிர்களெனத் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்

(743.) இன்று-இப்போது; தியங்கி-மயங்கி; திருக்குரு-அறிவாகாரம்; சிதாபாசன்-சித்துப்போலி(ஜீவன்).

(744.) அகமென - நானென்று; உகம்-யுகம்; இகபரமாய்-இவ்வுலகும் அவ்வுலகமாய்.

றிகபரமாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றிதுவதுவாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரம மாயிற்
றற்புதமா நினதருளீ தென்னே யென்னே. (10)

745. முன்மலமாய்த் தோற்றியதே யின்றெ னக்கு
மோகமிலாப் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
தன்மனதாய்த் தோற்றியதே யின்றெ னக்குத்
தத்துவமாம் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
கன்மமெனத் தோற்றியதே யின்றெ னக்குக்
களங்கமுறுப் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
புன்மையெனத் தோற்றியதே யின்றெ னக்குப்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ (11)

746. நினதருளான் மனதிலுள சந்தே கங்க
ணிகிலமுமே நிமிடத்தி னீங்கிற் றந்தோ
நினதருளான் மனதிலுள பவபா சங்க
ணிகிலமுமோர் நிமிடத்தி னீங்கிற் றந்தோ

(745.) முன் - அஞ்ஞானகாலத்தில்; தன்மனதாய்-தனது மனதாய்; புன்மை-இழிவுள்ளது.

(746.) நிகிலமும் - யாவும்; பவபாசங்கள் - பிறவிக்குக் காரணமான தருமாதருமங்கள்; நிகழுமயனிகிலமுமே-விளங்

நினதருளாற் சீவசக பரங்க ளென்ன
நிகழுமய னகிலமுமே நீங்கிற் றந்தோ
நினதருளா னகிலமுமே பிரம மென்று
நிச்சலமா நிச்சயமே நிலைத்த தந்தோ. (12)

747. நிகிலமெனத் தோற்றுவதுஞ் சித்தந் தானே
நினதருளாற் சித்தமதே பிரம மாயிற்
றகிலமுமே பிரமமதா மதுநா னென்று
மகண்டபர பாவனையே செய்திங் கத்தாற்
சகலமென்று நானென்றும் பேத நீங்கிச்
சலனமிலா வகண்டபர நிட்டை கூடிப்
பகரவொணாப் பவபாச மனைத்துந் தள்ளிப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மானே னந்தோ. (13)

748. சதாகார பரப்பிரம மானே னானே
சலனமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே
சிதாகார பரப்பிரம மானே னானே
சின்னமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே

காநின்ற பேதமியாவும்.

(747.) அகிலமுமேபிரமமதாம்-யாவும்பிரஹ்மசொரூபமாகும்; சகலம்-பல; பகரவொணு-கூறற்கரிய.

(748.) சதாகார - சத்வடிவ; சின்னம்-பாகம்; சதாநந்தம்-எப்போதுமாநந்தவடிவமாயிருத்தல்; உதாரமதாம்-வியாபகமான.

சதாநந்த பரப்பிரம மானே ஞானே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம மானே ஞானே
யுதாரமதாம் பரப்பிரம மானே ஞானே
யுத்தமநின் னருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (14)

749. நினதருளா னித்தபரப் பிரம மானே
னினதருளாற் சுத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளாற் புத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளான் முத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளா லமலபரப் பிரம மானே
னினதருளா லசலபரப் பிரம மானே
னினதருளா லகண்டபரப் பிரம மானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யான்.

750. நினதருளால் வியாபகமாம் பிரம மானே
னினதருளால் விசேடமிலாப் பிரம மானே

(749.) புத்தம் - ஞானம்; முத்தம்-(இயல்பாகப் பாசங் களினின்றும்) விடுபட்டிருத்தல்; அசலம் - புடைபெயர்ச்சி யின்றியிருத்தல்.

(750.) விசேடம்-திணை, நிலம், ஜாதி, குடி, உடைமை, குணம், தொழில் முதலிய சிறப்பு; தத்துவமாம் - உண்மை யாகிய; எவையும்-நாமரூபங்களியாவும்.

னினதருளாற் றத்துவமாம் பிரம மானே
னினதருளாற் றடையற்ற பிரம மானே
னினதருளா லெங்குமுள பிரம மானே
னினதருளா லெவையுமிலாப் பிரம மானே
னினதருளா லேகபரப் பிரம மானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யான்.

751. நினதருளா லாதியிலை வியாதி யில்லை
நினதருளா லாபத்துச் சம்பத் தில்லை
நினதருளாற் றிகழுமொரு பேத மில்லை
நினதருளாற் றினையளவும் பயமு மில்லை
நினதருளா னீயுமிலை நானு மில்லை
நினதருளாற் சீவபர சகத்தே யில்லை
நினதருளா லெப்பொருளு மென்று மில்லை
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமந் தானே. (17)

752. நினதருளா லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
நிருமலமாம் விஞ்ஞான நிலைமை பெற்றே

(751.) ஆதி - மானசதாபம்; வியாதி - சரீரதாபம்; ஆபத்து-மிகுவருத்தம்; சம்பத்து-செல்வம்.

(752.) விஞ்ஞானநிலைமை - அறிவாகாரமாகவிருக்கும் நிலை; அத்துவித நிட்டை - நிர்விகற்ப சமாதி; நிகரற்ற-ஒப்பின்றிய.

னினதருளா லித்துவித மனைத்து நீங்கி
நிலைபெற்ற வத்துவித நிட்டை யுற்றே
னினதருளாற் பவதுக்க மனைத்து நீங்கி
நிச்சலமா மோட்சசுக மடைந்தோ னானே
னினதருளா னித்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (18)

753. சற்குருவே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
சலனமிலா நினதுதிட கருணை யாலே
துர்க்குணமா மனாதிபவ வாரி தன்னைத்
துடியளவி லெளிதாகக் கடந்தோ னாகி
முக்குணமாம் விகாரங்கண் முழுது மின்றி
மூலமதா மஞ்ஞான லேச மின்றி
நிர்க்குணமாய் நித்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (19)

754. இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணிருமையறத் தான்பெற்ற வநுப வத்தை

(753.) பவவாரி - பிறவிக்கடல்; துடியளவில் - துடிப் பொழுதில்; (நிமிஷமெட்டுக்கொண்டது துடியெனப்படும்.) சிற்சுகமாய் நின்ற-சிதாநந்த வடிவாயிருக்கின்ற.

(754.) இன்னவிதம் - இவ்வாறு; அத்தியந்தவினய

யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்கு முன்பா
யத்யந்த வினயமுட னிதாக ஞேதிப்
பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்ட மாகப்
பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத் தின்கட்
டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்க வைத்துத்
தடையற்ற வாநந்த மருப வித்தான். (20)

755. பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாம் பத்தி
புரிந்ததனாற் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர ஞானந் தோன்றி
மருவமிக வரிதான முத்திப் பேறு
மற்றவருக் கிலையெனவே முன்பு கந்த
னரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான் சூதன். (21)

முடன்-மிகுவடக்கத்தோடு; பிறங்கிய - விளங்கிய; விருத்தியினை-சித்தவிருத்தியை.

(755.) பொருவில்-ஒப்பில்லாத; புரிந்ததனால்-செய்ததனால்; மருவ-அடைய.

வேறு.

756. பிரிவு போலப் பிறங்கிய யாவையும்
பிரம மேயென மற்றது நீயெனக்
குரவ னோதிய வண்ண நிதாகனுங்
குறைவி லாவனு பூதி யடைந்ததைப்
பரிவி னோடவன் முன்புர மாகவே
பகர லுற்றன னென்று பகர்ந்திட
லரிய வாநந்தத் தாண்டவ மாநெம்
மகில நாத னகண்ட சொரூபமே. (22)

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

நாற்பதாவது

நிதாகன் றனதநுபவத்தினுற் றிரிசியமே யில்லையென்றுந் திருக்கான பிரமமே நானென்றுங் குரவனுக்கு நமஸ்காராதிசெய்ய விடமில்லை யென்றுமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

757. பேசவொணு வகண்டபர மாநந் தத்தைப்
பெற்றவனு நிதாகமுனி மற்றுஞ் சொல்வா
ஞசிரிய நினதுதிட கருணை யாலே
யகண்டபர மாநந்தக் கடலின் மூழ்கிப்
பாசமுறும் பவதுன்ப மனைத்து நீக்கிப்
பரப்பிரம வடிவான வென்ற னக்கி
ஙீசசக சீவரெனு மிருமைத் தோற்ற
மெள்ளளவு மில்லையிஃ தென்னே யென்னே. (1)

758. மூலமெனத் தோற்றியதா முடலுங் காணேன்
சூக்கமெனத் தோற்றியதா முடலுங் காணேன்

(757.) பாசமுறும் - அஞ்ஞானத்தினுலுண்டான; பவதுன்பம்-பிறவித்துன்பம்; இருமைத்தோற்றம்-பேதக்காட்சி.

(758.) தோற்றியதாம் - காணப்பட்டதாகிய; மூலமென-காரணமென்று; மோகமனமுதலியவாம்-மோகத்தைச் செய்யும் மனமுதலியவைகளுள்.

மூலமெனத் தோற்றியதா முடலுங் காணேன்
மோகமன முதலியவா மொன்றுங் காணேன்
காலமொடு தேசமுத லெவையுங் காணேன்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியதோ ரணுவுங் காணேன்
சாலவுப சாந்தமதாய்ச் சலன மின்றிச்
சன்மயமாம் பரப்பிரம மானே னையா. (2)

759. சடமசட முதலியவா மெவையுங் காணேன்
சத்துடனே யசத்துமுத லெவையுங் காணேன்
கடபடமே முதலியவெப் பொருளுங் காணேன்
காரியகா ரணமான தெவையுங் காணே
னுடன்முதலா முபாதிகளோ ரணுவுங் காணே
னுபாதியுறுஞ் சீவபரா ராருங் காணே
னிடர்மருவா வின்புருவா யிலங்குஞ் சித்தா
யென்றுமுள பரப்பிரம மானே னையா. (3)

760. இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங் காணே
னிருப்பதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக் கண்டே

(759.) அசடம் - சித்து; அசத்து - இருப்பில்லாதது; படம்-ஆடை; சீவபரர்-ஜீவேசுவரர்; இடர்மருவா - துன்பஞ் சேராத.

(760.) இருமையென-இரண்டாவதுளதென்று; அயலா-

னொருபொருளும் பிரமமலா தயலாக் காணே
னுள்ளதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக் கண்டேன்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுங் காணேன்
சகலமுமே பரப்பிரம வடிவாக் கண்டேன்
குருவரவப் பரப்பிரம நானே யானேன்
குறைவற்ற நினதருளின் மகிமை யென்னே. (4)

761. சற்போத சுககனமாம் பிரம நானே
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம நானே
தற்போத சூனியமாம் பிரம நானே
தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
கற்போல வசைவற்ற பிரம நானே
களங்கமிலா வகண்டபரப் பிரம நானென்
றெப்போதும் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (5)

அன்னியமாக; சருவமென - பலவென்று; குருவர-குரு சிரேட்டனே.

(761.) சற்போதசுககனமாம் - சச்சிதாநந்த வடிவான; தற்போத சூனியமாம் - (யானெனதென்னும்) ஜீவபோத (ஞான) மின்றியதான.

762. நிகிலவதிட் டானபரப் பிரம நானே
நிகிலமுமாய் நிகழ்கின்ற பிரம நானே
யகிலவிலட் சணமான பிரம நானே
யனைத்துமிலா வத்துவிதப் பிரம நானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரம நானென்
றிகழ்வறவே பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (C)

763. நினதருளா லியான்பெற்ற வநுப வத்தை
நிகழ்வுறவே யிவ்வண்ண நிகழ்த்த லானேன்
கனகருணை வாரிதியே யானு னக்குக்
கைம்மாறு செய்திடவிங் கொன்று மில்லை
மனதுடனே யெனதுடலை நினக்க ளித்தேன்
மற்றதனை நிமிடத்தி னீறு செய்தா

(762.) நிகிலமுமாய் நிகழ்கின்ற - யாவுமாய் விளங்குகின்ற; அகில விலட்சணமான-யாவற்றிற்கும் வேறான; சட்பாவவிகாரம்-பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறுகுதல், நசித்தலென்றறுவகைப்பட்ட விகாரம்.

(763.) நிகழ்த்தலானேன்-கூறினேன்; கனகருணைவாரிதியே-வியாபகமான கிருபாசமுத்திரமே; நீறு-துவம்சம்.

யனகவென தான்மாவை நினக்க ளித்தே
னதனையுநின் ஞன்மாவே யாக்கிக் கொண்டாய். (7)

764. இனியெதனைக் கைம்மாறு செய்வே னெல்லா
மிருமையிலா நினதுநிச சொரூபந் தானே
யனியமிலா நீநாஞய் நானே நீயா
யமர்கின்ற வைக்கியமா மாழி யின்க
ணனியுமகம் பிரமாஸ்மி ஞானத் தாலே
நான்மூழ்கி யொன்ருகக் கலந்தே னன்றே
தனியுருவாய்த் தான்ருஞய்த் தனித்த விந்தத்
தகமையினிற் றனக்கயலோ ரணுவு முண்டோ. (8)

765. ஆதலிஞல் யான்கைம்மா றளிப்ப தற்கு
மதனையடைந் தெங்கணுநீ போவ தற்கு
மேதுவிலை யெப்போது மெவ்வி டத்து
மிருப்பதெலா மேகசிதா காயந் தானே

(764.) ஆழியின்கண்-சமுத்திரத்தில்; நனியும்-மிகவும்; இந்தத்தகமையினில்-இச்சமாதியின்கண்.

(765.) எங்கணும்-எவ்விடத்தேனும்; ஏதுவிலை - இடமில்லை; அயலில்லாதால்-அன்னியமாக வின்மையின்; ஈதினை-இவ்வுபதேசத்தினை.

யோதியவா ரோரணுவு மயலில் லாதா
  லொன்றினைநீ யுபதேசஞ் செய்வ தற்கு
மீதினையா னினிமையுடன் கேட்ப தற்கு
  மிடமிலை யிவ்விசித்ர மென்னே யையா. (9)

766. சற்குருவா யருளியிடு நீயு மில்லை
  சற்சீட னாகியுள நானு மில்லை
முக்குணமாய்த் தோற்றியவோர் பிரிவு மில்லை
  மூலமதா மவித்தையிலை மாயை யில்லை
துர்க்குணமாய்த் தோற்றியவோர் சகத்து மில்லை
  தொடர்புற்ற சீவேச ராரு மில்லை
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூப மொன்றே
  நீக்கமற நிலைபெற்று நிகழ்ந்த தன்றே. (10)

767. ஏகமதாம் பரப்பிரம சொரூப மென்னு
  மிணையற்ற வாநந்த சாக ரத்திற்

(766.) அருளியிடும்-உபதேசிக்கும்; முக்குணமாய்-சத்துவம், இராஜசு, தமசு என்னுந் திரிகுணமாய்; தொடர்புற்ற-(அடிமை ஆண்டானென்னுஞ்) சம்பந்தம் பொருந்திய.

(767.) ஆநந்தசாகரத்தில்-சுகக்கடலில்; தாபமெலாந் தவிர்ந்து-சம்சாரதாப (வெப்ப) மியாவும் நீங்கி; அந்தமயமே-சுகக்கடலாகவே; தவிர்த்து-நீக்கி.

ருகமற மூழ்கிவிளை யாடி நன்றாய்த்
தாபமெலாந் தவிர்ந்தந்த மயமே யாகிப்
பாகமற நிலைநின்ற வென்ற னக்குப்
பார்க்கவொரு பொருளேனு மயலே யில்லை
சோகமெலாந் தவிர்த்தென்னை யாளா நின்ற
சுககுருவே நினதருளின் பெருமை யென்னே. (11)

768. இன்றடியே னுனைநோக்கி வணங்கு வேனே
லிரண்டுபடு மதனாலவ் வணக்கங் கூடா
தன்றியெனை யானோக்கி வணங்கு வேனே
லனுகுபல னிலாமையினா லதுவுங் கூடா
தென்றுமொரு வடிவான வுன்னை நோக்கி
யிருமையுற யானின்று வணங்கு வேனே
னின்றவெனை யஞ்ஞானி யெனநீ சொல்வாய்
நிருமலமாந் தன்னிலையி லிருமை யுண்டோ. (12)

769. நிருமலமாஞ் சற்குருவே நானிப் போது
நீயென்று நானென்றும் பேத மெண்ணிப்

(768.) அனுகுபலன் - அடைதற்குரிய பிரயோஜனம்; இருமையுற-பேதமுண்டாக.

(769.) பேதமெண்ணி - வேற்றுமை நினைத்து; பரிவுடனே-அன்புடனே; பரிச்சேதப்படுவதனால்-பேதமுண்டாவ

பரிவுடனே யுனைநோக்கி வணங்கு வேனேற்
பரிச்சேதப் படுவதனால் யானெ னக்கே
பிரபலமா மபசாரஞ் செய்தோ னாவேன்
பேதமுறு மதியன்றோ பயத்துக் கேது
பரகுருவே யாதலினா லாயுங் காலைப்
பண்ணியிடு முபசார மொன்றுங் காணேன். (13)

770. எப்போது மெல்லாமு மேக சித்தா
யிருப்பதனா லத்யந்த மௌனி யாகிக்
கற்போல வசைவற்றுக் களங்க மற்றுக்
கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்ப மற்றுத்
தற்போத சூனியனாய்த் தானே தானாய்த்
தனித்துரமாய் நிற்பதுவே யறநன் றன்றி
யெப்பேத மதியினையு முன்போன் மற்று
மெய்தியிட லெனக்கிதமாய்த் தோற்ற வில்லை. (14)

771. சோகமெலா மறநீக்கி யென்னை யாண்ட
சுககுருவே நீயருளு முபதே சத்தாற்

தால்; பண்ணியிடும்-செய்யும்.

(770.) உரமாய் - ஸ்திரமாய்; அறநன்றன்றி - மிகவுஞ் சுகமாவதல்லாமல்; எனக்கிதமாய்-எனக்கு நன்மையாக.

(771.) சோகமெலாமற-சர்வதுக்கமுமொழிய; பாகம்-பிரிவு.

பாகமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாம்
பரப்பிரம வடிவான நானே யன்றி
யேகபரி பூரணமா மென்னை யல்லா
லெப்போது மெள்ளளவு மெவையு மில்லை
யாகையினு லன்னியமா முபசா ரத்தை
யன்புடன்யான் செய்திடவோ ரிடமு மில்லை. (15)

772. குறைவுதரு மஞ்ஞான தசையின் முன்பு
குருசீடர் முதலியவாம் பேதங் கண்டே
னிறைவுதரு விஞ்ஞான தசையி லின்று
நினதருளா லெப்பேத மயலுங் காணேன்
சிறுமைதரும் பேதமல மனைத்து நீங்கிச்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
மறைவறவே தான்றானுய்த் தனித்த வென்றன்
மகத்தான மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யான். (16)

773. உற்பவமா முலகங்க ளெவையு மின்றி
யோதியிடுங் குருசீட ராரு மின்றிக்

(772.) விஞ்ஞானதசையில் - தத்துவஞானகாலத்தில்; எப்பேதமயலும்-எப்பேதப்பிராந்தியும்; பேதமலம்-பேதபுத்தி மிகுதற்குக்காரணமான பாவம்; மறைவு-சொரூபாவரணம்.

(773.) உற்பவம்-உற்பத்தி; கருதியிடும்-சிந்திக்கத்தக்க

கற்பிதமா மாயைமுத லுபாதி யின்றிக்
  கருதியிடுஞ் சீவேச ராரு மின்றி
நிர்ப்பயமாய் நிலைபெற்று நிகரொன் றின்றி
  நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளாய் நின்ற
வற்பமிலாப் பரப்பிரம மான வென்ற
  னதிசயமா மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யான். ()

774. விரிவுறவே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
  வேறறவே நீயருளு முபதே சத்தாற்
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
  சலனமிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுத்
திரிசியமாம் பேதமய லனைத்துந் தீர்த்துத்
  திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம வடிவே யானே
னருளுருவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
  வாசிரிய நினதருளீ தென்னே யென்னே. (18)

அற்பமிலா-வியாபகமான; அதிசயமாமகிமைதனை - வியக்கத் தக்கபெருமையை.

(774.) விரிவுற-விஸ்தாரமாக; வேறு-பேதபுத்தி; அருளுருவாய்-அருளேதிருமேனியாய்; என்னே என்பது வியப்பிரக்கவிடைச்சொல்.

775. அகோபேத மயலணுவு மெங்கு மில்லை
யகோமாயை மகதாதி யெவையு மில்லை
யகோசித்த முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யகோசீவர் முதலியவ ராரு மில்லை
யகோமோக மணுவேனு மெங்கு மில்லை
யகோபாச மணுவேனு மெங்கு மில்லை
யகோவென்று மெய்ப்பொருளு மெங்கு மில்லை
யகோவெவையு மகண்டபரப் பிரமந் தானே. (19)

776. அகோகுருவின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோநூலின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோஞான மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோஞானி மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோசாது மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோசாந்தி மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோபிரம சுகமகிமை யென்சொல் வேன்யா
னகோவெனது சுகமகிமை யென்சொல் வேன்யான்.

777. அகோநித்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோசுத்த பரப்பிரம நானே யானே

---

(775) அகோஎன்பது வியப்பைக்குறிக்கும் வடசொல்; மகதாதி-மகதத்துவ முதலியவை; என்றும்-எக்காலத்தும்.

(776.) சாது-சத்வகுணமுடையவன்; மகிமை-பெருமை.

(777.) குறைவில்-குறைவில்லாத; குரவ-ஆசிரியனே.

னகோபுத்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோமுத்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோவமல பரப்பிரம நானே யானே
னகோவசல பரப்பிரம நானே யானே
னகோகுறைவில் பரப்பிரம நானே யானே
னகோகுரவ நினதருளீ தென்னே யென்னே. (21)

778. கற்பிதமாந் தோற்றமெலாம் பிரம மென்றே
காண்பதலான் மற்றணுவு மயலாக் காணேன்
செப்பியவிவ் வதிதிடமா நிச்ச யத்தாற்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மாகி நின்றே
னிப்படியென் மனதிலுள நிர்ண யத்தை
யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மைய மில்லை
நிர்ப்பயமா வெனைமுழுது மாளுந் தன்மை
நிகரற்ற சற்குருவே நினது பாரம். (22)

779. இன்னவித நிதாகமுனி யிசைத்த பின்ன
ரிணையற்ற தன்சொருப சுகத்தி ருந்தான்

(778.) காண்பதலால்-அறிவதன்றி; இசைப்புற்றேன்-கூறினேன்; நினதுபாரம்-உன்னுடையகடமை.

(779.) மன்னு-நிலைபெற்ற; மருவினவரே - பொருந்தியிருப்பவரே; உன்னவொணு-கருதமுடியாத.

மன்னுசிவ பத்தியுடன் குருவின் பத்தி
மருவினவ ரேமகத்தா மோட்சஞ் சார்வ
ரன்னியர்க ளொருகாலு மதனைச் சாரா
ரணுவுமிதி லையமிலை யெனவே கந்த
னுன்னவொணுக் கருணையுடன் சைகீ ஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான் சூதன். (23)

வேறு.

780. அரிய தான வகண்ட பரம்பொரு
ளநுப வத்தை யடைந்த நிதாகனிங்
குரிய தன்னறு பூதி யுரைப்பது
மொன்று மேபர மன்றி யிலாமையாற்
குரவ னுக்குப சாரங்கள் செய்திடக்
கூடு மாறிலை யென்று குறிப்பதும்
பரம வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (24)

நாற்பதாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்ருவது

கிதாகன் றனதநுபவத்தினுல் நானே சராசரப் பிரபஞ்ச மெல்லா மானேனென்றும் நானே சத்தியஞாந அனந்தாநந்தப் பிரமமானே னென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

781. ஆசிரிய னினைந்திட கருணை யாலே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம வநுப வத்தை
மாசறவே நானுரமாய் மதித்த வண்ண
மகிழ்வுடனே மயக்கமற மற்றுஞ் சொல்வேன்
பாசமுறுஞ் சித்தமுத லுபாதி யின்றிப்
பகுப்புற்ற மாயைமுத லுபாதி யின்றி
யீசசக சீவரொனு மிருமை யின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம நானே யானேன். (1)

782. நான்ருனே சன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே சின்மயமாம் பிரம மானே

(781.) உரமாய் மதித்தவண்ணம் - ஸ்திரமாயறிந்த விதத்தை; பாசமுறும்-பிராந்தியுற்ற.

(782.) ஙன்மயம்-ஆனந்தவடிவம்; தன்மயமாம்-ஆன்ம வடிவமாகிய.

ஞன்ருனே நன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே தன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே நின்மலமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே நிர்க்குணமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே யத்துவிதப் பிரம மானே
ஞன்ருனே யகண்டபரப் பிரம மானேன். (2)

783. நான்ருனே யகிலவதிட் டான மானே
ஞன்ருனே யாரோப மனைத்து மானே
ஞன்ருனே யயன்முதலைம் மூர்த்தி யானே
ஞன்ருனே யவர்செய்கை யனைத்து மானே
ஞன்ருனே யமரர்நரர் திரியக் கானே
ஞன்ருனே யசலமுத லனைத்து மானே
ஞன்ருனே யகிலசரா சரமு மானே
ஞன்ருனே யகண்டபர மானே னையா. (3)

784. நான்ருனே நான்குவித தேக மானே
ஞன்ருனே நனவுமுத லவத்தை யானே

(783.) ஆரோபமனைத்தும் - நாமரூப கற்பனைகளனைத்தும்; திரியக்கு-பசுபட்சி; அசலம்-பர்வதம்.

(784.) நான்குவிததேகம் - ஸ்தூல, சூட்சும, காரண, மகாகாரண சரீரங்கள்; நனவுமுதலவத்தை-ஜாக்கிராதி யைந்

ஞன்றானே யைந்துவித கோச மானே
ஞன்றானே யவையினபி மானி யானே
ஞன்றானே விசுவன்முதல் வியட்டி யானே
ஞன்றானே விராட்டுமுதற் சமட்டி யானே
ஞன்றானே யறிவுற்ற தனைத்து மானே
ஞன்றானே யறியாத தனைத்து மானேன். (4)

785. வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன விவகா ரத்தில்
வேறெனவே காண்பதெலா மானே ஞனே
தகமைமிகும் பரமார்த்தத் தெவையு மின்றித்
தன்மயமாய் நின்றபர மானே ஞனே
யகமருவுந் தோடமெலா மறவு நீங்கி
யகண்டபரப் பிரமமதாய் நின்ற வென்ற
னிகழ்வுபெறு மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யா
னீசவெலா நின்கருணைத் திறமை யன்றோ. (5)

தவத்தைகள்; ஐந்துவிதகோசம்-அன்னமய முதலிய பஞ்ச கோசம்; கோசம்-உறை; அறிவுற்ற தனைத்தும்-காணப்பட்ட வுலகமியாவும்; அறியாததனைத்தும் - குறித்தறிதற்கியலாத மாயை அவித்தைகள்.

(785.) விவகாரத்தில் - வியவகாரதசையில்; தகமை மிகும்-மேன்மை பொருந்திய; பரமார்த்தத்து - பரமார்த்த தசையில்; அகமருவுந்தோடம் - சித்தத்திற் பொருந்திய அவித்தை, காம, கர்மங்கள்.

786. சத்தியஞா னந்தப் பிரம மானேன்
சகலபரி பூரணமாம் பிரம மானே
னித்தியஞா னந்தப் பிரம மானே
னிச்சலமாய் நிலைபெற்ற பிரம மானேன்
சுத்தசிதா காயபரப் பிரம மானேன்
சொற்பொருளோ ரிறையுமிலாப் பிரம மானே
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரம மானே
னையநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (6)

787. ஆசிரிய நீயருளிச் செய்த வண்ண
மகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றேசணுகா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யெப்போது மிடையறவே யப்யா சித்துப்
பாசமதாம் விகற்பங்களனைத்துந் தீர்த்துப்
பழுதற்ற பரப்பிரமா நந்தம் பெற்று
மாசணுகாச் சொரூபநிலை மன்னி நின்றேன்
மகத்தான நின்மகிமை யென்சொல் வேன்யான். (7)

(786.) சகலபரி பூரணமாம் - சர்வவியாபகமான; நின தருண்மகிமை-தேவரீரது கிருபாவிசேஷம்.

(787.) ஏசணுகா-குற்றமின்றிய; விகற்பம்-வேறுபாடு.

788. இன்னவித மகண்டபர நிச்ச யத்தை
யான்பெற்ற விதமாக வியம்ப லுற்றேன்
பன்னியவித் திடமான நிச்ச யத்தைப்
பற்றினவ ராரேனுஞ் சுகமே சார்வர்
பின்னுமிதைப் பரிவுடனே நிதமுங் கேட்போர்
பெந்தமெலாந் தீர்ந்துபர வடிவே யாவர்
சொன்னதெலா முண்மையென நிதாக ஞேநிச்
சுத்தபர சொரூபத்திற் சுகித்தி ருந்தான். (8)

789. தேசிகனற் கருணையினு லுபதே சித்த
திகழுமகா வாக்குகளின் பொருளைக் கேட்டு
மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ் செய்து
மயக்கமறச் சந்ததமு நிதித்யா சித்திங்
காசணுகா வகண்டபர சிவமே நாமென்
றறிந்தவரே பவமுத்த ராவ ரென்றே
யேசணுகா வறுமுகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கியம்பியவா றகிலர்க்கு மிசைத்தான் சூதன். (9)

(788.) பற்றினவர்-அடைந்தவர்; யாரேனும் - எவ் வரு ணத்தாராயினும்; பரிவுடனே-சிரத்தையோடு.

(789.) மனனஞ்செய்து - சிந்தித்து; நிதித்யாசித்து-நிஷ்டைகூடி; பவமுத்தர்-பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டவர்.

வேறு.

790. அகில மான சராசரத் தோற்றமு
மகம லாதணு வும்பிறி தன்றெனு
நிகில பூரண மாகி நிறைந்தயா
னித்த நிட்கள மாம்பர மேயெனு
மிகழ்வி றேசிகன் முன்பு நிதாகனிங்
கிணையி லாவறு பூதி யிசைத்திட
றிகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (10)

நாற்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

நாற்பத்திரண்டாவது

நிதாகன் றனதநுபவத்தினால் இந்நூன்மகிமையும் இந்நூலநுக்கிரகிக்குங் குருமகிமையும் இந்நூ லிற்கூறிய ஞானஞ் சிவகிருபையால் வரவேண்டுமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

791. மகிழ்வுடனே நிதாகமுனி மற்றுஞ் சொல்வான்
    மாசற்ற சற்குருவே மகேசன் முன்னர்
மிகவுமகா ரகசியமா மிந்த நூலை
    மெத்தவுமே கருணையினா னினக்கு ரைத்தான்
பகரவொணாக் கருணையினா லிதனை மற்றும்
    பரமதயா நிதியான நீயெ னக்கிங்
கிகழ்வறவே யுரைசெய்தா யுரைத்த வண்ண
    மியானுமிதை யிதயத்தி லிசைந்தோ னானேன். (1)

792. தேசிகவிந் நூலிலொரு வத்தி யாயந்
    திடமாக மனதிலுறக் கேட்ட தாலே

(791.) இகழ்வற-மனக்கோட்டம் நீங்க;இசைந்தோன்-இணக்கமாயறிந்தவன்.

(792.) மாமாயை யெனுமிருளின் றிரளையெல்லாம்-

மாசுமிகு மனதினிடை மருவா நின்ற
மாமாயை யெனுமிருளின் றிரளை யெல்லா
மாசதனில் விலக்கியிடு மருக்க ஞன
வகண்டபர சிவஞான மடைந்தோ ஞனே
னீசவிதி லொருகவிதை கேட்ட போது
மிருமையிலா மோட்சசுக மிசைய லாமே. (2)

793. இதனிலொரு கவியேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரிருமையிலா வீடுறுவர் சத்தி யந்தா
னிதமுமெலாம் பிரமமென்று மதுநா மென்று
நிகழ்த்தியவோர் கவியிலுள பொருளு ணர்ந்தால்
விதம்விதமா நூலினைமற் றென்பொ ருட்டால்
வீணுக விசாரித்து வருந்த வேண்டு
மதிசயமா யிதனிலுள கவியொன் றூலே
யகண்டபர ஞானத்வைத யடைய லாமே. (3)

மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமான அஸ்மிதை (புத்தியாத்மாக்களின் ஒருமையுணர்ச்சி), ராகம், துவேஷம், அபினிவேசம் (மரணபயத்தால் தேகத்தைக்காக்கும் பிடிவாதம்) என்றும் இருட்கூட்டங்களனைத்தையும்; ஆசதனில்-இலேசாக; அருக்கனுள-சூரியனுன.

(793.) நிதமும் - தினந்தோறும்; இருமையிலா வீடுறுவர்-பேதரகிதமோட்சம் பெறுவர்.

·28

794. இத்திறமா மிந்நூலை யுபதே சிக்கு
மியல்புள்ள குருவானே குரவ னானேன்
வித்தாரமாய்ப் பன்னூலை யுபதே சிக்கும்
விசித்திரமாங் குரவர்களாற் பெறும்பே றென்ன
வுத்தமமா மிந்நூலை யுபதே சிப்போ
னுணர்வுருவாய் நின்றபரப் பிரமந் தானுஞ்
சத்தியமே யணுவுமிதிற் சங்கை யில்லை
சம்புபதந் தன்னிணை சங்கை யில்லை. (4)

795. இந்நூலைக் கருணையினா லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற பரசிவனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினா லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற வம்பிகையே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினா லுபதே சிப்போ
னிருமைமிகும் விநாயகனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினா லுபதே சிப்போ
னிலங்கியிடுஞ் சண்முகனே யைய மில்லை. (5)

(794.) வித்தாரமாய்-விஸ்தாரமாய்; விசித்திரமாம்-பல திறத்தாகிய; பெறும்பேறு - அடையும் லாபம்; சம்பு-பரமசிவன்.

(795.) அம்பிகை - உமாதேவி; இருமை - பெருமை; இலங்கியிடும்-விளங்குகின்ற.

796. வித்தாமாய் விளம்பியென்ன விந்த நூலை
வெருளறவே யருள்செய்வோன் பாசி வன்று
னித்திறமா மிந்நூலை யியம்பு தற்கு
மிதன்பொருளை யெளிதாகத் தெரிவித் தற்கு
முத்தமனே நின்னையலா துலகத் தின்க
ணும்பரிலு முனிவரிலு மொருவ ரேனுஞ்
சத்தால சந்தேக மணுவு மில்லை
சத்தியமே சம்புபதந் தொட்டுச் சொல்வேன். (6)

797. அருளுடனே யிந்நூலை யுபதே சிக்கு
மாசிரியன் பாசிவமே யாத லாலக்
குரவானுக் கொருகாலு மபகா ரத்தைக்
குறைவறவே யுபதேசம் பெற்ற மாணன்
றிரிவிதமாங் கருவிகளாற் செய்யக் கூடா
திரவியமே முதலியவாற் சத்தி யுள்ள

(796.) வெருள்-பிராந்தி; உம்பரிலும்-தேவர்களிலும்; சத்தால - சாமர்த்தியமுடையவரல்ல.

(797.) திரிவிதமாங்கருவிகள் - மனோ வாக்குக் காய மென்னு முக்கரணங்கள்; திரவியமே முதலியவால் - திரவியம், கிருகம், தானியம், பூமி, பசு முதலியவற்றால்; பூசனை-அர்ப்பணம்.

வரையிலவன் பூசனையே செய்ய வேண்டும்
வழுவற்ற குருவையலாற் பந்து வுண்டோ. (7)

798. தந்தைமுதற் பந்துவெலா மநந்த தேகந்
தருவதலா லனுதிபவ பந்தந் தீர்க்கார்
சிந்தையினு லாய்ந்திடிலப் பந்து வெல்லாஞ்
சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகா நிற்ப
ரந்தமிலா வருள்வடிவாங் குருவோ வென்று
லகண்டபர ஞானத்தை யருளா னல்கித்
தொந்தமதா மனுதிபவ பந்த மெல்லாந்
துப்பறவே நன்றாகத் துடைத்துக் காப்பன். (8)

799. குருபரனே பரமசிவன் பரேசன் றானே
குருபரனு மாகினுமே யொருகா லத்தி
னிருமலமாம் பரமசிவன் முனிவுற் றாலு
நிகரில்தயா நிதியான குரவன் காப்ப
னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்து நின்ற
வாசிரிய னென்றேனு முனிவுற் றானேற்

(798.) சிறுமைதரும் - சம்சாரத்தை யுண்டுபண்ணும்; துப்பற-குற்றமொழிய.

(799.) குருபரன் - குருசிரேஷ்டன்; முனிவுற்றாலும்-கோபித்தாலும்;அம்மாணனை-அச்சிஷ்யனை; தியக்கம்-மயக்கம்.

திரிவிதமா முலகத்து மம்மா ஞனைத்
 தியக்கமெலாந் தீர்த்தெவருங் காப்ப தில்லை. (9)

800. ஆதலினாற் குருவின்பா லிந்நூ லின்பா
 லகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன் றன்பா
லேதமிலாச் சிரத்தைமிகுந் திருப்போர் தாமே
 யிந்நூலைப் பழகுவதற் குரிய ராவ
ரோதியவா சிரத்தையுறு மூர்க்க ரெல்லா
 மொருகாலு மிந்நூலிற் கவியொன் றேனுஞ்
சாதகமாய்ச் சாருவதற் குரிய ராகார்
 சத்தியமே யிதிலணுவுஞ் சங்கை யில்லை. (10)

801. சீவபர வைக்யமுணர் ஞானஞ் சேரச்
 சிரத்தையலான் மற்றெவையு மேது வாகா
தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரத்தை யொன்று
 லனைத்துமிலை யகண்டபரப் பிரம மொன்றே

(800.) குருவின்பால் - குருவினிடத்து; சிரத்தை-விசுவாசம்; சாருவதற்கு-அடைவதற்கு.

(801.) ஆவலுடன்-பிரியத்தோடு;கேவலமாய்-தனிமையாய்; கிலேசம்-வருத்தம்; மேவவொணுது-அடையமுடியாது; மறை-வேதம்.

கேவலமா யுளதென்று மதுநா மென்றுங்
 கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்ப தன்றி
மேவியமற் றொன்றுறு மகண்ட ஞான
 மேவவொணு தென்றுமறை விளம்பிற் றன்றே. (11)

802. பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றி னோரே
 பரவியவிந் நூற்பொருளை யறிவ ரன்றி
யரியசிவன் கருணையுறு மூர்க்க ரென்று
 மரிதான விதன்பொருளை யறிய மாட்டார்
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத் தானே
 சந்ததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானித் தன்னோன்
கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்ட ஞானங்
 கலப்பரெனச் சுருதிமுடி விதித்த தன்றே. (12)

803. ஆதலினாற் சிரத்தையுட னனைத்துந் தள்ளி
 யகண்டபர வடிவான சிவத்தைத் தானே

(802.) பற்றினோரே - அடைந்தோரே; பரவிய-துதிக்கப்படுகிற; சருவமுமேயிழந்து-சருவத்தினுமாசைநீங்கி;கலப்பர்-அடைவர்; விதித்தது-கூறியது.

(803.) நிதற-சித்தத்தின் சஞ்சலத்தன்மை யொழிய; ஏதமுறு - குற்றம்பொருந்தாத; இந் நூற்பொருளா ஞானத்

திதறவே யிந்நூலி லுரைத்த வண்ணந்
    தியானித்துச் சிவகருணை பற்றி னோரே
யேதமுறு விந்நூலின் பொருளா கின்ற
    விருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ் சார்வ
ரோதியவிந் நூற்பொருளா ஞானத் துக்கிங்
    கொப்பான ஞானமொரு விடத்து மில்லை. (13)

804. கனந்தவிராப் பரமசிவ பத்தி யேபோற்
    களங்கமறச் சற்குருவின் பத்தி தன்னைத்
தினந்தவிரா தெவன்செய்வ னன்னோ னுக்கே
    திகழ்த்தியவா றிந்நூலின் ஞானந் தோன்று
மனந்தனிலே மருவியவிந் நூலின் ஞான
    மகத்தான துன்பமெலா முடனே நீக்கு
மனந்தவிதம் பகர்ந்தென்ன விஞ்ஞா னந்தா
    னகண்டபர மோட்சநிலை யளிப்ப தாமே. (14)

805. நிருமலமா மிந்நூலைக் குருவின் முன்பாய்
    நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணா னந்தக்

துக்கு-இந்நூலின் அர்த்தத்தினாலுண்டாகின்ற தத்துவஞா னத்திற்கு.

(804.) கனந்தவிரா-பெருமைபொருந்திய; திகழ்த்திய வாறு-விளக்கிக்கூறியபடி.

(805.) புரைமருவு-குற்றம்பொருந்திய;புன்மைமிகும்-

குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்தி கொண்டு
கோதறவே பூசைசெயா திருப்பா னாகிற்
புரைமருவு மம்மானு னூறு சன்மம்
புன்மைமிகுஞ் சுனகத்தின் யோனி சார்வன்
சருவவித சாதிக்கு மிகக்கீ ழான
சண்டாள சன்மமுமோர் கோடி சார்வன். (15)

806. எவையுமுணர் பரசிவஞா லியம்ப லுற்ற
விந்நூலை யொருமையுட னிருந்து கேட்போ
ரவனியின்மற் றெந்நூலும் விரும்ப வேண்டா
மநேகவித நூற்களினாற் பெறும்பே றென்ன
புவியிலுள பதரையெலாங் குத்தி னாலும்
புசிக்கவொரு தண்டுலமுங் கிடைப்ப துண்டோ
வவிதமெலா நூற்களையுங் கேட்ட போது
மகண்டபர சிவஞான மமைவ தில்லை. (16)

இழிவுபொருந்திய; சுனகத்தின்யோனிசார்வன் - நாய்ப்பிறப் படைவன்.

(806.) அவனியில் - பூமியில்; தண்டுலம் - அரிசி; அவிதம்-அவ்வாறு; அமைவதில்லை-உண்டாவதில்லை.

807. ஆதலினு லெந்நூலுந் தூரத் தள்ளி
யதிசயமா மிந்நூலைப் பழகு வோர்க்கே
பேதமிலா வகண்டபர போத முண்டாய்ப்
பிரிவற்ற மோட்சநிலை விரைவிற் பேறு
மீதிலிறை யளவுமிலை யைய நேரே
யான்பெற்ற வநுபூதி யிவித மன்றோ
வேதமிலா மிந்நூலின் பெருமை யென்னே
யிவையருளுந் தேசிகனின் பெருமை யென்னே. (17)

808. இவ்விதமாய் நிதாகமுனி தான டைந்த
வினையற்ற வநுபூதிப் பலத்தி னாலே
திவ்வியமாஞ் சற்குருவின் பெருமை யோடு
திகழ்த்தியிடு மிந்நூலின் பெருமை யெல்லாஞ்
செவ்வியதா யாசிரியன் முன்பா யோதிச்
சின்னமிலாச் சொரூபசுகஞ் செறிந்தா னென்றே
யவ்விதமா மறுமுகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான் சூதன். (18)

(807.) விரைவிற்பேறும்-சீக்கிரத்திற்கிட்டும்; நேரே-சாட்சாத்.

(808.) பெருமை - மகிமை; செவ்வியதாய் - நன்றாய்; சின்னமிலா-பேதப்படுதலின்றிய.

வேறு.

809. அகமு ரூத நிதாக னகண்டமா
மநுப வத்தை யடைந்த பலத்தினன்
மிகவு மேன்மை பொருந்திய விந்தநூன்
மெய்ம்மை தன்னை விளம்பிய தேசிகன்
மகிமை யோடிந்த நூலின் மகத்துவ
மற்ற நூல்களுக் கில்லை யெனச்சொலல்
நிகரி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
நின்ம லேச னக்கண்ட சொரூபமே. (19)

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றுவது

நிதாகன் ஆசாரியர் கிருபையால் அவித்தை முதலான வுபாதிநீங்கி நித்த சுத்த புத்த முத்த சிதாகாய சொரூபமாய்ச் சீவன்முத்தித் தன்மை யடைந்ததை உரைக்கும் அத்தியாயம்.

810. அகமுறவே யகண்டபரப் பிரம ஞான
மடைந்ததனு லாநந்த திருத்த ஞன
மகிமைமிகு நிதாகமுனி குருவை நோக்கி
மகிழ்வுடனே மீளவுமிவ் வசனஞ் சொல்வான்
தகமைமிகுந் தேசிகவோர் நிமித்த மன்றித்
தயையொன்று னியருளு முபதே சத்தாற்
சகமுதலா மயக்கங்க ளனைத்து நீங்கிச்
சத்தியஞா னாநந்தப் பிரம மானேன். (1)

811. குருவரனே நீயருளு முபதே சத்தாற்
குறைவுதரு மவித்தைமுத லுபாதி நீங்கி

(810.) அகமுற - மனத்திற்பொருந்த; திருத்தஞன - பூரணன.

(811.) குறைவு - சம்சாரம்; நீங்கா-கெடாத; நிரதிசய

நிருமலமாய் நிட்களமாய் நீங்காச் சத்தாய்
நிகழுணர்வாய் நிரதிசயா நந்த மாகிச்
சருவபரி பூரணமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சனாதனமாய்ச் சலனமிலாச் சுபாவ மாகி
யருவமதா யயலிலதா யமர்ந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (2)

812. உத்தமனே நீயருளு முபதே சத்தா
லுண்மையுறு மாயைமுத லுபாதி நீங்கிச்
சுத்தமதாய்ச் சுககனமாய்ச் சோர்வில் லாதாய்ச்
சுதந்தரமாய்ச் சுயஞ்சோதிச் சுபாவ மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிகரில் லாதாய்
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமல மாகி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (3)

நந்தம்-விசேஷமின்றிய ஆனந்தம்; சனாதனம்-எஞ்ஞான்றும் ஒருவடிவாயிருத்தல்.

(812.) உண்மையுறு - பாரமார்த்திகமா யிருத்தலின்றிய; சோர்வு - தன்னிலைமை குன்றுதல்; சுதந்தரமாய்-அன்னியத்தின் (மாயையின்) வசப்படாததாய்.

813. வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச் சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகநீ யுபதே சித்த
தகமைமிகுந் தத்வமசி யாதி வாக்யத்
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்று யாய்ந்திங்
ககமறவே யகம்பிரம மென்னு ஞான
மடைந்ததனு லகண்டபர மாநந் தத்தை
மிகமிகவும் புசித்தவனுய்த் திருத்த னுகி
மெய்யுணர்வா நந்தபரம் பொருளாய் நின்றேன். (4)

814. சற்குருவின் முன்பாக விந்த நூலின்
சாரமதாம் பரம்பொருளைக் கேட்ட பின்னர்த்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந் தூரத் தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலா லந்தச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ள மட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப் போர்க்கே

(813.) வேறற-பேதப்பிராந்திநீங்க; அகமற - அகங்கா ரக் கிரந்தியொழிய.

(814.) பரம்பொருளை-மேலானஅர்த்தத்தை; தொடர் புற்ற-எனதென்னுஞ் சம்பந்தம்பொருந்திய; சற்குரு-சத்துப தேசஞ் செய்பவர்; சலியாத - தளராத; விக்கினமேயின்றி- அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதமென்னு முத்தடைகளுமில்லாமல்.

விக்கினமே யின்றியகம் பிரம மென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந் தோன்றும். (5)

815. அன்றியுமே விதியுடனே நியம மாக
வமலமதாம் விபூதியினு லங்க மெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்ட ரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போ ருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணை யுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினாற் சித்தந் தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றி நன்று
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந் தோன்றும். (6)

816. பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தார ணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகர லாகுஞ்
சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தார ணத்தாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞான முண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதந் தன்னை
யொருவருட் மநுட்டித்துன் பாதம் பெற்றே

(815.) அங்கம் - உடம்பு; திரிபுண்டரம் - விபூதியை மூன்றுவரியாய்த் தரித்தல்; சித்தந்தூய்தாம் - அந்தக்கரண சுத்தியுண்டாகும்.

(816.) தாரணம் - தரித்தல்; உத்தம - தமத்தைக்கடந்

ளத்தநின தருளாலின் றகண்ட ஞான
மடைந்தவனு யான்மாவி லமர்ந்து நின்றேன். (7)

817. சுத்தமதாய் நீயருளு முபதேச சத்தைச்
சூட்சுமமாம் புத்தியினுன் மனனஞ் செய்து
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிச்சலமா யெப்போது நிதித்தியா சித்துச்
சத்துருவா மாவரண விட்சே பங்கள்
சற்றுமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்றிங்
கத்துவித பரப்பிரம சொரூப மாகி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானே னையா. (8)

818. குறைவறவே செய்கின்ற நிதித்யா சத்தாற்
கோரமூ டங்களெனும் விருத்தி நீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம் விருத்தி யொன்றுன்
மாசற்ற வகண்டபர போதம் பெற்று

தவனே.

(817.) ஆதரவாய்-அன்பாய்; ஆவரணம்-மறைப்பு, ஆத்மாஇல்லை இருந்தாற் காணப்படாதாவென்னும் விபரீதவியவகாரம்; விட்சேபம்-சரீராதித்தோற்றம்; அதிவன்னவாச்சிரமி-வர்ணுசிரமங்களுக் கப்பாற்பட்டவன்.

(818.) இராஜோகுணத்தால் இராகமயமான அந்தக்கர

மறைவுறவே யானந்த மநுப வித்து
　　நித்தியஞா னானந்த வடிவே யாகி
யறிவுறுமோ ராச்சிரம வன்ன மின்றி
　　யதிவன்ன வாச்சிரமி யானே யையா. (9)

819. சற்குருவே நீயருளிச் செய்த வண்ணஞ்
　　சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தை யோடே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
　　நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதித்யா சித்து
முக்குணமுங் கடந்தபர போதம் பெற்று
　　மூதுணர்வாம் பரப்பிரம நானே யாகித்
துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூரத் தள்ளித்
　　துகளற்ற குணாதீத னானே யையா. (10)

820. ஆசிரிய நீயருளிச் செய்த வண்ண
　　மனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக

ணத்தின் குரோதவிர்த்தி - கோபவிர்த்தியாம்; தமோகுணத்தால் அஞ்ஞானமயமான அந்தக்கரணவிர்த்தி - மூடவிர்த்தியாம்; மறைவறவே-சொரூபாவரணம் நீங்கவே; சத்துவமாம் விர்த்தி - சத்துவகுணத்தால் வைராக்கியமயமான அந்தக்கரணவிர்த்தி; வன்னம்-ஜாதி.

(819.) நிரந்தரமாய் - இடைவிடாமல்; மூதுணர்வாம்-அநாதி சித்வடிவமாகிய.

(820.) அனிசம்-எப்போதும்; நிருவிகற்பசமாதி-காண்

நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ் செய்து
நிகிலமனோ விகற்பமுமே நீங்கி னோனாய்ச்
சாசுவத சொரூபத்தி னிருவி கற்ப
சமாதிநிலை பெற்றவனாய்ச் சாந்த னாகிப்
பேசவொணாப் பரப்பிரம போதம் பெற்றுப்
பெருமைமிகும் பிராமணனா னனே யையா. (11)

821. கலனமுறாப் பாவனையால் லயவிட் சேப
கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந் தங்கள்
பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத் தின்கட்
பாலினுறு நீரெனவே கலந்தொன் றாகி

பான் காட்சி காணப்படும் பொருளென்னும் விகற்பமின்றிய நிலை.

(821.) கலனம்-தோஷம்; லயம்-ஆலசியம், சோம்பல், நித்திரையென்னு மிவற்றுளொன்றால் விருத்தியின்றி யிருத்தல்; விட்சேபம்-பாகியவிஷயாகாரவிர்த்தி; கஷாயம்-அகண்டாகாரவிர்த்தி இராஜத தாமதங்களால் மூடப்பட்டு லக்ஷியமாகிய பரமதத்துவத்தையு மெட்டாமல் பாகியமாகிய பிரபஞ்சவிடயத்தையுநாடாமல் ஸ்தம்பம்போற் சுத்தமூடமாயிருப்பது; ரசாஸ்வாதம்-விர்த்தி தான்வைத்த நாட்டத்தி லிராமல் பூர்வவாசனாவேகத்தினால் விகற்பமான விஷயரசங்களைப்புசிக்கப்போவது; பதிபந்தங்கள்-பிரதிபந்தங்கள்.

நிலைமருவு நிச்சலமா நிருவி கற்ப
 நிட்டையினைப் பெற்றுநிசா நந்தங் கூர்ந்து
திலமளவும் பேதமிலா வகண்ட ஞானத்
 திறமையுடன் றிடப்பிரக்ஞ ஞனே னையா. (12)

822. அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டா கார
 மாகியுள வத்துவித பரசி வத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோக மென்னுஞ்
 சலியாத பாவனையாற் பூசை செய்து
துங்கபர சிவகருணை திடமாய்ப் பெற்றுத்
 தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து
 பரமசிவ பத்தனுநா ஞனே னையா. (13)

823. எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமே யென்று
 மேகபரி பூரணவச் சிவநா னென்றுங்

(822.) சங்கமற - காமாதிகளின் கூட்டமொழிய; துங்கம்-பரிசுத்தம்; தொடரும் - விடாது சம்பந்தித்துக்கொண்டு வருகிற.

(823.) துங்கமுறும் - மேன்மைபொருந்திய; துகளற-பேதப்பிராந்தியொழிய; பதிபந்தம் - பூதப்பிரதிபந்த முதலியவை; போதங்கூர்ந்து-ஞானமிகுந்து.

துங்கமுறும் பாவனையா லச்சி வத்தைத்
துகளறவே யெப்போதும் பூசை செய்து
தங்கியிடும் பதிபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுப வித்துப்
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா ஞனே னையா. (14)

824. பின்னமறக் கருணையினு னியு ரைத்த
பிரஞ்ஞானம் பிரமமுதல் வாக்கி யார்த்த
மன்னுவண நன்ருக மனதிற் கொண்டு
மாசறவே மற்றதனை மனனம் பண்ணி
யன்னதனைப் பின்னையுமே யநுசந் தானித்
தஞ்ஞான சந்தேக விபரீ தங்கண்
மன்னியிடா வகண்டார்த்த போத மேவி
மகிழ்சீவன் முத்தனுநா ஞனே னையா. (15)

825. ஈனமிலாச் சமாதியினி லிருமை யின்றி
யேகபரி பூரணமா யிருப்போ ஞகி

(824.) அநுசந்தானித்து - நிதித்தியாசித்து; மன்னியிடா-பொருந்தாத.

(825.) உதாசீனவிருத்தி - விருப்பு வெறுப்பின்றிய புத்தி; மைத்திரியே முதலான குணம் - மைத்திரி, கருணை, முதிதை, உபேட்சையென்னுங் குணங்கள்.

யூனமிலாச் சமாதியி லிருக்குங் காலை
யுலகத்தி லுதாசீன விருத்தி மேவி
மானமவ மானமுத லெவையு மின்றி
மைத்திரியே முதலான குணநி றைந்து
தீனமுறுக் கெம்பீர சுபாவ மாகித்
திகழ்சீவன் முத்தனுநா ளுனே யையா. (16)

826. அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநா னென்று
மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதி தானே
துனிமருவாச் சமாதியெனச் செப்ப லாகுந்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறவு நீங்கி
நினைவெவையு மில்லாத நிருவி கற்ப
நிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்த்த லாகுஞ்
சொனவுபய சமாதியினுற் சீவன் முத்திச்
சுகமேவிச் சுத்தபர மானே யையா. (17)

827. அகிலவித வுபாதியுமில் விதேக முத்தி
யடையுமள வஞ்ஞான லேசத் தாலே

(826.) துனிமருவா-அச்சமின்றிய; அறவும் - முற்றும்; உபயசமாதி-சவிகற்ப சமாதி, நிருவிகற்ப சமாதி.

(827.) அஞ்ஞானலேசம் - அஞ்ஞானத்தின் விட்சேப சக்தி; துய்த்து-அநுபவித்து.

வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையு மட்டும்
விதம்விதமாந் துவிதத்தி ஞபா சங்க
ணிகழினுமே நிச்சலமாஞ் சீவன் முத்தி
நிலையிலுள நானென்றுஞ் சலித்தி டாம
லிகழ்வறவே நேரிட்ட போகந் துய்த்திங்
கென்னிடைநா வின்பமுற விசைந்து நிற்பேன். (18)

828. புகல்சீவன் முத்தர்க்கும் பிராரத் தத்தாற்
பூடணமுந் தூடணமு மெங்கு முண்டே
யகமேவு மகம்பிரம நிச்ச யத்தா
லவர்சீவன் முத்தரலான் மற்றோர் செய்யும்
வெகுவான பூடணதூ டணங்க ளாலே
விமலமதா நிலைபெற்ற வன்னோர்க் கென்று
மிகழ்வான தேவையுமில் லெனுமு ரத்தோ
டென்னிடைநா வின்பமுற விசைந்து நிற்பேன். (19)

829. அகமனிச நித்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரம ரூப

(828.) பூடணம் - ஸ்துதி; தூடணம் - நிந்தை; உரத்தோடு-நிச்சயத்தோடு; இசைந்து-பொருந்தி.

(829.) அகம் - நான்; அனிசம் - எப்போதும்; புத்தம் ஞானம்; நிச்சயவான்-நிச்சயமுடையவன்.

மகமனிசம் புத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச முத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசங்கபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகம்பிரம நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (20)

830. மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளு மின்றி
மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளு மின்றி
நனவுமுத ளுரவா மவத்தை யின்றி
நாடியிடு நாமமுரு வெவையு மின்றி
யநவரத மன்னியமோ ரிறையு மின்றி
யகம்பிரம நிச்சயமு மறவு மின்றிக்
கனவறிவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாகிக்
களங்கமற நிற்பவனே விதேக முத்தன். (21)

831. மாதவநின் கருணையினு ளனிப் போது
மகிழ்சீவன் முத்திநிலை மருவா நின்றேன்

(830.) அனவரதம்-எப்போதும்; கனவறிவாம் - பூரண வறிவான; களங்கமற-திரிபுடியொழிய.

(831.) மருவாநின்றேன்-அடைந்தேன்; பிரிவற-நீக்க மின்றி; சாதிப்போனுய்-சிந்திப்பவனுய்.

பேதமுறும் பிராரத்த முள்ள மட்டும்
பிரிவறவே யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாதகமாய்ச் சந்ததமுஞ் சாதிப் போனுய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்கட் கிடங்கொ டாம
லாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வான்மாவி லநவரத மமர்ந்து நிற்பேன். (22)

832. பேதமுறும் பிராரத்தந் தொலைந்த பின்னர்ப்
பிரிவற்ற பரப்பிரம மாத்ர மாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யின்றி யென்று
மேகபரி பூரணமா யிருப்போ னுவேன்
சீதளமாஞ் சற்குருவே நானிப் போது
செய்வதெலாஞ் செய்துமுடித் தவனே யானே
னேதெனினின் கருணையினு லெளிதே யாக
வேகபர ஞானத்தை யிசைந்தே னன்றே. (23)

833. அகமகில வதிட்டான சொருப மாகி
யகிலமுமாய்த் திகழ்கின்ற பிரம மானே

(832.) சீதளமாம் - கருணுரூபமான; செய்வதெலாஞ் செய்துமுடித்தவன்-கிருதகிருத்தியன்.

(833.) அகிலமுமாய் - யாவுமாய்; அத்யந்தம்-முற்றும்.

னகமனிய மெவையுமிலா தகண்ட மாக
வமர்கின்ற வத்துவிதப் பிரம மானே
னகமனிச மத்யந்த சுத்த மான
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
வகண்டபரி பூன்றபரப் பிரம மானேன் (24)

834. சகலமுநின் னருளெனவே நிதாக ஞேதிச்
சற்குருவாம் ரிபுமுனியை யிறைஞ்சி யேத்தி
நிகிலமஞெ விகற்பமுமே நீங்கி நின்ற
நிச்சலமாந் தன்சொரூப நிட்டை யோடு
சுகமுறவே சுதந்தரமா யிருந்தா னென்றே
சோகமெலாந் தீரும்வணஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கிசுழ்வறவே சண்முகனு லியம்பப் பட்ட
விப்பொருளை யாவர்க்கு மிசைத்தான் சூதன். (25)

(834.) இறைஞ்சியேத்தி-வணங்கித்துதித்து; சுதந்தர மாய்-விஷயத்தின் வசமாகாது.

வேறு.

835. பேத மின்றிநற் றேசிகன் சொன்னவா
பிரம ஞானத்தைப் பெற்ற நிதாகனிங்
கேத மின்றிய சிற்பர ரூபமா
யீன மார்பவ தாப மிலாமலே
சீத ளாநந்த மேவிய சித்தனாய்ச்
சீவன் முத்தி செறிந்ததைச் செப்புதல்
தீதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (26)

நாற்பத்து மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்திருன்காவது

பரமசிவகருணைக்கு முக்கியவேதுவான நிதித்யாசன முடன் இந்நூலின் மகத்துவங்கூறி முடிக்கும் அத்தியாயம்.

836. இந்தவிதந் தான்செய்த வுபதேசத்தா
லிருமையிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுத்
தொந்தமுறும் பந்தமெலா முடனே தீர்ந்து
தூயபர மாநந்த மநுப வித்துப்
புந்தியிலோர் சலனமிலா நிதாகன் றன்னைப்
புரையற்ற ரிபுமுனிவன் பரிவாய் நோக்கிச்
சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மிதமே யாகச்
சாரமதாய் மீளவுமிவ் வசனஞ் சொல்வான். (1)

837. உத்தமமா மகண்டபர ஞானம் பெற்றிவ்
வுலகமுதல் வாதனைக ளனைத்து நீங்கி
யத்துவிதா நந்தமிகுஞ் சீவன் முத்தி
யடைந்தவனய்க் கிர்தகிர்த்ய னுனய் மைந்தா

(836.) சலனம்-விகற்பம்; பரிவாய்-அன்பாய்.

(837.) உலகமுதல்வாதனை - உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை; பொருந்துமட்டும் - அடையும்வரையிலும்.

புத்திமிகுந் துலகிலுள முமுட்சு வெல்லாம்
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்து மட்டு
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிதித்யாசஞ் செயும்வகையை நிகழ்த்தக் கேளாய். ()

838. நான்றானே யழிவற்ற சற்சொ ரூப
நான்றானே யமலமதாஞ் சிற்சொ ரூப
நான்றானே யாநந்த கனசொ ரூப
நான்றானே யகண்டேக ரசசொ ரூப
நான்றானே யகண்டபர மான்ம ரூப
நான்றானே யமலபர சிவசொ ரூப
நான்றானே யகண்டபரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (3)

839. வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன வேதாந் தத்தில்
விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளை யோர்ந்திங்
ககமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமதே யகம தென்றும்

(838.) அமலமதாம்-பரிசுத்தமாகிய; நழுவாது-சோர்வின்றி.

(839.) வேதாந்தத்தில் - உபநிடதங்களில்; விகலம்-கலக்கம்.

விகலமற வெகுகாலம் பிரிய மோடு
வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோ ருக்கே
மிகவரிதாம் பரமசிவ கருணை யுண்டாய்
மெய்யுணர்வா நந்தபர ஞானந் தோன்றும். (4)

840. ஆதலினு லுலகிலுள முமுட்சு வெல்லா
மத்யந்த வாதரவோ டாசான் முன்பாய்
வேதமுடி விதித்தமகா வாக்கி யத்தின்
வேறற்ற வகண்டார்த்த நிர்ண யத்தை
நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ் செய்து
நிரந்தரமாய் மற்றதனை நிதித்யா சித்தே
சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்ட ஞானஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சார வேண்டும். (5)

841. ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த் தத்தை
யடைவாக வறிவுற்ற மாணு னந்தத்
தேசிகனைத் திரவியமே முதலி ருந்துந்
திடமான லோபத்தாற் பூசி யானேன்

(840.) நீதியுடன்-முறையோடு; சார-அடைய.

(841.) மாணுன்-சிஷ்யன்; திரவியமேமுதல் - திரவிய முதலானவை; மோசனம்-(பந்தத்தினின்றும்) விடுபடுதல்; கும்பிபாகம்-நரகவிசேஷங்களுளொன்று; ஆவி-உயிர்;ஆக்கை-உடல்.

மோசனமே யிலாதவனுய்க் கும்பி பாக
முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னுத லாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கை யாலே
தினந்தினமும் பூசிக்க வேண்டு மானுன். (6)

842. இந்தவித மருள்வடிவா யெழுந்த வீசன்
யாவர்க்கு மிதமாக வருளிச் செய்த
வந்தமிலா வகண்டபர சிவஞா னத்தை
யழுக்கறவே நிதாகனினக் குரைத்தே னன்பாய்ப்
பந்தமெலா மழிப்பதுவா மிஞ்ஞா னத்தைப்
பகர்ந்தபடி பங்கமறக் கேட்ட டைந்தோர்
சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனே தீர்ந்து
சின்மயமா மகண்டபர சிவமே யாவர். (7)

843. இன்னவித மருளியிடு மாசான் வாக்கை
யீனமிலா நிதாகமுனி கேட்ட லோடு

(842.) அழுக்கற-அஞ்ஞானமொழிய; பங்கமற - வேற்றுமையொழிய; சிந்தைமுதற்பந்தம் - சங்கற்பம், விகற்பம், நிர்விகற்பமென்னும் பாசம்.

(843.) மனை-மனைவி; சுதன் - பிள்ளை; உதகத்தோடு-ஜலத்தோடு; தனம் - திரவியம்; பின்னுமுள - எஞ்சிநின்ற;

மன்னியநல் லன்புடனே யெழுந்தி றைஞ்சி
மனைமக்கள் யாவையுமே குருவுக் கீந்து
தன்னையுமே சுதனாக வுதகத் தோடு
தன்குருவுக் கீந்தவனாய்த் தனதான் யாதி
பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னோ னுக்கே
பிரியமுட னர்ப்பித்துப் போற்ற லுற்றான். (8)

844. அனுதிபவ வாரிதியி லழிந்த வென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய் கொண்டு
சனாதனமாம் பரப்பிரம தீரத் தின்கட்
சகசமதா யேற்றியசற் குருவே போற்றி
வினாசமுறுந் தேகாதி நானென் றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்த வென்னை
யனாமயமாம் பரப்பிரம நீயென் றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவே போற்றி. (9)

எப்பொருளும் - பூமி, பசு, தாசி, தாசன், கிருகமென்னும் பொருள்களும்.

(844.) நாவாய்-மரக்கலம்; தீரத்தின்கண்-கரையில்; சகசம்-சுபாவசித்தம்; வினாசமுறும் - அழிதற்கியைந்த; அனாமயமாம்-(சம்சார) நோயின்றியதான.

845. அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நீயென்று முபதே சித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநா னென்றுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தாற் கதியுண் டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்ற வென்னைத்
தகமைமிகு மகண்டபர ஞானந் தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவே போற்றி. (10)

846. சகலமுமே தட்சணையாக் குருவுக் கீந்து
சலனமிலாப் பத்தியுட னிறைஞ்சி யேத்தி
நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யு மந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன் சொல்வான்
மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்த தாலியான்
மகத்தான சந்தோட மருவ லானேன்
றகுமகனே யினியெவையு முன்னாற் செய்யத்
தக்கதில தன்யகிரு தார்த்த னீயே. (11)

(845.) சடம்-தேகம்; தற்பரமே-அந்தச்சிவமாகவே.

(846.) தட்சணை-காணிக்கை; சலனமிலா-மாறுதலின்றிய; தன்யகிருதார்த்தன் - வினையினீங்கிக் காரியசித்தியடைந்தவன்.

847. புத்திரனே யத்யந்த திடமே யாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம் பெற்ருய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்து நீங்கி
மெய்யுணர்வா னந்தபரப் பிரம மாருய்
சத்தியமே யாகினுநீ விதேக முத்தி
சாருமள வகம்பிரம நிச்ச யத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிரந்தரமாய்ப் பழகிநிச நிலையி னிற்பாய். (12)

848. அதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்துக்
கயலெலவையு மோட்சத்துக் கேது வல்ல
வதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யந்தா
னகண்டபர மோட்சத்துக் கேது வாகு
மதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகு வோர்க்கே
யதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதா யெய்தும். (13)

(847.) மித்யைதாம் - கற்பிதமான; நிசநிலையில்-யதார்த்த சொரூபத்தில்.

(848.) அயலெலவையும் - அந்நியமாயுள்ள சாதனங்களியாவும்; எளிதாயெய்தும்-சுலபமாய்க்கிட்டும்,

849. பேதமுறு வகம்பிரம நிச்ச யந்தான்
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்ச நல்கு
மேதுமிதி லையமிலை சத்தி யந்தா
னீசனிரு பதத்தாணை சத்தி யந்தா
ஞுதலினுன் முமுட்சுவெலா மறைந்த வண்ண
மநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்ட போதஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சநிலை சார வேண்டும். (14)

850. கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத் துக்குக்
காரணமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலனமறத் திடமாகத் தருவ தற்குச்
சாற்றியவிந் நூலெனமற் றெவையு மில்லை
நிலைமருவும் பரமசிவ னெனக்கு நேரே
நிகழ்த்தியவிந் நூலுக்கு நிகரொன் றுண்டோ
பலவிதமா முலகத்து மிந்த நூலே
பரவியவெந் நூலுக்குஞ் சார மாகும். (15)

(849.) ஏதுமிதில் - இதிற்சிறிதும்; சாதித்தே - அப்பியாசித்தே.

(850.) கலனம் - வேற்றுமை; காரணமாம் - நிமித்த காரணமான; பரவிய-விரிந்துள்ள.

· 30

851. இவ்விதமா மகிமைமிகு மிந்த நூலை
யாவர்க்கு மிதமாகக் கருணை யாலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
றிகழ்த்தியவா நிதாகநினைத் தலைமை யாக்கிச்
செவ்வியவிச் சுகர்முதலா முனிவர்க் கெல்லாஞ்
சிந்தையினிற் செறியும்வணஞ் செப்பி னேனிங்
கவ்விதமா மிதைக்கேட்ட விவரெல் லோரு
மகண்டபர போதத்தா லதுவே யானார். (16)

852. இந்தவிதங் கெம்பீர வாக்கி னோடே
யாவரையு நோக்கிரிபு விசைத்த லோடு
மந்தமிலா மகிழ்வுடனே நிதாக னங்கே
யானந்த வாரிதியி லமர்ந்து நின்றான்
சுந்தரமா நிதாகரிபு சம்வா தத்தைச்
சுகாதி முனிவரெலாங் கேட்டங் கத்தாற்
பந்தமிலாப் பரப்பிரம போதம் பெற்றப்
பரப்பிரம வடிவாகிப் பாசந் தீர்ந்தார். (17)

(851.) நினைத்தலைமையாக்கி - உன்னை முன்னிட்டு; செறியும்வணம்-பொருந்துமாறு; அதுவே-அந்தப்பிரஹ்மமே.

(852.) அந்தமிலா-அளவில்லாத; சுந்தரமா-நன்றாக; சம்வாதம்-உண்மையுணரும் வேட்கையுடையான்கதை.

853. பிந்திமகா முனிவரெலா மகிழ்வு கூர்ந்து
பிரியமுடன் ரிபுமுனியை வணங்கிச் சொல்வார்
பந்தமிலாப் பரகுருவே கருணை யாலே
பரமசிவ னருளியவா றகண்ட ஞான
சிந்துவினை யெங்கட்கின் றுபதே சித்துச்
சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனே தீர்த்தவ்
வந்தமிலா வகண்டபர மானந் தத்தை
யளித்தனைநின் கருணையினை யென்சொல் வோமியாம்.

854. சலனமிலாச் சற்குருவே நின்பா தத்தைச்
சரணமதாச் சார்கின்ற வெம்மை யெல்லா
மலைவில்பர மானந்த மடையும் வண்ண
மவித்தைமுத லனாதிபவ வாரி நின்று
முலைவுபெறு வகண்டபரப் பிரம ஞான
வுபதேச மென்னுமகா நாவாய் கொண்டே
யிலகுபரப் பிரமமெனுந் தீரத் தேற்றி
யிப்பவமீண் டணுகாம லாண்டா யன்றே. (19)

(853.) சிந்துவினை-கடலை; அளித்தனை-தந்தாய்.

(854.) சரணமதா - அடைக்கலமாக; அலைவில்-மாறுத லில்லாத; இப்பவம்-இப்பிறப்பு.

855. ஆதலினாற் றந்தையுநீ தாயு நீயே
யதிசயமா மற்றுமுள பந்து நீயே
சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவு நீயே
சகலமுமே நீயென்று வணங்கி யேத்திச்
சீதளமா மனதுடனே பவதா பங்கள்
சிறிதுமிலாச் சின்மாத்ர நிட்டை கூடி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டா நந்த
வாழியினி லசஞ்சலமா யமர்ந்தா ரன்னோர். (20)

856. இந்தவிதம் ரிபுமுனிவன் கைலா சத்தி
லெமதீசன் கருணையினா லடைந்த நூலைப்
பந்தமற நிதாகன்முதன் முனிவர்க் கெல்லாம்
பகர்ந்தவரைப் பரவடிவாய்ச் செய்த பின்ன
ரந்தமிலா வாநந்தத் தமர்ந்து நின்றா
னவ்விதமே நினக்கிதனை சைகீ ஷவ்யா
சுந்தரமா யருள்செய்தே னினினா னங்கஞ்
சூட்சுமமா யருள்செய்வே னிதனைக் கேளாய். (21)

(855.) சகாவும்-துணைவனும்; பவதாபங்கள் - பிறவித் துன்பங்கள்; ஆழியினில்-கடலில்.

(856.) பகர்ந்து-கூறி; ஞானங்கம்-ஞானசாதனம்.

857. உலகினிடை யந்தணரே யாதி யாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சீவ ரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்பு கன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங் காலைத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப் பட்ட
திவ்வியமாம் விபூதியினை நியம மோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்க வேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனுதரவே செய்ய வொண்ணு. (22)

858. பூதியினு லங்கமெலா நன்றாய்ப் பூசிப்
பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்து கொண்டு
மாதவனே நியமமுட னுருத்தி ராக்க
மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துக் கொண்டிங்
கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்ச ராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக் கொண்டு
நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத் தின்க
ணித்தியமா யர்ச்சனையுஞ் செய்ய வேண்டும். (23)

(857.) இகழாது-நிந்தியாது; திலகமதாம் - மேன்மையான; அனுதரவு-வெறுப்பு.

(858.) பூதி-விபூதி; அங்கம் - உடம்பு; பொருவில்-ஒப்பில்லாத.

859. அத்தனுடைப் பூசனைபோ லன்பர் பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்ற வேண்டு
முத்தமமா யோதியவோர் சிவத லத்தி
லுடலுள்ள பரியந்தம் வசிக்க வேண்டுஞ்
சுத்தமதாஞ் சிவநாம கீர்த்த னத்தைச்
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்ய வேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாம்ப மூர்த்தி
மேனியுடைப் பாவனையும் பண்ண வேண்டும். (24)

860. வேதவதி காரமுளோர் விதித்த வண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்ய வேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்தி ராதி
யாவருமே சிசுரூடை யாதி கன்ம
நீதியொடு நழுவாது செய்து கொண்டே
நிருமலமாம் விபூதியுடைத் தார ணாதி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவத லத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்க வேண்டும். (25)

(859.) அத்தன்-பரமசிவன்; பாவனை-தியானம்.

(860.) விதித்தவண்ணம் - கூறியபடி; சிசுரூடை-கொண்டு.

861. தகமைமிகும் விபூதியுடைத் தாரணத்துந்
தவிராம லுருத்ராக்க தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகி லுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்ப தாலே
சகமதனின் முமுட்சுவெலா முறையா யிங்குச்
சாற்றியவிச் செய்கையினைச் செய்ய வேண்டும். (26)

862. மாதவனே யோதியவிச் செய்கை யெல்லா
மகத்தான ஞானங்க மென்ன லாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிரவ ணாதி
யுற்றவரே பரமசிவ னருளி னாலே
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்ட ஞான
மடைந்ததனா லஞ்ஞான மினைத்து நீங்கிப்
பீதிசெயு மனாதிபவ பந்தந் தீர்ந்து
பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (27)

(861.) தகமைமிகும்-மேன்மைமிகும்; தவிராமல்-ஒழியாமல்; கீர்த்தனத்தும்-சொல்லுதலிலும்.

(862.) மகத்தான-பெரிதான; பீதிசெயும்-பயத்தையுண்டாக்கும்.

863. பூதியினு லணிந்ததிரி புண்ட ராதி
பொருந்தினரே வேதாந்த விசாரந் தன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோ ராவ
ரிதரரெலா மதிகாரி யாக மாட்டார்
வேதமுடி யிவ்விதமே விதிப்ப தாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன் றுண்டோ
வாதலினு லறைந்தவதி காரம் பெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச் செய்ய வேண்டும். (28)

864. அருந்தவனே விபூதியுடைத் தார ணாதி
யங்கமெலா மில்லாமற் சமத மாதி
விரிந்திட சன்யாசி யான போதும்
விசாரணையி லதிகாரி யாகா னன்றோன்
பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்த போதும்
பூரணமாம் பரமசிவ னருளி லாதா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம ஞானஞ் சாரா
னிகழ்த்தியது நிச்சயமே யைய மில்லை. (29)

(863.) இதரரெலாம் - அந்நியர்யாவரும்; விதிப்ப தாலே-கூறுவதாலே.

(864.) சமதமாதி-சமை, தமைமுதலிய சட்குணங்கள்; சன்யாசி-துறவி; நிகழ்த்தியது-கூறியது.

865. பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகர்ந்த வண்ணம்
பழுதற்ற ஞானங்கம் பற்றி னோய்ச்
சலனமற விந்நூலை விசாரிப் போரே
சம்புவினுற் சாற்றியவிந் நூலின் ஞான
மலைவறவே யடைந்ததனு லகண்டா நந்த
மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவ ரென்றே
யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கிணையற்ற விந்நூலை யுபதே சித்தான். (30)

866. அவ்விதமே சூதமுனி யிந்த நூலை
யகிலமகா முனிவர்க்கு மருளிச் செய்தான்
செவ்வியதா மிந்நூலைக் கேட்ட லோடுஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம ஞான மேவித்
திவ்வியமா மாநந்த மநுப வித்துத்
திருத்தியொடம் முனிவரெலாங் குருவை நோக்கித்
தவ்வியிடா வன்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தித்
தற்பரமே தாமாகிச் சுகித்தி ருந்தார். (31)

(865.) பழுதற்ற - குற்றமற்ற; சம்புவினுல் - பரமசிவனுல்.

(866.) செவ்வியதாம் - இணக்கமுடையதான; மேவி - அடைந்து; தவ்வியிடா-கெடாத.

867. சூதமகா முனிவரனு மிந்த வண்ணஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை முனிவர்க் கெல்லாம்
பேதமற வுபதேசித் தவரை யெல்லாம்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாக்கிப்
போதகன மானபர சிவத்தை நோக்கிப்
பூரணமா மன்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வானந்த சிந்துவினி லமர்ந்து நின்றான். (32)

868. கற்பிதமாம் பேதமெலாம் போக்கு மிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்கு மிந்நூ
னிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்கு மிந்நூ
னிரதிசயா நந்தத்தை நல்கு மிந்நூ
லற்புதமா மிந்நூலின் கவியி லக்க
மாயிரமோ டொன்பானூற் றறுநான் காகும்
பற்பலவா நூலையெலாம் விட்டிந் நூலைப்
பரிவுடனே முமுட்சுவெலாம் பார்க்க வேண்டும். ()

(867.) போதகனமான - ஞானவடிவமான; ஆனந்த சிந்துவினில்-சுகவாரிதியில்.

(868.) அளிக்கும்-கொடுக்கும்; நல்கும்-தரும்; கவியிலக்கம்-பாடலின் எண்; ஆயிரமோடொன்பானூற்றறு நான் காகும்-1924 ஆகும்.

869. சுகமுறவே யிந்நூலை யுபதேசித்த
சூதமகா முனிவனிரு பதங்கள் போற்றி
விகலமற வன்னோனுக் குபதேசித்த
வியாசமகா முனிவனிரு பதங்கள் போற்றி
யகமறவே வினவியிடுஞ் சைசேஷவ்ய
னாதிமகா முனிவரரின் பதங்கள் போற்றி
திகழ்வுறவே யன்னோருக் குபதேசித்துத்
தெரிவித்த சண்முகவன் பதங்கள் போற்றி. (34)

870. அருளுடனே யன்னோனுக் குபதேசித்த
வம்பிகையின் றிவ்வியநற் சரணம் போற்றி
நிருமலமாய் வினவியிடு நிதாக னாதி
நிகிலமகா முனிவரரின் சரணம் போற்றி
யிருளறவே யன்னோருக் குபதேசித்த
வினையற்ற ரிபுமுனிவன் சரணம் போற்றி
பரிவுடனே யன்னோனுக் குபதேசித்த
பராற்பரமாம் பரமசிவன் சரணம் போற்றி. (35)

(869.) விகலமற வன்னோனுக்கு - வேறுபாடொழிய அச்சூதமுனிக்கு; அகமறவே-ஜீவபோதமொழியவே.

(870.) அம்பிகையின் - உமாதேவியின்; வினவியிடும்-கேட்ட.

871. அகிலவதிட் டானபர சொரூபம் போற்றி
யனைத்துமிலா வத்துவித சொரூபம் போற்றி
துகளணுகாத் துரியபர சொரூபம் போற்றி
துரியத்து மதீதபர சொரூபம் போற்றி
யகமருவா வகண்டபர சொரூபம் போற்றி
யான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபம் போற்றி
நிகரிலதாய் நின்றபர சொரூபம் போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சொரூபம் போற்றி. (36)

872. சற்போத சுககனமாஞ் சொரூபம் போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர சொரூபம் போற்றி
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூபம் போற்றி
தன்மயமாய்த் தனித்தபர சொரூபம் போற்றி
கற்போல நிச்சலமாஞ் சொரூபம் போற்றி
களங்கமிலா நிட்களமாஞ் சொரூபம் போற்றி
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூபம் போற்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபம் போற்றி. (37)

(871.) துகளணுகா - கருவிகரணங்களாலுண்டாகுங் குற்றம் சிறிதும்பொருந்ாத; துரியத்துமதீதம்-துரியாதீதம்.

(872.) தற்போதம் - யானெனதென்னும் பிராந்தி; இருமை-பேதம்.

873. சத்தியஞா ஞாநந்த சொரூபம் போற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம் போற்றி
நித்தியஞா ஞாநந்த சொரூபம் போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம் போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச் சொரூபம் போற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம் போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம் போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றி போற்றி. (38)

வேறு.

874. தேசி கன்றெரி வித்த திரப்படி
தீர மாய்நிதித் யாசம் புரிந்ததா
லீச னல்லருள் பெற்றவர் முத்தியை
யெய்த லாமென முன்பு விளம்பிமற்
றேசி லாவிந்த நூலின் மகத்துவ
மியாவு மோதி யிதனை முடித்திட
லாசி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மம்பி கேச னகண்ட சொரூபமே. (39)

நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ரிபுகீதைத்திரட்டு முற்றிற்று.

(873.) இத்துவிதம் - அவன், அவள், அது வென்னும் பேதம்; லேசம் - சிறிதும்; போற்றிபோற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.



உ

அறிக்கை.

		ரூ.	அ
வேதாந்தசாரம் (வினாவிடை) வசனம்.	ராபர்	0	10
	காலிகோ	0	12
நவநீதசாரம் (வினாவிடை) வசனம் ...	,,	0	8
நாநாஜீவவாதக்கட்டளை (குறிப்புரையுடன்)	ராபர்	0	4
வாக்கியசுதை யென்னும் திருக்குத் திருசிய விவேகம் மூலமும் உரையும்		0	2
மோக்ஷ சாதன விளக்கம் (வினாவிடை) வசனம் காலிகோ		2	0
வேதாந்த பரிபாஷை (சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு) வசனம்	ராபர்	0	10
	காலிகோ	0	12
தாயுமானசுவாமிகள் பாடல் மூலம் பாடபேதத்துடன்	காலிகோ	0	8
திருவாசகம் மூலம் (பாக்கெட்சைஸ்) புதியபதிப்பு	ஷை	0	10
திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை, 2-வாலியம்	ஷை	6	0
பாலபோதம் (வசனம்)	ஷை	1	0
விருத்திரத்னாவளி	ஷை	0	12
அடயோகப்பிரதீபிகை	ஷை	1	8

வேதாந்த பரிச்சேதம் (வசனம்)...		... ராபர்	0	6
ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம்	வசனம்	...காலிகோ	4	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	ஷை	... ஷை	1	0
பிரபுலிங்கலீலை	ஷை	... ஷை	0	12
ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை		... ஷை	0	10
சூதசங்கிதை ...	...	... ஷை	1	8
ஸ்ரீபக்தலீலாம்ருத வசனம் ...		... ஷை	3	0
நாலடியார் மூலமும் உரையும், இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புடன் ...		... ஷை	1	2
துவைதசைவகண்டனம்	முதற்பாகம்	ஷை	2	0
	இரண்டாம்பாகம்	ஷை	1	8
சித்தாந்தபிந்து-சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு		ஷை	0	10
ஔவைகுறள்	...	... ராபர்	0	2

தர்க்கபரிபாஷை, குறிப்புரையுடன் (அச்சில்).

சர்வதரிசனசங்கிரகம் (சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு) வசனம்; இதில் சார்வாக முதலிய 15-மத சித்தாந்தங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன (அச்சில்).

கோ. வடிவேலு செட்டியார்,

தமிழ்ப்பண்டிதர்,

நெ. 15, வெங்கடாசல ஆசாரி வீதி,

கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.